

KETVIRTADIENIS, 2009 M. VASARIO 5 D.

PIRMININKAVO A. VIDAL-QUADRAS

Pirmininko pavaduotojas

1. Posėdžio pradžia

(Posėdis pradėtas 10 val.)

2. Pateikti dokumentai (žr. protokolą)

3. Pašarų pateikimas į rinką ir jų naudojimas (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas yra F. W. Graefe zu Baringdorfo Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto vardu pateiktas pranešimas (A6-0407/2008) dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl pašarų pateikimo į rinką ir naudojimo (COM(2008)0124 – C6-0128/2008 – 2008/0050(COD)).

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, pranešėjas. – (DE) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos nare, šiandien diskutuojame apie vadinamąjį viešą deklaravimą. Bus kalbama apie skaidrumą, susijusį su pašarais, kurie galiausiai yra vartotojų skirti sveiko maisto pagrindas, ir apie tai, kad pirkėjams turi būti suteikiama trumpa informacija apie jiems tiekiamus kombinuotuosius pašarus.

Jei šiandien priimsime šį reglamentą, tikiuosi, kad nuėję ilgą kelią pagaliau sėkmingai užbaigsime šį reikalą, ir norėčiau padėkoti Komisijai, kuri konstruktyviai dirbdama labai mums padėjo. Komisija susidūrė su absoliučia politine Parlamento valia patvirtinti šį viešą deklaravimą ir su atkaklia, bet teisinga diskusija Taryboje. Galime didžiulis rezultatais.

Trumpai pažvelkime į istoriją. Išgyvenome GSE krizę ir 1997 m. laikinasis GSE tyrimo komitetas pateikė galutinę ataskaitą, kurioje Parlamento buvo prašoma šio viešo deklaravimo. Komisija pateikė pasiūlymą, kuris vėliau tapo Direktyva 2002/2/EB. Pasiekus susitarimą su Taryba – procesas tada perėjo visas instancijas – Direktyvoje buvo įtvirtintas viešas deklaravimas, kuris reiškė, kad etiketėse visos sudedamosios dalys turi būti nurodytos 15 proc. tikslumu, o tiksli sudėtis turi būti pateikiama pareikalavus.

Tai buvo direktyva, o ne reglamentas, ir valstybės narės ją įgyvendindavo labai neryžtingai arba iš viso jos neįgyvendino. Pašarų pramonė apskundė veiksmus Europos Teisingumo Teismui, ir Teismas suteikė tokį pirmosios klasės patvirtinimą: šios direktyvos teisėtumas yra neginčytinas, išskyrus nuostatą dėl tikslios informacijos. Tada papildomos procedūros metu Parlamente atsižvelgėme į šį sprendimą ir dabar užbaigėme tai šiame reglamente. Abu kartus turėjau garbės būti pranešėju ir šį ilgą laiką man labai patiko intensyvus bendradarbiavimas su Komisija, kuris buvo grindžiamas pasitikėjimu.

Šiandien turime rezultatą, iškovotą sunkiai, bet teisingai, todėl juo galime didžiulis. Taip pat akivaizdu, kad jį remia Parlamento ir frakcijų dauguma. Nėra pateikta pakeitimų, todėl darau išvadą, kad šį reglamentą iš tikrųjų priimsime didžiąja balsų dauguma. Taigi mes turime tinkamą reglamentą, kuriame nustatomas viešas deklaravimas trimis etapais, kuriuos jūs žinote: pirma, sudedamosios dalys nustatomos pagal jų procentinę dalį mažėjančia tvarka; antra, pašarų įmonės informacija nurodoma 15 proc. tikslumu – šiuo atžvilgiu šiame įstatyme nenustatėme jokių sąlygų, susijusių su intelektinės nuosavybės teisių apsauga, tačiau pateikėme nuorodą į bendruosius teisės aktus; trečia, institucijoms turi būti teikiama tiksli informacija.

Taip pat noriu pabrėžti, kad mes sukūrėme registrą. Europos Sąjungoje daugiau nebus naudojama viešai nenurodytų pašarinių žaliavų ir sudedamųjų dalių priemaišų, kadangi jos turi būti įtrauktos į registrą. Tai svarbu ne tik priežiūros institucijoms, bet taip pat visuomenei ir klientams. Taigi vertindamas kaip pranešėjas galiu sakyti, kad iš esmės esu labai patenkintas šiuo rezultatu.

Androulla Vassiliou, Komisijos narė. – Gerb. pirmininke, visų pirma norėčiau padėkoti Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetui ir ypač pranešėjui F. W. Graefe zu Baringdorfui už darbą rengiant šį pranešimą, taip pat pagalbiniais pranešėjams, kurie visi atliko svarbų vaidmenį.

Derybų metu F. W. Graefe zu Baringdorfui pavyko labai sumaniai valdyti diskusijas ir mes esame jam už tai labai dėkingi.

Kompromisinis paketas išsaugo aukštą ES pasiektą pašarų saugos lygį. Jis užtikrina tinkamą vartotojų apsaugos ir intelektinės nuosavybės teisių pusiausvyrą. Jis panaikina patvirtinimo procedūros taikymą biologiniams baltymams, prieš teikiant į rinką, modernizuoja pašarų ženklavinimą, nurodant tinkamą informaciją vartotojams, ir teisėkūros procedūrų pagrindu nustato bendrą reguliavimą. Jis didina rinkos skaidrumą nustatant pranešimų apie naujus pašarus sistemą, palengvina naujovių diegimą ir ES pašarų verslo konkurencingumą ir yra konkretus žingsnis, neleidžiantis vartotojų klaidinti, neatsižvelgiant į tai, ar jie yra ūkininkai, ar naminių gyvūnėlių augintojai.

Derybose sutarta dėl jūsų balsuoti pateikto kompromisinio paketo, kuriame siekiama supaprastinti ir modernizuoti šiuo metu galiojančią teisinę sistemą. Nuostatos, susijusios su vadinamuoju viešu deklaravimu, leidžia įgyvendinti šiuolaikišką ženklavinimą. Pašarinės žaliavos, kurių yra maistinių gyvūnų kombinuotuosiuose pašaruose, turės būti vardinamos pagal svorio dalį mažėjančia tvarka.

Negana to, esant savanoriškam ženklavinimui, tiksli procentinė išvardytų pašarinių žaliavų svorio dalis taip pat turi būti nurodoma.

Be to, nuostata, kad ypatingos skubos atvejais atsakingos įstaigos gali perduoti pirkėjams tam tikrą informaciją apie kombinuotuosius pašarus, gerina vartotojui teikiamą informaciją, pavyzdžiui, pašarų užteršimo atvejais.

Atsižvelgdama į tai, Komisija skelbia tokį pareiškimą. Pirma, siekdama priderinti III priedą, kuriame nurodytos paklaidų vertės ženklinant pašarinių žaliavų sudėtį kombinuotuosiuose pašaruose, esant mokslo ir technikos raidai, Komisija ir jos tarnybos numato persvarstyti šį priedą. Šiuo atžvilgiu Komisija taip pat svarstys tam tikras pašarines žaliavas, kuriose drėgnis viršija 50 proc.

Antra, kalbant apie papildų ženklavinimą, Komisija tirs, ar informavimo principai, taikomi ženklinant pašarus, taip pat galėtų būti taikomi papildams ir premiksams, leidžiamiems pagal Reglamentą dėl priedų, skirtų naudoti gyvūnų mitybai.

Pagaliau Komisija supranta, kad bet koks skubėjimas, susijęs su žmogaus ar gyvūnų sveikata ir aplinka, gali greitai sukelti padarinių, pavyzdžiui, susijusių su aplaidumu, tarptautinio masto sukčiavimu ar nusikaltimais.

Albert Deß, *PPE-DE frakcijos vardu*. Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos nare, ponios ir ponai, norėčiau Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcijos ir savo vardu nuoširdžiai padėkoti mūsų pranešėjui F. W. Graefe zu Baringdorffui. Manau, kad šio pranešimo eiga yra šio Parlamento parlamentinio darbo pavyzdys.

Nebuvo pateikta šiandienos balsavimo pakeitimų, nes techniniu požiūriu šio pranešimo rengimas buvo labai sklandus, kadangi plačiai dalyvavo įvairios politinės frakcijos. Esu įsitikinęs, kad šiuo rezultatu galima didžiuotis. Pasiekėme subalansuotą rezultatą, kuris saugo ūkininkų, kaip pašarų vartotojų, pašarų gamintojų ir visų kitų maisto produktų grandinės dalyvių interesus.

Jis didina skaidrumą, nes būtent mano frakcija skyrė daug dėmesio, kad būtų sukurtas registras, į kurį turėtų būti įtraukiamos žaliavos, maišomos į pašarus. Skandalų, susijusių su maistu, kyla nuolatos ir netgi naujieji teisės aktai neužkirs jiems kelio, nes nėra sukurta tinkamų Europos Sąjungos taisyklių, kurios galėtų užkirsti kelią nusikalstamai veiklai; vis dėlto kilus tokiems skandalams teisės aktų nuostatos padės lengviau nustatyti, kokių medžiagų buvo įmaišyta.

Taip pat manau, kad gerai tai, kad pašarų gamintojai savanoriškai gali pateikti papildomos informacijos, ir tuo atveju, jei jie pateiks tokios informacijos, ji turi būti moksliškai pagrįsta – šią nuostatą taip pat laikau puikiu pasiūlymu. Manau, kad šiais naujaisiais teisės aktais dėl pašarų bus gerokai padidinta apsauga, o mažėjimo tvarka nurodytos sudedamosios dalys leis ūkininkams matyti pašarų sudedamųjų dalių proporcijas ir nuspręsti, koks pašaras geriausiai tinka jų gyvūnams, ir taip pat reikiamai jį pasirinkti.

Dar kartą dėkoju visiems, prisidėjusiems rengiant tokį gerą pranešimą.

Rosa Miguélez Ramos, *PSE frakcijos vardu*. – (ES) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos nare, pirmiausia norėčiau pasveikinti pranešėją, pagalbinius pranešėjus iš kitų politinių frakcijų ir taip pat Tarybą su atliktu darbu, kaip tai jau padariau Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitete.

Šis darbas leido pasiekti susitarimą per pirmąjį svarstymą, be to, tai buvo puikus startinis procesas bendro sprendimo procedūrai, kuri netolimoje ateityje mūsų komitete taps standartine praktika.

Ponios ir ponai, šiuo metu žaliavų, skirtų gyvūnų, įskaitant smulkius naminius gyvūnėlius, pašarams ir kombinuotiesiems pašarams, apyvartą, t. y. sektorių, kurio prekybos apimtis Bendrijos mastu yra apie 50 mlrd. EUR, reglamentuoja keletas direktyvų ir 50 pakeitimų ir įgyvendinimo aktų.

Teisės aktų paprastinimas ir jų darnus taikymas yra pagrindiniai tikslai, kurių, be abejonės, bus pasiekta taikant šį reglamentą.

Parlamento Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetas dar 2006 m. svarstė gyvūnų pašarų teikimo į rinką klausimą. Visi prisimename, kaip vienbalsiai prašėme Europos Komisijos, kad ji atsižvelgdama į ateitį pasistengtų rasti tinkamą pusiausvyrą tarp ūkininkų intereso gauti išsamios informacijos apie pašarų sudedamąsias dalis ir pramonės intereso pakankamai apsaugoti praktinę patirtį.

Pasiektas kompromisas dėl labiausiai rūpimų Komisijos pasiūlymo klausimų, viešas žaliavų deklaravimas ir Bendrijos žaliavų sąrašo sudarymas, mano nuomone, yra geras šios pusiausvyros atspindys. Kaip įrodymas gali būti pritarimas, kurio sulaukė pasiūlymas iš visų suinteresuotųjų šalių.

Iš tiesų taikant viešą deklaravimą kompromisas saugo pirkėjo teises būti informuotam ir gamintojų teises išsaugoti praktinės patirties nuosavybę nurodant, kad informacija turi būti teikiama nepažeidžiant 2004 m. Direktyvos dėl intelektinės nuosavybės teisių nuostatų.

Ponios ir ponai, nekyla klausimų, kad kalbant apie tiekėjo ir vartotojo pasitikėjimą, sudėtis turėtų būti žinoma, tačiau būtų nelogiška, jei tai būtų laikoma pareiga atskleisti pirmam pro duris įėjusiam klientui. Ilgus metus daugelis iš mūsų gėrė „Coca-Cola“. Nors nežinome šio gėrimo sudėties, tai nereiškia, kad mes abejojame, kad gaminant stebimos produkto ypatybės ir laikomasi sveikatos apsaugos reikalavimų.

Jau minėtas Teisingumo Teismo sprendimas griežtai nustato, kad siekis apsaugoti sveikatą nepateisina pareigos informuoti pirkėjus apie tikslią pašarų sudėtį, jei jie to pareikalautų.

Vis dėlto privalau jums priminti, kad atsakinga įstaiga turės galimybę bet kuriuo metu sužinoti tikslią sudėtį ir, kaip įtvirtinta pasiektame kompromise, bet koks nenumatytas atvejis, susijęs su žmogaus ar gyvūnų sveikata arba aplinka, reikš, kad pirkėjai galės gauti tikslią informaciją apie tam tikrų pašarų sudėtį, prieš tai tinkamai užtikrinus teisėtus gamintojo ir pirkėjo interesus.

Kalbant apie gerosios ženklinimo patirties sąrašą, sektoriaus profesionalams jis ir toliau lieka savanoriškas, kombinuotųjų pašarų gamintojui neturint galimybės bet kuriuo metu gauti konkretaus žaliavų sąrašo, nes to nebuvo reikalaujama.

Europos Parlamentui paprašius, į teisės aktą bus įtrauktas naujas priedas, apimantis sąrašą tų gyvūnų pašarų žaliavų, kurių teikimas į rinką ar naudojimas draudžiamas ar ribojamas. Tai yra informacija, pateikiama priede ar sąrašė, kurią Komisija gali papildyti.

Europos Parlamento Socialistų frakcija, kuriai aš atstovauju, remia pasiektą kompromisą ir plenariniam posėdžiui nepateikė jokių pakeitimų. Visiškai pritariame šiandien šioje salėje išsakytai pozicijai ir todėl už ją balsuosime.

Jan Mulder, ALDE frakcijos vardu. – (NL) Aš taip pat norėčiau pradėti, sveikindamas pranešėją F. W. Graefe zu Baringdorfą. Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcija pritaria požiūriui, kad pasiektas kompromisas yra geras, ir todėl šiandien, kai vyks balsavimas, galėsime už jį balsuoti.

Svarbiausia tai, kad reikia apsaugoti galvijų pašarų gamintojų intelektinę nuosavybę. Jei sektoriuje norime naujovių – iš tiesų vakar balsavome dėl klimato kaitos pranešimo – galvijų pašarų gamybos sektoriuje taip pat yra daug tobulintinų dalykų, kad būtų galima sumažinti galvijų išmetamų įvairių rūšių dujų kiekį. Žinoma, tai iššūkis, kurį turime tinkamai atremti. Jei galvijų pašarų gamintojai nuspręstų diegti naujoves, jiems neturėtų trukdyti per daug giežti įstatymai dėl informacijos teikimo. Šis informacijos teikimas, mano nuomone, yra užtikrintas, ir, kaip jau buvo minėta, gali būti vykdomas, pavyzdžiui, pareikalavus vyriausybei arba konkrečiam pirkėjui. Nėra nieko, kas galėtų neleisti galvijų pašarų gamintojams to daryti savanoriškai.

Sudedamosios dalys yra ne pats svarbiausias dalykas – daug svarbesnė tiksli maistinė galvijų pašaro vertė, kuri turėtų būti tiksliai ženklinama. Viskas, kas pateikiama etiketėje, pavyzdžiui, energetinė vertė, baltymų dalis ir pan., yra vertinga informacija. Trumpai tariant, Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcija remia šį kompromisą. Mes taip pat sakome galvijų pašarų gamintojams, kad jei jie nori diegti, pavyzdžiui, savo gamybos procesų ir galvijų pašaro sudėties naujoves, tai būtų geras kompromisas, kuriuo vadovaujantis būtų leidžiama jiems tai daryti.

Andrzej Tomasz Zapałowski, *UEN frakcijos vardu.* – (PL) Gerb. pirmininke, pašarų ir jų naudojimo gyvuliams rinka yra labai svarbi, kadangi ji susijusi su šimtų milijonų ES valstybių narių piliečių sveikata.

Nemaloni praeities patirtis, susijusi su gyvūnų ligomis, kurias sukėlė netinkami pašarai, Bendrijos valstybėms sudarė milžiniškas materialines ir socialines išlaidas. Būtent todėl, kad būtų galima laiku apriboti netinkamų pašarų naudojimą, ypač svarbu nustatyti pašarų sudėtį. Taip pat svarbu veiksmingai užtikrinti Reglamento nuostatų vykdymą, kad jos neliktų vien tušti pareiškimai.

Šiandien, kai milijonai žmonių ir net valstybės Europoje pasisako prieš maisto, pagaminto gyvūnų pašarui naudojant genetiškai modifikuotus augalus, vartojimą, šie žmonės turi teisę žinoti, kas vyksta. Todėl ne tik ūkininkai turėtų būti informuojami apie gyvūnų pašarų sudėtį, bet ir maisto perdirbimo įmonės produktų etiketėse taip pat turėtų pateikti šią informaciją vartotojams. Bet to nebuvo daroma.

Prieš keletą mėnesių šioje salėje diskutavome apie vis didėjantį tokių žmonių skaičių Europoje. Vis dėlto ši problema didele dalimi liečia būtent gyvūnų pašarų sudėtį, kadangi būtent ji labiausiai lemia mėsos kokybę. Labai gerai, kad reglamento projekte daug dėmesio skiriama pašarų gamybos higienai ir problemai, susijusiai su užterštų medžiagų naudojimu gamybos procese. Taip kartais elgdavosi dauguma gamintojų.

Alyn Smith, *Vers/ALE frakcijos vardu.* – Gerb. pirmininke, aš kaip ir visi noriu pasveikinti savo frakcijos kolegą F. W. Graefe zu Baringdorffą, labai sunkiai dirbusį rengiant šį pranešimą, kuris iš visų mūsų svarstyty pranešimų buvo labiausiai susijęs su techniniais klausimais. Pranešėjas taip pat parodė saliamonišką išmintį, ieškodamas vartotojų poreikių ir tikrai teisėtų gamintojų poreikių pusiausvyros saugant pastarųjų gaminius ir intelektualinę nuosavybę.

Šį pranešimą pavadinčiau vienu iš labiausiai klasikinių Europos Parlamento pranešimų. Stebint mūsų svečius lankytojų galerijoje galima pakankamai užtikrintai pasakyti, kad gyvūnų pašarų ženklavimas buvo tikriausiai ne pati žaviausia tema, kuria šiandien jie girdėjo mus kalbant, tačiau ji yra gyvybiškai svarbi ir tikroviškas pavyzdys to, kaip šis Parlamentas kuria pridėtinę vertę ir kaip mes galime užtikrinti mūsų vartotojų, piliečių ir balsuotojų pasitikėjimą vartojamo maisto grandine

Svarbu prisiminti, iš kur atsirado ši problema. GSE krizė parodė, kad būtina reguliuoti gyvūnų pašarus. Šis reglamentas turi būti skaidrus ir užtikrinti vartotojų ir gamintojų poreikių pusiausvyrą, tačiau jis negali būti blogas. Buvo pasukta netinkamu keliu ir mes turime užtikrinti, kad šiuo keliu nebūtų pasukta dar kartą. Šis pranešimas gyvybiškai būtinas tai užtikrinti.

Iš daugelio susitikimų su Škotijos pramonės atstovais, vartotojų grupėmis ir su pačiais ūkininkais, kuriuose teko dalyvauti, paaiškėjo, kad jie beveik vieningai rodė paramą ir pritarimą, kaip Komisija ir Parlamentas sprendžia šį klausimą, ir ypač mūsų pranešėjui.

Šis pranešimas kuria pridėtinę vertę. Tai geras Parlamento darbo pavyzdys. Dažnai sakome, kad Komisija ir Parlamentas gerai bendradarbiavo. Šiuo atžvilgiu taip buvo iš tikrųjų, ir tai, kad buvo pateikta tik keletas pakeitimų dėl šio pranešimo, rodo, kad jis bus patvirtintas didele balsų dauguma. Parlamentui šiandien buvo gera diena.

Witold Tomczak, *IND/DEM frakcijos vardu.* – (PL) Gerb. pirmininke, kompromisas, pasiektas dėl gyvūnų pašarų, turi kai kurių pranašumų – jis leidžia derinti ir supaprastinti ES teisę, tačiau jis taip pat turi ir esminių trūkumų: jis nesuteikia pakankamų gyvūnų pašarų ir maisto saugos garantijų, nepakankamai užtikrina penkių milijonų ūkininkų, veisiančių ir auginančių gyvūnus, interesų apsaugą ir nepakankamai saugo mūsų sveikatą.

Gyvūnų pašarų vartotojų galimybė gauti informacijos apie pašarų sudėtį ir toliau bus ribojama dėl saugomų intelektualinės nuosavybės teisių. Jei gyvūnų pašarų gamintojas naudos pavojingą sudedamąją dalį, mes vis tiek būsimė pažeidžiami. Ši gyvūnų pašarų problema yra dar vienas įrodymas, kad žemės ūkio politikoje, kuri nepaisant pareiškimų visų pirma remia pramoninį žemės ūkį, taigi eina klaidinga kryptimi, todėl tokia žemės ūkyje ūkininkai negali disponuoti savo pačių pašarais ir turi auginti gyvūnus, naudodami specializuoto verslo pagamintus pašarus. Šis verslas, žinoma, vykdomas siekiant pelno ir jis visada ras būdų mažinti sąnaudas, tačiau nebūtinai atsižvelgs į gyvūnų saugą ir mūsų sveikatą. Dėl to turime įtraukti daugiau konkrečių nuostatų ir sustiprinti stebėjimą, o tai šį klausimą perkelia į absurdišką lygmenį.

Ar ne laikas apgręžti šiuos procesus ir grįžti prie tvartos žemės ūkio plėtros, kurioje ūkininkai turėtų savo pašarų ir būtų apsaugoti nuo nuostolių, kuriuos sukelia dioksinais ar GSE? Pažanga žemės ūkyje neturi reikšti gamybos koncentracijos ar pašarų gamybos koncentracijos. Turėtume atsižvelgti į tai, kad ES šiuo metu yra 15 mln. ūkių, iš kurių 95 proc. yra maži ir vidutiniai. Daugelis šių ūkių gali naudoti tvaraus žemės ūkio

modelį, kuris būtų naudingas ūkininkams, aplinkai ir mums visiems. Mums būtinai reikia ne tik radikaliai keisti požiūrį į žemės ūkį, bet apskritai į bendrąją žemės ūkio politiką.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Gerb. pirmininke, gerai tai, kad kalbant apie gyvūnus metai bėga, o problemos išlieka tos pačios. Pavyzdžiui, kalbėdami apie laukinius gyvūnus visada minime spąstus, o su transportu, veisimu ir pašarais susiję klausimai visada keliame kalbant apie ūkiuose auginamus gyvūnus. Gyvūnų pašarai yra klasikinės atvejais: tai mišinys, susidedantis iš šlamšto. Naudojami antibiotikai, klenbuterolis, augimo hormonai, netgi kitų gyvūnų likučiai, kaip tik ir su visu tuo susijusi devintojo dešimtmečio užterštų pašarų problema Jungtinėje Karalystėje.

Vis dėlto šiandien mums sakoma, kad iš atliekų gaminamo maisto era baigėsi. 2002 m. buvo priimta Direktyva, 2005 m. paskelbtas Teisingumo Teismo sprendimas, o dabar siekiama sutaikyti rinką, pelną, kuris vadinamas intelektine nuosavybe, ir vartotojų saugumą.

Todėl šiandien ir siekiame patvirtinti šį reglamentą. Naudojant klasikinę ženklinimo priemonę ketinama išvardyti visas sudedamąsias dalis pagal svorio dalį mažėjančia tvarka, taip pat bus taikomas viešas deklaravimas, III priedas ir 15 proc. tikslumas. Be to, smalsiausi iš mūsų netgi galės pareikalauti tikslios sudėties.

Lieka atsakyti į du svarbius klausimus. Pirmasis yra susijęs su importuojamais gyvūnais, kurie nebuvo ženklinami. Čia dalyvauja N. Parishas, kuris yra labai susidomėjęs iš Brazilijos įvežamais neženklintais gyvūnais, kuriems buvo šeriamas klenbuterolis. Šių gyvūnų saugos tema žinome nedaug.

Dar lieka atsakyti į svarbų klausimą dėl importuojamų pašarų, t. y. žaliavų, kurios nuo šeštojo dešimtmečio tiekiamos iš Amerikos žemyno. Šeštajame dešimtmetyje buvo tiekiami kukurūzų gliuteno pašarai – melasos, aliejinių kultūrų sėklų likučiai – o šiandien tiekama transgeninė soja iš Argentinos, Paragvajaus ir Brazilijos ir transgeniniai kukurūzai iš Kanados ir Jungtinių Amerikos Valstijų. Ir tai vyksta, galima sakyti, todėl, kad žmonės nusiteikę prieš vietos GMO, bet ne prieš įvežamus GMO.

Aišku, kad kalbame apie dviejų trečdalių mūsų bandų naudojamus pašarus, ir tai yra tikra sveikatos problema. Šis vienas Europos sveikatos apsaugos klausimas temdo problemos, susijusios su platesnio masto rizika pasaulinei sveikatai, sprendimą, kadangi galioja Urugvajaus raundo ir T. Blairo Vyriausybės susitarimas, įpareigojantis mus importuoti aliejinės kultūras, kuriomis šeriami du trečdaliai mūsų bandų.

Neil Parish (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, norėčiau pasveikinti Komisijos narę ir F. W. Graefe zu Baringdorfą su puikiai atliktu darbu ir naudingu bendradarbiavimu su mumis.

Leiskite kreiptis į du ką tik kalbėjusius EP narius ir galerijoje esančius svečius: šią popietę pietaudami galite ramiai valgyti maistą, kadangi, jei tikėtume dviem paskutiniais kalbėjusiais EP nariais, kaip suprantu, niekur nėra saugaus maisto!

Šio teisės akto idėja yra užtikrinti mūsų valgomo maisto saugą ir, žinoma, svarbu yra tai, ką ēda mūsų auginami gyvūnai, nes mes tuos gyvūnus valgome. Žinau, kad tai labai supaprastintas požiūris, tačiau būtent dėl to esame čia.

Taip, praeityje darėme klaidų ir aš būčiau pirmasis pripažįstantis, kad mėsos ir kaulų miltų naudojimas raguočių pašarams sukėlė GSE problemą, kuri visiems buvo sunki, ir kad dėl to siekiame priimti šį teisės aktą.

Dabar svarstome ne dėl to, ar turėtume siekti skaidrumo ir etiketėje išvardyti sudedamąsias dalis, nes būtent tai numatyta. Gamintojų argumentas buvo susijęs su būtinybe nurodyti tikslią procentinę sudėtį, kadangi tokiu atveju kas nors galėtų nukopijuoti pašaro sudėtį ir pagaminti lygiai tokį patį pašarą.

Būtent šiuo atveju F. W. Graefe zu Baringdorfo, Komisijos ir Tarybos pasiektas kompromisas ir nuveiktas darbas yra labai naudingas, kadangi pasiekėme tokią padėtį, kai tikrai galime pasitikėti naudojamais pašarais. Galbūt pastaruoju metu atkreipėte dėmesį į problemas, su kuriomis susidūrėme Europoje – turėjome problemų dėl gyvūnų pašarų įvairiose šalyse, kurios atsirado ne dėl blogos ženklinimo sistemos ir procesų, o dėl to, kad bendrovės pažeidė įstatymą.

Todėl privalome užtikrinti ne tik tinkamų įstatymų priėmimą, bet ir tai, kad Komisija ir valstybės narės stebėtų šio įstatymo vykdymą ir tikrintų pašarus gaminančias bendroves, kad galėtume įsitikinti, jog jos nepažeidžia įstatymų, nes visuomenė ir vartotojai privalo pasitikėti maistu.

Sakyčiau, kad Europoje maistas yra saugus tiek, kiek galime tai užtikrinti, tačiau neturime nurimti, jei norime užtikrinti, kad vartotojai būtų visiškai patenkinti vartojamo maisto sauga. Mūsų svečiams pasakyčiau: prašom, eikite ir skaniai pietaukite būdami tikri, kad maistas yra saugus!

Bogdan Golik (PSE). – (PL) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, širdingai sveikinu F. W. Graefe zu Baringdorfą su dar vienu puikiu pranešimu.

Pastangos supaprastinti teisės aktus, galiojančius pašarų teikimo į rinką ir naudojimo srityje, dėl būtinos ir papildomos informacijos buvimo pakuotėse ir kelionės dokumentuose yra teisingas žingsnis.

Aišku, kad paprastinant techninius reikalavimus ir plečiant vien administracines nuostatas bus daromas teigiamas poveikis ES pašarų sektoriaus konkurencingumui ir maisto saugai, apie kurią ką tik kalbėjo N. Parischas. Esu tikras, kad šis teiginys yra savaime pagrįstas.

Vis dėlto norėčiau atkreipti dėmesį į klausimą, kuris gali būti problemiškas. Manau, kad įpareigojimas produkto pakuotėje nurodyti nemokamą telefono numerį mažųjų ir vidutinių įmonių, gaminančių pašarą naminiams gyvūnėliams, atveju nėra būtinas. Įtraukus šią nuostatą, finansinė našta gali būti per didelė šiems smulkiems ir vidutiniams gamintojams, o būtent šios dvi kategorijos apima daugumą pašarų gamintojų.

Apibendrinant norėčiau pabrėžti, kad privalome siekti supaprastinti visą pašarų pateikimo į rinką ir naudojimo teisinę sistemą. Tai darant turi būti pasirūpinta sauga. Vis dėlto įtraukus diskutuotinas nuostatas, kurios lemtų per dideles išlaidas, galėtų būti daromas nepalankus poveikis būtent šiam mažam verslui, gaminančiam vietos rinkoms.

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos nare, ponios ir ponai, visų pirma taip pat norėčiau padėkoti pranešėjui F. W. Graefe zu Baringdorfui už kruopštų darbą, kurį jis nuveikė rengdamas šį pranešimą.

Pastaraisiais metais su ES maisto sauga buvo daug krizių, pavyzdžiui, GSE ir dioksino skandalai, paskutinis iš kurių turbūt kilo praeitą rudenį. Dažnai būdavo nustatoma, kad krizės kilo dėl užteršto pašaro, aplaidumo ar netgi nusikalstamos veiklos. Šis reglamentas, kuriuo siekiama paprastesnės ir aiškesnės teisinės sistemos, yra sveikintinas. Reglamentas turi didinti vartotojų pasitikėjimą visa Europos maisto grandine. Vartotojams reikia apsaugos ir jie privalo turėti galimybę sužinoti, kur ir kaip buvo pagamintas jų perkamas maistas.

Kitas tikslas yra teisiškai apsaugoti ūkininkus. Jie turi pasirinkti remdamiesi ženkliniu ir turi būti užtikrinti dėl neprikaištingos pašarų kokybės. Taip pat turi būti saugomos pašarų gamintojų teisės, kaip jau sakė J. Mulderis.

Daugelis valstybių narių šiuos procesus gerai kontroliuoja, tačiau reglamentas, kuris dabar svarstomas, turi užtikrinti aiškesnį ženklinį ir leisti paprasčiau nustatyti pašarų kilmę, todėl yra būtinas siekiant užtikrinti tinkamą problemos sprendimą visoje ES ir panaikinti nuomonių skirtumus tada, kai prasideda interpretacijos.

Vis dėlto norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad vertinant šį ir kitus reglamentus, gyvybiškai svarbu tinkamai juos įgyvendinti ir stebėti. Aiškūs ir tikslūs reglamentai mums nepadės, jei nebus užtikrinamas jų praktinis įgyvendinimas. Stebint pašarų kokybę reikia įsitikinti, kad jie saugūs, atitinka paskirtį ir taip pat atitinka teisės aktų reikalavimus. Taip galime pagerinti visos maisto grandinės saugą ir apsaugoti vartotojus.

Giovanni Robusti (UEN). – (IT) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos nare, ponios ir ponai, prieš keletą metų Italijoje buvo nustatyta, kad ūkininkų daržinėse ruošiami pašarai turi būti laikomi pašaru, o daržinės turi būti laikomos pašarų gamyklomis. Žemės ūkio gamintojai niekada nesugebėtų patenkinti sudėtingų sveikatos apsaugos, RASVT ir atsekamumo reikalavimų ir todėl būtų priversti pašarus, kuriuos šimtmečiais gamino savo ūkiuose, pirkti iš tikrų pašarų gamyklų. Kol kas mums pavyko išvengti šių spąstų.

Pranešimas, dėl kurio šiandien diskutuojame, apibrėžia pašarus, o ne pašarų gamyklas. Siekiant, kad Europa nebūtų apkaltinta dar kartą, turi būti visiškai aišku, kad pašarinės medžiagos gyvūnams, sumaišytos gyvūnų auginimo įmonėje, yra ne pašarai, o tiesiog savos gamybos pašarinių medžiagų ir žaliavų, užaugintų tiesiogiai laukuose, mišiny, ir kad žemės ūkio įmonė nėra pašarų gamykla. Galbūt ši pozicija rodo išankstinį nusistatymą, tačiau atsargumo niekada nebūna per daug, kai interpretavimas turi didelės ekonominės reikšmės.

Jim Allister (NI). – Gerb. pirmininke, po užteršimo dioksinu atvejo Airijos Respublikoje, dėl kurio didelių nuostolių patyrė niekuo nenusikalę Šiaurės Airijos gamintojai ir perdirbėjai, diskutavome dėl naujų priemonių pašarams ženklinti.

Man kilo toks akivaizdus klausimas: ar kuris nors iš šių pasiūlymų galėjo apsaugoti minėtus gamintojus nuo neseniai patirtų nuostolių? Liūdna, tačiau atsakymas yra „ne“. Tai, žinoma, suteiktų daugiau skaidrumo, kuris geras pats savaime, tačiau tik kalbant apie ES pašarus, kuriais šeriami gyvūnai ES viduje, o ne apie tuos pašarus, kuriais šeriami gyvūnai kitur ir jų mėsa vėliau importuojama į ES.

Suteikti išsamią informaciją apie tikslią pašarų sudėtį yra teisinga ir suprantama, tačiau neturėtume kėsintis į intelektinės nuosavybės teises, paversdami jas bereikšmėmis. Šiuo atžvilgiu vis dar truputį baiminuosi dėl kai kurių šių pasiūlymų aspektų. Kombinuotieji mišiniai yra prekybos paslaptys, per ilgus metus sukauptos atliekant mokslinius tyrimus ir bandymus. Jas reikia tinkamai saugoti.

Esu įsitikinęs, kad 15 proc. tikslumo riba nurodant sudėtį yra pakankama. Aš, pavyzdžiui, savo rinkiminėje apygardoje nenoriu matyti pašarų gamybos įmonių, kurios sunkiai dirbo ir daug investavo į aukščiausios kokybės produktų gamybą, o jas vėliau nurungė gamintojai, vykdanys veiklą mažesnių gamybos sąnaudų reikalaujančiuose regionuose ES arba už jos ribų, pavogę jų intelektinės nuosavybės teises.

Tikiu, kad šiuo atžvilgiu Reglamentu nebus piktnaudžiaujama ir jis nebus netinkamai naudojamas. Taip, ūkininkai turi teisę gauti kuo daugiau informacijos apie pašarų sudėtį, tačiau tik užtikrinant gamyklų, iš kurių jie perka pašarus, gyvybingumą ir ateitį.

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Norėčiau pakartoti visus komplimentus, kurių jau susilaukė pranešėjas. Nereikia sakyti, kad visuomenės ir gyvūnų sveikata turi būti teisės aktų dėl naminių gyvūnų dėmesio centre. Tai tolygu aiškioms taisyklėms, susijusioms su žaliavų naudojimu ir ženkliniu. Jos, žinoma, turėtų tinkamai veikti ir netapti didesnės administracinės naštos priežastimi arba, kaip jau buvo minėta, kėsintis į gamintojų intelektinę nuosavybę. Ir toliau kritiškai stebėsime šį procesą, tačiau, atrodo, kad naujasis reglamentas atitiks šiuos reikalavimus.

Norėčiau pateikti pastabą dėl tikrinimo. Dar kartą kartojant, šio reglamento pagrindas yra veiksminga kontrolė ir sankcijos, kurių tikslas atskirti javus nuo pelų. Reglamentas reikalauja, kad baudos, kurias galėtų taikyti valstybės narės, privalo būti veiksmingos, pamatuotos ir atgrasančios. Norėčiau paraginti Europos Komisiją artimiausiu metu atidžiai stebėti padėtį siekiant užtikrinti, kad šio reikalavimo laikosi visos Europos Sąjungos valstybės narės. Pagaliau juk nepriimtina, jei viena valstybė narė bus griežtesnė už kitą. Puikus pavyzdys šiuo klausimu, mano nuomone, yra lygtiniai nuosprendžiai, kurie praėjus dešimčiai metų šią savaitę buvo paskelbti Belgijos dioksino skandalo byloje.

Pagaliau norėčiau paminėti temą, kurios negalima nepaisyti, būtent mėsos ir kaulų miltų temą. Po pirmojo nepriklausomo EP nario emocingo pasisakymo aš apsiribosiu vien faktais. Mėsos ir kaulų miltų naudojimas gyvūnų pašarams buvo uždraustas po GSE krizės. Vis dėlto, pavyzdžiui, viščiukams, tai lemia gyvūninės kilmės baltymų trūkumą pašare, jau nekalbant apie vertą kritikos dalyką, kad sunaikinami vertingi baltymai. Be to, gyvūnų pašarai yra didžiausios išlaidos penkiems milijonams Europos Sąjungos gyvulių augintojų, kuriems nebuvo lengva pradėti šią veiklą.

Žinoma, nenorime grįžti atgal prie situacijos, kai kaip pašaras buvo naudojami tos pačios rūšies gyvūnų baltymai. Kanibalizmas – daugiau nieko! Turime nustatyti testus, kurie tinkamai spęstų padėtį šioje srityje. Europos Komisija nurodė, kad šie testai galėtų būti parengti 2009 m., o tai reiškia, kad vėl gali būti leista saugiai naudoti mėsos ir kaulų miltus, pavyzdžiui, viščiukų ar kiaulių pašarams. Norėčiau sužinoti iš Europos Komisijos, kas naujo šiuo klausimu ir kokių žingsnių galime tikėtis ateinančiais metais?

Wiesław Stefan Kuc (UEN). – (PL) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos nare, gyvūninės kilmės maisto produktų (mėsos, kiaušinių, pieno) kokybė ir vartotojų apsauga nuo prastos kokybės maisto produktų daugelį metų buvo ES interesų centre.

Siekiant turėti geros kokybės gyvūninės kilmės produktus, būtina naudoti geros kokybės pašarus – tai svarbiausias veiksnys – ir taip pat užtikrinti tinkamas gyvūnų laikymo sąlygas. Daugelis pašarų sudedamųjų dalių gaminamos pačiame žemės ūkyje, tačiau naudojami priedai dažniausiai yra cheminiai produktai. Būtent jie sukelia daugiausia ginčų. Todėl turėtume kovoti už tai, kad būtų nurodoma tiksliai pramoninių pašarų sudėtis. Tai visiškai nesusiję su intelektinės nuosavybės teisėmis ir jų apsauga. Produktas yra apsaugotas tik tada, kai patentų biuras išduoda apsaugos sertifikatą.

Jei gyvūnų pašarų priedai nebuvo pakankamai išbandyti, jie gali būti kenksmingi jūsų sveikatai, nors ir užtikrina geriausią augimą arba geriausią produkto išvaizdą. Ūkininkai neturi sąlygų išbandyti pašarinių medžiagų ir gali tik pasitikėti gamintojo teikiama informacija. Turėtume prisiminti GSE ir padarinius, kuriuos

sukėlė mėsos ir kaulų miltų naudojimas gyvūnų pašarams. Dėl pelno pramonė padarys bet ką. Būtent todėl remiu visą F. W. Graefe zu Baringdorfo pranešimą.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gerb. pirmininke, tikiuosi, kad kompromisiniame pakete, dėl kurio šiandien diskutuojame, pateikti pasiūlymai supaprastins pašarų teikimo į rinką ir jų naudojimo nuostatas ir kad dėl to padidės Europos Sąjungos pašarų sektoriaus konkurencingumas. Taip pat tikiuosi, kad naujos taisyklės nepadidins mažųjų ir vidutinių įmonių, gaminančių gyvūnų pašarų mišinius, išlaidų.

Diskutuojant ženklavimo tema reikėtų prisiminti, kad dažniausiai problemų kyla ne dėl nepakankamos produkto etiketės informacijos, o dėl eilinio vartotojo neužtenkamo supratimo. Per didelis informacijos kiekis etiketėje iš tiesų gali trukdyti vartotojui pasirinkti produktą. Taip pat turime užtikrinti, kad piliečiai galėtų gauti reikiamą informaciją, tačiau, kita vertus, privalome saugoti gamintojų intelektualinės nuosavybės teises.

Remiu idėją sudaryti sąrašą sudedamųjų medžiagų, kuriomis negalima šerti gyvūnų. Aišku viena – negalime leisti, kad pasikartotų su maistu susiję skandalai. Dioksinais užteršta airiška kiauliena ar melaninas kiniškame piene yra tokių incidentų, kurie neturėjo įvykti, pavyzdžiai. Turėtume paklausti, kodėl stebėsenos sistemos tinkamai neveikė ir kodėl buvo užteršti produktai?

Vadinasi, stebėsenos sistema reikalauja geresnės priežiūros. Procedūros turi būti skaidrios ir nedviprasmiškos. Baudos už stebėsenos sistemos nesilaikymą ar jų pažeidimą turėtų būti didelės, kadangi jos susijusios su žmogaus sveikata. Nepaisant incidento Airijoje, norėčiau užtikrinti, kad Europos ūkininkai ir gamintojai laikosi aukščiausių pasaulio standartų. Mūsų maistui būdingas geras vardas ir kokybė. Maistas Europoje yra saugus.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos nare, visų pirma leiskite man nuoširdžiai padėkoti pranešėjui F. W. Graefe zu Baringdorfui. Jis ne tik dabar, rengdamas šį pranešimą, bet ir anksčiau daugelį metų laikėsi aiškos pozicijos, kurios tikslas visada buvo pasiekti tai, ko pasiekėme šiandien: būtent ūkininkams pašarų teikimo į rinką ir naudojimo srityje sukurti aiškias nuostatas, taip pat nustatyti aiškius reikalavimus, keliamus pašarų teikimui į rinką ir naudojimui.

Šiandien kalbame apie antrąjį žingsnį, kuris tampa vis aiškesnis. Gerb. Komisijos nare, vakar vėlai vakare kalbėjome apie pirmąjį žingsnį: gamybą. Aš norėčiau prie jo sugrįžti dar kartą. Gamybos būdas, gamybos kontrolės būdas – tai svarbiausia pagrindinė šio pranešimo sąlyga, kad turėtume sveiką, saugų pašarą ir kad jį naudodami galėtume turėti sveikus ir saugius maisto produktus.

Noriu dar kartą pabrėžti, kad esu įsitikinusi, kad įmonės, perdirbančios maisto produktus į pašarus, turėtų būti labiau stebimos, suteikiant joms leidimą – galbūt suteikiant leidimą visoje Europoje – kad kaip būtinos sąlygos būtų reikalaujama RASVT koncepcijos, nes tai buvo problema, kurią diskusijų metu sprendėme vakar ir šiandien. Reikia vienodos kontrolės esant vienodomis rizikos sąlygoms visoje Europos Sąjungoje. Nors niekada negalėsime visiškai užkirsti kelio nusikalstamai veiklai, tačiau šiuo pranešimu ir vakarykštėmis diskusijomis sukūrėme gerą pagrindą saugumui, kuris nėra perdėtas. Žinoma, šiandien svarbus svarstomo pranešimo ir toks klausimas: po GSE krizės vykę procesai mus išmokė, todėl šiandien žinome, kad kai kuriuos dalykus galima daryti kitaip ir kad mes tai turėtume ir privalėtume daryti.

Dar kartą noriu padėkoti mūsų pranešėjui, kuris šiandien svarstyti pateikė gerą pranešimą. Tikiuosi, kad jis sulauks šimtaprocentinio Parlamento pritarimo.

Véronique Mathieu (PPE-DE). – (FR) Gerb. pirmininke, puikus mūsų gerbiamojo EP nario – kurį sveikinu – pranešimas, dėl kurio šiandien ketiname balsuoti, yra svarbus, kadangi Europos gyvūnų pašarų gamybos sektorius yra vienas svarbiausių mūsų žemės ūkio sektorių, nes jame pagaminama pusė Europos Sąjungos žemės ūkio produkcijos (120 mln. tonų), ir jam tenka didelė apyvarta (150 mlrd. EUR). Europos Sąjungoje iš tikrųjų yra 5 mln. ūkininkų ir 60 mln. gyvūnėlių auginančių namų ūkių.

Praeityje Europos Sąjunga įveikė ne vieną sveikatos krizę, o tai reiškia, kad šiandien turime būti budresni kalbėdami apie skaidrumą, kad neapviltume ne tik ūkininkų, bet ir vartotojų lūkesčių. Šiame pranešime įtvirtintos nuostatos užtikrina minimalias pramonės sąnaudas ir didelę naudą vartotojams, kurie skiria vis daugiau dėmesio perkamų prekių kokybei. Priėmus šį pranešimą, bus galima apriboti riziką užtikrinant geresnę prekių kokybę, geresnę stebėseną, daugiau atsekamumo ir geresnį ūkininkų, taip pat ir vartotojų, informavimą.

Šiuo metu vis didesnės svarbos įgyjant tarptautinei prekybai gyvybiškai svarbu tampa stiprinti visas prevencines sistemas siekiant užtikrinti, kad maisto krizės, kurias patyrėme praeityje, daugiau nepasikartotų.

Šiame pranešime pavyko suderinti teisę į informaciją tiksliai išvardijant maisto sudedamąsias dalis, kurios turi būti nurodomos etiketėje, ir intelektinės nuosavybės teisę, kuri taip pat svarbi, kai kalbama apie mūsų pramonės konkurencingumo išsaugojimą.

Manau, kad gamintojai iš tikrųjų turėtų būti įpareigoti nedelsiant pranešti apie naują gyvūnų pašaruose naudojamą medžiagą, kad būtų užtikrintas skaidrumas ir palengvinti kompetentingų institucijų atliekami tikrinimai. Nuostatos dėl skubos procedūros, leidžiančios naujas pavojingas medžiagas įtraukti į draudžiamų medžiagų sąrašą, man atrodo iš esmės gyvybiškai svarbios.

Taip pat suteikiant ūkininkams galimybę pateikti klausimus kompetentingai nacionalinei institucijai arba Europos Komisijai ir kilus abejonėms dėl nepagrįstų kaltinimų, sistema yra geriau valdoma, o vartotojai geriau apsaugomi, kartu išsaugant teisingą prekybą.

Todėl noriu pasiūlyti visišką paramą šiam puikiam pranešimui, nes patirtis rodo, kad reglamentas dėl gyvūnų pašarų ženklavimo, kuris teikia pirmenybę kokybei, skaidrumui, atsekamumui ir stebėsenai, yra geriausia priemonė užkirsti kelią sveikatos krizėms Europoje.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, norėčiau padėkoti pranešėjui už pranešimą, kuris yra labai techninio pobūdžio ir atsako į Teismo klausimą dėl ūkininkų teisių ir gamintojų, iš kurių ūkininkai perka gyvūnų pašarus, teisių apsaugos.

Pritariu idėjai, kad verta saugoti intelektinės nuosavybės teises. Negalime leisti, kad į rinką naujai ateinantys ir iš jos pasitraukiantys ūkio subjektai kopijuotų produktų sudėtį, todėl šiuo atžvilgiu pranešimas sėkmingas.

Šio ryto diskusijoje buvo iškelta nesąžiningų ūkio subjektų problema. Tiesa, kontroliuoti pramonę galėsime tik tuo atveju, jei kontroliuosime tuos, kurie nevykdo reikalavimų. Tai galima užtikrinti tik reguliariai stebint, tikrinant ir kontroliuojant kiekvieną veiksnį. Vakare šiame Parlamente labai stipriai apie tai diskutavome ir man malonu girdėti, kad bus tobulinamos kai kurios sritys.

Pagaliau pasirodė svarbesnis žaliavų kainų nestabilumą lemiantis veiksnys. Prie mūsų prisijungė už žemės ūkį atsakinga Komisijos narė. Tai klausimas, svarbus pašarų pramonei ir ūkininkams, todėl jį turime nagrinėti.

James Nicholson (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, pirma, pritariu šiam pranešimui ir noriu pasveikinti pranešėją ir pagirti už puikų pranešimą ir įdėtą sunkų darbą.

Mums iš tikrųjų reikia skaidrumo ir turime žinoti kombinuotųjų pašarų sudėtį – galime tuo neabejoti. Man nekelia jokių problemų bendrovė, paslapyje sauganti intelektinės nuosavybės teises. Vis dėlto pastarieji įvykiai Airijos Respublikoje, susiję su dioksino problema, mums visiems labai aiškiai parodo poreikį kontroliuoti. Ūkininkai gali turėti aukščiausius įmanomus gyvulininkystės standartus ir viską daryti teisingai, tačiau, kaip matėme, jie gali viską prarasti, jei įvykiai tampa nevaldomi ir sunaikina visą turtą ir sunkauso darbo rezultatus.

Tai gera diena Parlamentui, nes ji rodo, ko galime pasiekti bendradarbiaudami. Galbūt ji taip pat rodo, ko iš tikrųjų galime pasiekti žemės ūkyje geresnės ūkininkų ateities vietoje Europoje labui.

Man malonu, kad šį rytą kartu su Komisijos nare A. Vassiliou yra ir Komisijos narė M. Fischer Boel, kadangi labai svarbu, atkreipti jos dėmesį į didelę Šiaurės Airijos ūkininkams – šiuo metu jų yra aštuoni – kilusią grėsmę viską prarasti, nes vietos Asamblėja nebuvo pasirengusi jų remti.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos nare, ponios ir ponai, visų pirma noriu padėkoti mūsų pranešėjui F. W. Graefe zu Baringdorfui, nes jam pasisekė per pirmąjį svarstymą pasiekti tinkamą kompromisą. Taip pat pasisekė suderinti vartotojų apsaugą ir maisto produktų saugą su būtina intelektinės nuosavybės sauga.

Ūkininkai turi būti užtikrinti, kad pašaruose, kuriuos jie naudoja, yra tos medžiagos, kurios nurodytos etiketėje. Pašarų pramonėje įsitvirtinę sukčiai padarė daug ekonominės žalos žemės ūkiui ir už jo ribų. Dar kartą labai ačiū, pone F. W. Graefe zu Baringdorfai.

Avril Doyle (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, norėčiau trumpai atkreipti dėmesį į du dalykus.

Pirma, taip, vartotojai ir ūkininkai priklausomi nuo aiškaus ir skaidraus ženklavimo, todėl aš remiu pranešėjo pateiktą pakeitimą, kuris leistų gamintojui atsakyti atskleisti informaciją, jei įmanoma įrodyti, kad galėtų būti pažeistos intelektinės nuosavybės teisės, kai kalbama apie sudedamąsias dalis, sudarančias mažiau nei

du procentus raciono. Mums nedelsiant reikia daugiau investuoti į mokslinius tyrimus, ypač atrajojančių gyvūnų pašaro srityje, siekiant sumažinti metano ir diazoto monoksido kiekius.

Antra, ar ne seniai laikas sprendžiant nedidelių GMO kiekių pašaruose klausimą taikyti kontrolės atskaitos taškus, o ne šiuo metu galiojančią nulinės leistinos vertės tvarką, dėl kurios kaip netinkama pripažįstama nusikalstamai neproporcingai didelė pašarų ir grūdų siuntų dalis ir taikomos nusikalstamai neproporcingos sankcijos? Žinoma, rodau į Europos maisto saugos tarnybos (EMST) anksčiau patvirtintų GMO buvimą, kurių pavojus iki galo įvertintas ir apibrėžtas, ir galbūt GMO, kuris galutinai patvirtintas kitoje teisinėje sistemoje.

Lutz Goepel (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos narės, tiesą sakant, nieko nenoriu pridurti dėl turinio, nes jis pakankamai aptartas. Noriu padėkoti pranešėjui, kuris tvirtai laikėsi nuomonės trialoge.

Buvo nueitas ilgas kelias rengiant šį pranešimą. Žinome, kad Europos Teisingumo Teismas paskelbė sprendimą, po kurio vyko sąžininga ir teisinga diskusija. Mes turėjome daug laiko apie tai kalbėti ir ponas F. W. Graefe zu Baringdorfas kaip pranešėjas parodė, kad per trumpą laiką pirmojo svarstymo susitarime taip pat galime pasiekti patenkinamą rezultatą. Nuo 1994 m. mes keletą kartų vis sukryžiuodavome kardus, tačiau mūsų bendradarbiavimas visuomet buvo teisingas ir aš dar kartą noriu jam padėkoti už atliktą darbą.

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, mano kalbai skirtas laikas baigėsi, todėl tik norėčiau pasakyti keletą naujų dalykų. Jei dabar Parlamente – turbūt didžiąja balsų dauguma – priimsime naują Europos pašarų teisės aktą ir Taryba priims šį teisės aktą, tai Europoje mums pavyks sukurti naują, aukštos kokybės standartą.

Norėčiau paprašyti abiejų čia esančių Komisijos narių, kad ateityje importuojant pašarus ir maisto produktus būtų reikalaujama laikytis šių Europos standartų. Europa galės atlaikyti pasaulinę konkurenciją tik tada, jei tie patys standartai bus taikomi ir importuojamiems gaminiams. Todėl Komisija taip pat privalo didinti spaudimą, kad Europos standartai taptų derybų su PPO dalimi ir pagaliau – pasauliniu standartu – tada galėtume nebijoti pasaulinės konkurencijos.

Androulla Vassiliou, Komisijos narė. – Gerb. pirmininke, norėčiau visiems padėkoti už pastabas ir dabar atsakysiu į kai kurias iš jų. Visų pirma, atsakysiu į klausimą dėl saugos: pašarų saugą užtikrina medžiagų, kurias draudžiama naudoti pašaruose, sąrašas. Pasiūlyme pateikiamas draudžiamų pašarinių medžiagų sąrašas. Komisija papildys šį sąrašą kiekvieną kartą, kai bus įsitikinusi, kad jį papildyti būtina.

Kita vertus, noriu jums priminti, kad sudarytas sąrašas, kuriame nurodytos didžiausios leistinos teršalų, pavyzdžiui, mikrotoksinių, sunkiųjų metalų ir dioksinų normos, ir jis pagal Direktyvos dėl nepageidaujamų medžiagų nuostatas galioja nuo 2002 m.

Sutinku su visais tais, kurie sakė, kad Europoje maistas yra saugus. Vis dėlto vakar vakare vykusios diskusijos metu aš taip pat nurodžiau, kad įstatymai ir reglamentai geri tiek, kiek juos gerai sukūrėme, ir todėl turime būti budrūs ir prižiūrėti, kad valstybės narės, pašarų pardavėjai ir Komisija iš tikrųjų užtikrintų, kad visi vykdytų savo įpareigojimus, susijusius su įstatymų užtikrinimu, ir kad tai būtų geri įstatymai.

Pastarojo meto incidentas dėl airiškos mėsos rodo, kad reikia griežčiau užtikrinti įstatymų nuostatų įgyvendinimą ir kontrolę, o mano vadovaujamos tarnybos ir toliau tirs, kaip galima gerinti šį procesą. Esu įsitikinusi, kad įsigaliojus naujosioms taisyklėms, pašarų gamintojų ir vartotojų labai labai pagerės pašarų rinkos reguliavimas.

Pagaliau norėčiau dar kartą padėkoti pranešėjui už puikų pranešimą ir visiems EP nariams už konstruktyvią ir teigiamą iniciatyvą.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, pranešėjas. – (DE) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos narės, dėkoju už daugybę šiandien man išsakytų draugiškų žodžių. Esu įsitikinęs, kad tai geras pranešimas.

Kalbant apie tai, ar galima užkirsti kelią nusikalstamai veiklai, galima atsakyti, kad šis pranešimas, žinoma, to negali padaryti, tačiau vykdant dažnesnę kontrolę, kurią šis pranešimas nustato, turbūt galima sustabdyti nusikalstamą veiklą. Ši veikla visada atsiranda ten, kur matomos galimybės ir pastebimos spragos, kurias kai kuriose srityse dabar sugebėjome panaikinti. Tikiuosi – kaip sakė gerb. J. Nicholsonas – pašarų pramonės ir ūkininkų supratimo, kad šioje srityje būtina kai ką apginti ir kad čia kuriama bendruomenė, kurios tikslas užkirsti kelią bandymams nuodingas medžiagas šalinti per pašarus. Todėl esu tvirtai įsitikinęs, kad tai taip pat pažabos nusikalstamą veiklą.

Norėčiau dar kartą paaiškinti, kad mes nekuriamo atskiros pozicijos dėl intelektinės nuosavybės, o veikiau remiamės jau galiojančiais teisės aktais, kurie taip pat galioja ir šioje srityje. Norėjome užkirsti kelią, kad šios intelektinės nuosavybės teisės užgožtų pareigą informuoti. Būtent todėl tai yra gera tvarka.

Pabaigoje leiskite man padėkoti pagalbiniais pranešėjams. Šiuo klausimu, žinoma, taip pat buvo pateikta skirtingų argumentų – pagaliau Parlamente turime skirtingų nuomonių – tačiau tikiuosi, kad tai, ką sukūrėme, dabar remia visi. Taip pat norėčiau padėkoti mūsų Komiteto administracijai, šiuo atveju ponui O. Emmesui, kuris atliko puikų parengiamąjį darbą. Nors mums, Europos Parlamento nariams, politikos srityje visada tenka vadovaujamas vaidmuo, tačiau administravimo srityje turime prašyti pagalbos atlikdami šį parengiamąjį darbą. Šiuo klausimu mums taip pat pavyko.

Norėčiau pridurti, kad bendro sprendimo atveju parlamentarizmas teikia malonumą. Visada buvo sakoma, kad priėmus bendrą sprendimą žemės ūkio srityje viskas būtų dar sudėtingiau ir reikala būtų skirti daugiau laiko. Tai netiesa, kadangi matėme, kad gerai dirbant, gerai išmanant dalyko esmę, gerai atliekant parengiamąjį darbą ir turint gerus politinius oponentus galima labai greitai priimti sprendimus. Manau, kad tai įrodymas, kad Europos Parlamento kompetencija gali padėti priimti gerus teisės aktų pasiūlymus.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks šiandien 12 val.

4. Žemės ūkio produktams skirtos informavimo ir skatinimo priemonės vidaus rinkoje ir trečiosiose šalyse (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas yra C. Dumitriu Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto vardu parengtas pranešimas (A6-0004/2009) dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 3/2008 dėl žemės ūkio produktams skirtų informavimo ir skatinimo priemonių vidaus rinkoje ir trečiosiose šalyse (COM(2008)0431 – C6-0313/2008 – 2008/0131(CNS)).

Constantin Dumitriu (PPE-DE), pranešėjas. – (RO) Džiaugiuosi, kad turime galimybę plenariniame posėdyje diskutuoti šiuo klausimu, kuris svarbus ne tik Bendrijos žemės ūkio sektoriaus, bet ir visos Europos ekonomikos konkurencingumui.

Laikotarpiu, kai mūsų šalių ekonomikos kenčia dėl pasaulinės krizės ir kai būtina didinti žemės ūkio produktų paklausą, iš dalies keisdami Reglamentą (EB) Nr. 3/2008 dėl žemės ūkio produktams skirtų informavimo ir skatinimo priemonių vidaus rinkoje ir trečiosiose šalyse, įgyjame papildomą svertą, kuriuo galime remti ne tik žemės ūkio produkcijos gamintojus, bet kartu ir ES ekonomiką.

Europos Tarybos reglamente (EB) Nr. 3/2008, kuris apima Reglamentą (EB) Nr. 2702/1999 ir Reglamentą (EB) Nr. 2826/2000, sukaupiti nauji Europos Komisijos metodai supaprastinti teisės aktus; jis taip pat atitinka siekį palengvinti Europos institucijų administracines procedūras. Pagal šį reglamentą Bendrija gali vykdyti tam tikriems žemės ūkio produktams skirtą informavimo veiklą vidaus rinkoje ir trečiosiose šalyse ir išlaikyti veiksmų specifiką pagal jų įgyvendinimo vietą.

Ši politika atitinka realius valstybių narių, kurios pageidauja populiarinti savo žemės ūkio produktus ir tarp Bendrijos vartotojų, ir trečiosiose šalyse, poreikius, ypač kokybės, maistinės vertės, maisto saugos ir saugios gamybos metodų aspektais. Ji taip pat skatina atverti naujas rinkas siekiant išparduoti šiuos produktus ir imtis daugiau nacionalinių bei privačių iniciatyvų.

Europos Komisijos inicijuotais pakeitimais siekiama leisti suinteresuotosioms valstybėms narėms kurti tam tikrą programą, kai organizacijos, dalyvaujančios rengiant pasiūlymus, nepageidauja pateikti programų, kurios būtų įgyvendinamos trečiosiose šalyse. Dėl to valstybės narės turės galimybę praplėsti pagal šias programas numatytų priemonių taikymo sritį ir siekti tarptautinių organizacijų paramos įgyvendindamos šias priemones. Aptariamame pranešimo projekte siūloma prie Komisijos pasiūlymo pridėti ir pritaikyti tai, kas atrodo būtina siekiant paaiškinti ir papildyti logiką, kuria grindžiamas reglamentas.

Visų pirma siūlome pradėti konsultacijas su atitinkamuose sektoriuose veikiančiomis valstybių narių šakinėmis organizacijomis ir asociacijomis, kurios dalyvauja rengiant žemės ūkio produktams skirtas informavimo programas vidaus rinkoje ir trečiosiose šalyse. Svarbu su jomis konsultuotis, kadangi šakinės organizacijos turi vertingos kompetencijos ir jos atlieka svarbų vaidmenį užtikrinant kokybės kontrolę. Kartu remiame šias programas, sudarytas atsižvelgiant į jų poreikio ir pateikimo laiku vertinimą, užtikrinant, kad lėšos bus veiksmingai naudojamos pagal programas, atitinkančias siekį padėti skatinti Bendrijos produktų vartojimą.

Taip pat siūlome išplėsti sritis, kuriose tarptautinėms organizacijoms gali būti patikėta įgyvendinti informavimo programas trečiosiose šalyse. Skatinimo ir reklamos priemonės taip pat svarbios vyno sektoriui ir ES vidaus rinkoje, ir trečiosiose šalyse. Šiame sektoriuje, kaip ir alyvuogių aliejaus ir valgomųjų alyvuogių sektoriuje, esama tarptautinių organizacijų, pavyzdžiui, Tarptautinė vynuogių ir vyno organizacija, kurios gali užtikrinti valstybių narių siūlomų programų vykdymą trečiosiose šalyse ir taip supažindinti su vynu rūšių, kurioms suteikiama saugoma kilmės vietos nuoroda ir geografinė nuoroda, savybėmis ir privalumais.

Dar viename pakeitime, kurį jums siūlome, siekiama bendrojo Europos Sąjungos finansavimo dalį padidinti nuo 60 iki 70 proc. laikotarpiu, kai dėl finansų krizės smulkiesiems gamintojams vis sunkiau gauti finansinę paramą. Negavę šios paramos jie gali bankrutuoti, kadangi neturi priemonių produktams reklamuoti ir susiduria su mažėjančia rinkos paklausa.

Galutinis šių pasiūlymų tikslas yra didinti paklausą rinkoje siekiant skatinti gamybą ir remti visą Europos ekonomiką. Siekdami šio tikslo galėsime lengviau įveikti sunkius laikus, kuriuos šiuo metu išgyvename. Europos Sąjungos žemės ūkio ir maisto produktų kokybė yra privalumas, kuriuo turime pasinaudoti, siekdami užtikrinti Europos ekonomikos konkurencingumą ir didesnes gamintojų pajamas.

Tikiuosi, kad Europos Komisija ir valstybės narės kaip galima greičiau įgyvendins rekomendacijas, kurias rengiamės patvirtinti, kadangi negalime gaišti laiko tokiomis aplinkybėmis, kai Europos piliečius paveikė labai gili ekonomikos recesija. Siūlomos priemonės tikrai neišspręs visų problemų, susijusių su Bendrijos žemės ūkio ir maisto produktų pateikimu į rinką ir skatinimu.

„Raudonojo kaspino“ supaprastinimas registruojant tradicinius produktus, ženklo „Pagaminta Europos Sąjungoje“ nustatymas ir problemos, susijusios su prastesnės kokybės produktų importu iš žemesnius saugos standartus nustačiusių trečiųjų šalių, sprendimas yra tik kai kurios iš problemų, kurias turime spręsti, jei norime padidinti Bendrijos produktų užimamą rinkos dalį. Dėkoju už dėmesį ir laikiu jūsų komentarų ir klausimų.

PIRMININKAVO L. COCILOVO

Pirmininko pavaduotojas

Mariann Fischer Boel, *Komisijos narė*. – Gerb. pirmininke, visų pirma norėčiau padėkoti pranešėjui C. Dumitriu ir Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto nariams už puikų pranešimą dėl Komisijos pasiūlymo dėl žemės ūkio produktams skirtų informavimo ir skatinimo priemonių vidaus ir išorės rinkose.

Norėčiau pabrėžti šiame pranešime nagrinėto klausimo svarbą. Manau, kad visi sutiksime, jog Europos žemės ūkio produktų reklama yra labai svarbi ir vidaus, ir išorės rinkose. Esu įsitikinusi, kad prekyba žemės ūkio produktais ir toliau didės, netgi dabar pripažįstant, kad šiuo metu dėl ekonomikos krizės patiriamas nuosmukis. Vis dėlto Europos produktams atsivers milžiniškos galimybės trečiųjų šalių rinkose ir mūsų reklamos kampanija turėtų padėti Europos gamintojams tirti šias naujas rinkas.

Prieš pradėdama gilintis į pranešimo turinį, norėčiau jį tinkamai apibūdinti. 2008 m. Komisija patvirtino 42 su vidaus rinka ir trečiosiomis šalimis susijusias programas, kurių trejų metų biudžetas yra daugiau nei 128 mln. EUR. Pagal taisykles pusę šios sumos turi finansuoti Bendrija.

Komisijos pasiūlymu siekiama – kaip nurodė pranešėjas – sudaryti sąlygas valstybėms narėms pradėti vykdyti bendrai su Europos Sąjunga finansuojamas programas trečiosiose šalyse, kadangi šiandien tokios galimybės esama tik vidaus rinkoje. Taip pat reikėtų leisti tarptautinėms organizacijoms įgyvendinti šias programas.

Trys patys svarbiausi pranešėjo ir jo kolegų pateikti pakeitimai yra šie: pirma, dėl siūlomų programų valstybės narės privalo tartis su prekybos asociacijomis; antra, reikia nurodyti, kad iš tarptautinių organizacijų galimybė įgyvendinti programas suteikiama ne tik Tarptautinei alyvuogių aliejaus tarybai, bet ir kitoms organizacijoms, pavyzdžiui, kaip šiandien minėta, taip pat ir vyno sektoriui; ir kalbant apie biudžetą būtina padidinti bendro finansavimo dalį.

Kalbėdama apie šiuos pakeitimus, noriu pabrėžti, kad valstybės narės iš tikrųjų jau tariai su prekybos asociacijomis, siekdamos užtikrinti gamintojų paramą. Pritariau, kad partnerystė ir toliau vyktų savanoriškai.

Tarptautinę alyvuogių aliejaus tarybą paminėjau tik kaip pavyzdį, atsižvelgdama į neseniai vykusias diskusijas dėl viso alyvuogių aliejaus sektoriaus. Žinoma, neatmetama ir kitų tarptautinių organizacijų, pavyzdžiui, Tarptautinės vynuogių ir vyno organizacijos, pasiūlymo galimybė.

Kalbant apie biudžeto finansavimą, žinoma, vis dar vyksta diskusija dėl Bendrijos bendro finansavimo dalies, tačiau šiuo klausimu diskutavome 2008 m., susiedami du reglamentus dėl skatinimo ir informavimo, todėl nematau, kad vėl turėtume pradėti diskusiją šiuo klausimu.

Tiesiog norėčiau pasinaudoti galimybe ir pasakyti, kad sutarus dėl vyno sektoriaus reformos pastebėjome mūsų produktų reklamos trečiųjų šalių rinkose svarbą. Todėl, siekdamį vyno sektoriui skirtą biudžetą naudoti kuo sumaniau ir protingiau, kaip specialią biudžeto eilutę pasiūlėme kasmet numatyti 120 mln. EUR vyno produktų reklamai trečiųjų šalių rinkose. Vis dėlto, kadangi valstybės narės, ir ypač naujosios valstybės narės, nenorėjo, kad būtų numatoma taip, kad nepanaudotos lėšos dingtų, nutarėme 120 mln. EUR įtraukti į nacionalinius paketus, kad valstybės narės galėtų spręsti pačios. Bet kuriuo atveju tai aiškiai rodo, kad Bendrijai rūpi, ir ji pripažįsta intensyvios Europos produktų reklamos svarbą. Džiaugiuosi šiandien čia vykstančia diskusija.

Petya Stavreva, PPE-DE frakcijos vardu. – (BG) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos nare, ponios ir ponai, norėčiau pasveikinti pranešėją C. Dumitriu su objektyviu pranešimu, nusakančiu tikruosius šio Bendrijos sektoriaus poreikius, kalbant apie Europos gamintojų skatinimą.

Šiame pranešime numatytos priemonės, padėsiančios atverti naujas rinkas ir paversti mūsų ūkininkų žemės ūkio produkciją pelninga. Ši politika atitinka tikruosius valstybių narių poreikius siekiant reklamuoti savo žemės ūkio produkciją Bendrijos ir trečiųjų šalių vartotojams.

Jis sudaro puikią galimybę pabrėžti mūsų gaminamo maisto kokybę, maistinę vertę, gamybos būdus ir saugumą. Pritariu pranešėjo pasiūlymui, kuris suinteresuotosioms šalims suteiktų galimybę parengti trečiosioms šalims skirtas informavimo programas, jei jos dar tokios priemonės neturi.

Šis pakeitimas leis Europos šalims plėsti šiose programose numatytų priemonių praktinę taikymo sritį ir siekti tarptautinių organizacijų paramos jas įgyvendinant. Esu įsitikinęs, kad rengiant šias programas būtina atsižvelgti į svarbų šakinių asociacijų ir pramonininkų organizacijų vaidmenį atskirose šalyse, kuriose jos siekia stebėti ten vykstančius procesus.

Privalome pažymėti kai kurių tarptautinių organizacijų svarbą reklamuojant tam tikriems Europos Sąjungos regionams būdingų maisto produktų ypatybes ir privalumus. Pritariu pranešėjo pasiūlymui didinti Bendrijos bendrojo finansavimo procentinę dalį, kad valstybių narių atrinktoms programoms būtų teikiama papildoma pagalba. Raginu jus remti C. Dumitriu pranešimą.

Bogdan Golik, PSE frakcijos vardu. – (PL) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos nare, norėčiau pasveikinti pranešėją C. Dumitriu už gerą pranešimą, tęsiantį anksčiau parengtus pranešimus, kuriuose kalbėjome apie skatinimą ir Europos Sąjungos reklamai trečiosiose šalyse skiriamų pinigų sumas.

Žemės ūkio produktams skirtos informavimo ir skatinimo priemonės vidaus rinkoje ir trečiosiose šalyse atlieka labai svarbų vaidmenį kuriant teigiamą ženklo „Pagaminta Europoje“ įvaizdį. Ilgą laiką tai pabrėždavau ir kelerius pastaruosius metus aktyviai dėjau pastangas, siekdamas supaprastinti visą informavimo ir skatinimo priemonių sistemą. Savo kalbose nuolat pabrėždavau būtinybę trečiosiose šalyse reklamuoti ženklo „Pagaminta Europoje“. Tai ypač pasiteisina esant šiandienos oficialioms ir teisinėms sąlygoms.

Remiantis Honkonge vykusios Šeštosios PPO Ministrų konferencijos deklaracijos turiniu, visų eksporto subsidijavimo būdų ir visų lygiavėrių eksporto rėmimo priemonių taikymas bus panaikintas 2013 m. Atsižvelgiant į sudėtingą reklamos kampanijų organizavimo trečiosiose šalyse pobūdį ir didesnes tokių priemonių išlaidas labai nutolusiose šalyse, ypač Azijoje ir Amerikoje, paramos skatinimo priemonių sistema nesulaukdavo didelio prekybos organizacijų susidomėjimo.

Europos Komisijos pasiūlymas leidžia skatinti jų veiklą. Valstybių narių vykdomos skatinimo programos suteikia galimybę subjektams dirbti kartu ten, kur jie nesugebėdavo vykdyti ir finansuoti veiklos savo jėgomis. Vis dėlto ir toliau reikia dėti pastangas didinti Bendrijos finansavimo dalį į tokius projektus. Kaip pavyzdį paminėsiu Jungtines Amerikos Valstijas, kurios skatinimo priemonėmis išleidžia keletą kartų daugiau, nei visoje Europos Sąjungoje iš viso buvo skirta pinigų vyno sektoriui ir kitų reklamuojamų produktų priemonių srityje.

Atsižvelgiant į prekybos žemės ūkio produktais srautų liberalizavimą gali būti, kad paramos priemonė Bendrijos produkcijos reklamai trečiosiose šalyse yra vienintelė turima priemonė, atitinkanti PPO Dohos vystymosi darbotvarkės raundo Žemės ūkio pagrindų susitarimo gaires. Ženklo „Pagaminta Europoje“ reklama atveria galimybes išsaugoti konkurencingumą, o esant ilgalaikiai perspektyvai netgi didinti Europos žemės ūkio ir maisto produktų patrauklumą ir plėsti jų rinką.

Norėčiau padėkoti Komisijai už šias priemones, apie kurias ne kartą kalbėjome Parlamente ir kurios buvo įtrauktos, ir ypač už prekybos organizacijų įnašo dalies sumažinimą nuo 20 iki 10 proc. ir už didesnę skatinimo priemonėms skirtą finansavimą.

Seán Ó Neachtain, *UEN frakcijos vardu*. – (GA) Gerb. pirmininke, nuoširdžiai pritariu C. Dumitriu pranešimui ir norėčiau pasveikinti jį su atliktu darbu.

Šis biudžetas suteikia valstybėms narėms puikią galimybę atrasti rinkas Europoje ir už jos ribų. Atstovaudamas Airijai, norėčiau pasakyti, kad sveikų, šviežių maisto produktų pardavimas pasaulio rinkose, ypač Azijoje, mums Airijoje yra labai naudingas.

Vis dėlto, kaip ir mano kolegos, norėčiau pasakyti, kad matau geresnę galimybę supaprastinti taisykles, susijusias su šiuo biudžetu, kad būtų lengviau nei šiuo metu gauti finansavimą prekybai, ir, žinoma, kaip jau buvo sakyta, taip pat būtina didinti biudžetą. Tai labai svarbu ne tik valstybėms narėms, bet ir visai Europai.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, *Vers/ALE frakcijos vardu*. – (DE) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos nare, pritariu jūsų nuomonei, kad reklama svarbi. Apie reklamą kalbame ne tik tada, kai jos kampanijos vykdomos profesionaliai, bet ir tuomet, kai ji daroma dėl įvykių, vykstančių tame regione, iš kurio kilę maisto produktai.

Kai pasaulis mus sieja su GSE, kai savo heraldikos simbolių paverčiame pasiutusi, kai šiuo metu šalys grąžina produktus dėl dioksino problemos, kuri, žinoma, sklinda aplink pasaulį, arba kai visame pasaulyje per žinias televizijoje rodomi milijonai paskerstų sergančių karvių, tai irgi yra tam tikros rūšies reklama, tik neigiama.

Turime saugotis, kad nesustotume ties prieštaravimais. Viena vertus, kalbama apie gerus produktus, kita vertus, sklinda neigiami pranešimai, tačiau mes dirbame šiuo klausimu, kaip ką tik matėme iš diskusijų ir iš mūsų padarytų išvadų.

Jei norime reklamuoti užsienyje – taip, teisingai, tam turime svarių priežasčių, taip pat turime gerų produktų – norėčiau, kad tai būtų ne bendro pobūdžio reklama, o reklama, kurioje būtų rodoma Europos įvairovė. Kaip žinote, Vokietijos Federalinis Konstitucinis teismas uždraudė tam tikros rūšies priverstinę reklamą už privalomą mokestį. Jis nurodė, kad reklama, kuri neišskiria konkrečių ypatybių, nedidina pardavimų, ir kad svarbu, jog atskiri gamintojai turėtų galimybę reklamuoti savo konkrečius produktus.

Be to, vis svarbiau, kad – ne tik Europoje, bet ir už jos ribų – būtų apibūdinama ne tik galutinio produkto kokybė, bet ir gamybos proceso kokybė. Kokia padėtis yra gyvūnų apsaugos, aplinkos apsaugos, sudedamųjų medžiagų, žemdirbystės sektoriaus struktūros ir sąžiningos prekybos srityse? Visi šie veiksniai nebūtinai turi poveikį galutinio produkto kokybei, tačiau jie tampa vis svarbesni vartotojams. Taigi juos taip pat privalome įtraukti į reklamą ir turime būti įsitikinę, kad tai dar labiau sustiprins gerą Europos vardą pasaulyje.

Ilda Figueiredo, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (PT) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos nare, ponios ir ponai, turime atsižvelgti į tai, kad svarbu gerinti sąlygas ir didinti paramą žemės ūkio produktams skirtoms informavimo ir skatinimo priemonėms Europos Sąjungoje ir trečiosiose šalyse, plečiant Europos Komisijos pateiktų pasiūlymų taikymo sritį.

Todėl remiame pranešėjo ir Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto pasiūlymus, ypač tuos, kuriais siekiama didinti šakinių asociacijų ir organizacijų intervencijos galimybes ir reikšmę, atsižvelgiant į patirtį ir svarbų vaidmenį, kurį jos atlieka užtikrinant kokybę, įtraukiant valstybių narių asociacijas ir organizacijas, rengiančias programą, taip pat didinant Bendrijos finansavimo procentinę dalį. Svarbu, kad bus teikiama papildoma pagalba, ypač valstybių narių atrinktiems projektams.

Mes taip pat manome, kad, be alyvuogių aliejaus ir alyvuogių, skatinimo ir reklamos priemonės trečiosiose šalyse taip pat turėtų taikomos kitiems svarbiems produktams, ypač pažymint vynu, kuriems suteikiama saugoma kilmės vietos nuoroda ir geografinė nuoroda. Šiuo atžvilgiu taip pat paminėsiu svarbų ūkininkų asociacijų vaidmenį, ypač išskiriant vyndarių kooperatyvus ir kitas smulkiųjų ir vidutinių ūkininkų asociacijas, kurių gyvavimas yra svarbus užtikrinant tų ūkininkų produkcijos srautą, nes jie nesugebėtų išgyventi savo jėgomis.

Kartojant dar kartą, raginčiau didinti paramą šioms ūkininkų organizacijoms, kad jos galėtų iki galo atlikti savo vaidmenį išsaugant šeimų ūkius ir skatinant aukštos kokybės žemės ūkio produktų gamybą, kuri svarbi užtikrinant sveiką mūsų šalių gyventojų mitybą.

Todėl mes balsuosime už šį pranešimą.

Witold Tomczak, IND/DEM frakcijos vardu. – (PL) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos nare, Europos Sąjunga yra svarbi daugelio žemės ūkio produktų eksportuotoja, tačiau ES žemės ūkio ateitį lems vartojimas vidaus rinkoje. Šio proceso skatinimas gali duoti naudos ūkininkams, vartotojams ir visai ekonomikai.

Daugelio valstybių narių produktų, kurie yra svarbūs gerai sveikatai, vartojimas nėra didelis ir jo didinimas vykdomas tinkamas informavimo ir skatinimo priemonės yra labiausiai pageidautinas. Vis dėlto svarbu, kad ES ūkininkai, ypač mažieji ir vidutiniai ūkiai, sudarantys 95 proc. visų ūkių, turėtų naudos iš svarstomų programų.

Šios programos turėtų suteikti vartotojams žinių apie sveiką mitybą ir kartu leisti pasirinkti. Būtent todėl varta žengti šiuos žingsnius: organizuoti konsultacijas su sveikos mitybos specialistais ir rengti parduotuvėms, kurie taip pat būtų vartotojų konsultantai sveikos mitybos klausimais, mokymus. Taip pat svarbus geras informacijos apie reklamuojamų produktų naudą sveikatai ir produktų gaminimo būdus teikimas. Informacijos, esančios maisto produktų etiketėse, nepakanka.

Grėsmė šiai programai gali kelti masinės gamybos maisto produktų reklama, kurią vykdo didelės maisto pramonės bendrovės, sugebančios parengti programas ir turinčios geriausius specialistus. Tik ar tokiu atveju aukštos kokybės maisto reklama nepatirs nesėkmės?

Labai svarbi yra galimybė įtraukti produkto galiojimo terminą, taip pat reikšmingas ir didėjantis vartotojų sąmoningumas kalbant apie visose produktų etiketėse teikiamos informacijos svarbą.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Visų pirma norėčiau padėkoti savo kolegai už sunkų darbą, kurį, kaip pranešėjas, jis atliko ES teisės aktų paprastinimo srityje, mažindamas administracinę naštą, t. y. tai, ką mes visi turime daryti.

Europos Sąjungos informavimo priemonės yra atsakas į dalies valstybių narių poreikį reklamuoti savo žemės ūkio produktus Europos ir kitų šalių vartotojams, ypač atkreipiant dėmesį į kokybę ir maistinę vertę, taip pat į maisto saugą ir saugius gamybos būdus. Kaip kokybės srities pranešėja, labai saugau šį Europos produktų konkurencinį pranašumą.

Šis teisės akto pakeitimas taip pat suteiks suinteresuotosioms valstybėms narėms galimybę pasiūlyti informavimo programas, kai nėra pateiktų trečiosioms šalims skirtų programų. Dėl šio pakeitimo valstybės narės turės galimybę praplėsti pagal šias programas numatytų priemonių taikymo sritį, taip pat siekti tarptautinių organizacijų paramos įgyvendinant šias priemones. Būtina didinti Bendrijos bendrojo finansavimo procentinę dalį, kad būtų teikiama papildoma pagalba valstybių narių atrinktoms programoms tuo laikotarpiu, kai blogėja bendros sąlygos, kurioms esant nacionalinės organizacijos ir institucijos siekia gauti lėšų, kurias privalo skirti bendram finansavimui.

Pritariu idėjai, kad organizacija, kuriai buvo patikėtas atrinktos programos įgyvendinimas, būtų tarptautinio lygio, ypač tais atvejais, kai siekiama reklamuoti alyvuogių aliejaus ir valgomųjų alyvuogių sektorių, jau nekalbant apie vyno, kuriam suteikiama saugoma kilmės vietos nuoroda ir geografinė nuoroda, sektorių.

Kartu privalome atsižvelgti į svarbų vaidmenį, kuris tenka valstybių narių susijusių sektorių šakinėms asociacijoms ir organizacijoms rengiant žemės ūkio produktams skirtas informavimo programas. Norėčiau baigdamas dar kartą padėkoti pranešėjui, ir ypač Komisijos narei A. Vassiliou, kadangi ji pritarė visiems šiame pranešime mūsų pateiktiems pasiūlymams.

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, per pastaruosius keletą mėnesių ir taip pat anksčiau šios parlamentinės kadencijos metu mes matėme nuolat mažėjančią tiesioginę paramą ūkininkams ir senkančias taisykles, kurios saugodavo mūsų pramonę nuo pigaus importo iš ES nepriklausomų šalių, siekiant sukaupti išteklis, būtinus siekiant atremti naujus aplinkos, ekonomikos ir visuomenės tūkstantmečio iššūkius, ir vykdyti tarptautinių prekybos sutarčių įsipareigojimus.

Kaip Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto narys ir svarbiausia atstovas tos šalies, kuri pelnė pasaulinį pripažinimą ir pagarbą dėl savo žemės ūkio produktų – turiu omenyje alyvuogių aliejų, vyną ir sūrius – kokybę, aš negaliu daryti nieko kito tik pritarti bet kokiai priemonei, kurią Komisija gali pasiūlyti Europos aukštos kokybės produktų apsaugai ir reklamai vidaus rinkoje ir užsienyje.

Ši informavimo programa iš tikrųjų yra ypač svarbi, nes ji turi paaiškinti Europos ir kitų žemynų vartotojams, kad mūsų produktai nekonkuruoja su tais kitų šalių produktais, kurie galbūt pigesni, o veikiau jie yra alternatyvus pasirinkimas sutelkiant dėmesį į kokybę ir gamybos būdus, tausojančius aplinką ir atsižvelgiančius į visuomenės ir gyvūnų gerovės reikalavimus, kurie savo ruožtu teikia naudos žmogaus sveikatai.

Teisės aktai, dėl kurių kasdien balsuojame šiame Parlamente, turi tam tikrą kainą, kurią visų pirma moka mūsų gamintojai. Būtent todėl privalome jiems teikti visokeriopą įmanomą paramą, kad neprarastume produktų įvairovės ir kokybės ir kad jų nesuvienodintų vis labiau homogeniška pasaulinė rinka. Dėl šios priežasties aš remiu pranešėjo pakeitimus, kuriais siekiama didinti Komisijos skiriamo finansavimo dalį, kuri pridedama siekiant finansuoti tinkamą veiklą, ir svarbiausia stiprinant tų gamintojų asociacijų dalyvavimą, kurios turi geriausias sąlygas vis išrankesnių vartotojų akivaizdoje ginti savo kokybiškos produkcijos ypatybes.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Šiandien svarstome pranešimą, labai svarbų Europos žemės ūkiui. Kaip pabrėžė pats pranešėjas, Europos produktų kokybė ir saugumas suteikia konkurencinio pranašumo, kuriuo iki šiol dar nebuvo pakankamai pasinaudota.

Priemonės, kuriomis siekiama informuoti apie šiuos produktus, jų kokybę ir juos atitinkančius maisto saugos standartus, taip pat juos reklamuoti, gali sukelti grandininę reakciją skatinant paklausą, didinant ūkininkų gamybą ir pelną, taip pat kuriant naujas darbo vietas, kurios, žinoma, reiškia ekonomikos plėtrą. Šios priemonės turi būti vienodai nukreipiamos į vartotojus vidaus rinkoje ir trečiosiose šalyse.

Neužmirškime konkurencijos, su kuria susiduriame vidaus rinkoje, ir kitų šalių gamintojų, siūlančių gaminius, kurie kartais yra pigesni, tačiau labai dažnai jų kokybės ir saugos standartai būna daug žemesni. Vartotojai turi pripažinti Bendrijos produktus ir žinoti, kodėl jie sveikesni už kitus. Pagaliau būtina žinoti, kad pirkdami šiuos produktus jie remia Europos ūkininkus ir žemės ūkio ir maisto pramonės sektoriaus gamintojus, taigi ir Europos ekonomiką.

Ypač vertinu pranešėjo iniciatyvą pripažinti, kad labai svarbios yra šakinės asociacijos ir organizacijos, nes daugeliu atvejų jos turi patirties, kurios trūksta šalies institucijoms. Jos taip pat geriau žino tikrąją rinkos padėtį ir jos reikalavimus. Kartu, manau, kad pasiūlymas didinti bendrojo finansavimo procentinę dalį yra tikrai būtinas atsižvelgiant į dabartinę kredito krizę. Tvirtai tikiu, kad tai padidintų šių išteklių naudojimo intensyvumą.

Baigdamas norėčiau padėkoti pranešėjui C. Dumitriu už jo atliktą sunkų darbą ir pateiktus pasiūlymus, su kuriais, esu įsitikinęs, sutinka visi gerbiamieji EP nariai.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Norėčiau pasveikinti pranešėją C. Dumitriu. Žemės ūkio sektorius yra svarbus valstybių narių ekonomikai, kadangi jis tiekia gyventojams maistą, eksportuoja žemės ūkio produktus ir, negalima nepaminti, užtikrina daug darbo vietų. Europos Sąjunga privalo už prieinamą kainą užtikrinti pakankamą maisto kiekį savo gyventojams.

Akivaizdu, kad konkurencijos valdomoje rinkoje žemės ūkio produktams skirtos informavimo ir skatinimo priemonės vidaus rinkoje ir trečiosiose šalyse yra vis svarbesnės. Rengiant žemės ūkio produktams skirtas programas būtina tartis su šakinėmis asociacijomis ir organizacijomis. Esu įsitikinusi, kad šis reglamentas paskatins Europos ūkininkus reklamuoti savo žemės ūkio produktus.

Rumunijoje yra milžiniškas kiekis žemės ūkio maisto produktų, su kuriais, deja, nepatenkame į Europos rinkas, nors daugelis iš jų ekologiški. Šių produktų reklamos kampanija duotų naudos ir Europos vartotojams, ir Rumunijos žemės ūkio produktų gamintojams. Ypač esant ekonomikos krizei, žemės ūkis yra tas sektorius, kuriam būtina skirti ypatingą dėmesį, taip pat tinkamas programas ir finansavimą.

Esant krizinėms situacijoms valstybės narės privalo skirti daugiau dėmesio nustatydamos prioritetus. Būtent todėl tikiu, kad žemės ūkis ir toliau turi būti sritis, remiama dėl svarbos Europos ekonomikai.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) Visų pirma norėčiau padėkoti pranešėjui už sunkų darbą rengiant šį pranešimą, kuriame sprendžiama labai svarbi problema. Valstybėms narėms tikrai reikia skatinti savo žemės ūkio produktų įvaizdžio kūrimą tarp Europos Sąjungos ir kitų šalių vartotojų.

Norėčiau pabrėžti du šiame pranešime paminėtus pasiūlymus. Reikalaujama didinti Bendrijos bendrojo finansavimo procentinę dalį, kad būtų teikiama papildoma pagalba valstybių narių atrinktomis programoms laikotarpiu, kai blogėja bendros sąlygos, kurioms esant nacionalinės organizacijos ir institucijos siekia gauti lėšų, privalomų skirti bendram finansavimui.

Antrojoje šio pakeitimo pastraipoje siekiama, kad procentinis dydis vaisių ir daržovių skatinimo priemonėms, skirtoms konkrečiai vaikams Bendrijos mokslo įstaigose, būtų 70 proc. Manau, kad šie pakeitimai yra tinkami, ir manau, kad šią iniciatyvą remis kaip galima daugiau EP narių.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Norėčiau padėkoti pranešėjui už atliktą sunkų darbą ir už įnašą plečiant programų dėl žemės ūkio produktams skirtų informavimo ir skatinimo priemonių vidaus rinkoje ir trečiosiose šalyse taikymo sritį.

Vienas svarbiausių šiame pranešime pateiktų pakeitimų yra Europos teikiamo bendrojo finansavimo, skirto Europos žemės ūkio produktų reklamos programoms, ir biudžeto asignavimų, skirtų pieno produktų, vaisių ir daržovių vartojimui mokyklose skatinti, padidinimas 10 proc.

Viena vertus, Europa turės naudoti aktyviau reklamuodama didesnę žemės ūkio produktų skaičių, kita vertus, daugiausia naudoti iš Bendrijos teikiamos pagalbos turės vaikai ir moksleiviai.

Manau, kad pasiūlytos priemonės yra labai svarbios, nes dabar labiau nei bet kada mums reikia investicijų tose srityse, kurios sparčiai vystosi ir gali padėti ekonomikai atsigaivinti. Tokia sritis yra žemės ūkis ir Europos Sąjunga jį skatindama gali labai prisidėti.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, pagrindiniai pasaulio maisto gamintojai savo reklamai išleidžia milijardus – galbūt naudodami ES pagamintą maistą, bet sutelkdami dėmesį ne į jo kilmę, o į savo pačių prekių ženklus. Mes pažįstame žinomus TV virtuvės meistrus, reklamuojančius ypatingus maisto ruošimo būdus, šios laidos transliuojamos eterįje ir joms skiriami milijonai. Čia kalbame apie sąlygiškai nedideles pinigų sumas, skirtas visos Europos maisto reklamai pasaulyje ir Europos viduje. Tai didelis prašymas! Pranešimas yra labai geras ir jį visiškai remiu, taip pat patvirtinu Komisijos narės šiandien išsakytus komentarus.

Mane ypač domina idėja, kad turime reklamuoti už Sąjungos ribų, ir nuoširdžiausiai su tuo sutikčiau, tačiau taip pat turime būti realistai, galvodami apie konkuravimo būdus ir apie tai, ar esame konkurencingi pasaulinėje rinkoje. Galbūt Komisijos narė apie tai kalbės ir atsakys. Mūsų standartų klausimas turi būti suvoktas ir pripažintas. Ar jis bus suvoktas ir pripažintas PPO?

Jim Allister (NI). – Gerb. pirmininke, labai ryžtingai remiu mūsų aukštos kokybės produktų reklamą. Esant dabartinėms sudėtingoms rinkos sąlygoms kokybiškas produktas yra geriausia išeitis, tačiau tam reikia didelio masto reklamos. 60 proc. dalies finansavimas būtų gerai, jei jį būtų įmanoma gauti, ir apgailestauju, kad Komisijos narė nesugebėjo būti tokia paslaugi, kokią ją tikėjomės išvysti šiuo atžvilgiu.

Kalbėdamas apie savo regioną, labai pabrėžtinai raginčiau regiono vyriausybę, kuri nepasizymi didele iniciatyva ar ištekliais pagal tai, kiek daug lėšų iššvaisto milžiniškai administracijai ir nereikalingoms tarpvalstybinėms organizacijoms, pasistengti pasinaudoti šiuo ES finansavimu ir mūsų puikiai vietos produkcijai suteikti geriausias galimybes rinkoje. Europos parama, skirta vaisių ir daržovių vartojimui mokyklose skatinti, tikiuosi, sudarys 70 proc. dalį, taigi norėčiau, kad abejingas vietos departamentas nepraleistų ir šios progos.

Avril Doyle (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, pradėdamas norėčiau padėkoti Komisijai už 50 proc. finansavimą trejų metų laikotarpiu, neseniai patvirtintą *An Bord Bia* pasiūlymui dėl informavimo priemonių, skirtų mėsai iš Azijos, kurį labai vertiname.

Nors labai remiu šį pasiūlymą, norėčiau pateikti du komercinio pobūdžio įspėjimus. Pirma, kai kurios šalys, pavyzdžiui, Airija, gali nesugebėti pasinaudoti informavimo programomis, jei prekybos sektorius neparodys susidomėjimo. Antra, nors siūlomas finansavimo, skirto vaisių ir daržovių vartojimui mokyklose skatinti, dalies didinimas nuo 60 iki 70 proc. būtų labai sveikintinas dabartinėmis ekonomikos sąlygomis, tačiau tikrovėje paskatos, skirtos įprastinei reklamai plėsti, poveikis gali būti ribotas, nes naudos iš šių programų turės ir skiriant finansavimą dalyvaujančios šalys, ir nedalyvaujančios.

Norėčiau padėkoti pranešėjui.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Norėčiau išreikšti paramą C. Dumitriu pristatytam pranešimui dėl žemės ūkio produktams skirtų informavimo ir skatinimo priemonių vidaus rinkoje. Esu įsitikinęs, kad turime didinti Europos Bendrijos teikiamo finansavimo procentinę dalį, kad galėtume užtikrinti papildomą paramą valstybių narių atrinktiems projektams.

Gyvybiškai svarbu padidinti Europos Bendrijos teikiamo finansavimo programos procentinę dalį iki 70 proc., kurioje skatinamas vaisių ir daržovių vartojimas ypač Europos Sąjungos mokyklose, faktinių išlaidų. Ši priemonė iš esmės prisidės įgyvendinant programą, kurioje skatinamas vaisių ir daržovių vartojimas mokyklose ir stengiamasi duoti naudos mūsų vaikų sveikatai.

Neil Parish (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, norėčiau pasveikinti pranešėją su labai geru pranešimu.

Gerb. Komisijos nare, norėčiau patvirtinti jūsų žodžius. Esu įsitikinęs, kad Europos žemės ūkio politikos ateitis yra glaudžiai susijusi su rinka. Turime eiti iki galo ir reklamuoti aukštos kokybės produktus. Minėjote vyno sektoriaus reformą – anksčiau atlikdami intervencinius pirkimus iš rinkos pašalindavome daug žemos kokybės vyno ir perdirbdavome jį į biokurą, bet tai buvo visiškai klaidingas problemos sprendimo būdas. Mes turėtume reklamuoti kokybišką maistą. Turime didelę vyno, sūrių, mėsos, alyvuogių aliejaus, daržovių įvairovę – jūs ją įvardijote. Europa to yra turtinga ir ateityje mes privalome šią įvairovę pateikti į rinką.

Manau, kad po būklės patikros eidami naujos žemės ūkio politikos 2013 m. ir vėlesniu laikotarpiu link, turime užtikrinti, kad daugiau išteklių naudosis mūsų produktų reklamai ir juos susiesime su rinka, nes jai priklauso ateitis.

Teikdamas paskutinį komentarą, galėčiau pasakyti Komisijos pirmininkui, kad jis galbūt turėtų nuvykti į Ameriką ir įtikinti Prezidentą B. Obamą, kad rokforo sūris labai geras, ir galbūt jis galėtų sumažinti muitus, kuriuos prieš baigdamas kadenciją jam nustatė Prezidentas G. W. Bushas.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gerb. pirmininke, Europos ir trečiųjų šalių vartotojai gauna per mažai informacijos apie Europos maisto kokybę ir standartus. Reikalavimai, kuriuos keliame Europos gamintojams, yra ypač aukšti. Vartotojai turėtų tai žinoti, kadangi tai lems jų sprendimą pasirenkant tinkamus produktus.

Pasisakau už skatinimą ir reklamą, tačiau dažniau kalbu apie informavimą kaip apie objektyvesnį pranešimo būdą. Taip pat turime nustatyti konkrečius reikalavimus ir standartus, susijusius su informavimo kokybe ir skatinimo metodais. Pagaliau pasisakau už tai, kad ES ir valstybių narių biudžetai remtų maisto sričiai skirtas informavimo priemones ir skatinimo programas. Esant krizei svarbu turėti skatinimo ir informavimo priemones, kurios kovotų su mažėjančia paklausa ir vartojimu, įskaitant maisto vartojimą.

Mariann Fischer Boel, Komisijos narė. – Gerb. pirmininke, dėkoju visiems kalbėjusiems. Gera girdėti tokį entuziazmą ir susidomėjimą šiuo svarbiu klausimu. Manau, kad visi čia pateikti komentarai tam tikru mastu atitinka Komisijos požiūrį dėl pasiūlymo.

Norėčiau pasinaudoti šia proga ir atsakyti į kai kuriuos čia iškeltus klausimus ir problemas. Visų pirma dėl finansavimo – šį klausimą uždavė daugelis iš jūsų – ketinama didinti bendrojo finansavimo dalį. Vis dėlto manau, kad turime būti labai atsargūs ir apdairūs, bandydami stebėti Bendrijos teikiamo finansavimo naudą, kadangi jei didinsime bendrojo finansavimo dalį, tai galutinis rezultatas bus mažesnis skatinimas. Tai būtų blogas rezultatas ir būtent todėl mes atsargiai teikti pasiūlymą.

Šiandien kokybė buvo minima daug kartų ir aš su jumis sutinku. Manau, kad turime puikią galimybę diskutuoti šiuo klausimu, kuris taip pat susijęs su mūsų vykdomo produktų vartojimo Trečiojo pasaulio šalyse skatinimo būdais, nes mes aiškiname vartotojams apie tai, ką jie gauna pirkdami europietiškus produktus.

Praėjusį spalio mėn. mes paskelbėme Žaliąją knygą dėl kokybės ir gavome daug atsiliepimų; tinklalapyje buvo daugiau kaip 1 000 atsiliepimų iš visos Europos. Dabar nagrinėjame šias skirtingas nuomones ir gegužės mėn. skelbsime komunikatą. Turėtume pasinaudoti galimybe, kai Parlamente vyksta diskusijos dėl komunikato, kad rastume ryšį – taip pagerinsime savo galimybes labiau atkreipti į jį dėmesį, kad padarytume suprantamesnį. Dabar bus pradėta diskusija dėl ženklinimo problemos, kuri yra sudėtinga ir svarbi, taigi tikiuosi kartu su jumis rudenį dalyvauti diskusijose šiuo klausimu.

Pagaliau kalbant apie vaisių vartojimo mokyklose skatinimo sistemą, kuri šiandien buvo nagrinėjama – ji nėra pasiūlymo dalis, tiesiog noriu pranešti – mes nustatėme vaisių vartojimo mokyklose skatinimo sistemą, kurioje bendrojo finansavimo dalis yra 70 proc., siekdami gerinti jaunimo savimone ir pasinaudoti galimybe pabrėžti geros mitybos įpročių svarbą moksleiviams.

Dar kartą dėkoju pranešėjui C. Dumitriu už labai gerą pranešimą. Manau, kad šiandien vykusiose dinamiškose diskusijose šis pranešimas buvo labai gerai atskleistas.

Constantin Dumitriu, pranešėjas. – (RO) Norėčiau labai atsiprašyti, jei keliomis sekundėmis viršysiu man skirtas dvi minutes. Labai dėkoju už ypač svarbius komentarus ir požiūrius, kuriuos pateikėte dėl šio pranešimo. Esu įsitikinęs, kad kiti EP nariai nuspręs, kad naujai siūlomi reglamentai yra tinkami, ir už juos balsuosime.

Norėčiau pranešti gerbiamesiems EP nariams, kad pritariu jų pastaboms, ypač toms, kuriomis Europoje siekiama skatinti įvairovę, naudoti europinės kokybės ženklumą ir gauti savaime Bendrijos finansavimą. Aš buvau paklaustas: kodėl greta alyvuogių aliejaus tarptautinės organizacijos tik vynu tarptautinė organizacija priklauso toms organizacijoms, kurios gali įgyvendinti skatinimo projektus? Norėčiau atsakyti į tai kitu klausimu: o kodėl alyvuogių aliejaus organizacija? Mano atsakymas teigiamas abiem atvejais. Tai labai sėkmingi Europos Sąjungos valstybių narių eksporto produktai. Jie turi galingas, patyrusias tarptautines organizacijas, kurios jau parodė gebėjimą valdyti sudėtingas programas. Iš tikrųjų pranešimo nuostatos neatmeta ir kitų sričių. Kalbant apie antrąjį klausimą dėl 70 proc. bendrojo finansavimo dalies, iš pradžių procentinė dalis buvo 60 proc., bet, manau, kad dabartinėmis ekonomikos sąlygomis reikėjo ją padidinti.

Europos fondų naudojimo patirtis iki šiol parodė, kad viena didžiausių problemų yra susijusi su galimybe gauti finansavimą, ypač laikotarpiu, kai be viso to dar susiduriame su kredito krize. Būtent todėl reikia didinti šią dalį, nes priešingu atveju rizikuojame, kad fondai nebus panaudoti. Gerb. M. Fischer Boel, norėčiau padėkoti jums už svarbą, kurią suteikėte šiam pranešimui, ir ypač už jūsų išsakytą požiūrį. Nors tai yra konsultacinis pranešimas, tikiuosi ir norėčiau, kad šie pakeitimai būtų įtraukti į naująjį Komisijos pasiūlymą.

Apibendrinant galima sakyti, kad yra dvi priežastys, dėl kurių būtinas šis pranešimas. Valstybės narės turės galimybę praplėsti pagal šias programas numatytų priemonių taikymo sritį ir taip pat siekti tarptautinių organizacijų paramos įgyvendinant šias priemones. Rengiant ir įgyvendinant produktui skirtas informavimo ir skatinimo programas pranešime numatoma daugiau dėmesio skirti šakinėms organizacijoms ir asociacijoms. Pagaliau jis yra pasiūlymų dėl Europos teisėkūros logiška dalis, kuriais siekiama gerinti galimybes pasinaudoti Europos fondų parama didinant bendrojo finansavimo procentinę dalį laikotarpiu, kai ypač sunku gauti kreditą. Kaip dar vieną rekomendaciją norėčiau paminėti, kad Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitete pranešimas buvo patvirtintas vienbalsiai.

Norėčiau pasinaudoti proga ir padėkoti savo kolegoms iš Komiteto už suteiktą paramą. Norėčiau asmeniškai padėkoti N. Parishui už paramą man ir L. Goepeliui už pasitikėjimą skiriant man šį pranešimą.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks vėliau.

PIRMININKAVO H.-G. PÖTTERING

Pirmininkas

5. Balsuoti skirtas laikas

Pirmininkas. – Kitas klausimas yra balsuoti skirtas laikas.

5.1. Žemės ūkio produktams skirtos informavimo ir skatinimo priemonės vidaus rinkoje ir trečiosiose šalyse (A6-0004/2009, Constantin Dumitriu) (balsavimas)

5.2. Direktyvos 2003/9/EB, nustatančios minimalias normas dėl prieglobsčio prašytojų priėmimo, įgyvendinimas ES. Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto (LIBE) vizitai 2005–2008 m. (A6-0024/2009, Martine Roure) (balsavimas)

- Prieš pradėdant balsavimą

Martine Roure, pranešėja. – (FR) Gerb. pirmininke, plenariniame posėdyje negalėjome diskutuoti dėl šio labai svarbaus pranešimo ir todėl manome, kad Komiteto vardu šiandien turime čia pasisakyti.

Dirbome visi kartu ir aš pripažįstu puikų pagalbinių pranešėjų darbą. Apsilankėme ne mažiau kaip 26 sulaikymo centruose dešimties ES valstybių narių ir pastebėjome keletą esminių dalykų. Kai kuriuose centruose pastebėjome akivaizdų griuvimo procesą ir pastebimą higienos trūkumą, todėl smerkiame tai dėl negebėjimo gerbti žmogaus orumo. Sužinojome, kad ne visada užtikrinama sveikatos apsauga ir ne visada gerbiama vaikų teisė į mokslą.

Raginame nustatyti aiškias, teisingas, veiksmingas ir tinkamas prieglobsčio teikimo procedūras ir įgyvendinti nuolatinę apsilankymų sulaikymo centruose ir tikrinimų sistemą. Turime parodyti tikrovę ir kovoti už teisę

tikrinti šiuos centrus – daryti tai, ką leidžia tokie apsilankymai – ir privalome tai daryti tam, kad galėtume imtis veiksmų, siekdami keisti esamą padėtį.

Žiniasklaida manęs klausė, kodėl šiame pranešime nepaminėjau konkrečių šalių. Atsakiau, kad toks buvo mano pasirinkimas, mūsų pasirinkimas, kadangi prisiimame kolektyvinę atsakomybę dėl to, kas vyksta Europos sulaikymo centruose, ir kad šio pranešimo tikslas nėra vertinti konkrečių valstybių narių.

Mes nesiliausime reikalauti iš Europos solidarumo prieglobsčio srityje. Negalime palikti Europos pasienio valstybių narių vieni kovoje su dideliais migrantų srautais. Kartu dar kartą: prisiimame kolektyvinę atsakomybę.

(Plojimai)

Pirmininkas. – Gerb. M. Roure, labai ačiū. Matau, kad net geriausi teisininkai, dalyvaujantys šiame plenariniame posėdyje, ir tie, kurie save tokiais laiko, nežino, kad pranešėja turi teisę į poros minučių trukmės pareiškimą, jei apie šį pranešimą plenariniame posėdyje nebuvo diskutuota. Todėl M. Roure turi tokią teisę ir ji ja pasinaudojo, ir kiekvienas turėtų su tuo sutikti, nes tai numatyta mūsų Darbo tvarkos taisyklėse.

(Plojimai)

5.3. Europos MVĮ vaidmens stiprinimas tarptautinėje prekyboje (A6-0001/2009, Cristiana Muscardini) (balsavimas)

- Prieš pradedant balsavimą

Cristiana Muscardini, pranešėja. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, prašau man atleisti ir padėkoti už jūsų kantrybę.

Kaip žinome, Europos Parlamentas daugelį metų norėjo išreikšti savo požiūrį dėl mažųjų ir vidutinių įmonių, sudarančių 99 proc. visų Europos bendrovių ir turinčių 75 mln. darbo vietų, kai tuo tarpu tik 3 proc. šių MVĮ patenka į užsienio ir išorės rinką ir tik 8 proc. – į vidaus rinką.

Todėl prašome Tarybos ir Komisijos į tai atsižvelgti vykdam daugiašales ir dvišales derybas, užtikrinant prieigą prie išorės rinkų, kovojant su gaminių klastojimu, taikant prekybos apsaugos priemones ir rengiant paraiškų konkursus. Prekyba yra lemiamas veiksnys, užtikrinantis didesnę gerovę.

Norėčiau padėkoti savo kolegoms iš Tarptautinės prekybos komiteto ir visų pirma dviem didžiausioms frakcijoms priklausančioms pagalbinėms pranešėjoms T. Saïfi ir P. E. Locatelli ir skirti nuoširdžią padėką sekretariatui, ypač dr. R. Bendiniui. Tikiuosi, kad atlikusios darbą šiandien Komisijai išsakysite bendras mintis ir pasiūlymus tema, artima C. Ashton širdžiai, kaip tai girdėjome jos, kaip Komisijos narės, atidarymo kalboje, kurią reikia nedelsiant nagrinėti, jei norime bent iš dalies nugalėti sunkią ekonomikos ir finansų krizę, persekiojančią mūsų darbuotojus ir piliečius.

5.4. Tarptautinė prekyba ir internetas (A6-0020/2009, Georgios Papastamkos) (balsavimas)

5.5. Pašarų pateikimas į rinką ir jų naudojimas (A6-0407/2008, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf) (balsavimas)

5.6. Ekonominės partnerystės susitarimų (EPS) poveikis vystymuisi (A6-0513/2008, Jürgen Schröder) (balsavimas)

5.7. Kosovas (balsavimas)

- Prieš pradedant balsavimą dėl 2 pakeitimo

Johannes Lebech (ALDE). – Gerb. pirmininke, mes manome, kad būtų neteisinga paminėti tik vieną iš šalių, todėl norėtume išbraukti nuorodą į Kosovo valdžios institucijas. Pakeitimo tekstas tada būtų toks: „Primena,

kad svarbu užtikrinti visišką regioninį ekonominį bendradarbiavimą, ir jį įsipareigojimą laikytis CEFTA nuostatų ir jas iki galo įgyvendinti“.

(Žodinis pakeitimas priimtas)

5.8. Prekybos ir ekonominiai santykiai su Kinija (A6-0021/2009, Corien Wortmann-Kool) (balsavimas)

- Prieš pradedant balsavimą (susiję su 1 pakeitimu)

Corien Wortmann-Kool, *pranešėja*. – Gerb. pirmininke, norėčiau pateikti žodinį pakeitimą kaip 64a straipsnio papildymą. Šis papildymas skamba taip: „kuriose tam nėra būtinas valstybingumo pripažinimas, pavyzdžiui, TDO“.

Taigi paskutinė 64a straipsnio dalis skambėtų taip: „remia Taivano dalyvavimą stebėtojo teisėmis svarbiose tarptautinėse organizacijose, kuriose tam nėra būtinas valstybingumo pripažinimas, pavyzdžiui, TDO“.

Norėčiau paprašyti kolegų neprieštarauti šiam žodiniam pakeitimui, kadangi socialistams svarbi jūsų parama šiai rezoliucijai, o plataus masto palaikymas labai svarbus siekiant parodyti Komisijai ir Kinijai aiškų ženklą.

(Žodinis pakeitimas priimtas)

PIRMININKAVO M. MAURO

Pirmininko pavaduotojas

6. Paaiškinimai dėl balsavimo

Žodiniai paaiškinimai dėl balsavimo

– Pranešimas: Constantin Dumitriu (A6-0004/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Gerb. pirmininke, man buvo malonu remti pranešimą, kuris leis supaprastinti administravimą ir teisės sistemą, gerins Europos ir trečiųjų šalių vartotojų savimonę maisto kokybės ir maistinės vertės požiūriu, taip pat suteiks vartotojams aiškumo dėl saugių gamybos metodų taikymo. Nesutikau dėl pirmenybės teikimo alyvuogių aliejaus ar alyvuogių sektoriui ir tikiu, kad Komisija į konkrečias programas taip pat įtrauks ir vyno sektorių, kad būtų gerinama visuomenės savimonė aukštos kokybės vynu, gaminamų įvairiuose Europos Sąjungos regionuose, srityje.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, noriu tik pasakyti, kad rėmiau šį pranešimą. Man buvo įdomu diskusijoje išgirsti, kad Komisija patvirtino 70 proc. bendrojo finansavimo dalį vaisių vartojimo mokyklose skatinimo sistemai ir ši dalis bus labai svarbi taikant šią sistemą, todėl aš aiškiai jai pritariu.

– Pranešimas: Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (A6-0407/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, leiskite dar kartą padėkoti už tai, kad suteikėte man žodį. Rėmiau šį pranešimą, nes jame tinkamai parodyta, kad mums reikėtų reglamento, saugančio ūkininkų interesus ir jiems pašarus gaminančių įmonių interesus. Manau, kad dabar mums reikia bendrauti su suinteresuotomis šalimis ir sužinoti jų, kaip pašarų gamintojų arba kaip gyvūnų pašarų vartotojų, nuomonę, nes vien turėti šį parengtą reglamentą nepakaks, jei nebus tinkamo visų suinteresuotųjų šalių bendravimo.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gerb. pirmininke, pritariau pranešimui dėl pašarų teikimo į rinką ir naudojimo, nes jis atstovauja ūkininkų ir gamintojų interesams, taip pat ūkiuose auginamų gyvūnų sveikatos apsaugos interesams ir tų, kurie vėliau vartos mėsą, t. y. žmonių, sveikatos apsaugos interesams.

Aiskus pašarų sudedamųjų dalių apibrėžimas ir Bendrijos pašarų priedų registras leis ūkininkams lengviau priimti atsakingus sprendimus dėl tinkamos rūšies pašarų pasirinkimo. Tai žingsnis tinkama linkme. Vis dėlto aš leisiu sau atkreipti dėmesį, kad gamintojų prekybos paslapčių apsauga negali pateisinti svarbios informacijos trūkumo ir negali tapti tokių įvykių, kaip galvijų kempinligės epidemijos arba dioksinų atsiradimas pašaruose, priežastimi.

– Pranešimas: Jürgen Schröder (A6-0513/2008)

Syed Kamall (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, 2007 m. lapkričio mėn. lankiausi Ugandoje, ketindamas susitikti su vietos verslininkais ir vietos NVO. Mums dulkėtu keliu išvykstant iš Kampalos vairuotojas atkreipė mano dėmesį į keletą prekystalių, parduodančių išankstinio mokėjimo telefono korteles. Jis atsigrėžė į mane ir tarė: „Tos telefoninio ryšio bendrovės, tos privačios bendrovės, traukdamos šios šalies žmones iš skurdo, padarė daugiau nei bet kuri iš jūsų baltųjų, Vakarų NVO“. Tuo metu pamaniau, kad taip galvoti truputį neteisinga, tačiau tai tik sustiprino įspūdį, kad tiek daug verslininkų yra nusistatę prieš Europos Sąjungos politiką.

Iš tikrųjų daugelio nepasiturinčių šalių verslininkai man sakė, kad mano, kad mūsų pagalbos programos ir mūsų NVO iš tiesų siekia, kad jie taptų neturtingi. Aš vis dar galvoju, kad tai truputį neteisinga, bet tai rodo faktą, kad turime parodyti, kad remiame besivystančių šalių verslininkus, ir kad geriausia tai daryti pasaulio mastu skatinant atviras rinkas.

Nirj Deva (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, man malonu pareikšti paramą puikiam J. Schröderio pranešimui šiuo klausimu. Ekonominės partnerystės susitarimai yra svarbi plėtros priemonė. Būtent prekyba, o ne pagalba leis išbrišti nepasiturinčioms šalims iš skurdo.

Dabar gyvename pasaulinės ekonomikos recesijos sąlygomis, kai iš išsivysčiusio pasaulio, ypač iš Jungtinių Amerikos Valstijų, tikiuosi, kad ne iš Europos Sąjungos pusės, atsirita protekcionizmo banga. Jei kursime protekcionistinę aplinką, tai skurdą mažinančios prekybos, ne pagalbos klausimas, bus nublokštas į šalį ir išmestas laukan. Nenorime, kad su mumis norinčias prekiauti besivystančias šalis sustabdytų savanaudiški tikslai, kuriais siekiame apsaugoti savo rinkas. Ilgalaikėje perspektyvoje mūsų ekonomikai tai reikštų nelaimę.

– Pasiūlymas dėl rezoliucijos: Kosovas (B6-0063/2009)

Philip Claeys (NI). – (NL) Balsavau prieš rezoliuciją dėl Kosovo dėl dviejų priežasčių. Visų pirma joje yra pastraipa, kurioje nurodoma, kad valstybės narės, dar nepripažinusios Kosovo nepriklausomybės, vis dar turi tai padaryti. Taip, tokio pobūdžio pastraipa pažeidžia subsidarumo principą. Valstybės narės turi pačios nuspręsti ir joms nereikia jokio išorinio Europos Komisijos, Tarybos ar Parlamento spaudimo.

Antroji priežastis, dėl kurios balsavau prieš rezoliuciją, yra susijusi su pastraipa, kurioje nurodyta, kad Kosovas ir visas regionas iš tikrųjų turi turėti aiškią narystės ES perspektyvą. Mano požiūriu, neteisinga, kad Parlamentas duoda tokius pažadus. Kaip rodo dabartinė padėtis, yra daug problemų, susijusių su ES plėtra ir su naujųjų valstybių narių skaičiumi, ir būtų visiškai neteisinga tokioms šalims kaip Kosovas šiuo metu dalyti pažadus, kad jos tam tikrame etape galės prisijungti prie Europos Sąjungos.

Daniel Hannan (NI). – Gerb. pirmininke, iš kur atsiranda manija išsaugoti daugiatautes valstybes neatsižvelgiant į jų gyventojų norus?

Kosovas turėjo neginčijamą apsisprendimo teisę: ji buvo išreikšta referendume, kuriame dalyvavo ir balsavo daugiau nei 90 proc. gyventojų. Vis dėlto remiantis šia logika, be abejonės, tokią teisę turi ir serbų kilmės Kosovo gyventojai, kurie gyvena susitelkę netoli sienos su Serbija. Kodėl jiems taip pat neleidus mėgautis savivalda? Mes tai darome *de facto*, taigi kodėl nedarome to *de jure*?

Atsakymas: todėl, kad veikiau Kosovą išsaugotume kaip Europos protektoratą, kaip satrapiją, kokia jis buvo otomanų laikais. Mes privertėme juos įsigyti mūsų dvylikos žvaigždžių tipo vėliavą ir mūsų himno variantą. Turime Kosovo parlamentą ir institucijas, privalančias paklusti viršesniems paskirtojo Europos komisaro sprendimams.

Turėtume leisti Kosovo gyventojams rengti referendumus dėl padalijimo, jei jie to nori, ir dėl apsisprendimo etniniu pagrindu ir taip pat turėtume suteikti tą pačią teisę Europos Sąjungos tautoms. *Pactio Olisipiensis Censenda Est!*

– Pranešimas: Corien Wortmann-Kool (A6-0021/2009)

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Gerb. pirmininke, Kinija kaip ir Taivanas yra labai svarbi Europos Sąjungos prekybos partnerė. Norėjau atkreipti dėmesį į labai teigiamą procesą, vykstantį Užsienio reikalų komitete. Buvo balsuojama už nuomonę, pagal kurią Kinija raginama gerbti moterų ir vaikų teises nutraukiant priverstinį abortų ir priverstinės sterilizacijos praktiką. Kinija taip pat raginama nutraukti politinį persekiojimą ir žmogaus teisių pažeidinėjimą.

Manau, kad tai atveria problemą, kad prekybos negalime atskirti nuo kitų veiksmų. Į tai atkreipiau dėmesį Gazoje kalbėdamas apie mūsų prekybą su Izraeliu – jei nekelsime viešumon žmogaus teisių pažeidimų klausimo, gali kilti pavojus, kad pinigų naudojame žmogaus teisių pažeidimams skatinti. Taigi noriu pasveikinti Užsienio reikalų komitetą, kad jis pastebėjo Kinijos vieno vaiko politikos priverstinį pobūdį ir perkėlė šią problemą į prekybos klausimo plotmę.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, 2001 m. įstojusi į PPO Kinija gavo didelės naudos. Kinijai atvėrėme savo rinkas, tačiau ji nesilaiko reikalavimų ir sąlygų, kurias pasirašydama įsipareigojo vykdyti, ir mes iš esmės su tuo tyliai taikstėmės daugelį metų. Labai pritariu strateginių partnerystės su pagrindiniais ekonomikos veikėjais kūrimui. Vis dėlto strateginė partnerystė privalo būti grindžiama Kinijos įsipareigojimais gerbti žmogaus teises, kadangi mums reikia partnerystės su tomis šalimis, kurios yra demokratinės, o ne totalitarinės. Mes iš naujųjų valstybių narių per daug gerai pažįstame totalitarizmą.

Philip Claeys (NI). – (NL) Balsavau už Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcijos pateiktą pakeitimą, kadangi jame bent jau atsižvelgiama į tai, kad Taivanas yra svarbus subjektas verslo požiūriu, ir remiamas Taivano dalyvavimas svarbiose tarptautinėse organizacijose stebėtojo teisėmis. Šiuo atžvilgiu pakeitimas yra vis dar per daug ribojantis. Kadangi Taivanas yra demokratinė šalis, kuri *de facto* turi nacionalinę nepriklausomybę, tai iš tikrųjų gėda, kad įvairiose tarptautinėse organizacijose Taivanas nėra pripažįstamas kaip visavertė valstybė narė. Pakeitimas nurodo Taivano dalyvavimą šiose institucijose stebėtojo teisėmis. Ką gi, aš manau, kad Taiwanui turėtų būti suteikta galimybė jose dalyvauti kaip visaverčiam nariui.

Syed Kamall (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, labai dėkoju, kad suteikėte šią progą paaiškinti dėl mano balsavimo dėl ES ir Kinijos pranešimo. Apskritai tai labai subalansuotas pranešimas ir man labai malonu, kad pranešėja iš esmės sugebėjo išnagrinėti klausimą, kuris buvo labiau susijęs su prekyba, ir nesutelkė dėmesio į kitus klausimus, nors, mano žiniomis, keletas kolegų norėjo, kad ji sutelktų dėmesį ir į tuos klausimus.

Vis dėlto šiame pranešime didelį susirūpinimą man sukėlė nuoroda į prekybos apsaugos priemones. Turime pripažinti, kad mano šalies – Didžiosios Britanijos – ir daugelio kitų Europos Sąjungos šalių vartotojai turėjo naudos iš atviros prekybos su Kinija. Tam tikru metu ji mums padėjo kovoti su tokiais pavojais kaip infliacija. Vis dėlto nekonkurencingų ES gamintojų, kurie iš to turi naudos, apsauga kitų dalyvių sąskaita yra tai, ką turime vertinti atsargiai. Turime įsitikinti, kad užtikriname tinkamą pusiausvyrą ir neignoruoju prekybos su Kinija naudos vartotojams, bendrovėms, turinčioms pasaulines tiekimo grandines, ir mažmeninės prekybos sektoriui. Apskritai prekybą su Kinija reikia palaikyti. Galbūt tai leistų spręsti kitas problemas, pavyzdžiui, klausimus, susijusius su geresniu žmogaus teisių užtikrinimu ir darbo santykiais.

Nirj Deva (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, Kinija yra viena svarbiausių mūsų prekybos partnerių. Joje taip pat gyvena ketvirtadalis pasaulio gyventojų.

Daugelį metų elgėmės su Kinija kaip su mažu vaiku, kurį reikia barti ir įtikinėti, lyg mes būtume aukštesnė institucija. Neturėtume užmiršti, kad Kinijos istorija yra tūkstančiais metų ilgesnė už mūsų istoriją. Kinija išsaugojo savo kultūros tradicijas ir vertybes.

Norime, kad Kinija būtų tarptautinės bendruomenės dalis, tačiau ji yra labai svarbi ES prekybos partnerė ir su ja turime elgtis pagarbiai, kaip su lygia partnere.

Jei taip elgsimės, Kinija ne tik mūsų klausys, bet ir geriau su mumis prekiaus, Kinijoje galėsime daugiau investuoti, o ji daugiau investuos pas mus. Šiuo metu Kinija turi milžinišką kiekį pinigų, kurį ji turės investuoti už šalies ribų. Europos Sąjunga turėtų tapti ta vieta, kurioje būtų investuojami šie pinigai.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, rėmiau C. Wortmann-Kool pakeitimą vertinti Taivaną kaip ekonominį ir komercinį subjektą, kadangi Taivane ilgą laiką buvo įsitvirtinusi demokratija ir jis turi stiprią laisvosios rinkos ekonomiką. Mes turime dėti bent jau politines ir moralines pastangas, remdami Taivano statusą ir suteikdami jam galimybę prisijungti prie tarptautinių organizacijų, kurios nėra susijusios su valstybingumu.

Raštiški paaiškinimai dėl balsavimo

– Pranešimas: Constantin Dumitriu (A6-0004/2009)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), raštu. – (RO) Balsavau už šį pranešimą, kadangi Bendrijos informavimo priemonės yra atsakas į dalies valstybių narių poreikį reklamuoti savo žemės ūkio produktus Bendrijos ir

kitų šalių vartotojams, ypač dėmesį skiriant kokybei ir maistinei vertei, taip pat maisto saugai ir saugiams gamybos metodams. Ji taip pat skatina atverti naujas rinkas siekiant parduoti šiuos produktus ir imtis labiau nacionalinių ir privačių iniciatyvų.

Šis teisės akto pakeitimas taip pat suteiks suinteresuotosioms valstybėms narėms galimybę pasiūlyti informavimo programas, kai nėra pateiktų trečiosioms šalims skirtų programų. Dėl šio pakeitimo valstybės narės turės galimybę plėsti pagal šias programas numatytų priemonių naudojimo sritį ir siekti tarptautinių organizacijų paramos įgyvendinant šias priemones.

Avril Doyle (PPE-DE), raštu. – Šiuo pasiūlymu siekiama išplėsti Reglamento (EB) Nr. 3/2008 9 straipsnio, kuriuo valstybėms narėms leidžiama pasiūlyti informavimo ir reklamos kampanijų trečiosiose šalyse nuostatų taikymą, nepaisant reikalavimo užtikrinti pramonės teikiamą finansavimą tuo atveju, kai pramonės sektorius nepateikė pasiūlymų. Pastarieji reikalavimai reikalauja iš pramonės prisidėti teikiant 20 proc. finansavimą, kai ES užtikrina ne didesnę kaip 50 proc. finansavimą.

Tokia veiksmų laisvė suteiktų valstybėms narėms galimybę pačioms pradėti informavimo ir reklamos kampanijas be pramonės teikiamo finansavimo. Šio pasiūlymo galimybės daryti postūmį vaisių ir daržovių pramonei yra didelės ir pageidautinos atsižvelgiant į dabartinę ekonomikos padėtį. Todėl man malonu remti šį pasiūlymą.

Duarte Freitas (PPE-DE), raštu. – (PT) Valstybės narės turi kurti savo žemės ūkio produktų įvaizdį ir pateikti jį Bendrijai ir trečiųjų šalių vartotojams, ypač atkreipiant dėmesį į informaciją apie kokybę ir maistinę vertę, maisto saugą ir saugius gamybos būdus.

Sutinku, kad žemės ūkio organizacijoms nepateikus programų pasiūlymų, valstybės narės privalo turėti galimybę rengti programas ir savo nuožiūra pasirinkti laimėjusią organizaciją, kuri jas įgyvendins.

Komisijos pasiūlymas patobulins šiuo metu galiojančius teisės aktus, kadangi leidžiama valstybėms narėms pristatyti nacionalines programas.

Remiu C. Dumitriu pranešimą ir pritariu nuostatai įtraukti vyno sektorių į šio pasiūlymo taikymo sritį.

Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Junilistanas mano, kad bendroji žemės ūkio politika (BŽŪP) turėtų būti panaikinta ir žemės ūkio produktai parduodami laisvojoje rinkoje ES neskiriant finansinių išteklių informavimo kampanijoms ir šių produktų reklamos priemonėms. Ypač svarbus klausimas yra ES ketinimas finansuoti pardavimų reklamos priemones trečiosiose šalyse, nes tai yra politika, kuri lems nesąžiningą konkurenciją ES nepriklausančių šalių žemės ūkio produktų atžvilgiu.

Ką daro ES? Ar tikrai ES tikslinga naudoti Europos mokesčių mokėtojų pinigus finansuoti reklamos kampanijas siekiant įtikinti tuos pačius vartotojus, kad jie turi pirkti prekes, kurias jie jau subsidijavo? Žinoma, kad ne. Visas pasiūlymas dvelkia užslėptu protekcionizmu.

2009 m. sausio mėn. Švedijoje, Suomijoje ir Danijoje buvo pradėta nauja reklamos kampanija, per kurią Švedijos gyventojai buvo raginami pirkti daugiau tulpių. Remiantis laikraštyje „Resumé“ paskelbta informacija, per trejus metus į tulpių kampaniją trijose minėtose šalyse ES investuos 14 mln. Švedijos kronų. Būtina sustabdyti tokį akivaizdų ES pinigų švaistymą.

Labai prieinausi šiam pranešimui. Norėčiau dar kartą pastebėti, kad visa laimė, kad ES neturi bendro sprendimo teisės ES žemės ūkio politikos srityje. Priešingu atveju ES patektų į protekcionizmo ir milžiniškų subsidijų, teikiamų visoms žemės ūkio pramonės grupėms, pinkles.

David Martin (PSE), raštu. – Remiu šį pasiūlymą, kuriuo siekiama paprastinti ir plėsti žemės ūkio produktams skirtas informavimo programas. Remiu šį pasiūlymą, kadangi jis užtikrins finansavimą trečiųjų šalių rinkoms, teikiant ir gerinant informavimą apie maisto produktų kokybę, maistinę vertę, saugą ir gamybos būdus.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Balsavau už C. Dumitriu pranešimą dėl žemės ūkio produktams skirtų informavimo ir skatinimo priemonių vidaus rinkoje ir trečiosiose šalyse. Pritariu Komisijos daug kartų išreikštam požiūriui, kad mums reikia supaprastinti administracines ES institucinės sistemos procedūras.

Šis reglamentas iš tikrųjų leidžia Bendrijai teikti informaciją apie daugelį žemės ūkio produktų vidaus rinkoje ir trečiųjų šalių rinkose, šias priemones priderinant prie vietos ypatumų.

Sutinku su įvykusių politikos lūžiu, susijusiu su valstybių narių poreikiais skatinant vartotojus ES viduje ir už jos ribų teikti pirmenybę savo žemės ūkio produktams vertinant jų kokybę, maistingąsias savybes, maisto saugą ir gamybos būdus.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), raštu. – (RO) Balsavau už Europos Parlamento teisėkūros rezoliuciją dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 3/2008 dėl žemės ūkio produktams skirtų informavimo ir skatinimo priemonių vidaus rinkoje ir trečiosiose šalyse (COM(2008)0431 – C6-0313/2008 – 2008/0131(CNS)), kadangi manau, kad gyventojai turi būti tinkamai informuojami apie žemės ūkio produktus, kuriuos jie vartoja. Taip pat man atrodo, kad gera bet kokio produkto reklama gali suteikti vartotojams naudingos informacijos.

– **Pranešimas: Martine Roure (A6-0024/2009)**

Avril Doyle (PPE-DE), raštu. – Pabėgėlio statusas suteikiamas asmeniui, kuris dėl pagrįstos persekiojimo dėl rasės, religijos, tautybės, politinių pažiūrų ar priklausymo tam tikrai socialinei grupei baimės yra ne savo pilietybės šalyje ir negali arba dėl tokios baimės nepageidauja atsiduoti tos šalies globai. Tai yra 1951 m. JT konvencijoje pateikta apibrėžtis.

Šiame 2003 m. Priėmimo sąlygų direktyvos, nustatančios minimalias normas dėl prieglobsčio prašytojų priėmimo Europoje, variante siekiama užtikrinti tokių taisyklių, susijusių, pavyzdžiui, su galimybe gauti informacijos, susijusios su švietimu, sveikatos apsauga ir priėmimo sąlygomis, įgyvendinimą. Direktyva leidžia valstybėms narėms nustatyti laikotarpį, per kurį prieglobsčio prašytojas neturės galimybės dirbti.

Deja, Airija nepasirinko 2003 m. Direktyvos ir taiko „tiesioginio aprūpinimo“ sistemą, suteikdama būstą, maistą ir 19,10 EUR savaitei vienam suaugusiajam, nesuteikdama galimybės oficialiai dirbti visos prašymo nagrinėjimo procedūros metu, taip siekdama atgrasinti prieglobsčio prašytojus pasirinkti Airiją. Šiuo metu Airijos Parlamente svarstomas 2008 m. teisės akto dėl imigracijos, leidimo apsigyventi ir apsaugos projektas, kuriuo siekiama pratęsti šį draudimą nepaisant didelio susirūpinimo dėl tokio sprendimo poveikio. Kitos šio Airijos teisės akto priemonės numato baudžiamosios atsakomybės taikymą už „neteisėtus“ prašymus ir baudas tiems valdžios atstovams, kurie buvo įtraukti į tokias situacijas.

Kadangi Airija netaiko 2003 m. Direktyvos, jaučiau pareigą susilaikyti, nors norėjau pakomentuoti pranešimo tikslus.

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, M. Roure prašo kai kurių labai patrauklių sąlygų prieglobsčio prašytojams: šventiški, atviri apgyvendinimo centrai – paprasčiau jiems būtų išnykti nuo žemės paviršiaus – visuotinai prieinama sveikatos apsauga, įskaitant psichiatro pagalbą, galimybė gauti teisinę pagalbą, vertėjo paslaugas, mokytis ir netgi gauti darbą!

Ji tikriausiai užmiršo, kaip patys imigrantai, kurie atvyksta dėl socialinių ir ekonominių priežasčių, piktnaudžiauja prašymais dėl tarptautinės apsaugos, siekdami apeiti nacionalinius įstatymus, reglamentuojančius užsieniečių atvykimą ir buvimą mūsų šalyse. Ji taip pat „užmiršo“, kad jie taip pat gali meluoti apie savo kilmę ir kalbas, gali sunaikinti savo dokumentus ir panašiai, kad tik nebūtų deportuoti.

Ji, be abejo, „užmiršo“, kad tai, ko reikalaujama šiems užsieniečiams, dažnai nepasiekiamą mūsų šalių piliečiams, pradedant nuo padoraus būsto, darbo ir galimybės naudotis aukštos kokybės viešosiomis paslaugomis, ypač tokiose vietovėse kaip Mayotte, kai į potvynį panaši imigracijos banga gyventojams kelia milžiniškų ekonominių ir socialinių problemų.

Galiu suprasti migrantų kančias ir viltis, bet mes neturime tikslo ir tuo labiau pakankamai išteklių apgyvendinti visus pasaulio nuskriaustuosius. Šis pranešimas yra kenksmingas, o jo prasmė iškreipta.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Mes jau esame pripratę, kad Parlamento dauguma priima rezoliucijas, kurios neturi teisinių padarinių ir kurių turinys prieštarauja priimtų teisėkūros rezoliucijų tikslui. Šis polinkis stiprėja artėjant rinkimams į Parlamentą.

Šiuo atveju susiduriame su „dviejų veidų“ – tikrojo veido ir kaukės – pavyzdžiu.

Neabejotina – ir mes ilgą laiką nuosekliai tai darydavome – kad būtina užtikrinti prieglobsčio prašytojų teises dėl apgyvendinimo, užtikrinant galimybę gauti informaciją ir vertėjo paslaugas, teisinę pagalbą, sveikatos apsaugą ir darbą.

Iš tikrųjų svarbu pasmerkti didėjančių skaičių asmenų, sulaikytų pagal Dublino sistemą, kai beveik reguliariai taikomos sulaikymo priemonės ir ribojamos galimybės pasinaudoti priėmimo normomis.

Vis dėlto taip pat būtina reikalauti uždaryti sulaikymo centrus ir atmesti Bendrijos politiką, kuri mažiausio bendro vardiklio principu nustato minimalias normas ir prieglobsčio teikimo tvarką.

Jei Parlamentas yra iš tikrųjų susirūpinęs dėl pagarbos imigrantų ir prieglobsčio prašytojų teisėms, jam nereikėjo patvirtinti Migrantų grąžinimo direktyvos (numato imigrantų baudžiamąją atsakomybę ir deportavimą), Mėlynosios kortelės direktyvos (juos atrenka) ir Sankcijų darbdaviams direktyvos (baudžia darbuotojus), kurias atmetė Portugalijos komunistų partija.

Carl Lang (NI), raštu. – (FR) Kai kalbama apie Europos Sąjungos teritorijoje migrantams suteikiamas teises, iš tikrųjų galioja viena taisyklė – duoti vis daugiau ir daugiau. Turi būti iškeltas klausimas, ar bandymas būti geresniam nei kiti Europos institucijose nėra klaidingai suvokiamas.

Šis pranešimas veikiausiai yra ilgas valstybėms narėms skirtas pasiūlymų ir rekomendacijų sąrašas, kuriuo siekiama, kad jos suteiktų šimtams tūkstančių žmonių, kasmet teisėtai ar neteisėtai patenkančių į jų teritoriją, teises, kurios turi būti ne tik lygios su tų šalių gyventojų teisėmis, bet net didesnės ir veiksmingesnės.

Iš tikrųjų Sąjungos valstybės narės raginamos pašalinti šiems imigrantams sudarytas kliūtis darbo rinkoje ir priimti nacionalinius įstatymus, kurie netgi skatintų šį įdarbinimo procesą.

Ar iš to reikia daryti išvadą, kad nuo šiol valstybių narių piliečiai turės pasitraukti iš kelio labai nuskriaustiems žmonėms, kurie bėga iš savo šalių dėl ekonominių, politinių, klimato ar šeimyninių priežasčių? Taip, ir tai yra atrankinės imigracijos, kurią nuoširdžiai rekomenduoja Prezidentas N. Sarkozy, esmė.

Priešingai, mes manome, kad ypač esant krizei Europoje darbo vietos turi būti paliekamos europiečiams, o Prancūzijoje – šios šalies piliečiams. Tai lems nacionalinę Europos tautų atsigavimą.

Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Šiame pranešime yra keletas dalykų, kuriems aš visiškai pritariu, pavyzdžiui, tam, kad su prieglobsčio prašytojais turėtų būti elgiamasi pagarbiai ir kad visada būtų užtikrinamos žmogaus teisės. Kritika, išsakyta daugeliui vadinamųjų priėmimo centrų, yra pagrįsta. Keletas Europos šalių atsilieka kalbant apie pagarbą prieglobsčio prašytojų ir pabėgėlių priėmimą.

Vis dėlto pranešime yra dalykų, kuriems negaliu pritarti. Pagrindinis pranešimo tikslas – siekti bendros ES imigracijos ir prieglobsčio suteikimo politikos. Be kitų dalykų, jame kitos valstybės narės raginamos remti tas ES šalis, kurios „turi daugiau su imigracija susijusių problemų“. Junilistas mano, kad imigracijos ir prieglobsčio suteikimo politika yra valstybių narių reikalas su sąlyga, kad būtų laikomasi tarptautinių konvencijų ir susitarimų. Bendroji imigracijos ir prieglobsčio suteikimo politika keltų pavojų tapti „Europa tvirtove“, ir šiandien jau matome aiškius šios tendencijos požymius.

Mairead McGuinness (PPE-DE), raštu. – Balsuodama dėl šio pranešimo susilaikiau, nes Airija nedalyvavo priimant 2003 m. Direktyvą.

Esminė tokios pozicijos priežastis yra susijusi su prieglobsčio prašytojų galimybe įsidarbinti.

Remiantis įstatymo projektu, šiuo metu svarstomu Airijos Žemuosiuose parlamento rūmuose, turėtų vėl įsigaliooti draudimas įsidarbinti, taikomas prieglobsčio prašytojams.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Pranešimas neparodo tikrojo masto varganų sąlygų, kokias turi kęsti pabėgėliai ir prieglobsčio prašytojai ES valstybių narių priėmimo ir sulaikymo centruose. Jame apsiribojama pažymint tragiškas sąlygas, kuriomis jie gyvena, tačiau jos priskiriamos nepakankamai taikomoms ES direktyvoms.

Todėl, viena vertus, pranešimas remia visus prieš imigraciją nukreiptus ES ir vyriausybės įstatymus ir jų politiką, kuri įtvirtinta Imigracijos pakte ir Dublino prieglobsčio suteikimo sistemoje, kita vertus, jame protestuojama dėl nehumaniškų rezultatų. Šiame pranešime išreikštas tariamas apgailestavimas dėl imigrantų nehumaniškų sulaikymo sąlygų ir raginimas imigrantų nesulaikyti mažų mažiausiai įžeidžia politines jėgas, remiančias „vienos krypties eismo gatvę“ Europoje, kurios Europos Parlamente balsavo už direktyvą, kuri, be kita ko, numato „nelegalių“ imigrantų sulaikymą aštuoniolikai mėnesių.

Europos Parlamento „krokodilo ašaros“ negali išteisinti ES dėl nehumaniškos ir išnaudotojiškos politikos. Net pačios pagrindinės priemonės, nekalbant apie tinkamos paramos imigrantams ir pabėgėliams suteikimo

ir jų teises užtikrinančias priemones, gali būti įgyvendintos tik pasipriešinant ir nuverčiant ES politiką ir pačią ES struktūrą.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Valstybėms narėms, įskaitant Graikiją, reikia daryti daugiau atsižvelgiant į Europos Parlamento prašymus ir pasiūlymus. Europos Parlamentas kaltina vyriausybių požiūrį į neturtingus imigrantus, kurie rizikuodami savo gyvybėmis kasdien atvyksta pro ES vartus.

Šalys, pavyzdžiui, Graikija, kurios yra prie ES išorės sienų, turėtų pasinaudoti šia galima pagalba, kurią siūlo ES, ir, gerbdama pabėgėlių ir prieglobsčio prašytojų teises, užtikrinti humaniškas jų priėmimo sąlygas.

Netgi atsižvelgiant į nepriimtinas „nuolaidas“, susijusias su imigrantų teisėmis, kurias neseniai suteikė Komisija ir Taryba, pagal kursą toliau judėdamos „Europos tvirtovės“ kryptimi, Graikija labai atsilieka nuo Bendrijos normų pagrindinių teisių apsaugos srityje.

Luís Queiró (PPE-DE), raštu. – (PT) Prieglobsčio suteikimas yra paskutinis valstybės ir visos visuomenės gestas, pripažįstant negebėjimą pasaulio mastu ginti žmogaus teises ir norą, nepaisant visko, veikti remiantis šiomis vertybėmis.

Todėl ji valdanti sistema turi būti aiškiai atskirta nuo imigracijos. Kuo daugiau bandysime išplėsti koncepciją, įtraukdami tai, kas jai nėra svarbu, tuo mažiau ji bus verta, o painiava gali tik kenkti teisėtiems prieglobsčio prašytojams. Todėl svarbu, kad taisyklės būtų aiškos, procedūros – greitos, o elgesys – pagarbus bet kokiomis aplinkybėmis. Nors reikia koordinuoti veiksmus ir galimybes, vis dėlto prieglobstis, atsižvelgiant į jo prašytojų skaičių ir koncepciją, nesukelia tokių pačių problemų kaip imigracija netgi sienų neturinčioje teritorijoje. Valstybės narės turi savo tradicijas, susijusias su prieglobsčio teikimu, ir šių skirtumų negalima nepastebėti minėtoje koordinavimo sistemoje.

Kalbant apie prieglobsčio prašytojus, kurių prašymus reikia arba būtina atmesti, ši koncepcija, esanti kilnios, tačiau ribotos prieglobsčio sampratos rezultatas, gali parodyti ne mažiau humaniško primant ir prižiūrint žmones, kurie yra visada pažeidžiami dėl savo padėties.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Balsavau prieš M. Roure pranešimą dėl Direktyvos 2003/9/EB dėl prieglobsčio prašytojų ir pabėgėlių priėmimo sąlygų įgyvendinimo Europos Sąjungoje. Iš tikrųjų, nors apgailestauju dėl to, kad kai kurie apsilankymai parodė, kad galiojančios direktyvos buvo blogai įgyvendintos arba netaikomos kai kuriose valstybėse narėse, tačiau nesutinku su pranešėjos tvirtinimais, kad yra tam tikrų trūkumų, susijusių su priėmimo sąlygų lygiu.

Be to, nesutinku, kad kai kurių valstybių narių įrengti atviri apgyvendinimo centrai yra per maži ir jų nepakanka imigrantų poreikiams tenkinti. Pagaliau nesutinku su reikalavimu, kad prieglobsčio prašytojai ir imigrantai dažniausiai turėtų būti priimami atvirose, o ne uždaruose priėmimo centruose.

Michel Teychenné (PSE), raštu. – (FR) Šiame pranešime Europos Parlamentas dar kartą patvirtina savo pasiryžimą ginti pagrindines teises, pavyzdžiui, teisę į orumą. Nepriimtina, kad netgi pačioje Europos Sąjungoje migrantų ir prieglobsčio prašytojų priėmimo sąlygos nėra pavyzdinės.

2005–2008 m. EP narių vizitai sulaikymo centruose vadovaujant M. Roure buvo priežastis parengti šį pranešimą. Pranešimas atskleidžia pažeidimų mastą Europos migrantų sulaikymo sistemoje ir pirštu rodo į problemas, susijusias su nepakankamu teisinės pagalbos, medicininės priežiūros, higienos, tvarkos ir informavimo lygiu.

Todėl tai pavojaus varpas, kuriuo šiandien skambina Europos Parlamentas. Valstybės narės turi į tai atkreipti dėmesį ir, kur reikia, privalo kuo skubiau taikyti galiojančias Priėmimo ir Procedūrų direktyvas arba spartinti jų įgyvendinimą.

– Pranešimas: Cristiana Muscardini (A6-0001/2009)

Glyn Ford (PSE), raštu. – Balsuodama dėl šio pranešimo, Leiboristų partija Europos Parlamente susilaikė ne todėl, kad mes prieštaravome dėl Europos MVĮ vaidmens tarptautinėje prekyboje stiprinimo, o dėl to, kad C. Muscardini sukūrė Trojos arklių, pateikdamas nepriimtinas nuostatas dėl prekybos apsaugos priemonių.

Esame nusivylę, kad Komisija atidėjo persvarstymą dėl sunkumų užtikrinant sutarimą dėl tolesnių veiksmų. Mūsų požiūriu, reikia skubiai keisti Bendrijos prekybos apsaugos tvarką taip, kad būtų geriau atsižvelgiama į pasaulio ekonomikoje vykstančius procesus. Reformų trūkumas reiškia, kad mūsų pramonė užims nepalankias pozicijas dėl naudojimosi globalizacijos teikiamais privalumais. Nors pritariame, kad ES

pirmininkaujanti Čekija į darbo programą įtraukė prekybos apsaugos priemonių skaidrumo gerinimo klausimą, visgi to nepakanka.

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Balsavome už C. Muscardini pranešimą dėl MVĮ. Nors jam būdinga aštri Europos Sąjungos prekybos politikos kritika, tačiau jis parašytas santūria ir technine kalba, kurią labai vertina Parlamentas.

Jis apima viską: į stambiųjų įmonių poreikius nukreiptą politiką; priemonių, skatinančių patekimą į užsienio rinkas ir užtikrinančių abipusiškumo trečiųjų šalių atžvilgiu principo taikymą, silpnumą; sunkumus, su kuriais susiduria mažosios įmonės, siekdamos prekybos apsaugos priemonių; priemonių, skirtų kovai su gaminių klastojimu ir neteisėtu bei apgavikišku geografinių kilmės nuorodų naudojimu, nepakankamumą ir kt.

Iš tiesų Europos Sąjungai jau laikas nustoti aukoti savo įmones ir jų darbuotojus ant konkurencingumo ir laisvos prekybos pavidalo altoriaus, nes ji tai daro vienintelė pasaulyje. Laikas remti MVĮ eksporto verslą, iš tiesų saugoti įmones nuo nesąžiningos konkurencijos ir protingai veikti siekiant apsaugoti mūsų rinkas.

Akivaizdu, kad autorius, būdamas ištikimas įmonių globalizavimui kaip pateisinančiam tikslui, ir toliau propaguoja sistemą, pagrįstą absoliučia prekių, paslaugų, kapitalo ir darbo jėgos judėjimo laisve, t. y. sistemą, kuri mus nustūmė į gilią ekonomikos, finansų ir socialinę krizę, sistemą, su kuria Europos Sąjunga privalo visiškai nutraukti ryšius.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Artėjant rinkimams į Parlamentą neatsitiktinai atsiranda rezoliucijų, kuriomis siekiama nepriimti atsakomybės už ES patvirtintą politiką (ypač per pastaruosius penkerius metus), lėmusią labai sudėtingą pačių mažiausių, mažųjų ir vidutinių įmonių padėtį, ypač Portugalijoje.

Būtent mažosios ir vidutinės įmonės, o ne pagrindinės tarptautinės bendrovės nukentėjo dėl rinkos liberalizavimo, kurį propagavo ES (tarsi sistema, kurioje galioja taisyklė „išlieka stipriausi“, būtų buvusi joms naudinga). Esama daug mažųjų ir vidutinių įmonių, kurios „dalyvauja“ „tarptautinėje prekyboje“ dėl savo priklausomybės nuo pagrindinių tarptautinių bendrovių, kurioms jos gamina už kainą, dažnai neatitinkančią gamybos išlaidų.

Be abejonės, būtina parengti (ir įgyvendinti) prekybos apsaugos priemones, intelektinės nuosavybės teises, žemės ūkio produktų kilmės vietos nuorodas ir geografinės nuorodas ir tarptautiniu mastu skatinti mažąsias ir vidutines įmones dėl jų pobūdžio.

Tai kodėl Parlamente atstovaujamų politinių jėgų dauguma, kuri sutampa su Komisijoje ir ES Taryboje atstovaujama dauguma, nepatvirtina reglamento dėl kilmės vietos žymėjimo, kodėl netaiko importuojamiems produktams tokių pačių saugumo ir apsaugos standartų, kurių atitikimo reikalaujama iš ES pagamintų produktų, ir kodėl nenaudoja 2007–2013 m. Finansinės perspektyvos, kad remiant mažąsias ir vidutines įmones būtų apsaugota gamyba ir užimtumas?

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), raštu. – (PL) Man labai malonu, kad Europos Parlamentas patvirtino C. Muscardini pranešimą, kurį rengiant turėjau progą dirbti konsultante Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komitete. Šiuo metu daug kalbama apie mažųjų ir vidutinių įmonių sąlygų gerinimą Europos Sąjungos vidaus rinkoje, ypač atsižvelgiant į pasiūlytą Smulkaus verslo aktą.

Mažosios ir vidutinės įmonės sudaro daugiau nei 99 proc. visų Europos įmonių. Vis dėlto tarptautinis verslas labiau priklauso didelių įmonių veiklos sričiai. Vos 8 proc. mažųjų ir vidutinių įmonių eksportuoja į vietoves, esančias už jų valstybės ribų. Vis dėlto, kalbant apie verslo vykdymą už Europos Sąjungos ribų, ši žingsnį žengia vos 3 proc. įmonių.

Neturėtume užmiršti, kad tarptautinio masto įmonėms būdingi geri gebėjimai diegti naujoves. Savo ruožtu naujovių diegimas yra raktas į Europos ekonomikos konkurencingumą ir plėtrą. Todėl tikiuosi, kad vidaus rinkos politika pasiūlys MVĮ daug įvairių privalumų, kuriuos teikia bendroji rinka, ir, jei įmanoma, ji sukurs pagrindus MVĮ veiklai plėsti tarptautiniu mastu. Mažosios ir vidutinės įmonės taip pat turėtų sulaukti didesnės valstybių narių ir Europos Komisijos paramos tokiose srityse kaip eksporto skatinimas arba galimų prekybos partnerių paieška, ypač turint omenyje rinkoje pirmaujančius produktus, paslaugas ir naujas technologijas.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), raštu. – (PL) Pranešimas, kurį pristatė C. Muscardini, yra susijęs su svarbiu ekonominiu ir socialiniu klausimu. Jis svarbus ypač dabar, atsižvelgiant į ekonomikos kolapsą. MVĮ

(iki 250 darbuotojų; apyvarta \leq 50 mln. EUR) skaičius ES siekia 23 mln., ir tai yra 99 proc. visų rinkos įmonių. Šiose MVĮ dirba daugiau nei 75 mln. darbuotojų.

Todėl Komisijai, valstybėms narėms ir regionų bei vietos valdžios institucijoms skirti raginimai veiksmingai remti šį verslą, įskaitant sąlygų gauti paskolas nustatymą, yra pagrįsti. Be to, reikia palengvinti prekybą ir pašalinti eksportui ir importui trukdančias biurokratinės kliūtis.

Kalbant apie viešuosius pirkimus, kurių sudėtingos ir ne visada aiškos procedūros juose dalyvauti trukdo MVĮ, rinka turėtų būti labiau atvarta ir ES, ir trečiojoje šalyse. Kaip parodyčiau savo pranešime dėl naujovių diegimo politikos, sunku pervertinti MVĮ vaidmenį šiame sektoriuje. Taip yra todėl, kad šios įmonės yra lankstesnės ir atviros naujoms technologijoms ir organizavimo metodams.

Ypatingas požiūris į MVĮ reikalingas žemės ūkio ir maisto pramonės sektoriuje, kuriame būtina pasirūpinti produktų kilmės vietos nuorodų apsauga ir priešintis imitacijoms, kenkiančioms vartotojų sveikatai. Taip pat pritarti idėjai 2009 m. gegužės mėn. surengti Europos MVĮ savaitę. Tai turėtų būti gera proga ES mastu pateikti plataus spektro informaciją šia tema.

Syed Kamall (PPE-DE), raštu. – Nors pripažįstame ir remiame MVĮ reikšmę tarptautinėje prekyboje, tačiau tikrai gėda, kad didesnė šio pranešimo dalis buvo skirta vadinamosioms prekybos apsaugos priemonėms ginti. Iš tikrųjų prekybos apsaugos priemonėmis, kurios yra atviro protekcionizmo rūšis, naudojasi žemo našumo gamintojai, siekdami apsisaugoti ne tik nuo konkurentų iš ES nepriklausančių šalių, bet ir nuo našiau dirbančių konkurentų ES šalyse, kurie pasinaudojo globalizavimo teikiamais pranašumais ir sukūrė pasaulines tiekimo grandines.

Prekybos apsaugos priemonės blogai veikia mažmeninės prekybos įmones ir vartotojus, kurie verčiami mokėti didesnę kainą už prekes, kurias kitur galėtų nusipirkti už geresnę kainą. Jos taip pat baudžia našiausiai dirbančias ir naujoves diegiančias MVĮ. Visi žinome daug MVĮ savo rinkiminėse apygardose, kurios baudžiamos taikant tas pačias prekybos apsaugos priemones, kurias pranešime siekiama išaukštinti. Dėl šios priežasties konservatoriai nenoromis balsavo prieš šį pranešimą.

Rovana Plumb (PSE), raštu. – (RO) Europos Sąjungoje MVĮ priklauso 23 mln. įmonių (99 proc. visų įmonių) ir 75 mln. darbo vietų (70 proc.).

Balsavau už C. Muscardini pranešimą, nes jis atskleidžia pagrindinę MVĮ išgyvenimo strategiją šiuo ekonomikai sunkiu laikotarpiu. Tai susiję su politine ir finansine pagalba, kuria siekiama skatinti naujoviškus produktus ir procesus, gerinti galimybes gauti finansinę ir fiskalinę informaciją, taip pat skatinti tarptautinį veiklos pobūdį. Tai taip pat reiškia, kad vykstant deryboms dėl prekybos palengvinimo procedūrų būtų laikomasi tvirtos pozicijos siekiant sumažinti muitinės procedūrų išlaidas, kurios gali siekti iki 15 proc. prekių, kuriomis prekiaujama, vertės, taip pat efektyviai nustatant prekių kilmę ir modernizuojant muitų kontrolę.

Kalbant apie Rumuniją, MVĮ tarptautinė veikla yra išeitis, kuri esant ekonominei krizei joms labai padės išgyventi ir plėtoti verslą, taip atliekant svarbų vaidmenį kuriant darbo vietas.

Pritariu idėjai 2009 m. gegužės mėn. rengti Europos MVĮ savaitę, kurios pagrindinis tikslas bus teikti informaciją MVĮ apie tai, kaip plėtoti tarptautinę veiklą.

Luís Queiró (PPE-DE), raštu. – (PT) Laikotarpiu, kai pasaulis ieško atsako į pasaulinę ekonomikos krizę ir kai plinta protekcionistinės tendencijos, pavyzdžiui, pastaruoju metu Jungtinių Amerikos Valstijų Kongrese vyko diskusijos dėl sakinio „Pirk amerikietišką prekę“, Bendrijos vyriausybės ir institucijų pareiga yra saugoti interesus ir užtikrinti, kad būtų laikomasi mažosioms ir vidutinėms įmonėms ir tarptautinei prekybai galiojančių taisyklių.

Galimybių veikti tarptautinėse rinkose nauda mažosioms ir vidutinėms įmonėms yra akivaizdi. Tyrimai rodo, kad kai šios įmonės veiklą vykdo rinkoje už Bendrijos ribų, jos siekia įgyti gerosios patirties, diegti naujoves ir tapti konkurencingos. Net jei taip ir yra, mes žinome, kad kai kurios iš jų negali ir negalės atlaikyti konkurencijos.

Vis dėlto turint tai omenyje ir žinant, kad šiais protekcionizmo laikais didesnės bendrovės remiamos geriau, valdžios institucijos privalo veikti grindamos šias bendroves, stebėdamos ir užtikrindamos tarptautinių susitarimų vykdymo atitikimą.

Šis reikalavimas turi būti taikomas ir trečiųjų šalių atžvilgiu. Tarptautinė prekyba bus sąžininga tik tada, kai sąžiningos bus abi šalys.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Balsavau už C. Muscardini pranešimą dėl Europos MVĮ reikšmės tarptautinėje prekyboje stiprinimo. Europos Sąjungai, kurios verslo aplinkai būdinga tai, kad didesnę dalį sudaro mažosios ir vidutinės įmonės, tarptautinė MVĮ veikla yra labai svarbi. Šiuo metu tik 8 proc. MVĮ veikia tarptautiniu mastu, ir didesnė jų eksporto dalis lieka Europos Sąjungoje.

Nedidelė MVĮ dalis, kuri eksportuoja už ES ribų, siekia sutelkti dėmesį į išsivysčiusias ir iš esmės prisotintas rinkas, pavyzdžiui, Jungtinių Amerikos Valstijų, Kanados ir Šveicarijos rinkas; jos retai produktus eksportuoja į sparčiai besivystančias šalis. Taigi, nepaisant gerų Europos Bendrijos norų, tokių kaip Smulkaus verslo akto projektas, mes vis dar turime nueiti ilgą kelią, kol visos Europos bendrovės galės įgauti tikrai tarptautinį mastą.

– Pranešimas: Georgios Papastamkos (A6-0020/2009)

Vasco Graça Moura (PPE-DE), raštu. – (PT) E. prekyba yra puiki komercinė galimybė mažosioms ir vidutinėms įmonėms, taip pat jauniems verslininkams. Ji padeda apeiti įprastines netechninio pobūdžio kliūtis ir sudaro galimybes patekti į kitais būdais nepasiekiamas rinkas.

Dėl tos pačios priežasties šios rūšies prekyba taip pat užtikrina platesnio masto mažiau išsivysčiusių šalių dalyvavimą tarptautinėje prekyboje. Vis dėlto šių partnerių dalyvavimas priklauso nuo turimos pagrindinės infrastruktūros, kurią reikia padėti besąlygiškai kurti.

Taip pat turime atsižvelgti, kad piratavimas, klastojimas ir su duomenimis susiję pažeidimai nėra įprastiniai būtent šios prekybos rūšies požymiai, o greičiau perimti senieji prekybos įpročiai. Tinkamai į tai atsižvelgę, turime jai užtikrinti visas įprastinės prekybos garantijas.

E. prekybą gaubianti įstatyminė žiniatinklio aplinka apima įvairius aspektus, neleidžiančius jos vertinti kritiškai: pavyzdžiui, interneto valdymą turi vykdyti tinkama, tarptautiniu mastu pripažinta struktūra, taip pat esama klausimų, susijusių su tarptautine privatinė teise ir tikrinimu.

Kalbant apie PPO esama painiavos dėl e. prekybos ir, nepaisant daugelio atkaklių reikalavimų, derybos dėl šios rūšies prekybos ir toliau paliekamos vykti pavojingu dvišaliu susitarimų lygmeniu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Internetui skiriama vis daugiau reikšmės prekyboje, taip pat ir tarptautinėje. Vis dėlto lieka daug neišspręstų klausimų, susijusių su vartotojų apsauga, jų asmens informacijos apsauga ir suteiktų paslaugų arba įsigytos prekės kokybės užtikrinimu.

Nors pranešime šie faktai paminėti, tačiau nepateikiama pasiūlymų, ką būtų galima padaryti siekiant didinti naudotojų apsaugą ir teikiamos paslaugos kokybę, atsižvelgiant į tai, kad naudojamosi paslauga, kuri kaip ir ryšiai turi neišvengiamai viešą pobūdį.

Nors pranešimui būdingi kai kurie aspektai, kuriuos vertiname teigiamai, tačiau jo pagrindinis tikslas yra skatinti e. prekybos, kaip įrankio, palengvinančio tarptautinę prekybą, ir kaip įrankio, padedančio nugalėti dabartines kliūtis atveriant daugiau rinkų, plėtrą ir naudojimą. Tai reiškia, kad pagrindinė pranešimo užduotis yra palengvinti ir skatinti e. prekybą, t. y. produktų gamybą, reklamą, pardavimą ir platinimą telekomunikacijų tinklais siekiant liberalizuoti pasaulinę prekybą.

Todėl balsuodami susilaikėme.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), raštu. – (PL) Internetas suteikė naujų galimybių prekių ir paslaugų prekybos srityje. Tai taip pat liečia tarptautinius sandorius. Pastaraisiais metais internetu sudaromų sandorių skaičiaus didėjimas kelia optimizmą dėl geresnio vartotojų pasitikėjimo internetu.

Vis dėlto dar esama kliūčių, pavyzdžiui, tokių kaip kalbos, kurias pašalinti bus sunku. Kita rimta grėsmė tarptautinei prekybai internetu yra nepakankamas teisinis tikrumas ir vartotojų apsauga. Tikiuosi, kad pasiūlyta direktyva dėl vartotojų teisių pašalins kai kurias iš šių kliūčių ir taps papildomu postūmiu plėtoti prekybą internetu.

Reikėtų pažymėti, kad internetas sudaro sąlygas mažosioms ir vidutinėms įmonėms dalyvauti tarptautinėse rinkose patiriant labai mažas išlaidas, lyginant su įprastiniais metodais, ir suteikia joms anksčiau neturėtų galimybių plėtoti verslą.

Vis dėlto prekyba internetu taip pat kelia klausimų, ypač dėl suklustotų produktų, kuriuos saugo intelektinės nuosavybės teisės, pardavimo. Suklustoti produktai yra didelė prekybos internetu problema, ypač todėl, kad žmonių, kurie pardavinėja suklustotus produktus tarptautiniu mastu, neįmanoma paprastai patraukti

atsakomybėn. Vartotojai, kurie naudojami internetu, dažnai tampa sukčiavimo aukomis, pavyzdžiui, pinigų vagysčių naudojantis elektroninėmis priemonėmis atvejais. Visi šie reiškiniai pakerta vartotojų pasitikėjimą prekyba internetu ir stabdo tarptautinės prekybos internetu plėtrą.

Syed Kamall (PPE-DE), raštu. – Norėčiau pagirti šį pranešimą kaip plataus masto ir gerai subalansuotą, kuris veiksmingai nagrinėja interneto poveikį tarptautinei prekybai. Internetas sudarė sąlygas net mažiausioms bendrovėms patekti į pasaulinę rinką, apie kurią jos net negalėjo pagalvoti vos prieš kelerius metus, skatindamas prekybą ir leisdamas pasireikšti teigiamiems globalizacijos aspektams. Jis atvėrė naujas rinkas ir panaikino prekybai trukdančias kliūtis.

Pranešime teisingai atkreipiamas dėmesys į tai, kad nors padaugėjo sukčiavimo ir klastojimo atvejų, tai neturėtų būti priskiriama pačiam internetui, o greičiausiai turėtų būti vertinama kaip problema, egzistavusi jau anksčiau, kurią reikia spręsti kitais ir naujoviškais būdais, visgi neturinčiais pažeisti mūsų pilietinių laisvių. Jame taip pat atkreipiamas dėmesys į tai, kad internetas turėtų būti vertinamas labiau kaip galimybė, o ne kaip grėsmė kultūrų įvairovei. Pagaliau jame pripažįstama, kad su internetu susijusių paslaugų, pavyzdžiui, telekomunikacijų paslaugų, liberalizavimas lėmė investicijų į infrastruktūrą pagyvėjimą, todėl esu įsitikinęs, kad turėtume būti atsargūs taikydami papildomą šių verslo sričių reguliavimą, kurį šiuo metu ketina vykdyti Komisija.

David Martin (PSE), raštu. – Pritariu šiam pranešimui, akcentuojančiam naujas galimybes ir naujas rinkas, atsiradusias savaime ir plėtojant interneto technologijas. Jame pripažįstama reikšmė, kurį galėtų turėti internetas užpildydamas prekybos tarp Šiaurės ir Pietų spragą, atverdamas naujus kanalus, kurie besivystančias šalis sujungtų su pažangiomis prekybos sistemomis ir padidintų jų prekybos srautus. Pranešime taip pat nurodoma, kad tai turėtų palengvinti darnų besivystančių šalių įtraukimą į pasaulinę prekybos sistemą.

Alexandru Nazare (PPE-DE), raštu. – (RO) Pritariu savo kolegos pranešimui dėl interneto reikšmės skatinant prekybą. Atsižvelgiant į vis didėjančią interneto vartotojų skaičių šiai besiplečiančiai sričiai reikia geresnio reguliavimo. Europos politika turi skatinti e. prekybą kaip veiksmingą alternatyvą įprastiniams verslo sandoriams ir kaip būdą skatinti prekybą tarp ES valstybių narių.

Reikia daugelio Bendrijos priemonių siekiant pašalinti galimas kliūtis, trukdančias geriau naudoti internetą prekybos reikmėms. Joms priklauso priemonės, skirtos kovai su sukčiavimu užkertant kelią apgavystėms ir asmens duomenų vagystėms. Šios Bendrijos priemonės taip pat privalo skatinti vartotojus labiau pasitikėti internetu.

Kartu būtina nustatyti Bendrijos standartus e. prekybos sandorių srityje. ES turi palengvinti šių standartų įgyvendinimą, taip suteikdama e. prekybos agentams galimybę būti pripažintiems patikimais tiekėjais.

Tikiuosi, kad dėl pasaulinio interneto pobūdžio ir galimybės atlikti naudingus komercinius sandorius su trečiosiomis šalimis, taip pat pastebime pažangą PPO kalbant apie e. prekybos skatinimą pasaulio mastu.

Rovana Plumb (PSE), raštu. – (RO) Balsavau už šį pranešimą, kadangi juo siekiama pabrėžti tas tarptautinės prekybos sritis, kuriose internetas veikia kaip katalizatorius – juo sukuriama naujos pasaulinio prekybos plėtojimo sąlygos.

Jame taip pat pripažįstamas atvirų standartų poreikis ir svarbus naujovių ir konkurencijos vaidmuo, taip pat vartotojo galimybės rinktis. Pranešėjas siūlo, kad ES pasirašyti prekybos susitarimai turėtų skatinti atvirą, intensyvią interneto naudojimą e. prekybai su sąlyga, kad nebūna ribojama vartotojo galimybių gauti paslaugas, interneto produktus ir jais naudotis, išskyrus tuos atvejus, kai tai draudžia šalies įstatymai.

Remiu pranešėjo reikalavimą, kad Komisija sukurtų bendrą strategiją, padėsiančią pašalinti kliūtis MVĮ, kurių vis dar pasitaiko kalbant apie galimybes naudoti e. prekybą, ir kurti duomenų bazę, skirtą teikti informaciją ir patarimus naujiems dalyviams, neturintiems patirties e. prekybos srityje.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Balsavau už G. Papastamkos pranešimą dėl tarptautinės prekybos ir interneto. Iš tiesų remiu pranešėjo tikslą pabrėžti tas tarptautinės prekybos sritis, kuriose internetas veikia kaip katalizatorius – juo sukuriama naujos pasaulinio prekybos plėtojimo sąlygos.

Akivaizdu, kad tarptautinė prekyba ir internetas teikia abipusės naudos. Dar daugiau – aš tvirtai tikiu, kad prekybos internetu plėtra suteikia didelio pranašumo vartotojui. Pagrindinė nauda šalies, Europos ar pasaulio lygmeniu yra daug didesnis prekių ir paslaugų pasirinkimas, konkurencingos kainos, mažesnės pridėtinės išlaidos ir geresnė gyvenimo kokybė.

Dėl pagraisėjusios gaunamos informacijos vartotojai dabar turi galimybę susirasti geresnę prekę ar paslaugą, kurios gali būti gaunamos 24 valandas per parą, neišeinant iš namų ar darbo vietos.

– Pranešimas: Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (A6-0407/2008)

Duarte Freitas (PPE-DE), raštu. – (PT) Balsavau už pasiektą kompromisą ir manau, kad naujasis reglamentas sudarys sąlygas suderinti pašarų pateikimo į rinką ir naudojimo sąlygas ir užtikrins, kad būtų teikiama tinkama informacija gyvūnus auginantiems ūkininkams ir mėsos vartotojams, taip užtikrinant tinkamą vidaus rinkos veikimą.

Norėčiau pabrėžti viešo deklaravimo ir pašarų mišiniuose naudojamų medžiagų sąrašo santykinės dalies mažėjimo tvarka, kurie padės išsaugoti ūkininkų ir vartotojų pasitikėjimo lygį ir svarbą.

Be to, gamintojai dabar turės aiškesnes taisykles, susijusias su gyvūnų pašarų pateikimu į rinką, taip sudarant geresnes sąlygas lengviau išvengti galimos nusikalstamos veikos.

Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Europos Parlamento pranešime pateikta kai kurių konstruktyvių pakeitimų, pavyzdžiui, dėl informacijos apie kai kuriuose atrajojantiems gyvūnams skirtuose kombinuotuosiuose pašaruose esančių mėsos ir kaulų miltų sudėties pateikimo pašarų etiketėse.

Vis dėlto į pranešėjo pakeitimus taip pat įtraukta sudedamųjų dalių, kurias turėtų nagrinėti pareigūnai institucijų lygmeniu, o ne politikai. Pavyzdžiui, pateikiu teksto citatas: „Gyvūnų šėrimas per burną“: pašarų įvedimas į gyvūno virškinamąjį traktą per burną, norint patenkinti gyvūno maitinimosi poreikius ir (arba) palaikyti sveikų gyvūnų produktyvumą“, „laižyti skirtų papildų, kuriuose yra mineralų, kibiruose“ arba „fekalijos, šlapimas ir atskirtas virškinamojo trakto turinys, gautas ištuštinus ar pašalinus virškinamojo trakto turinį, neatsižvelgiant į tai, ar šios medžiagos buvo kaip nors apdorotos, ar pridėta kokių nors priemaišų“.

Tai be abejonės svarbūs maisto saugos klausimai, tačiau jais turėtų pasirūpinti nacionalinių institucijų ekspertai.

Balsavau už šį pranešimą, nes jame pateikti kai kurie iš esmės yra svarbūs pasiūlymai, tačiau tai nereiškia, kad remiu požiūrį kalbant apie jame pateikiamas konkrečias sudedamąsias dalis.

Adrian Manole (PPE-DE), raštu. – (RO) F.-W. Graefe zu Baringdorfo pranešimas dėl pašarų pateikimo į rinką ir jų naudojimo yra labai svarbus žemės ūkiui ir maisto produktų rinkai atsižvelgiant į pastaruosius skandalus, susijusius su gyvūnų pašarais, gyvūnų ligomis, kurias sukėlė tokios priežastys kaip nepakankamai pateikta informacija apie pašarų sudedamąsias medžiagas, dioksino skandalą, galvijų kempinilę ir pan.

Pašarų sektoriaus įmonėms bus suteikiama daugiau laisvės ir atsakomybės. Vis dėlto tai reiškia, kad jei kils rimtų problemų dėl pašarų užteršimo nuodingomis medžiagomis arba dėl kenksmingų pašarų, tai labai paveiks gyvūnų sveikatą arba aplinką. Jei gamintojas neturi pakankamų finansinių išteklių problemai spręsti, kils dar rimtesnių problemų.

Manau, pranešimas būtinas, todėl balsavau už jį, kad ūkininkams ir apskritai žemės ūkio darbuotojams būtų teikiama tiksli informacija apie gyvūnų pašarų sudėtį ir taip pat sudaroma pakankama apsauga esant finansiniams, socialiniams ir ekonominiams nuostoliams nelaimės atveju.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), raštu. – (PL) Nuoširdžiai dėkoju pranešėjui už dėmesį, kurį jis skyrė tokiai sudėtingai ir prieštaringai temai. Pašarų ženklavimas ir koordinavimas Bendrijos lygmeniu reikalauja suderinti vartotojų interesus, kurie turi teisę žinoti, kokius produktus perka, ar produktai saugūs, iš ko jie pagaminti, ir gamintojų, kurie gina savo teises apsaugoti intelektinę nuosavybę, interesus.

Verslo ir valstybių narių prašymas nenustatyti reikalavimo „pateikus prašymą“ pašarų etiketėse nurodyti „konkrečią informaciją“ rodo fundamentalų šių grupių interesų konfliktą.

Kompromisinė procedūra, kuri buvo parengta padedant Europos Teisingumo Teismui, iš pirmo žvilgsnio atrodo protinga, tačiau ji, deja, yra atitrūkusi nuo tikrovės, nes sunku įsivaizduoti, kad ūkininkas, kuris iš esmės dirba dieną ir naktį, būtų suinteresuotas sudėtingomis kreipimosi į kompetentingą tarnybą procedūromis ir gaištų laiką ir leistų pinigus.

Konkreči informacija apie pašarų sudėtį turėtų būti nurodoma etiketėje ne tik dėl prigimtinės vartotojo teisės, bet visų pirma dėl pagrindinio direktyvos tikslo apsaugoti sveikatą. Kas, jei ne gamintojas, užtikrins, kad, pavyzdžiui, pašarai nebuvo genetiškai modifikuoti? Intelektinės nuosavybės apsauga neturi skatinti piktnaudžiavimo.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Balsavau už F. W. Graefe zu Baringdorfo pranešimą dėl pašarų pateikimo į rinką ir jų naudojimo. Remiu pasiūlymą, kuriame raginama persvarstyti visus Europos teisės aktus dėl gyvūnų pašarų ne tik supaprastinant galiojančius standartus, bet ir suderinant šiuos įstatymus su maistą reglamentuojančiais teisės aktais.

Be kitų dalykų, be abejonės, pritariu reikalavimui išvardyti kombinuotųjų pašarų sudedamąsias dalis ir jų tikslus kiekius (viešas deklaravimas), kuris buvo vienas pagrindinių Europos Parlamento reikalavimų galvijų spongiloforminės encefalopatijos krizės metu. Pagaliau sutinku su pranešėju dėl vartotojų teisių informaciją užtikrinimo ir dėl pašarų ženklinimo.

– Pranešimas: Jürgen Schröder (A6-0513/2008)

Marie-Arlette Carlotti (PSE), raštu. – (FR) Komisija paverčia EPS savo vystymosi politikos pradžia ir pabaiga. P. J. Schröderio pranešimas ir Europos teisė atlieka tą patį vaidmenį.

Europos socialistai nepritaria požiūriui, kuriuo vadovaudamiesi mes remiame susijusias šalis. Mūsų nuomone, šie EPS yra apgavystė. Vis dar nevēlu skatinti kitokią mąstymo būdą, EPS paversti tikromis skatinančiomis plėtrą priemonėmis remiant derybų atnaujinimą tais klausimais, dėl kurių labiausiai nesutariama, kaip pažadėjo J. M. Barroso ir C. Ashton; pasirenkant atrankinę regionalizaciją, kaip tai pačios padarė AKR šalys; pripažįstant 2005 m. numatytus išipareigojimus dėl su prekyba susijusios paramos, o ne „grobstyti“ EPF; užtikrinant tikrą parlamentinę proceso kontrolę, AKR šalių parlamentams perimant vadovaujamą vaidmenį ir įtraukiant pilietinę visuomenę Pietuose; atmetant „buldozerio strategiją“, kuria siekiama plėsti derybas dėl paslaugų ir Singapūro klausimų, kai AKR šalys tam nepasirengusios.

Tai nėra „gairės“, apibūdintos J. Schröderio pranešime. Būtent todėl aš balsuosiu prieš jį.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Dar kartą, ypač dėl įvairių Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno (AKR) valstybių pasipriešinimo, nors ir įpareigota vartoti „politiškai korektišką“ kalbą, Parlamento dauguma nesugeba nusišviesti ES ir AKR valstybių ekonominės partnerystės susitarimų tikrojo pobūdžio ir tikrųjų tikslų.

Nors Kotonu susitarimo 36 straipsnio 1 dalyje pateikiama išvada, pagal kurią sutarties šalys susitaria sudaryti „su Pasaulio prekybos organizacija suderinamus prekybos susitarimus, laipsniškai panaikindamos jų tarpusavio prekybos kliūtis ir sustiprindamos bendradarbiavimą visose su prekyba susijusiose srityse“, tačiau ES ketina peržengti dabartinio susitarimo ribas ir pasiekti tai, ko iki šiol nebuvo pasiekta PPO, nors šiuo tikslu buvo įsteigtas 10-asis Europos plėtros fondas kartu sumažinant valstybės vystomąją pagalbą. Kitaip tariant, bandoma patekti pro langą prieš tai nepavykus įeiti pro duris.

ES tikslas yra liberalizuoti prekybą, kuriuo remdamosi pagrindinės finansų ir ekonomikos grupės siekia užtikrinti, kad įgyvendinant jų interesus būtų atveriamos rinkos, parduodamos prekės ir paslaugos, gaunamos žaliavos ir taikomas į eksportą orientuotas gamybos modelis.

Reikalinga kitokia politika, skatinanti tikrą nepriklausomybę, suverenumą, bendradarbiavimą, solidarumą, vystymąsi ir socialinį teisingumą.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Balsavau už J. Schröderio pranešimą dėl ekonominės partnerystės susitarimų (EPS) poveikio vystymuisi.

Iki šiol parafuoti pamatiniai susitarimai yra tik ilgo ir naudingo bendradarbiavimo su šiomis Europai nepriklausančiomis valstybėmis pradžia. EPS atveju 15 metų trunkantį liberalizavimo procesą ES ir AKR šalys laikė priimtiniu. Kalbant apie būtinąjį reikalavimą apimti „iš esmės visą prekybą“, visa prekyba turėtų reikšti ne mažiau kaip 80 proc. partnerių prekybos. Todėl mane įtikino, kad tolesnių susitarimų rengimas gali tik pagerinti abiejų susitarimo šalių ekonominę padėtį.

Bart Staes (Verts/ALE), raštu. – (NL) Pranešime savo iniciatyva dėl ekonominės partnerystės susitarimų (EPS) poveikio vystymuisi pateikta keletas teisingų dalykų. Jame raginama skirti didesnę valstybės pagalbą (pagaliau AKR valstybėms tenka didelė dalis finansų krizės naštos) ir pabrėžiama, kad EPS yra vystymosi priemonės, kurios neturėtų neigiamai veikti regionų integracijos Pietuose. Nepaisant to, remiu alternatyvią rezoliuciją, kurią pateikė Žaliųjų / Europos laisvojo aljanso frakcija. Iš tiesų būtų logiška, jei Parlamentas susilaikytų nuo paramos EPS, kol susijusių AKR valstybių parlamentai neapibrėžė savo pozicijos. Mano požiūriu, parlamentinė institucija, prižiūrinti EPS, turėtų būti bendra AKR ir ES parlamentinė asamblėja, o ne institucija, kuri buvo sukurta šiuo konkrečiu tikslu. Tai darytų tik skaldantį poveikį ir susilpnintų tų Pietų

valstybių poziciją, kurios neturi finansinių ar žmogiškųjų išteklių dalyvauti visuose šiuose susitikimuose. Be to, atskira institucija yra neskaidri ir kliudyti visapusiškam požiūriui į temas, susijusias su vystymusi.

Michel Teychenné (PSE), raštu. – (FR) Nors ekonominės partnerystės susitarimuose (EPS) daug vietos skiriama ES ir Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno (AKR) valstybių santykiams, patvirtindamas šį pranešimą Europos Parlamentas siunčia labai blogą žinią.

Europa turi visiškai keisti būdus, kuriais vykdo derybas ir prekybą su AKR valstybėmis, jei nenori prisidėti prie jų griūties. Šis pranešimas patvirtina sistemą, pagrįstą tariama šalių lygybe, nors iš tikrųjų ES yra didžiausia pasaulyje ekonominė jėga, o AKR valstybės turi dar daug nuveikti. Šiuo metu reikia skubiai patvirtinti asimetrinį ir konsensu su pagrįstą požiūrį, kuris šioms šalims pagaliau suteiks galimybių, susijusių su jų konkurencingumu pasaulyje.

Mano kolegos iš Socialistų partijos ir aš Europos Parlamente balsavome prieš šį pranešimą. Jo patvirtinimas Parlamente iš tikrųjų įrodo, kad Europą valdo dešinieji ir kad tai būtina keisti!

- Pasiūlymas dėl rezoliucijos: Kosovas (B6-0063/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), raštu. – Daugeliui valstybių Kosovą pripažinus suverenią valstybę, buvo sukurta daugiau problemų, nei šiuo žingsniu jų bus išspręsta. Esu skeptiškai nusiteikęs dėl klausimo, ar Kosovas buvo pasirengęs nepriklausomybei. Tai, kad kai kurios ES valstybės narės nepripažins Kosovo nepriklausomybės, bijodamos sukurti precedentus savo pačių teritorijoje, dar labiau apsunkina Kosovo ateitį.

Dabar ES prisiėmė pagrindinę atsakomybę ES viduje sprendama pagalbos Kosovui klausimus. Šis įsipareigojimas neturėtų būti begalinis laiko ir finansinių išteklių požiūriu. Esama nuoširdaus susirūpinimo dėl Kosovo politinio stabilumo, korupcijos masto, organizuoto nusikalstamumo įtakos šalies viduje ir už jos ribų ir elgsenos su mažumomis, įskaitant serbus.

Gyvybiškai svarbu, kad ES institucijos išliktų budrios ir pasirengusios įsikišti, jei Kosovui nepavyktų įvykdyti aukštų reikalavimų, su kuriais neišvengiamai susijęs suverenos valstybės gyvavimas.

Nepaisydamas abejonių, pritariau šiai rezoliucijai.

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Kalbant apie padėtį Kosove ir apie Europos Sąjungai jame tenkantį vaidmenį negalima pasakyti nieko gero.

EULEX Sąjungos misija Kosove yra tipinis pavyzdys, kad tai – veikiau JT karinė priemonė, atsakinga už tai, kad pažeidžiant JT Rezoliuciją Nr. 1244, kurioje pripažįstamos suverenos Serbijos teisės į šią provinciją, būtų kuriama nuolatinė Kosovo Vyriausybė ir administracija.

Šiame Parlamente išsakyti geri norai, patarimai ir reikalavimai negali nuslėpti tragiškos tikrovės: teritorijoje, kuri tarptautinės bendrijos, ir ypač Europos Bendrijos, dabar atiduota korupcijai, organizuotam nusikalstamumui, albanų mafijai ir galbūt net islamistų teroristinėms grupuotėms, klesti mažumų, ypač serbų mažumos, priespauda.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Šioje rezoliucijoje siekiama nesureikšminti ES paramos neteisėtai vienašališkai nepriklausomybės deklaracijai, kurią paskelbė Serbijos provincija Kosovas.

Parlamentas nepriimtinais siekia „įteisinti“ protektorato, kuris buvo sukurtas ir įgyvendintas JAV, NATO ir ES įvykdžius karinę agresiją ir okupaciją, steigimą, taip užtikrinant jų politinį, ekonominį ir karinį dominavimą šiame labai svarbiame Europos regione. „Pseudovalstybės“ egzistavimas „prižiūrimo suverenumo“ sąlygomis, kurias užtikrina ES ir NATO, ypač naudodamasi savo įsteigta EULEX misija ir „vicekaraliais“, „tarptautiniu civiliniu įgaliotiniu“ ir „ES specialiuoju įgaliotiniu“, kuriems suteikti teismų, policijos ir muitinės įgaliojimai, taip pat „vykdomosios funkcijos“ ir stebėjimo funkcijos, yra nepriimtinas neokolonizmo aktas.

Vertindami šią rezoliuciją sužinojome, kad „svarbiausia iki šiol vykdyta misija įgyvendinant Europos saugumo ir gynybos politiką“ yra begėdiškas Jungtinių Tautų Chartijos pažeidimas ir pavojingas precedentas tarptautinės teisės požiūriu, galintis turėti nuspėjamų padarinių sienų stabilumui, ypač Europos žemyne.

Kai kurie iš tų, kurie šaukė apie pagarbą tarptautinei teisei ir Gruzijos teritoriniam vientisumui, suverenumui ir nepriklausomybei, galų gale pasirodė esantys tie patys, kurie skatino ir rėmė agresiją prieš Jugoslaviją.

Ši rezoliucija yra tiesiog dar viena Parlamento daugumos veidmainiškumo ir cinizmo išraiška.

Erik Meijer (GUE/NGL), raštu. – (NL) Beveik dvidešimt metų šis Parlamentas stovėjo ir žiūrėjo, kaip Kosovo žmonės pamažu atsisveikina su Serbija. Šiame plenariniame posėdyje diskusijos dėl Kosovo paprastai vyksta ne dėl paties Kosovo, bet dažniausiai dėl jo poveikio visam pasauliui. Tie, kurie pasisako už nepriklausomybę arba jai prieštarauja, yra labiausiai susirūpinę kiekvienu sprendimu, kuris gali kurti precedentą kitiems regionams ir kelti pavojų Europos Sąjungai pačiai įsitraukti į plėtimosi procesą.

Trisdešimt metų Parlamente ir už jo sienų aš pasisakiau už priešingą dalyką. Demokratija reikalauja, kad mes visų pirma atsižvelgtume į pačių žmonių poreikius ir siekius. Pasibaigus šimtmečius trukusiam Turkijos valdymui ir pastarojo šimtmečio Serbijos valdymui, šiems žmonėms mažiausiai reikia išorės prievartos. Jei jiems neleidžiama prisijungti prie Albanijos, jie nori tikros nepriklausomybės.

Per pastaruosius dešimt metų pasisakiau už plačiosios visuomenės remiamą politiką, kuri išreikštų neturtingų, pažeidžiamų, dėl demokratijos ir valstybės globos stokos kenčiančių, nuo gamtos nelaimių ir karų nukentėjusių žmonių, trumpai tariant, visų tų, kurie nukentėjo dėl nepakankamos visų žmonių lygybės, požiūrį. Balsuosiu prieš EURLEX projektą, kadangi jame nepateikiama sprendimų, atitinkančių eilinių Kosovo žmonių interesus.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Europos Parlamento rezoliucija ne tik pripažįsta Kosovą kaip atskirą valstybę, bet ir įžeidžiamai ragina ES valstybes nares, kurios dar nepripažino jo nepriklausomybės, tai padaryti akivaizdžiai pažeidžiant tarptautinę teisę ir pačią JT Saugumo tarybos rezoliuciją Nr. 1244.

Jos pabaigoje remiamas Kosovo saugumo pajėgų (KSF), kitaip tariant, atskiros armijos, kurią, žinoma, prižiūrės okupacinės NATO pajėgos KFOR, kūrimas.

Kuriant ir plečiant represines EURLEX policijos ir teismų struktūras Kosove, kurių vykdomomis reformomis, pavyzdžiui, privatizavimo ir kitose srityse, siekiama įgyvendinti ES interesus ir paspartinti jo įtraukimą į Europą vienijančias struktūras. Tai Kosovą galutinai pavers Europos ir NATO protektoratu.

Užbaigtas pirmasis kruvinas Jugoslavijos suskaldymo ir naujų sienų nustatymo etapas, atveriantis naujas Balkanų ir pasaulio žaizdas, kuriame galioja imperialistų taisyklė „skaldyk ir valdyk“, sukelsianti naują įtampą ir intervencijas.

Graikijos komunistų partija balsavo prieš šią nepriimtą rezoliuciją, pabrėždama poreikį stoti į kovą su imperializmu ir surengti ES ir jos politikos akistatą reikalaujant, kad Graikijos ir visos Europos bei NATO okupacinės kariuomenės pasitrauktų iš Kosovo ir Balkanų.

Maria Petre (PPE-DE), raštu. – (RO) Balsavau prieš šią rezoliuciją, kadangi Rumunija nepripažįsta Kosovo provincijos nepriklausomybės.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Balsavau prieš pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl Kosovo, kadangi nesutinku su kai kuriais jo pateiktais punktais.

Asmeniškai nematau, kad siekiant imtis veiksmingų teisminių veiksmų prieš aukšto lygio Kosovo nusikaltėlius, ypač susijusius su karo nusikaltimais, itin svarbu parengti veikiančią liudininkų apsaugos programą. Be to, nematau, kad Kosovui gyvybiškai svarbu skatinti projektus, kurie skirti, pavyzdžiui, išniekintiems kapams atkurti dalyvaujant vietos veikėjams: akivaizdu, kad tokie projektai Kosovo bendruomenėms neturėtų praktinės reikšmės ir juos vykdant nebūtų prisidedama siekiant geresnių etninių grupių santykių.

Brian Simpson (PSE), raštu. – Šio Parlamento nariai gerai žino mano ankstesnę požiūrį ne tik į Kosovą, bet ir į visą Balkanų regioną.

Mano nuomone, Kosovo problema gali būti išspręsta tik taikant konsensusu grindžiamą požiūrį, kuriuo vadovaujantis būtų įtraukiama ne tik Serbija, bet ir kaimyninės šalys.

Šiame pranešime yra daug dalykų, kurie man artimi, tačiau raginimas, kad kiekviena ES valstybė narė turėtų pripažinti Kosovo nepriklausomybę, nėra toks dalykas, kuriam galėčiau pritarti.

Kosovo nepriklausomybės galima siekti tik bendru sutarimu ir pasiekus susitarimą su Serbija. Mano požiūriu, negebėjimas to suvokti tiesiog kaupia problemas ateičiai ir stiprina prieš serbus nukreiptą požiūrį šiame Parlamente.

Todėl patvirtinus 3 pakeitimą ši rezoliucija taptų šališka ir būtų labai pakenkta likusiam rezoliucijos tekstui. Tai, deja, reiškia, kad rezoliucijos remti negaliu.

Anna Záborská (PPE-DE), raštu. – (SK) Balsavimas dėl 3 pakeitimo ir galutinis balsavimas, mano požiūriu, buvo labai svarbūs. Abiem atvejais balsavau „prieš“. 3 pakeitime EP prašo ES valstybių pripažinti Kosovo nepriklausomybę. Mano nuomone, visas nepriklausomybės procesas yra skubotas ir netinkamai suformuluotas. Žinau, kad Kosovo ir Serbijos derybos, netgi dalyvaujant tarptautinio lygio asmenybėms ir organizacijoms, būtų ilgos ir daugelis žmonių nemato galimybių, kad jos padėtų išspręsti problemą ar netgi būtų tęsiamos. Būtent todėl daugelis ES valstybių ir JAV pritarė Aktisaari planui. Nepaisant to, esu įsitikinęs, kad visos vienašališkos nepriklausomybės deklaracijos yra tiesiog ateities problemų ir galimų konfliktų šaltinis. Laikotarpis po Kosovo nepriklausomybės deklaracijos tai tik patvirtina. Jei norime išsaugoti taiką regione, tai deryboms sugaištas laikas nebus nei per ilgas, nei betikslis.

– Pranešimas: Corien Wortmann-Kool (A6-0021/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), raštu. – Šis pranešimas rodo didėjančią Kinijos, kaip prekiaujančios valstybės, galią. Jame taip pat atkreipiamas dėmesys į prekybą tarp Kinijos ir Taivano, kuri, atrodo, didės pasirašius šių sąsiaurio skiriamų šalių prekybos susitarimus.

Glaudesni ekonominiai Kinijos ir Taivano ryšiai gali paskatinti palankesnę požiūrį į platesnio masto šių sąsiaurio skiriamų šalių santykių problemas. Vis dėlto šis įtampos mažinimas turės prasmės tik tuo atveju, jei jį lydės Taivano integracija į tarptautines organizacijas, ypač susijusias su prekyba, pavyzdžiui, Pasaulinę sveikatos asamblėją ir Tarptautinę jūrų organizaciją.

Parlamentas turėtų išreikšti ryžtingą paramą Tarybos paskelbtai politikai, remiančiai prasmingą Taivano dalyvavimą tarptautinėse organizacijose. Parlamentas taip pat turėtų daryti spaudimą Kinijai dėl jos nuolatinio nenoro leisti Taivanui turėti balsą tarptautiniu lygmeniu. 23 mln. Taivano piliečių gerovė ir sveikata neturėtų būti laikoma įkaitu dėl politinių priežasčių.

Kadangi remiu prasmingą Taivano dalyvavimą tarptautinėse organizacijose, balsavau už šį pranešimą.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), raštu. – (RO) Balsavau už C. Wortmann-Kool pranešimą, kadangi pritariu ES ir Kinijos ekonominių santykių plėtrai. Ši šalis dramatiškai išgyveno ekonomikos plėtrą, kuris leido jai tapti vienu didžiausių ekonomikos veikėjų pasaulinėje rinkoje. Pastaraisiais metais ES ir Kinijos prekybos ryšiai labai išsiplėtė, o nuo 2006 m. ES yra pagrindinė Kinijos prekybos partnerė. 2007 m. Kinija užėmė antrąją vietą ES prekybos partnerių sąrašą.

Šiandien mums reikia išskirtinio ES ir Kinijos bendradarbiavimo siekiant išspręsti dabartinę ekonomikos ir finansų krizę. Manau, kad atsižvelgiant į tai, jog Kinija yra viena iš pasaulinės ekonomikos varomųjų jėgų, ji turi iki galo suvokti savo atsakomybę užtikrinant tvarią ir subalansuotą pasaulinės ekonomikos plėtrą. ES ir Kinijos prekybos ryšiai turėtų būti grindžiami abipusiškumo, tvaraus vystymosi, aplinkos apsaugos, pastangų klimato kaitos prevencijos srityje, sąžiningos konkurencijos ir Pasaulio prekybos organizacijos taisyklių laikymosi principais neužmirštant žmogaus teisių.

ES privalo reikalauti laikytis vartotojų apsaugos įstatymų, kad Europos piliečiams daugiau negrėstų pavojus nusipirkti prekių, kurios yra kenksmingos jų sveikatai, turi paslėptų trūkumų ar yra suklustotos.

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Kiekvienais metais šis Parlamentas patvirtina dokumentus dėl prekybos ir ekonominių ryšių su Kinija ir kiekvienais metais jo išvados būna vis blogesnės: žmogaus teisių pažeidimai, nesąžininga prekyba, dumpingas, Kinijos tarptautinių išpareigojimų PPO ir TDO (Tarptautinė darbo organizacija) nevykdymas, produktų klastojimas, vagystei prilygstanti patentų politika ir t. t. Sąrašas vis ilgėja ir pradeda gąsdinti.

Vis dėlto dar labiau gąsdina nenuilstantis pranešėjo tikėjimas mitu apie „prekybos sukeltus demokratinius pokyčius“, kuriam labiausiai prieštarauja dabartinė padėtis Kinijoje. Šis mitas padeda kaip alibi visiems tiems, kurie prekybos interesus laiko daug aukščiau už pagarbą toms vertybėms, kurias jie skelbia, ir tai todėl, kad, žinoma, nereikėtų priimti būtinų sprendimų: taikyti prekybos apsaugos ir sankcijų priemonių.

Jūs, be abejonės, manote, kad Kinija turėtų tapti pasaulio dirbtuvėmis, kuriose pigiai gaminamos daugiau ar mažiau – dėmesio daugiau skiriama žodžiui „mažiau“ – auštos kokybės prekės.

Mes teikiame pirmenybę politikai, skatinančiai gamybą Europoje, joje dalyvaujant europiečiams, gaminantiems prekes, kurias vartojame, ir pramonei, įgaunančiai savarankiškumo Europos rinkoje, kuri yra puikiai apsaugota.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), raštu. – (PT) Nuo 2006 m. ES buvo pagrindinė Kinijos prekybos partnerė, nuo 2007 m. Kinija yra antroji pagal dydį ES prekybos partnerė. Šiuo metu Kinijai tenka 6 proc. pasaulinės prekybos.

Nuo to laiko, kai 2002 m. man teko garbė šiame Parlamente pristatyti pranešimą, KLR pasiekė didelių laimėjimų. Vis dėlto atrodo, kad dar esama daugelio aspektų, kuriuos reikėtų gerinti, tačiau pastebima pažanga tam tikru atžvilgiu juos išsprendė.

Kalbant apie poveikį visuomenei ir aplinkai pastebimas aiškus Kinijos pramonės nepasirengimas ir tai reikalauja didesnių Europos paskatų.

Nuo 2007 m. spalio mėnesio vyksta Kinijos ir ES derybos dėl Partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo, kurių rezultatai dar nėra aiškūs. Atsižvelgdama į Europos pagalbą daugeliu tarptautinės prekybos aspektų, Kinija neturėtų pažeidinėti PPO priimtų įsipareigojimų. Buvo patvirtintos taisyklės ir reikalavimai, kurie tapo kliūtimis, ribojančiomis Europos bendrovių galimybes vykdyti veiklą strateginiuose sektoriuose.

Lapkričio mėn. KLR pareiškė ketinimus atsisakyti nuo 2007 m. galiojančios sistemos dėl tekstilės ir avalynės importo dvigubos kontrolės. Turimi statistiniai duomenys nepalengvina diskusijos, tačiau gali būti, kad susiduriame su prekybos ginču.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Kadangi neįmanoma apsvarstyti tiek daug klausimų, kuriuos kelia ši rezoliucija, manome, kad svarbu pabrėžti tai, kad pritariame būtinybei stiprinti tikrus ir veiksmingus ES valstybių narių ir Kinijos bendradarbiavimo ryšius, kurie būtų grindžiami abipusiškai naudingų skirtingų tautų poreikių tenkinimu ir prisidėtų prie abipusės plėtros, gerbiant nesikišimo ir pagarbos nacionaliniam suverenumui principą.

Nors rezoliucijoje yra kai kurių aspektų, su kuriais sutinkame, tačiau remdamiesi minėtais principais mes tikrai jai prieštaraujame, kadangi ji priskiria sau neoliberaliosios tvarkos pagrindus, kovodama už tolesnį prekybos, šiuo atveju su Kinija, liberalizavimą.

Nutylėdama labai svarbius pasaulinės prekybos liberalizavimo padarinius, ši rezoliucija yra paskata pradėti atverti rinkas tarp ES ir Kinijos, ji taip pat pažymi pastangas spartinti derybas PPO sistemoje ir „pabrėžia, kad naujuoju ES ir Kinijos PBS turėtų būti siekiama laisvos ir sąžiningos prekybos“.

Kaip matyti iš kitų panašių Parlamento rezoliucijų, jose siekiama atsakyti į pagrindinių ES ekonomikos ir finansų grupių ekspansijos poreikius, bet šis atsakas prieštarauja atsakui į darbuotojų ir mažųjų ir vidutinių įmonių poreikius įvairiose ES šalyse, ypač Portugalijoje.

David Martin (PSE), raštu. – Pritariu šiame pranešime dėl galimybių patekti į Kinijos rinką gerinimo pateiktoms rekomendacijoms, siekiančioms panaikinti kliūtis prekybai, didinant užsienio bendrovių galimybes patekti į Kinijos rinką ir sutelkiant dėmesį į vienojų ekonominių sąlygų užtikrinimą.

Alexandru Nazare (PPE-DE), raštu. – (RO) Esant dabartinei pasaulinei ekonomikos ir finansų krizei ES ir jos pagrindinių užsienio ekonominių partnerių santykiams teikiama daug didesnė svarba nei anksčiau. Ekonomikos stabilumas ir prekybos srautų, kuriuose dalyvauja ES, tvarumas tampa vis svarbesni mūsų ateities saugumui. Balsavau už C. Wortmann-Kool pranešimą dėl prekybos ir ekonominių santykių su Kinija, kadangi esu įsitikinęs, kad tai bus žingsnis geresnės ekonominių Europos Sąjungos ir jos svarbiausių pasaulinio lygio partnerių santykių struktūros link.

Šio pranešimo reikalingumą rodo slegianti tikrovė, kurią nusako 160 mlrd. EUR prekybos deficitas. Vis dėlto dauguma šio pranešimo teiginių yra ne tik Europos Sąjungos reikalavimai, susiję su tam tikrais Pekino ekonomikos ir prekybos politikos aspektais, bet ir patarimai, kurių įgyvendinimas taip pat bus naudingas atsižvelgiant į jos tolesnį vystymąsi. Geresnis intelektinės nuosavybės valdymas ir apsauga, mūsų Azijos partnerio dramatiškos ekonomikos plėtros poveikio visuomenei ir aplinkai mažinimas, taip pat prekių klastojimo bei piratavimo masto mažinimas yra veiksmų sritys, kuriose Pekinas jau pasiekė pastebimos pažangos. Jei ateityje šios tendencijos išliks, tai tik padės skatinti Kinijos vystymąsi.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), raštu. – (SK) Remdamasi savo pačios asmenine patirtimi, kurios įgijau 2008 m. kovo 16–21 d. Kinijoje vykusiame Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto delegacijos susitikime, balsavau už C. Wortmann-Kool pranešimą dėl prekybos ir ekonominių santykių su Kinija.

Nuo 2000 m. ES ir Kinijos prekyba didėjo dramatišku greičiu. ES yra didžiausia Kinijos prekybos partnerė, o Kinija – antroji pagal dydį ES prekybos partnerė.

Nors dėl narystės PPO Kinija gauna didelės naudos, tačiau Europos bendrovės, bandydamos patekti į Kinijos rinką, turi nugalėti daug kliūčių, pagrindinės iš kurių yra patentų teisės spragos ir neskaidri standartų sistema. Sveikinu ketinimą pradėti „Vartų į Kiniją“ programą, kuria ypač siekiama įsteigti mokymų programas Kinijos vadybininkams, kad būtų remiamos Europos MVĮ galimybės iki 2010 m. patekti į Kinijos rinką.

Pranešime pateikiamos rekomendacijos dėl Europos ir Kinijos prekybos santykių gerinimo, kurie privalo būti grindžiami abipusiškumo, tvaraus vystymosi, ekologinių apribojimų paisymo, pastangų siekiant visuotinių tikslų klimato kaitos prevencijos srityje, sąžiningos konkurencijos ir prekybos principais, remiantis mūsų bendromis vertybėmis ir laikantis PPO taisyklių. Pritariau pakeistam pasiūlymui, kuriame ES laiko Taivaną verslo ir prekybos subjektu ir remia Taivano dalyvavimą svarbiose tarptautinėse organizacijose stebėtojo teisėmis.

Luís Queiró (PPE-DE), raštu. – (PT) Diskusijos dėl prekybos santykių su Kinija mus visada grąžina prie žmogaus teisių problemos šioje šalyje. Tai suprantama. Prieštaravimai, kuriuos sukelia santykiai su Kinija, gali būti geriau suvokiami atsižvelgiant į įvairius vertinimus, kurie daugeliu atvejų yra pateisinami.

Suvokimas, kad Kinijos ekonomikos plėtra neturi nieko bendro su pagarba žmogaus teisėms ir demokratijos būkle šioje šalyje, kad ji taip pat neturi nieko bendro su Kinijos veiksmais tarptautiniu lygmeniu, darbuotojų išnaudojimu, nepalyginamai mažiau reiklia darbo santykių reguliavimo sistema, aplinkosaugos reikalavimų ir intelektinės nuosavybės ir patentų teisės taisyklių nepaisymu, rodo, kad visi šie veiksniai yra kliūtis atverti prekybos ryšius, grindžiamus tarptautine gerąja patirtimi. Vis dėlto ši prekyba ne tik kad vyksta, bet ir toliau didėja. Kinijos vaidmuo šiuolaikinio pasaulio ekonomikoje yra neprilygstamas, o jos dalyvavimas įveikiant dabartinę krizę – gyvybiškai svarbus.

Todėl būtina raginti gerbti tarptautinės prekybos taisykles ir principus, užtikrinti vienodas galimybes patekti į rinkas ir ginti demokratiją ir žmogaus teises, neatmetant tikrovės ir didėjančios mūsų abipusės priklausomybės. Iš tikrųjų turime iki galo pasinaudoti esama padėtimi, jei norime daryti didesnę įtaką šiai didžiai šaliai.

Bogusław Rogalski (UEN), raštu. – (PL) Balsuodamas dėl pranešimo dėl prekybos ir ekonominių santykių su Kinija aš buvau už jo priėmimą.

Kinija yra antroji pagal dydį ES prekybos partnerė, o ES – didžiausia Kinijos prekybos partnerė nuo 2006 m. Tai šalis, kuri yra pasaulio plėtros varomoji jėga. Labai svarbu, kad Europos šalių ir Kinijos prekybos santykiai būtų grindžiami visų pirma abipusiškumo, tvaraus vystymosi, ekologinių apribojimų paisymo ir sąžiningos konkurencijos principais.

Prekybos santykių su Kinija raida turėtų eiti koja kojon su politiniu dialogu, į kurį turėtų būti įtraukta žmogaus teisių tema. Kinija turėtų stiprinti pastangas intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimo srityje ir spręsti problemą, susijusią su suklastota ir piratine produkcija Kinijos viduje.

Taip pat kelia nerimą didelis taršos, kurią sukelia Kinijos pramonė, lygis, ir vis didėjantis jos suvartojamų gamtos išteklių kiekis.

Nutrauktos derybos su Dalai Lamos pasiuntiniais temdo santykius su Kinija. Ji turėtų nutraukti bet kokią Tibeto gyventojų persekiojimą.

Siekiant užtikrinti tinkamą prekybos santykių su Kinija lygmenį, šie santykiai privalo būti grindžiami įsipareigojimais ir strategine partneryste, paremta abipusiškumo principu, sąžininga konkurencija ir prekyba, remiantis mūsų bendromis vertybėmis ir laikantis PPO taisyklių.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Nepritariau C. Wortmann-Kool pasiūlymui dėl prekybos ir ekonominių santykių su Kinija, kadangi nesutinku su įvairiais šiame pranešime pateiktais teiginiais.

Pavyzdžiui, kalbant apie tolesnius veiksmus, kurių turi imtis Europos Sąjunga, aš nesutinku, kad užkirsti kelią sunkumams reikia plėtojant dvišalį dialogą. Iš tikrųjų suburiant sprendimus priimančius aukščiausio lygio Kinijos vadovus ir jų kolegas Europos Komisijoje neįmanoma išspręsti abiem šalims rūpimų klausimų, visų pirma investicijų, galimybių patekti į rinką ir intelektinės nuosavybės teisių apsaugos srityse, taip pat kitose strateginėse su prekyba susijusiose srityse. Taip yra todėl, kad Kinijos Vyriausybė nesilaiko su Europos Sąjunga pasirašytų ekonominio bendradarbiavimo susitarimų.

Charles Tannock (PPE-DE), raštu. – Šiame pranešime paminėta didėjanti Kinijos ir Taivano prekyba, kuriai pritariau. Prezidento Y. J. Ma laikais Taivasas dėjo dideles pastangas, gerindamas prekybos santykius su Kinija

ir bandydamas išgyvendinti kliudyti siekiantį požiūrį, kurio anksčiau laikėsi Pekino komunistų vadovai prekybos santykių su Taivanu srityje.

Vis dėlto, jei Taivanas kada nors turėtų būti visiškai integruotas į Pietryčių Azijos regiono ekonomiką, reikėtų jį priimti į tarptautines organizacijas neatsižvelgiant į tai, ar jis bus pripažintas suverenė valstybė.

Atsižvelgiant į įvairias pastarųjų metų sveikatos problemas Pietų Azijoje, susijusias su prekių ir žmonių judėjimu, pavyzdžiui, SŪRS, paukščių gripą ir melaminu užteršto pieno skandalą, svarbu, kad Pasaulio sveikatos asamblėjoje Taivanui būtų suteiktas stebėtojo statusas. Toks veiksmas sustiprintų sąsiaurio skiriamų šalių prekybą, pagerintų regione galiojančius kokybės standartus ir suteiktų Taivanui didesnės reikšmės tarptautiniu lygmeniu.

Būtina protestuoti prieš tokius būdus, kuriais pasinaudojo Kinija politizuodama nesutarimus su Taivanu visuomenės sveikatos srityje. Taip pat būtina protestuoti prieš gėdingą tylėjimą, kurio Kinijos spaudimo akivaizdoje laikosi dauguma Europos gyventojų.

Balsavau už šį pranešimą.

7. Balsavimo ketinimai ir pataisymai (žr. protokolą)

(Posėdis sustabdytas 12.35 val. ir pratęstas 15 val.)

PIRMININKAVO R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Pirmininko pavaduotoja

8. Ankstesnio posėdžio protokolo tvirtinimas (žr. protokolą)

9. Prašymas atšaukti Parlamento nario imunitetą (žr. protokolą)

10. Komitetų ir delegacijų sudėtis (žr. protokolą)

11. Diskusijos dėl žmogaus teisių, demokratijos ir teisinės valstybės pažeidimo atvejų (diskusijos)

11.1. Padėtis Šri Lankoje

Pirmininkė. – Kitas klausimas yra diskusijos dėl keturių pasiūlymų dėl rezoliucijų dėl padėties Šri Lankoje.⁽¹⁾

Tobias Pflüger, autorius. Gerb. pirmininke, šiuo metu Šri Lankos šiaurėje vyksta humanitarinė katastrofa, sulaukianti santykinai mažai dėmesio. Šri Lankos armija vykdo prieš civilius gyventojus nukreiptus išpuolius, kuriuos netgi galima pavadinti civilių gyventojų žudynėmis. Buvo netgi apšaudyta ligoninė ir apskrity, remiantis humanitarinių organizacijų pranešimais, bendra situacija yra katastrofiška. Raudonasis kryžius paskelbė pavojaus signalą.

Situacija Šri Lankoje labai pablogėjo, ir dėl to iš dalies kalta Europos Sąjunga – būtent Europos Sąjunga sužlugdė derybas, vykusias vadovaujant Norvegijai, tuo metu įtraukdama LTTE į ES sudarytą teroristinių organizacijų sąrašą. Todėl toliau Europos Sąjungoje tęsti derybų nebuvo įmanoma.

Šri Lankoje nebėra spaudos laisvės. Neseniai buvo nužudytas žurnalistas. Vokietijos ambasadorių, kalbėjusių per žurnalisto laidotuves, Prezidentas pavadino asmeniu, kuris turėtų išvykti iš šalies. Šis žurnalistas tik teisingai apibūdino situaciją.

Kalbama apie tūkstančius bėglių salos šiaurėje ir aš turiu labai aiškiai pasakyti, kad visai šiai situacijai mes turime skirti daug daugiau dėmesio. Europos Sąjunga turėtų daug aiškiau pasisakyti prieš tai, ką Šri Lankos Vyriausybė šiuo metu daro. Ir Šri Lankos armijos, ir LTTE išpuoliai yra netinkami; akivaizdu, kad per juos visų pirma nukenčia civiliai gyventojai.

⁽¹⁾ (Žr. protokolą)

Būtina padėti nukentėjusiems žmonėms šiaurėje ir nedelsiant siekti paliaubų, nes visiškai aišku, kad vykstant konfliktui žūsta labai daug civilių gyventojų. Tai nepriimtina, ir todėl Europos Sąjunga taip pat liks kalta, jei daug aiškiau nepasakys: būtina nutraukti paramą Šri Lankos Vyriausybei.

Charles Tannock, *autorius*. – Gerb. pirmininke, atrodo, kad kruvinas pilietinis karas Šri Lankoje pagaliau artėja prie pabaigos. LTTE organizacija, kurią ES įtraukė į juoduosius teroristinių organizacijų sąrašus, dabar privalo iš tikrųjų sudėti ginklus ir pasiduoti. ES ir kitos pirmininkės paragino LTTE tai padaryti. LTTE atsakymas mums parodys, ar jai tikrai labiausiai rūpi tamilų interesai.

LTTE savo priešakines organizacijas Europoje naudoja, siekdama didžiausio įmanomo propagandinio poveikio, ir tarptautiniu mastu užsiimdama pinigų prievartavimu. Kai kurie LTTE kovotojai gali netgi bandyti prašyti prieglobsčio Europos Sąjungoje.

Per visą šį dvidešimt šešerius metus trukusį nuožmų karą LTTE taikė žiaurią teroristinę taktiką, pavyzdžiui, savižudžių sprogdintojų išpuolius, kurie dabar, deja, vykdomi daugelyje kitų pasaulio vietų. Todėl Šri Lankos armija turėjo pasinaudoti visomis turimomis priemonėmis, kad galėtų kovoti su šiuo žiauriu sukilimu. Vis dėlto aišku, kad aukų skaičius, apie kurį praneša LTTE, yra perdėtas. Kai kurie šių pranešimų buvo atšaukti, pavyzdžiui, *Agence Presse* istorija apie 300 nužudytų civilių gyventojų po to, kai tariamas autorius paneigė autorystę. Vis dėlto civilių gyventojų žūtis karo zonoje yra tragiškas įvykis – nesvarbu, kur ir kada tai benutiktų.

Žinoma, Šri Lankos ginkluotosios pajėgos taip pat negali įrodinėti, kad vardas nesuterštas, tačiau nebuvo siekiama tyčia pasinaudoti civiliais gyventojais ir kelti jiems tokį pavojų, kokį tikriausiai darė LTTE.

Jei karas iš tikrųjų tuoj turėtų baigtis, tai svarbu, kad Šri Lanka atkreiptų dėmesį į po konflikto būtiną nusiginklavimą, demobilizaciją ir reintegraciją. Tamilų atskirtis sinhalų daugumos sąskaita turi būti skubiai sprendžiama siekiant užtikrinti stabilumą ir tvarią daugiatautę visuomenę vykdant regionų dekoncentraciją.

ES taip pat turėtų užtikrinti, kad Šri Lankai būtų suteikiama išteklių vystymuisi remti po konflikto. Nors turėtume remti Vyriausybės pasiūlymą dėl amnestijos daugumai LTTE, tačiau gyvybiškai svarbu, kad nei vienam asmeniui, atsakingam už pačius sunkiausius karo nusikaltimus, nebūtų leista išvengti bausmės.

Marios Matsakis, *autorius*. – Gerb. pirmininke, vidaus kovos Šri Lanką kankino dešimtmečius. Šią tragišką padėtį labiausiai lėmė ginkluotas konfliktas, vykęs tarp šalies šiaurėje veikusių separatistinių sukilėlių pajėgų ir Šri Lankos armijos. Per šias kovas buvo nužudyta ir sužeista tūkstančiai nekaltų gyventojų, padaryta daug žalos turtui, infrastruktūrai ir aplinkai.

Pastaraisiais mėnesiais ši liūdna padėtis dar labiau pablogėjo dėl Vyriausybės vykdomo plataus masto kariuomenės puolimo prieš „Tamilų tigrus“. Iš Šri Lankos gaunami pranešimai rodo, kad padėtis kai kuriose srityse per pastarąsias savaites iš esmės pablogėjo, tūkstančiai civilių gyventojų buvo perkelti arba pateko į kovų zoną. Remiantis *Amnesty International* organizacijos pranešimais, ir Vyriausybės, ir „Tamilų tigrų“ pajėgos pažeidinėjo tarptautines konvencijas ir žmogaus teises.

Visgi tokiomis aplinkybėmis labai sunku iki galo įsitikinti, ką reikėtų kaltinti dėl kai kurių tragiškų įvykių Šri Lankoje, tačiau privalome abi puses raginti susitaikyti ir daugiausia dėmesio ir pagarbos skirti nekaltiems civiliams gyventojams ir laikytis karo konvencijų.

Kadangi Šri Lankos Vyriausybė šioje situacijoje laimi ir ji yra tarptautiniu mastu pripažinta šalies valdžia, mūsų raginimai, remiantis būtinumu ir logika, turi būti skiriami jai. Kartu privalome raginti „Tamilų tigrų“ lyderius tvirtai laikytis tarptautinės bendruomenės reikalavimų, pasinaudoti Vyriausybės pasiūlymu dėl amnestijos, atsisakyti smurto ir siekti savo tikslų politiniu dialogu.

Taip pat privalome dar kartą pabrėžtinai pareikšti, kad ginkluota kova neišsprendžia problemų ir kad ilgalaikės taikos ir stabilumo galima pasiekti tik derybomis, kurios anksčiau ar vėliau neišvengiamai turi įvykti. Šiose derybose abi šalys turės daryti nuolaidų ir rasti sprendimus, kurie būtų naudingi šios nuostabios šalies piliečiams. Tikimės, kad ši rezoliucija padės sumažinti Šri Lankos gyventojų kančias ir atnešti šiai šaliai labai reikalingą taiką.

Robert Evans, *autorius*. – Gerb. pirmininke, Parlamento Socialistų frakcija formaliai atsisako dalyvauti balsuojant dėl Šri Lankos. Praeitą mėn. Parlamente vyko išsami diskusija dėl Gazos, kurioje Taryba ir Komisija pateikė pareiškimus. Šioje Parlamento frakcijoje mes taip pat teikiame reikšmės Šri Lankos problemoms ir manome, kad ji nusipelnė lygiateisės ir tinkamos diskusijos, tačiau aš apgailestauju, kad nei viena frakcija šiuo klausimu mūsų neparėmė.

Trumpa diskusija šią popietę ir saujelė dalyvaujančiųjų ketvirtadienį yra įžaidimas tūkstančiams Šri Lankos šiaurėje puolamų ir mirstančių žmonių. Mes norėjome paraginti, kaip šią savaitę bendroje Vašingtone paskelbtoje deklaracijoje tai padarė JAV ir Jungtinė Karalystė, nedelsiant ir besąlygiškai nutraukti ugnį abiejose konflikto pusėse, tačiau PPE frakcija atsisakė įtraukti šį reikalavimą į rezoliucijos tekstą.

Neturėdami išankstinio nusistatymo norėjome pasmerkti ligoninių ir humanitarinės pagalbos darbuotojų bombardavimą, tačiau G. Van Ordenas, derybose atstovaujantis PPE frakcijai, atsisakė tai daryti. Būtent dėl to šios nuostatos nebuvo įtrauktos į rezoliuciją, kuri guli prieš jus. Skiriu jam ir tikriausiai taip pat dr. Ch. Tannockui: visa, ką sako Šri Lankos Vyriausybė, yra faktas, o tai, ką sako visos pasaulio humanitarinės pagalbos organizacijos, pradedant Raudonojo kryžiumi ir baigiant JT, gali būti atmesta. *Amnesty International* šiandien užsimeina, kad Šri Lankos armija gali būti kalta dėl karo nusikaltimų, nes kasetinėmis bombomis bombardavo ligoninę – remiantis *Amnesty International*, bombardavimas truko 16 valandų.

PSE frakcija taip pat norėjo pasmerkti žurnalistų ir kitų žiniasklaidos darbuotojų nužudymą, kurį įvykdė Vyriausybės agentai. Rezoliucijos 4 dalyje Vyriausybės – tos pačios Šri Lankos Vyriausybės – prašoma ištirti jos pačios padarytus sunkius žmogaus teisių pažeidimus.

Kolegos, kai kurie iš jūsų galbūt norite save ir savo frakcijas susieti su tokiais nuomonėmis, tačiau mes to nenorime. Balsuokite už šį tekstą ir jūs parodysite, kad taikstysitės su ligoninių puolimu ir nekreipsite dėmesio į kaltinimus karo nusikaltimais. Pastebiu, kad G. Van Ordenui net nepakako drąsos stovėti čia ir ginti kruviną savo rankų darbą, tačiau tai manęs beveik nestebina. Mūsų derybas jis tiesiog atmetė ir kaltinimus Šri Lankos kareiviams dėl išžaginimo išjuokė kaip propagandą, tai ko daugiau iš jo tikėtės?

Artimuosiuose Rytuose milijonai žmonių, įskaitant žydus, buvo pasipiktinę tuo, ką Izraelis padarė Gazoje, tačiau tai nepavertė jų Hamas rėmėjais. Liūdna, tačiau kiekvienam, kuris neremia Šri Lankos Vyriausybės, yra klijuojama terorizmo teisintojo ir LTTE rėmėjo etiketė.

Vis dėlto mūsų pasiūlymas kritikavo LTTE ir jų taktiką. Mes smerkiame šiuos išpuolius ir nenorime, kad jie, „Tamilų tigrai“, sėstų prie derybų stalo, tačiau šį karą būtina nedelsiant sustabdyti. Vyriausybė turi baigti karinę kampaniją, kuri atnešė – kaip jau sakė kiti kalbėjusieji – humanitarinę nelaimę šimtams tūkstančių eilinių šiaurinės salos dalies gyventojų.

Liūdna, tačiau ši rezoliucija neragina nedelsiant nutraukti kovos, todėl mes neremsime šio požiūrio ir nedalyvausime šiandienos balsavime. Gerb. pirmininke ir kolegos, mes atsiribojame nuo šio pasiūlymo ir raginame visus kitus, kurie laikosi šios nuomonės, pasielgti taip pat.

Raül Romeva i Rueda, autorius. – (ES) Norėčiau pradėti nuo to, kad galutinis rezoliucijos tekstas yra visiškai ne toks, kokį aš siūlyčiau. Esu įsitikinęs, kad jame yra per daug geraširdiškumo Kolombo Vyriausybės atžvilgiu. Bijau, kad tai dar vienas grupuotės esmės supaprastinimo, pavertimo nusikalstama ir nuolatinio jos persekiojimo atvejis, tiesiog įrodinėjant, kad tai teroristinė grupuotė. Iš tikrųjų viskas yra daug sudėtingiau.

Vis dėlto esu įsitikinęs, kad dabartinė situacija yra tokia, kad Parlamentas turėtų pasiųsti aiškią žinią kai kuriais klausimais. Pavyzdžiui, vienas iš pagrindinių dalykų, kuriuos, manau, svarbu akcentuoti, yra Tokijo konferencijos pirmininkių raginimas abiem konflikto pusėms, t. y. LTTE (angl. Liberation Tigers of Tamil Eelam) ir Vyriausybei, suprasti, kad būtina susitarti dėl paliaubų, kad būtų leista suteikti humanitarinę pagalbą civiliams gyventojams ir sudarytos sąlygos evakuoti sergančius ir sužeistuosius.

Antra, Ch. Tannockai, manau, kad svarbu prisiminti, kad negali būti problemos karinio sprendimo. To negali būti, nes tai tiesiog neįmanoma.

Todėl dabar atėjo laikas susitarti dėl smurto nutraukimo, demobilizacijos ir nusiginklavimo sąlygų. Vis dėlto, kad taip įvyktų, Vyriausybė privalo nustoti siekti karinės pergalės, kuri tiesiog prailgina tokio didelio žmonių skaičiaus kančias.

Geros valios ženklas būtų, pavyzdžiui, leisti nepriklausomai žiniasklaidai ir humanitarinės pagalbos darbuotojams atvykti į salos šiaurę.

Be to, kalbant apie „Apibendrintą svarbesnių prioritetų sistemą“ (angl. Generalised System of Preferences Plus), aš nesu vienas iš tų, kurie mano, kad ji neturėtų būti taikoma tokioms šalims kaip Šri Lanka atsižvelgiant į sunkius ir nuolatinius pagrindinių žmogaus teisių pažeidimus šalyje, nors daugelį šių pažeidimų tyrė vyriausybės institucijos. Manau, kad turėtume rimtai apsvarstyti galimybę pradėti išsamias diskusijas dėl šios privilegijuotos sistemos taikymo svarbos ir visų pirma dėl padarinių, kurių ji turi daugeliui žmonių grupių, įskaitant darbuotojus.

Dėl šių priežasčių raginu Europos Komisiją atlikti vidaus tyrimą siekiant nustatyti priemonės poveikį ir, jei būtina, ją persvarstyti.

Ewa Tomaszewska, autorė. – (PL) Gerb. pirmininke, pilietinis karas Šri Lankoje truko 25 metus. Šiame konflikte žuvo daugiau nei 70 000 žmonių. »Šiandien apie 250 000 civilių gyventojų, atsidūrusių tarp Šri Lankos Vyriausybės armijos ir

„Tamilų tigrų“ pajėgų maždaug 300 kvadratinį kilometrų teritorijoje, kenčia drastišką karo naštą.« Nuo sausio mėn. vidurio konflikto zonoje mirė šimtai beginklių žmonių. Ligoninėje, kurią tuo metu bombardavo artilerija, buvo apie 500 žmonių.

Remiantis Tarptautinio raudonojo kryžiaus informacija, sviediniai pataikė į vaikų ligų skyrių. Išgąsdinti žmonės bijo pasitraukti nepaisant 48 valandoms Vyriausybės paskelbtų paliaubų. Jie bijo žūti ir būti sužeisti. Abi konflikto pusės atkreipė dėmesį į žmogaus teisių pažeidimus, kuriuos įvykdė kita pusė, ir abi pusės toliau jas pažeidinėja. Vyriausybė prognozuoja, kad pergalė prieš „Tamilų tigrus“ jau arti. Vis dėlto žmonės, kurie yra dviejų armijų apsuptyje, gali nesulaukti karo veiksmų pabaigos.

Raginame abi konflikto puses kiek įmanoma sumažinti civilių gyventojų aukas ir pradėti taikos derybas.

Thomas Mann, PPE-DE frakcijos vardu. – (DE) Gerb. pirmininke, kaip SAARC delegacijos narys, galėjau keletą kartų apsilankyti Šri Lankoje. Būdamas joje patyriau, kaip labai gyventojai kenčia nuo pilietinio karo, kuris tęsiasi 25 metus ir pasiglemžė 70 000 žmonių gyvybes. Kovos tarp Vyriausybės pajėgų ir LTTE toliau stiprėja. Didžioji teritorijos dalis salos šiaurėje kontroliuojama, o tamilų sukilėlių tvirtovės užimtos.

Tuometinis žmogaus teisių organizacijų Kolombe ir Džafnoje teiginys, deja, vėl ir vėl pasitvirtina: „karas yra institucija“. Humanitarinė situacija kelia pavojų. Pabėgėlių skaičius siekia tūkstančius. Nepakankamas medicininis aprūpinimas, trūksta maisto produktų. Humanitarinę pagalbą teikiančioms organizacijoms turi būti sudarytos galimybės naudojantis išsiderėtomis paliaubomis netrukdomai pasiekti civilius gyventojus. Vyriausybė atvėrė koridorius, kad palengvintų civiliams gyventojams pasitraukti iš kovos zonų; nesuvokiama, kad „Tamilų tigrai“ nepripažįsta šios saugumo zonos, tęsia ugnį ir žmones naudoja kaip priedangą.

Tokijo grupė, sudaryta iš Japonijos, JAV, Norvegijos ir Europos Sąjungos, pareikalavo, kad LTTE vadovybė ir Šri Lankos Vyriausybė pagaliau pradėtų derybas dėl paliaubų sąlygų. Taikos proceso pradžia yra svarbi visiems – įskaitant Tamilus. Labai pritariu Vyriausybės sprendimui laikytis Šri Lankos Konstitucijos pataisos Nr. 13 ir perduoti kompetentingos provincijos tarybos įgaliojimus išrinktiems Šiaurės ir Rytų atstovams. Mes taip pat tikimės, kad ji laikysis pažado kruopščiai ir nešališkai tirti žmogaus teisių pažeidimus, apie kuriuos ką tik kalbėjome, taip pat spaudos laisvės pažeidimus. Saugumas ir stabilumas Šri Lankoje neturi likti vien ateities svajonėmis.

Marie Anne Isler Béguin, Verts/ALE frakcijos vardu. – (FR) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, ką žinome ir ką matome Šri Lankos tema? Kokius pranešimus turime vertinti, jei visos NVO, išskyrus Raudonąjį kryžių, nuo rugsėjo mėn. yra evakuotos iš šalies? Kam turėtume tikėti? Šri Lankos Vyriausybei ar anoniminiams liudininkams?

Aišku viena: padėtis krypta galutinio puolimo, žudynių link, nes Vyriausybė nusprendė naudoti jėgą, siekdama numalšinti sukilimą, kuris, jos nuomone, tęsiasi per ilgai. Dar kartą klausiu, ponios ir ponai, kas dėl to nukentės? Žinoma, civiliai gyventojai, moterys, vaikai, senyvo amžiaus žmonės, atsidūrę kovos viduryje ir patiriantys nepakeliamas kančias. Tai turi baigtis. Pats laikas tarptautinei bendruomenei iš tikrųjų didinti spaudimą Šri Lankos Vyriausybei, kad ši baigtų eskaluoti smurtą ir žudynes.

Europos Sąjunga privalo užimti labai aiškią poziciją ir nepaversti tamilų civilių gyventojų istorijos pamirštais žmonėmis ir abejingumo aukomis. Europos Parlamentas privalo neapsiriboti vien šia bendra rezoliucija. Privalome reikalauti neatidėliotino ir besąlygiško ugnies nutraukimo, kuris taptų ryžtingesnių įsipareigojimų taikiai užbaigti šį konfliktą pradžia rodant pagarbą žmogaus teisėms ir kultūriniam tapatumui.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, dramatiški vaizdai iš Šri Lankos rodo, kad dešimtmečius trunkantis pilietinis karas artėja prie kulminacijos. Visi žinome, kad nors esant tam tikroms aplinkybėms karą galima baigti naudojant ginklus, tačiau ginklais neįmanoma pasiekti ilgalaikės taikos. Be to, ginklais tikrai negalima veiksmingai ir ilgą laiką kovoti su terorizmu, nes terorizmas visada randa savo kovos būdą. Todėl svarbu nustatyti jo priežastis.

Kitame etape reikia pasiekti taikos susitarimą, grindžiamą šiais pagrindiniais elementais. Pirma, turi būti aiškus valstybinės valdžios monopolis, priklausantis unitarinei valstybei. Nei viena valstybė negali leisti, kad

etninės grupės arba gyventojų dalis apsiginkluotų ir vykdytų ginkluotą kovą. Vis dėlto tai taip pat reiškia, kad būtina, jog ši valstybė laikytųsi demokratinės teisės valstybės taisyklių ir aktyviai ieškotų politinio sprendimo autonomijos prasme, pagaliau galėsiančio išspręsti tautines Šri Lankos problemas, kurios yra senas istorinis palikimas, kolonijinių laikų palikimas, todėl jas būtina skubiai spręsti.

Todėl norėčiau labai aiškiai paraginti Europos Sąjungą ir visas planetos valstybes suteikti pagalbą, padėsiančią kuriant demokratiją ir teisinę valstybę, stiprinant autonomiją ir mažumų teises ir, žinoma, plėtojant šalies ekonomiką, kuri šio pilietinio karo metu buvo pasibaisėtina nualinta teroro.

Jei pagaliau ginklai ir būtų sudėti – kol kas, kad ir kaip būtų gaila, to nėra – tai nebūtų proceso pabaiga, o tik pradžia einant taikos link, grindžiamos teisine valstybe, laisve, žmogaus teisėmis, mažumų teisėmis ir tautine autonomija.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Tokijo konferencija parodė, kad krizė Šri Lankoje galėtų baigtis ir yra vilčių atkurti taiką. Vis dėlto ketvirčiui milijono civilių gyventojų, apsuptų konflikto zonoje, reikia saugaus evakuacijos koridoriaus ir jiems turi būti suteikta humanitarinė pagalba. Į konflikto zoną turi patekti užsienio stebėtojai, kad būtų įmanoma įvertinti humanitarinės pagalbos poreikį. Vis dėlto pastarojo laiko išpuoliai prieš žurnalistus nesuteikia jokios garantijos humanitarinių organizacijų saugumui. Nors Vyriausybė pažadėjo ištirti išpuolius prieš žurnalistus, tai neišspręs problemos. Privalome taip pat didinti spaudimą Šri Lankos Vyriausybei, kad ji parafuotų Otavos konvenciją ir pašalintų sausumos minas. Man labai gaila, kad EP nariai iš Socialistų frakcijos nusprendė geriau vykti namo, o ne dalyvauti šiandienos diskusijose ir ginti kitokią požiūrį į Šri Lankos problemos sprendimo būdus.

Catherine Stihler (PSE). – Gerb. pirmininke, tiesiog noriu pareikšti paramą R. Evansui, nes sutinku su jo požiūriu. Manau, kad būtent B. Posseltas apibrėžė šį konfliktą kaip civilinį karą, ir gaila, kad žmonės, kurie pateikė šį bendrą pasiūlymą dėl rezoliucijos, kaip sakė mano kolega, atsisakė jį įvardyti kaip civilinį karą.

Noriu pritarti požiūriui dėl būtinybės nedelsiant nutraukti ugnį, kuri išreiškė prieš mane pasisakę EP nariai. Pastarojo laiko LTTE ir Šri Lankos vyriausybinių pajėgų kovų suaktyvėjimas pablogino padėtį ir mums čia kalbant apie 230 000 šalies viduje perkeltų asmenų yra apsupti Wann regione. Dėl žiaurumų, tokių kaip PTK ligoninės apšaudymas iš pabūklų, padėtis dar labiau blogėja ir tampa pavojinga.

Tai labai liūdna diena, tačiau mes negalime pritarti šiam pasiūlymui ir tikimės, kad kitoje plenarinėje sesijoje pamatysime intensyvesnes diskusijas dėl šios labai sudėtingos padėties Šri Lankoje ir joje dalyvaus daugiau asmenų.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Gerb. pirmininke, tragiškų įvykių Šri Lankoje scenarijus yra panašus į kitus scenarijus. Kalbėdami apie vargšų žmonių tragediją užmirštame, kad šią tragediją taip pat sukėlė žmonės – ne vargšai, tačiau žmonės, kilę iš tos pačios aplinkos. Siekdami valdžios, jie naudoja religiniais, tautiniais ir etniniais skirtumais, istoriniais nesutarimais ir kitomis įmanomomis priemonėmis, kad galėtų šios šalies visuomenės sluoksniuose sėti nesantaiką. Dėl to sunaikinamos dažniausiai menkai šaknis įleidusios demokratijos užuomazgos ir sukeliamas civilinis karas su visais žiaurumais, nepaisoma žmogaus teisių ir visiškai sunaikinamas priešininkas.

Pritariu rezoliucijai, kurioje siekiama išreikšti nepritarimą tiems, kurie sukelia civilinius karus, ir tiems, kurie jiems teikia materialinę ir politinę paramą. Suvokimas, kad, pavyzdžiui, specialiosios tarptautinės pajėgos, gali juos sugauti ir įkalinti iki gyvos galvos, galėtų tapti įspėjimu tokių nehumaniškų scenarijų kūrėjams.

Nirj Deva (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, R. Evansui būdinga savybė neteisingai pateikti faktus, todėl tai paskatino mane atsistoti ir jį pataisyti. Ligoninė subombarduota nebuvo. Spaudos agentūra, kuri pateikė šį pranešimą, vėliau atšaukė sakydama, kad jis buvo klaidingas. Esama ne 230 000 apsuptų civilių gyventojų, o 113 000, kuriais LTTE naudoja kaip gyva priedanga. Jei jiems tikrai rūpėtų tamilų tauta, siekdami apsisaugoti, jie nesinaudotų tamilų tautybės gyventojais kaip gyva priedanga. Argi tai drąsa?

Nuo civilinio karo Šri Lanka kentėjo 25 metus. Turime padėti šiai šaliai išlikti tuo, kuo ji visada buvo: viena seniausių pasaulio demokratijų. Ji turi ilgesnę demokratijos istoriją, nei 22 iš 27 ES valstybių narių. Joje vyko 16 visuotinių rinkimų, penki prezidento rinkimai ir ši šalis elgėsi kaip demokratinė tautų šeimos narė. Tai demokratija kovojo prieš teroro kampaniją. Ir ji laimėjo.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Norėčiau jums priminti, kad prieš kelerius metus Parlamente diskutavome dėl Šri Lankos ir kad tuo metu Šri Lankos Vyriausybė, ieškodama problemos sprendimo, stengėsi sau užsitikrinti didžiausią veiksmų laisvę, įskaitant Europos Sąjungos pritarimą, grindžiamą veikiau nesikišimo, o ne tarpininkavimo principu.

Pažymiu, kad visi nuogastavimai dėl galimo tolesnio įvykių scenarijaus, kuriuos tos diskusijos metu išreiškiau, dabar pildosi. Todėl esu įsitikinęs, kad mums tikrai reikia sugrįžti prie tarpininkavimo pozicijos ir tamilų tautos vardu kovoti už autonomiją kartu su Šri Lanka salos šiaurės rytuose. Jei to nepadarysime, Europa bus iš dalies kalta dėl baisių kruvinų žudynių, kurios šiuo metu ten vyksta.

Mariann Fischer Boel, *Komisijos narė*. – Gerb. pirmininke, kaip viena iš Tokijo konferencijos dėl Šri Lankos taikos proceso pirmininkių, Europos Komisija atidžiai stebi įvykius Šri Lankoje. Kaip buvo nurodyta 2009 m. vasario 3 d. Konferencijos pirmininkių paskelbtame vietos pareiškimе, esame labai susirūpinę dabartine padėtimi ir tragiškais konflikto humanitariniais padariniais.

Susirūpinę stebime sudėtingą tūkstančių šiaurinėje Šri Lankos dalyje perkeltų ir kovų apsuptų asmenų padėtį. Ir Komisijos narė B. Ferrero-Waldner, ir Komisijos narys L. Michelis jau viešai išreiškė savo susirūpinimą dėl karo veiksmų padarinių civiliams gyventojams ir paragino abi konflikto puses – LTTE ir Šri Lankos valdžios institucijas – saugoti civilius gyventojus, kaip to reikalauja tarptautinė humanitarinė teisė, ir leisti žmonėms saugiai ir savo noru pasitraukti iš karo veiksmų zonos.

Komisija susirūpinusi dėl gautos informacijos apie šalies viduje perkeltų asmenų, pabėgusių iš Tamilų tigrų kontroliuojamos teritorijos į Vyriausybės kontroliuojamą teritoriją ir apgyvendintų vadinamuosiuose „socialiniuose centruose“, gyvenimo sąlygas. Taip pat svarbu, kad šiose laikinose stovyklose būtų laikomasi tarptautinių standartų. JT agentūroms, Raudonajam kryžiui ir kitoms humanitarinės pagalbos organizacijoms turėtų būti suteikta galimybė netrukdomai patekti į šiuos centrus, kaip to reikalauja tarptautinė humanitarinė teisė.

Komisiją ir toliau jaudina žmogaus teisių padėtis Šri Lankoje girdint pranešimus apie žudymus be teismo, grobimus ir rimtą žiniasklaidos bauginimą. Labai svarbu, kad Vyriausybė tirtų didžiausio atgarsio žiniasklaidoje susilaukusias bylas. Neseniai vykusiam susitikime su Šri Lankos Užsienio reikalų ministru Komisijos narė B. Ferrero-Waldner paragino Šri Lankos Vyriausybę imtis ryžtingų veiksmų kovojant su žmogaus teisių pažeidimais, įskaitant veiksmus prieš įstatymų pažeidėjus, ir užtikrinti spaudos laisvę.

Komisija ir toliau įsitikinusi, kad Šri Lankos etninio konflikto neįmanoma išspręsti kariniu būdu. Būtinai išsamus dialogas, kuriuo turi būti pasiektas politinis sprendimas, kad pašalinus sukilimą labiausiai lėmusias priežastis, būtų užtikrinta ilgalaikė taika ir susitaikymas ir taip pat suteikta pakankamai gyvenamosios teritorijos visoms bendruomenėms.

Pirmininkė. - Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks pasibaigus diskusijoms.

11.2. Birmos pabėgėlių padėtis Tailande

Pirmininkė. – Kitas klausimas yra diskusijos dėl šešių pasiūlymų dėl rezoliucijų dėl Birmos pabėgėlių padėties Tailande.⁽²⁾

Erik Meijer, *autorius*. – (NL) Gerb. pirmininke, Birma žinoma kaip smurtinė karinė diktatūra, kurioje privileijuota spekuliantų klasė ilgus metus sugebėjo išsaugoti valdžią. Dėl priespaudos ir skurdo daug žmonių pabėgo iš šalies arba bandė tai daryti.

Etninė šalies įvairovė ir pateisina, ir stiprina šią diktatūrą. Didelėse teritorijose mažumoms priklausantys žmonės sudaro daugumą. Jie turi autonomiją ir organizuoja protestus prieš centro diktatūrą. Karinės chuntos vadovybė mano, kad diktatūra būtina siekiant nuolat saugoti šalies teritorinį vientisumą ir priversti paklusti maištingus gyventojus. Ji labiau suinteresuota teritorija, o ne joje gyvenančiais žmonėmis. Pagrindinius leidimus išgauti gamtos išteklius išduodant užsienio verslui, iš vietos gyventojų atimami gyvybiškai svarbūs pragyvenimo šaltiniai, o vykstant gavybos procesui daroma didelė žala gamtai ir aplinkai.

Poreikį bėgti iš šalies dar labiau stiprina tai, kad neatsižvelgiama į regionų daugumą sudarančių gyventojų interesus. Režimas siekia pašalinti jam ramybės neduodančias grupes, jas žudydamas ir persekiodamas ir galiausiai priversdamas bėgti iš šalies. Dauguma bėga jūra, naudodamiesi laikinomis priemonėmis, gresiant pavojui paskęsti. Birmos kaimyninė šalis Tailandas matė daug pabėgėlių, kertančių jo sieną: remiantis kai

⁽²⁾ (Žr. protokolą)

kuriais duomenimis, per pastaruosius 25 metus pabėgo apie du milijonai žmonių, o dešimtys tūkstančių, kuriems buvo neleista atvykti į šalį, tapo benamiais pasienyje esančioje niekieno žemėje.

Deja, užuojautos ar solidarumo su pabėgėliais jausmai Pietryčių Azijoje yra dar menkiausiai puoselėjami nei Europoje. Labai dažnai pabėgėliai išsiunčiami namo, netgi jei tai reiškia tikrą mirtį. Visuomenės nuomonė rodo menką susidomėjimą, netgi tą patį tikėjimą išpažįstančių žmonių, pavyzdžiui, musulmonų pabėgėlių valties, kurios kelionė baigėsi Indonezijoje, likimu.

Vyriausybės taip pat teikia pirmenybę geriems santykiams su kolegomis diktatoriškose valstybėse ir nesiima priemonių, kad jose pagerėtų padėtis. Kai kas netgi Europoje siekia taikyti panašų požiūrį ir galima matyti jo pražūtingą poveikį Azijoje. Tai dar viena priežastis, kodėl turėtume raginti Azijos valstybes ieškoti išeities.

Charles Tannock, *autorius*. – Gerb. pirmininke, šis atvejis rodo sunkią mažumos padėtį šalyje, kurioje mažumos geriausiu atveju nustumiamos į šalį, o blogiausiu atveju su jomis žiauriai elgiamasi. Rohingų tauta ilgus metus kentėjo dėl dvigubos diskriminacijos. Kaip musulmonams, jiems buvo atimta teisė laisvai praktikuoti savo tikėjimą – šią teisę Europoje laikome pagrindine, o jų mečetės buvo sugriautos ir išniekintos. Kaip etninei mažumai, rohingų tautybės žmonėms sistemingai nesuteikiama pilietinių teisių, kurios galioja visame pasaulyje: teisės į santuoką, teisės laisvai judėti, teisės į šalies, kurioje jie gyvena, pilietybę ir teisės į tinkamą išsilavinimą.

Aukštindami ES pažangius laimėjimus žmogaus teisių srityje mes galime užmiršti, kad daugelis pasaulio žmonių neturi netgi pagrindinių teisių. Šiame Parlamente gerai žinome apie iš esmės sunkią Birmos žmonių padėtį, tačiau po 2007 m. vykusių budistų vienuolių neramumų ši šalis kažkodėl išnyko iš visuomenės sąmonės.

Baisus mažai žinomos rohingų tautybės žmonių likimas, ypač tų, kurie bėga iš šalies valtimis ir yra šios rezoliucijos tema, vėl atkreipė mūsų dėmesį į despotišką Birmos, kuri šiaip jau yra labai turtinga žmoniškųjų išteklių šalis, režimą. Karinės chuntos žiaurumas yra visiškai priešingybė Tailando veiksams, tačiau ir jie, mano nuomone, tik iš dalies sumažino pastarosios šalies atsakomybę už rohingų tautybės pabėgėlius, nes ji klaidingai tvirtino, kad daugelis iš bėgusių žmonių yra ekonominiai pabėgėliai, nors aš esu įsitikinęs, kad tai mažai tikėtina, ir bandė išsiųsti juos atgal. Tailandas turi rimčiau vertinti vis didėjantį savo, kaip stabilumą ir humaniškumą regione užtikrinančios jėgos, vaidmenį.

Ir priešingai, galime labai nedaug tikėtis iš žiaurios Birmos karinės vadovybės, kuri metų metus buvo kurčia mūsų prašymams. Tikiuosi, kad chuntos generolų panika civilizuotam požiūriui vieną dieną sugrįš jų persekiojti, galbūt pasitelkus tarptautinį baudžiamąjį tribunolą, kai Birma pagaliau bus išvaduota iš tironijos.

Marios Matsakis, *autorius*. – Gerb. pirmininke, dėl žiauraus Birmą valdančio režimo jau kurį laiką tūkstančiai civilių gyventojų, ieškodami saugesnės ateities ir geresnių gyvenimo sąlygų, išvyksta iš šalies į kaimyninį Tailandą arba pro Tailandą – į kitas Pietryčių Azijos šalis.

Tarp šių vargšų žmonių yra Vakarų Birmos vietos rohingų bendruomenės narių, kurie pastaraisiais metais tapo etninio valymo, vykdomo Birmos Vyriausybės, aukomis. Deja, Tailando valdžios institucijos nesuteikė šiems pabėgėliams humanitarinės pagalbos, kurios jie, žinoma, nusipelnė. Užtuot tai padarius, buvo pranešta, kad šie žmonės žiauriai persekiojami. Raginame Tailando Vyriausybę gerbti Birmos pabėgėlių žmogaus teises ir rodyti jiems pagarbą, užuojautą, kilnumą ir humaniškumą.

Ši rezoliucija taip pat suteikia man galimybę nagrinėti iš Kipro kilusio 41 metų Australijos rašytojo Harry'io Nicolaideso, kuris Tailande buvo nuteistas trejiems metams laisvės atėmimo už tariamą karališkosios šeimos įžeidimą 2005 m. parašytame romane, atvejį. Tuo metu H. Nicolaidesas universitete dėstė anglų kalbą. Jis savo romane, nepateikdamas vardų, tik pateikė nuorodą į Tailando karališkosios šeimos narį, kuriam priskiriama veikla buvo aiškiai išgalvota.

Vykstant teismo procesui H. Nicolaidesas tarptautinėje žiniasklaidoje pasirodė surakintas grandinėmis ir pasakė reporteriams, kad jis išgyveno neapsakomas kančias. P. H. Nicolaidesas atsispašė Tailando karališkosios šeimos ir prašė jo pasigailėti.

Mes manome, kad H. Nicolaidesas gavo sunkią bausmę dėl netinkamo Tailando valdžios institucijų elgesio, kurios šį atvejį nagrinėjo labai nejautriai ir netinkamai, todėl raginame jas ir karališkąją šeimą nedelsiant išleisti H. Nicolaidesą ir grąžinti jį namo į Australiją. To nedaryti būtų labai neprotinga, niekinga ir tai pakenktų Tailandui.

Marcin Libicki, autorius. – (PL) Gerb. pirmininke, šiandien kalbame apie Šri Lanką, Birmą ir Tailandą. Per kitas sesijas kalbėjome apie kitas šalis. Vis dėlto nuolat kalbame apie nesiliaujančius pilietinius karus, žudynes, pagrindinių žmogaus teisių pažeidimus.

Niekada nesustabdysime šių žiaurių nusikaltimų, jei neišvarginsime politinių jėgų ir nesažiningų išorės interesų, kurie slypi už šių karų. Šie karai neturtingose šalyse negalėtų nuolat tęstis, nes jos nepajėgtų šių karų vykdyti, jei už jų neslypėtų išorės interesai.

Todėl turime imtis dviejų dalykų, kad sustabdytume šį procesą. Pirma, privalome įvardyti šiuos interesus ir politines jėgas ir, taikydami politinius metodus, pasakyti, kad jos privalo liautis. Antra, privalome sukurti ekspedicines, policijos ir karines pajėgas, kurios vykdytų prevencines priemones tais atvejais, kai politinės priemonės neturi poveikio. Europos Sąjunga gali tai padaryti.

Catherine Stihler, autorė. – Gerb. pirmininke, toks elgesys su rohingų tautybės žmonėmis ir jų diskriminacija mus gąsdina. Kadangi jie yra budistinės Birmos musulmonų mažuma, nėra pripažįstami kaip viena iš Birmos etninių mažumų. Jie turi mažai teisių ir, kaip pažymima G. Kinnocko pateiktame 3 pakeitime, jie patiria tyčinį skurdinimą, jiems nesuteikiama pilietybės, draudžiama laisvai judėti, jie neteisėtai apmokestinami, konfiskuojama žemė ir neleidžiama tuoktis.

Nereikia stebėtis, kad daugelis bando išvykti iš Birmos, nes neturi kito pasirinkimo. Sukrečiantys pranešimai apie tai, kad tūkstantis valtimis atvykusių rohingų tautybės žmonių, kuriuos radę Tailando pareigūnai privalėjo nugabenti į saugią vietą, buvo nuvilkti į tarptautinius vandenis ir palikti likimo valiai nesant navigacijos prietaisų, maisto ir vandens, sukelia liūdesį kiekvienam, kuris turi bent truputį padorumo.

Vos vakar „*The Guardian*“ buvo paskelbtas straipsnis apie naujus incidentus. Paskutinis atvejis buvo susijęs su 220 vyrų, kuriuos žvejai rado atviroje valtyje. Šie pabėgėliai teigė, kad juos du mėnesius Tailando pareigūnai laikė nelaisvėje tolimoje saloje, ten jie buvo mušami, paskui priversti lipti į valtis ir galiausiai palikti likimo valiai.

Būtina svarstyti piktnaudžiavimo atvejus ir nepakankamus tarptautiniu lygmeniu koordinuojamus pagalbos veiksmus rohingų tautybės žmonėms. Tailandas taip pat privalo prisiimti atsakomybę. Tailando Ministras Pirmininkas privalo veikti. Būtina rimtai nagrinėti Tailando pareigūnų piktnaudžiavimo atvejus. Tailando Vyriausybė privalo parafuoti 1951 m. JT konvenciją dėl pabėgėlių statuso ir jos 1967 m. protokolą. Kaip sakė Joelas Chamy, Vašingtone įsteigtos *Refugees International* organizacijos viceprezidentas, rohingų tautybės žmonėms reikia apsaugos ir prieglobsčio.

Tailandas pareiškė, kad nenori jo suteikti, tačiau imsis spęsti šią problemą. Gaunama pranešimų apie elgesį su Birmos pabėgėliais, kurie atvyksta į Malaiziją. Daug šių žmonių parduodami kaip vergai, moterys ir vaikai atiduodami į sekso vergiją, o vyrai parduodami kaip darbo jėga žvejybos laivams. Dalis jų sugautos žuvies galbūt net patenka į ES rinką. Tikiuosi, kad šiandien galime akcentuoti sunkią Birmos pabėgėlių padėtį ir ypač sunkią rohingų tautybės žmonių padėtį.

Raül Romeva i Rueda, autorius. – (ES) Prieš dvi savaites turėjau progos aplankyti Birmos žmones, taip pat pabuvoti Tailando ir Birmos pasienyje. Ten savo akimis pamačiau, kaip neteisingai kai kurias pasaulio dalis vertiname, vadovaudamiesi politikos ir žiniasklaidos požiūriu.

Per daug dažnai mes vadovaujamės vien tik pirmojo puslapio naujienomis. Tai, ką matėme Birmoje, kuri šiandien jau nebeminima pirmuosiuose naujienų puslapiuose, yra drama, kuri nedaug skiriasi nuo to, kas mus mobilizuodavo daugeliu kitų atvejų.

Turime labai aiškių persekiojimo, kankinimų, neteisėto sulaikymo, prievartavimo ir kitokių žiaurumo atvejų, kuriuos įvykdė Birmos karinė chunta, pavyzdžiui. Vienas gėdingiausių pastarojo laiko veiksmų buvo vadinamosios konstitucijos, kuri pažeidžia pačius pagrindinius demokratijos principus ir užtikrina beveik visišką nebaudžiamumą už mano ką tik paminėtas veikas, priėmimas.

Iš tiesų suprantama, kad žmonės bėga nuo tokios padėties, kaip tai kelerius metus darė Karen gyventojai ir, kaip jau pranešėme šiandienos rezoliucijoje, tai darė Tailande sulaikyti rohingų tautybės žmonės.

Šiuo atžvilgiu ten lankydamasis pastebėjau, kad ir Tailando, ir tarptautinė bendruomenė laikosi nerimą keliančio požiūrio nusileisti chuntai. Pavyzdžiui, daug teisininkų asociacijų, opozicinių partijų, pabėgėlių ir politinių kalinių išpėjo mus apie siaubingus padarinius, kurių kiltų Birmos gyventojams, jei tarptautinė bendruomenė, ir ypač Europos Sąjunga, nuspręstų remti ir pripažinti apgaulingus rinkimus, kuriuos Birmos

vadovybė (angl. State Peace and Development Council, SPDC) numatė 2010 m. Jie įspėja mus, kad tai chuntai suteiktų visišką veiksmų laisvę ir leistų toliau nebaudžiamai vykdyti įvairius nusikaltimus.

Politinės ir etninės grupės, kurios priešinas chuntai, yra labai gerai organizuotos. Jos parengė alternatyvią konstituciją, daug geriau atitinkančią tuos principus, kuriuos mes deklaruojame ginantys Europos Sąjungoje. Todėl palikti juos likimo valiai būtų klaida ir tai darydami taptume aktyviais arba pasyviais Birmos diktatūros bendrininkais.

Giovanna Corda, PSE frakcijos vardu. – (FR) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, vakar mačiau kai kurias Birmos rohingų tautybės pabėgėlių nuotraukas. Žmogiškoji kančia geriausiai apibūdina gyvenimą šiose laikinose valtyse.

Po trumpo sulaikymo Tailando karinės jūrų pajėgos juos išlydėjo iš savo teritorinių vandenų ir paliko likimo valiai. Nepaisant to, Tailandas nori atrodyti draugiškas pabėgėliams ir prieglobsčio prašytojams. Be to, kaip tiesioginis Birmos kaimynas, Tailandas gerai žino apie chuntos sudarytas nežmoniškas gyvenimo sąlygas, kurios skatina daugelį Birmos gyventojų emigruoti keliant pavojų savo gyvybei ir kertant kryžkeles, kurias pavadinčiau mirties kryžkelėmis.

Raginame Tailandą ir kitas ASEAN šalis ieškoti tvaraus pabėgėlių, ypač rohingų tautybės žmonių, apie kuriuos šiandien kalbame, problemos sprendimo.

Taip pat norėtume paraginti Tailandą ratifikuoti 1951 m. Jungtinių Tautų konvenciją dėl pabėgėlių statuso ir jos 1967 m. protokolą.

Urszula Krupa, IND/DEM frakcijos vardu. – (PL) Gerb. pirmininke, per šią Europos Parlamento kadenciją žmogaus teisių pažeidimų Birmoje problema buvo svarstoma keletą kartų.

Birma auksu pertekusiomis puikiomis budizmo šventyklomis, žinoma, taip pat yra tapusi kalėjimu tūkstančiams Birmos gyventojų. Jie gyvena viename didžiausių pasaulio politinių režimų, nuo kurio jie stengiasi pabėgti į JAV, Australiją, Kanadą ir Europos bei kaimynines šalis. Priėmus rezoliucijas, kuriose raginama paleisti tūkstančius politinių kalinių, įskaitant daugelį opozicijos lyderių, tarp jų ir Nobelio premijos laureatą, ir po tarptautinių organizacijų protestų prieš Birmos vaikams taikomą karo prievolę, kurią atlikdami jie verčiami dirbti ir negauna tinkamos priežiūros, šiandien diskutuojame apie žmogaus teisių pažeidimus.

Pabėgę iš Birmos pragaro, tūkstančiai žmonių – musulmonų mažumos atstovų – buvo sugauti Tailando teritoriniuose vandenyse pastebėtose valtyse, išvilkti į tarptautinius vandenis ir palikti be navigacijos įrangos ir maisto atsargų, o kai kurie iš jų ir įkalinti.

Etninę musulmonų mažumą taip pat persekioja Birmą valdantis karinis režimas. Jie persekiojami nesuteikiant piliečių teisių, įkalinant, ribojant teisę į švietimą, kliudant tuoktis, ribojant laisvą judėjimą ir naikinant mečetas, bažnyčias ir kitas maldos vietas. Nors turėtume būti dėkingi už Tailando valdžios institucijų pabėgėliams suteiktą leidimą laikinai apsigyventi ir už Tailando Ministro Pirmininko pareiškimą, kuriame jis pranešė apie ketinimą pradėti tyrimą, vis dėlto pastarojo laiko įvykiai yra akivaizdus žmogaus teisių pažeidinėjimo Tailande pavyzdys.

Žinoma, mes pritariame rezoliucijai, kuri vis dėlto neužkirs kelio žmogiškosioms tragedijoms regione, kurio konfliktų priežastis yra ne tik nehumaniškas karinis režimas ir religiniai nesutarimai, bet ir įvairių jėgų interesai. Todėl būtina veiksmingiau priešintis ir karinei chuntai, ir separatistinėms tendencijoms, kurias skatina kitą tikėjimą išpažįstančius žmones persekiojančios grupės.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Gerb. pirmininke, pastaraisiais metais tūkstančiai Birmos gyventojų išvyko iš savo šalies, bijodami valdančio karinio režimo represijų ir vejami didėjančio bado, ieškoti prieglobsčio Tailande ir kaimyninėse Pietryčių Azijos šalyse. Ši problema labiausiai susijusi su etnine rohingų tautybės mažuma, gyvenančia vakarinėje šalies dalyje. Jiems sistemingai atsakoma suteikti pilietybę, ribojama minties ir judėjimo laisvė, nesuteikiama kitų pagrindinių žmogaus teisių.

Birmos pabėgėlių problema yra regioninio masto ir kaimyninės šalys, pavyzdžiui, Indija, Bangladešas ir Indonezija privalo glaudžiau bendradarbiauti, spręsdamos problemą ir dėl tinkamos priežiūros ir prieglobsčio pabėgėliams suteikimo. Tarptautinės agentūros praneša apie nehumaniško elgesio su Birmos pabėgėliais atvejus ir jų žiaurų deportavimą, kuris prilygsta mirties nuosprendžiui. Kai Tailando pakrančių apsaugos tarnyba į atvirą jūrą išstūmė laivą be maisto atsargų, kuriame buvo tūkstantis pabėgėlių, tai buvo nehumaniškas poelgis, dėl kurio daugelis pabėgėlių mirė.

Be to, Birmos karinio režimo veiksmai ir smurtas prieš rohingų tautybės mažumą turėtų būti griežčiau smerkiami, taip pat turi būti raginama jiems grąžinti visas piliečių teises.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Yra dvi šių tragiškų įvykių Birmos ir Tailando pasienyje pusės. Tenka apgailestauti, kad Tailando valdžia ėmėsi nepateisinamų veiksmų, tuo labiau, kad Tailandas žinomas kaip valstybė, linkusi atsižvelgti į žmogaus teises, nes priima nemažai pabėgėlių. Tikėsimės, kad Ministro Pirmininko pareiškimo dėl įvykių ištyrimo, kad bus nubauti tie, kurie su valtimis atplaukusiais pabėgėliais iš Birmos vis dėlto elgėsi nederamai, pažadai bus įvykdyti. Antra vertus, ne pirmą kartą šitoje salėje kalbame apie įžūlų ir neleistiną Birmos režimo elgesį. Aš manau, kad Europos Sąjunga turėtų imtis griežtesnių priemonių ir, aišku, laukiame ne tik žodžių, bet ir veiksmų iš didžiųjų valstybių pusės. Ypač Kinija turi spausti Birmą, kad ten būtų gerbiama opozicijos ir mažumų teisės.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, šiandien Parlamentas patvirtino pranešimą dėl minimalių normų dėl prieglobsčio prašytojų priėmimo. Jis taip pat turėtų būti svarbus tokioms šalims, kaip Birma ar Tailandas. Tai, kad šiandien stojame ginti musulmonų mažumos Birmoje teises, yra Europos Parlamento atstovų nuopelnas.

Padėtis tapo sukrečianti ir kelianti pavojų, kai Tailando kareiviai į vandenyną išstūmė šių pabėgėlių valtis be variklių; manoma, kad mirė mažiausiai 500 pabėgėlių. Švelniai tariant, šie skaičiai Tailandui nežada nieko gero. Išsiųsti pabėgėlius atgal į pavojų yra pakankamai blogai, tačiau leisti jiems dreifuoti iki mirties yra dar blogiau. Kiti buvo palikti Tailande dirbti vergiško darbo.

Ministras Pirmininkas, reikia pasakyti jo naudai, pažadėjo iki galo ištirti įvykį, tačiau privalome remti jo veiksmus, kad jie nepriklausytų nuo Tailando armijos ir būtų grindžiami tarptautinėmis humaniško elgesio normomis.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gerb. pirmininke, šioje salėje daug kartų kalbėjome apie padėtį Birmoje. Todėl nieko nestebina, kad pavojuje gyvenantys Birmos gyventojai imasi tokių drastiškų bandymų bėgti Andamano jūra.

Su tais, kurie pasiekia Tailando krantą, dažnai elgiamasi nežmonišškai. Jie išsiunčiami į jūrą surištomis rankomis valtimis be variklių. Keturiasdešimt šešis rohingų mažumos atstovus, priartėjusius prie Phrathongo salos, Tailando vidaus saugumo užtikrinimo pajėgos paėmė į nelaisvę. Jie negauna teisinės pagalbos ir neturi ryšio su pabėgėlių reikalų teisininkais. Birmos pabėgėliams skubiai reikia humanitarinės pagalbos ir prieglobsčio.

Mariann Fischer Boel, Komisijos narė. – Gerb. pirmininke, Europos Komisija padėtį Mianmare ir Tailande, įskaitant pastaruosius įvykius, kai Bangladešo ir Mianmaro pabėgėliai buvo išmesti į Tailando krantą, laiko labai svarbia ir ją stebi.

Devyniose pasienyje esančiose stovyklose Tailandas priglaudė apie 140 000 pabėgėlių. Daugiau kaip milijonas Mianmaro piliečių yra svarbi darbo jėga Tailando žemės ūkio, lengvosios pramonės ir turizmo sektoriuose. Valtimi iki Tailando atplaukę rohingų tautybės žmonės yra daugelį aspektų apimančios, priverstinės ar savanoriškos emigracijos iš Mianmaro dalis. Be to, Tailandas tai pat turi spręsti kitas su pabėgėliais susijusias problemas, pavyzdžiui, iš Laoso atvykstančių hmongų tautybės žmonių problemą.

Šių problemų sudėtingumas reikalauja išsamaus politinio, humanitarinio, ekonominio ir socialinio sprendimo. Ieškodama galimų sprendimų, Komisija intensyviai diskutuoja su tarptautine bendrija ir Tailando Vyriausybe.

Pastarojo laiko politinis netikrumas Tailande nutraukė šiuo klausimu vykusį dialogą su Vyriausybe, tačiau tai laikina. Todėl Komisija tikisi, kad Vyriausybei pateikta ES iniciatyva leis pasiekti konstruktyvaus požiūrio.

2009 m. sausio 29 d. ES Trejetas ambasadorių lygmeniu Bankoke išreiškė susirūpinimą Tailando valdžios institucijoms. Jis pritarė Tailando Vyriausybės ketinimui iki galo ištirti incidentus ir paskelbti savo tyrimo rezultatus, taip pat paragino Tailando Vyriausybę elgtis su Tailando vandenyse valtyse atplaukiančiais žmonėmis vadovaujantis tarptautine humanitarine teise ir žmogaus teisių standartais.

Komisija pritaria Vyriausybės ketinimui leisti JT vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biurui susitikti su valtimis plaukusiais žmonėmis.

Komisija skatina Tailando Vyriausybę siekti regioninio bendradarbiavimo įtraukiant JT vyriausiąją pabėgėlių reikalų komisarą, nes rohingų tautybės žmonių problema ir kitos anksčiau minėtos perkeltų žmonių problemos turi būti sprendžiamos nuodugniai.

Apibendrinant tvarus sprendimas negali būti trumpalaikių su saugumu susijusių svarstymų rezultatas, nes būtina atsižvelgti į ilgalaikį rūpinimąsi humanitariniais, politiniais, socialiniais ir ekonominiais aspektais.

Nepaisant to, kad Tailandas nėra prisijungęs prie 1951 m. Pabėgėlių konvencijos, Tailando Karalystės Vyriausybė praeityje rodė susirūpinimą humanitarinėmis problemomis. Komisija ir toliau primins Tailando valdžios institucijoms, kad pagrindinė sąlyga sprendžiant problemas yra griežtas tarptautinių žmogaus teisių standartų laikymasis.

Pirmininkė. - Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks pasibaigus diskusijoms.

11.3. Brazilijos atsisakymas išduoti Cesare Battisti

Pirmininkė. – Kitas klausimas yra diskusijos dėl šešių pasiūlymų dėl rezoliucijų dėl Brazilijos atsisakymo išduoti Cesare Battisti.⁽³⁾

Mario Mauro, autorius. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, kalėjimo pareigūnas Antonio Santoro, mėsaininkas Lino Sabadin, juvelyras Perluigi Torregiani ir policijos pareigūnas Andrea Campagna – tai vardai tų piliečių, kurie nuo 1978 m. birželio 6 d. iki 1979 m. balandžio 19 d. neteko gyvybių kartu su daugeliu kitų piliečių, ir šias iškreiptas žmogžudystes įvykdė teroristinės organizacijos, siekusios nuversti demokratinę santvarką Italijoje. Vieno iš žudikų vardas yra Cesare Battisti.

Visų pirma norėčiau pakartoti dėl apgailestavimo, kurį išreiškė Italijos Prezidentas G. Napolitano dėl Brazilijos Prezidento L. I. Lula priimto sprendimo suteikti pabėgėlio statusą Italijos teroristui Cesare Battisti, kurį už „vadovavimo metais“ įvykdytas minėtas keturias žmogžudystes teismas nuteisė kalėti iki gyvos galvos.

Leiskite jums priminti, kad Battisti buvo pripažintas kaltas ne tik Italijos, bet ir Prancūzijos teismo, ir Europos Žmogaus Teisių Teismo. Tai nepaaiškinamas ir labai rimtas Brazilijos poelgis, kurio negali ir neturi nepastebėti Europos institucijos. Mes esame išipareigoję Battisti aukų giminėms, tačiau svarbiausia, kad mes taip pat esame įpareigoti, nes Europos Sąjunga prieš daugelį metų nustatė kovos su terorizmu strategiją, kuri turi užtikrinti piliečių saugumą ir saugoti demokratines institucijas. Todėl stovėjimas šalia ir stebėjimas prieštarautų pastangoms, metų metus dėtoms bendrai kovai prieš nuolatos gresiantį pavojų.

Europos liaudies partija (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcija taip pat tikisi, kad Brazilija apsigalvos ir rimtai apsvaistys šį labai opų, tačiau visiškai teisingą ir teisėtą prašymą. Brazilija yra puiki demokratinė šalis, visada palaikiusi gerus santykius su Europa ir Italija, būtent todėl taip nustebino prieš mūsų veidus užtrenktos durys. Iš tiesų vardan mūsų šalis siejančios draugystės ir pagarbos, vardan Braziliją ir Europos Sąjungą siejančios draugystės ir politinio bei ekonominio bendradarbiavimo susitarimų abiejų šalių atsakas privalo būti ryžtingas ir veiksmingas.

Europa privalo vieningai palaikyti Italijos Vyriausybės veiksmus, kuriais šalis siekia teisėto politinio ir diplomatinio spaudimo ir teisinės pagalbos, kad būtų įvykdytas teisingumas. Brazilijos priimtas sprendimas labai prieštarauja Europos Sąjungos įvaizdžiui, kadangi sudaromas įspūdis, kad vienoje iš valstybių narių vyksta politinis persekiojimas ir kankinimai. Trumpai tariant, susiduriame su nepriimtina situacija, kuri visų pirma neturi jokio realaus pagrindo.

Manuel Medina Ortega, autorius. – (ES) Gerb. pirmininke, manau, kad M. Mauro labai gerai apibūdino faktus. Battisti yra žudikas:« jis nužudė keturis žmones. Italijos teismas jį taip pat pripažino kaltu dėl kitų veikų, pavyzdžiui, priklausymo ginkluotai grupuotei, ginklų laikymo – sunkiu nusikaltimu laikomo daugelio Europos šalių – ir smurto naudojimo.

Šis vyras Italijos teismo buvo pripažintas kaltu. Dabar sužinome, kad gruodžio 17 d. Brazilijos Vyriausybė, demokratinė Vyriausybė, jam suteikė politinio pabėgėlio statusą.

Kaip sakė M. Mauro, Europos Sąjunga privalo išreikšti solidarumą Italijos Vyriausybei ir parodyti Brazilijai, draugiškai ir demokratiškai šaliai, kad ji padarė klaidą.

Brazilijos institucijos pranešė, kad dėl šio atvejo kreiptasi į Federalinį Aukščiausiąjį Teismą, tačiau liūdna, kad šis klausimas buvo sprendžiama tokiu būdu.

⁽³⁾ (Žr. protokolą)

Taip pat būtina prisiminti, kad Europos Žmogaus Teisių Teismas atmetė C. Battisti prašymą dėl apsaugos ir kad Europos Sąjunga savo veiksmus grindžia pagarba pagrindinėms žmogaus teisėms, kurios yra svarbi Europos Konstitucijos sudedamoji dalis.

Todėl atsižvelgiant į Europos Sąjungos ir Brazilijos draugystės saitus, Brazilijos valdžios institucijoms reikėtų priminti, kad ES yra tvirtas sąjungininkas ir draugas ir todėl mainais tikimės, kad šios institucijos nesiels taip, kaip tai darė anksčiau.

Carl Schlyter, *autorius*. – (SV) Norėčiau, kad būtume diskutavę dėl Filipinų, kur ES galėjo iš tikrųjų prisidėti išsaugant daugelio žmonių gyvybes. Dabar diskutuojame dėl atskiro asmens teisminės bylos, kuri šiuo metu nagrinėjama teisme ir dėl kurios turime įžūlumo sakyti, kad stosime į kovą už teisinės valstybės principą. Ten, iš kur esu kilęs, vienas pagrindinių teisinės valstybės principų yra parlamento nesikišimas į atskiras teismines bylas.

Mano frakcijos ir mano nuomone, parlamente netinka svarstyti atskiros bylos, kuri vis dar nagrinėjama teisme. Deja, tai vyksta ne pirmą ir ne paskutinį kartą, kadangi netrukus balsuosime dėl M. Medinos Ortigos pranešimo, taigi elgiamasi lygiai taip pat. Švedijos teismo byloje prieš *Pirate Bay* dėl autorių teisių pažeidimų Parlamentas komentavo kaltumo klausimą tuo metu, kai byla vis dar buvo nagrinėjama. Aš tikrai tikiuosi, kad tai netaps įpročiu, nes, jei taip bus, tai būtų mes Europoje tapsime tais, kurie prieštarau ir priešinsis mūsų pačių įtvirtintam teisinės valstybės principui, o tai būtų labai nesėkminga. Ačiū.

Atsiprašau, bet pamiršau paminėti kai ką svarbaus.

Jei nesame patenkinti tuo, kaip Brazilija ir Europa nagrinėja ekstradicijos atvejus, ir jei nesame patenkinti tuo, kaip aiškinama mūsų teisė valstybių narių teismuose, turėtume taip pakeisti teisę, kad ji būtų vienoda visiems. Neturėtume įsibrauti ir bandyti daryti įtakos atskirai bylai. Tai teisėjų, prokurorų ir advokatų, o ne Parlamento darbas. Mes kuriame įstatymus, o teisinės valstybės principas reikalauja, kad teismai juos aiškintų.

Cristiana Muscardini, *autorė*. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, tikrai negarbinga, kad EP narys šioje salėje pasisakytų net neperskaitęs rezoliucijos teksto, kurį parengė ir pasirašė visos pagrindinės frakcijos, ir kalbėtų dalykus, kurie yra netiesa: bylos nagrinėjimas buvo baigtas prieš daugelį metų.

Leiskite man toliau tirti problemą. Draugiškos šalies, su kuria bendradarbiaujame, Vyriausybė negali ginti daug kartų teisto teroristo ir daugkartinio žudiko klijedesių. Norėtume akcentuoti Sąjungai pirmininkaujančiai valstybei skirtame laiške jau esamą poreikį dalyvauti diskusijose Taryboje, kuriose atsižvelgiant į šią neįtikėtiną situaciją ir naujus tarptautinio terorizmo atvejus būtų nagrinėjamas klausimas dėl bendros taisyklės, susijusios su ekstradicija dvidešimt septyniose valstybėse narėse arba tarp Sąjungos ir trečiųjų šalių, ir būtų priimti reikiami sprendimai.

Negalima leisti, kad asmuo, žudęs beginklius žmones ir naudojėsis visomis įmanomomis priemonėmis, išvengtų įstatymo ir aukų giminių atpildo ir dabar pereitų į persekiojamos aukos poziciją ir kad būtų sukurti pavojingi žalos įstatymams ir visuomenei precedentai.

Marios Matsakis, *ALDE frakcijos vardu*. – Gerb. pirmininke, asmenys, kuriuos mūsų teismai pripažino kaltais, privalo sulaukti atpildo ir jokia pasaulio šalis neturi suteikti jiems prieglobsčio.

Cesare Battisti yra Italijoje nuteistas žudikas ir Brazilijos valdžios institucijų požiūris jį ginti nuo ES teisingumo yra ne tik nepriimtinas, bet ir smerktinas pačia stipriausia išraiška, ir mes, kaip ir visos kitos ES valdžios institucijos ir organizacijos, turime visišką teisę tai pasakyti. Tikiuosi, kad Brazilijos Vyriausybė atsitokės ir persvarsčiusi šį atvejį pasiels taip, kaip iš jos tikimasi, ir kaip galima greičiau išduos Cesare Battisti Italijai, kol šis dalykas dar nesukėlė rimtų padarinių šiaip geriems ES ir Brazilijos santykiams. Brazilija neprivalo tapti prieglauda nuteistiems nusikaltėliams, o ES privalo neleisti žudikams išvengti bausmės.

Roberta Angelilli, *UEN frakcijos vardu*. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, šiame bendrame pasiūlyme dėl rezoliucijos Parlamentas tarptautiniu lygmeniu išsako autoritetingą nuomonę dėl Cesare Battisti ekstradicijos, bet visų pirma jis išreiškia pagarbą aukų atminimui ir parodo solidarumą su jų šeimomis, kurios daugiau nei dvidešimt metų laukė, kol bus suteikta pagrindinė teisė į teisingumą, kurios taip ilgai jie neturėjo. Nereikia nieko daugiau sakyti ir todėl, gerb. pirmininke, ponios ir ponai, norėčiau keletą likusių kalbos sekundžių skirti atminimui pagerbti tylos minutei.

(Parlamentas pagerbė atminimą tylos minute)

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, dėkoju R. Angelilli už šį svarbų gestą, rodantį, kokių skirtingų požiūrių turi Parlamentas ir Europos Sąjunga, kuri kaip Poncijus Pilotas veidmainiškai nusiplauna rankas, nors akivaizdu, kad šiuo atveju dalyvauja dvi šalys: Italija, kuri savo aukomis labai sunkiais metais sumokėjo ypač didelę kainą už terorizmą, ir Prancūzija, iki kaklo įtraukta į šiuos dalykus dėl liūdnei pagarsėjusių prastos reputacijos kairiosios pakraipos „caviar“ grupuotės interesų, jau paaiškėjusių Petrella byloje, ir tikriausiai dar pasižymėjusi slaptyjų tarnybų vaidmeniu.

Taip Europa kenkia kovos su terorizmu direktyvoms ir praranda autoritetą pasaulinėje kovos su terorizmu strategijoje. Norėčiau žinoti, ar tas pats dalykas nutiktų, jei tai būtų Vokietijos Raudonosios armijos frakcijos (RAF) teroristas? Vis dėlto Europa praneša Brazilijai, kad šiai neišdavus tokio nusikaltėlio ir komunisto kaip Battisti, kuris net kalėjime šiandien drįsta tyčiotis iš savo aukų, reikėtų nusileisti iki tokios šalies lygio, kurioje prieglobstį randa didžiausi nusikaltėliai ir teroristai.

Toks elgesys keltų abejonių dėl visų pasirašytų partnerystės susitarimų ir, manau, dėl dalyvavimo G8 organizacijoje. Turime pakankamai aiškiai akcentuoti: nepriimtina sudarinėti susitarimus su teroristais. Teroristai, nuteisti teisėto proceso metu – kadangi mūsų šalis turi puikią teisinę sistemą, kurioje nieko nekankinama, o šis procesas yra teisėtas – privalo atlikti bausmę iki paskutinės dienos. Teroristai, žudikai ir komunistai!

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, paprasčiau žodžio, nes dešimt metų Vokietijos Bundestage buvau Vokietijos ir Brazilijos parlamentinės grupės pirmininku ir labai gerai pažįstu Braziliją. Esu nustebintas, kad L. I. Lula vyriausybė Europos valstybėms narėms neišduoda šio nuteisto žudiko. Tikiuosi, kad procesas Brazilijoje bus labai greitai baigtas.

L. I. Lula vyriausybė yra ypač įsipareigojusi dėl žmogaus teisių. Vienas iš žmogaus teisių aspektų yra teisėtos bausmės skyrimas nuteistiems žudikams, todėl tikiuosi, kad šis pasiūlymas sulauks plačios paramos. Asmeniškai galėčiau pasinaudoti ryšiais su Brazilijos parlamento nariais, kad šalies viduje būtų galima didinti spaudimą, kad Vyriausybė patenkintų šį išdavimo reikalavimą.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Gerb. pirmininke, pasibaigus Antrajam pasauliniam karui Europoje, daug nacistų nusikaltėlių pabėgo į Pietų Ameriką, kad galėtų išvengti teisingumo. Bandymai juos grąžinti ir teisti buvo labai nelengvi. Todėl iš nusivylimo buvo imtasi tokių žingsnių, kaip Izraelio operatyvinių darbuotojų surengta operacija, per kurią Pietų Amerikoje jie tiesiog pagrobė K. A. Eichmanną ir todėl jam pavyko surengti teismo procesą.

Akivaizdu, kad bėgimo į Pietų Ameriką tradicijos neišnyko, taip pat neišnyko įsitikinimas, kad ten galima rasti prieglobstį ir nugyventi likusį gyvenimą ramiai ir nenubaustam nepaisant padarytų nusikaltimų. Tokie veiksmai, kuriuos įvykdė Brazilijos Vyriausybė, palaiko šį įsitikinimą ir, deja, gali labai padėti plisti nebaudžiamumo idėjai. Todėl labai svarbu, kad šis pasiūlymas dėl ekstradicijos būtų patvirtintas.

Mariann Fischer Boel, Komisijos narė. – Gerb. pirmininke, Komisija žino dėl Brazilijos teisingumo ministro sprendimo Italijos piliečiui Cesare Battisti, kurį Italijos teismas jam nedalyvaujant nuteisė kalėti iki gyvos galvos, suteikti politinį prieglobstį.

Mes atidžiai apsvaistėme Komisijos vaidmenį šioje situacijoje, ypač po to, kai praėjusią savaitę Italijos Europos reikalų ministras Andrea Ronchi paragino pirmininko pavaduotoją Jacques'ą Barrotą, kad ES remtų Italijos prašymą Brazilijos Vyriausybei dėl ekstradicijos.

Italijos Vyriausybei buvo paaiškinta, kad šis atvejis nepriklauso Komisijos kompetencijos sričiai. ES Sutarties nuostatos šiuo klausimu yra labai aiškos: Europos Sąjungos ir Komisijos įgaliojimai bendradarbiavimo baudžiamųjų bylų srityje apsiriboja dvidešimt septynių ES valstybių narių teisine erdve. Europos Sąjunga gali palengvinti ekstradiciją tarp valstybių narių, tačiau jai nesuteikta įgaliojimų, susijusių su valstybių narių ir trečiųjų šalių santykiais bendradarbiaujant baudžiamosiose bylose. Italijos ir Brazilijos dvišalius santykius šiuo klausimu reglamentuoja 1989 m. pasirašytas dvišalis susitarimas.

Pirmininkė. – Diskusijos baigtos.

Pereisime prie balsavimo.

12. Balsuoti skirtas laikas

Pirmininkė. – Kitas klausimas – balsavimas.

(Dėl balsavimo rezultatų ir kitos informacijos apie balsavimą žr. protokolą)

- Prieš pradedant balsavimą

Martine Roure (PSE). – (FR) Gerb. pirmininke, galite manyti, kad esu blogos nuotaikos, tačiau matau, kad dėl tokių svarbių pranešimų ir tokių svarbių rezoliucijų balsuoja taip mažai EP narių – ir kaltinti, žinoma, reikia ne tuos, kurie sėdi čia – atvirai kalbant, manau, kad padėtis beviltiška ir man kyla abejonių dėl mūsų patikimumo.

Todėl, kalbant asmeniškai, aš negalėsiu ilgiau taikstyti su tokiu mažu dalyvaujančiųjų skaičiumi ir tam tikru momentu reikės paklausti, ar balsuojant turi būti užtikrintas kvorumas. Gera žinau, kad reikalaujant kvorumo turi dalyvauti 40 EP narių. Kadangi mūsų čia yra tik truputį daugiau nei 40, tai sudėtinga, tačiau aš vis dar manau, kad kažką reikės daryti.

(Plojimai)

Pirmininkė. – Kadangi klausimą iškėlė mažiau nei 40 EP narių, pereisime prie balsavimo.

Marios Matsakis (ALDE). – Gerb. pirmininke, tai vyko pastaruosius penkerius metus. Tai atsitiko ne šiandien. Truputėlį per vėlu tai pastebėti tik šiandien.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Norėčiau akcentuoti, kad ši problema taikytina socialistams, galbūt kai kurioms kitoms frakcijoms, bet ne Europos liaudies partijai, kuri suvokia atsakomybę šiuo svarbiu klausimu ir čia dalyvauja daug gausiau nei kitos frakcijos.

Gérard Onesta (Verts/ALE). – (FR) Gerb. pirmininke, esate visiškai teisi. Kvorumo procedūra gali būti taikoma tik reikalaujant 40 EP narių arba posėdžio pirmininkui. Todėl, jei taip norite ir manote, kaip sakė R. Roure, kad ši diskusija yra per daug svarbi, kad būtų baigta dabar, jūs pati dabar galite reikalauti kvorumo ir atidėti šį balsavimą, jei manote, kad verta.

Mario Mauro, autorius. – (IT) Gerb. pirmininke, dėkoju G. Onestai, tačiau manau, kad nepavyko dar vienas bandymas *in extremis* išgelbėti daug kartų teistą teroristą.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, noriu tik pasakyti, kad būtent ketvirtadienio popietę buvo nagrinėjamos svarbiausios temos ir kad šias svarbias temas turime išspręsti taip pat ketvirtadienio popietę, nes jos yra neatidėliotinos. Kaltinti reikia tik tuos, kurie ketvirtadieniais nedalyvauja. Jie yra simulantai ir turėtų apmąstyti, ar reikėtų dar kartą kelti savo kandidatūras į Europos Parlamentą.

Pirmininkė. – Šis klausimas yra didesnio politinio masto. Reikia kaltinti labai daug žmonių: politines frakcijas ir atskirus narius. Gerb. G. Onesta, negaliu pažeisti tvarkos. Taisyklė sako, kad galiu patenkinti 40 EP narių reikalavimą, tačiau šiuo metu negaliu jos taikyti.

12.1. Padėtis Šri Lankoje (balsavimas)

- Prieš pradedant balsavimą dėl 2 dalies

Manuel Medina Ortega, autorius. – (ES) Dalyvauju šiame posėdyje, tačiau dėl Europos Parlamento Socialistų frakcijos priimto sprendimo nedalyvausiu balsavime. Vis dėlto esu čia.

Charles Tannock, autorius. – Gerb. pirmininke, prašau leidimo pateikti paskutinės minutės žodinį teksto pakeitimą – jei Parlamentas leis – kadangi dabar mums pavyko išspręsti tai, kas sukėlė painiavą bendroje rezoliucijoje.

Pirminiame tekste buvo parašyta „*no-fire period*“ (ugnies nutraukimo periodas), kuris mums neturėjo jokios prasmės, taigi pakeitėme jį „*paliaubomis*“. Dabar paaiškėjo, kad oficialiame pirmininkių, kurioms priklauso Europos Sąjunga, deklaracijos tekste vartojama frazė – kuri pakeista, tačiau buvo pavartota tekste – „*no-fire*“ periodas. Taigi gal galėtume pakeisti „*non-fire*“ į „*no-fire*“, o ne į žodį „*cease-fire*“ (paliaubos), nes tai geriau atitiktų oficialų pirmininkių tekstą?

Marios Matsakis (ALDE). – Gerb. pirmininke, manau, kad už to slypi kažkas daugiau, ir taip pat manau, kad Ch. Tannockas turėtų mums tai pasakyti, kol nepradėjome balsuoti. Yra dar vienas nedidelis pakeitimas.

Charles Tannock (PPE-DE), autorius. – Gerb. pirmininke, turėtume įterpti žodį „humanitarinė“ pagalba, kuris tiesiog patikslintų, apie kokią pagalbą kalbame.

Vis dėlto svarbu pakeisti į frazę „no-fire period“, kuri atitinka pirmininkių pateiktos deklaracijos tekstą.

Raül Romeva i Rueda, autorius. – (ES) Taip, yra dar kai kas, tačiau nežinau, ar tai nesusipratimas. Teoriškai versija, kurią turime dėl žodinio pakeitimo, tekste turėtų būti „cease-fire“, o ne „non-fire“. Ar teisingai, o gal aš neteisingai supratau?

Tekste turėtų būti frazė „cease-fire“.

Charles Tannock, autorius. – Gerb. pirmininke, ką tik suvokiau, kad dėl pakeitimų spausdinimo tvarkos balsavimo sąraše aš iš tikrųjų perskaičiau K konstatuojamosios dalies žodinį pakeitimą. Apgailestauju dėl painiavos, tačiau iš tikrųjų dabar keičiame 2 dalį. Tai turėtų paaiškinti, kodėl įvyko tam tikra painiava. Ar galėtume sukeisti balsavimo sąrašą? Apgailestauju, tačiau mano sąraše klausimai pateikti netinkama tvarka. Aš iš tikrųjų perskaičiau pakeitimą, kuris buvo skirtas veikiau K konstatuojamajai daliai, o ne 2 daliai, t. y. tekstui, dėl kurio balsuosime po to. Apgailestauju dėl painiavos.

Antros dalies pakeitimas, kuris turėtų būti toks, kokį perskaitėme anksčiau, yra: „laikosi nuomonės, kad karinė pergalė prieš LTTE nebūtinai reikštų, kad bus ieškoma politinio sprendimo ilgalaikiai taikai užtikrinti“. Taip yra pateikta balsavimo sąraše.

(Parlamentas pritarė priimti žodinį pakeitimą)

Marios Matsakis (ALDE). – Gerb. pirmininke, kad būtų korektiškiau, manau, turime balsuoti dėl K konstatuojamosios dalies.

- Prieš pradedant balsavimą dėl IA konstatuojamosios dalies

Charles Tannock, autorius. – Gerb. pirmininke, dabar pakartosiu teisingai dėl R. Romeva i Rueda.

K konstatuojamoji dalis, pakeista žodiniu pakeitimu, dabar turėtų skambėti taip: „kadangi Tokijo konferencijos pirmininkės kartu paragino Šri Lankos Vyriausybę ir LTTE laikinai paskelbti „ugnies nutraukimo laikotarpį“ ir sudaryti sąlygas evakuoti sergančiuosius ir sužeistuosius ir leisti suteikti humanitarinę pagalbą civiliams gyventojams“.

(Parlamentas pritarė priimti žodinį pakeitimą)

12.2. Birmos pabėgėlių padėtis Tailande (balsavimas)

- Prieš pradedant balsavimą dėl 2 dalies

Charles Tannock, autorius. – Gerb. pirmininke, dar kartą atkreipiu dėmesį, kad pareigūnai žodinius pakeitimus iš tikrųjų surašė ne tokia tvarka, kokia dabar dėl jų balsuojama, taigi šį kartą pasirinkdamas tinkamą tvarką būsiu labai apdairus. 2 dalyje norime įterpti tokius žodžius dalies pabaigoje: „taip pat kaip tyčinį skurdinimą, neteisėtą apmokestinimą ir žemės konfiskavimą“.

(Parlamentas pritarė priimti žodinį pakeitimą)

- Prieš pradedant balsavimą dėl 5 dalies

Charles Tannock, autorius. – Gerb. pirmininke, 5 dalis žodiniu pakeitimu papildoma taip: „palankiai vertina Tailando Vyriausybės bendradarbiavimą su Jungtinių Tautų vyriausioju pabėgėlių komisaru ir ragina nedelsiant ir visapusiškai susitikti su visais sulaikytais rohingų tautybės valtimis plaukusiais žmonėmis, kad galima būtų iširti jų apsaugos poreikius; taip pat ragina Tailando Vyriausybę pasirašyti 1951 m. Jungtinių Tautų konvenciją dėl pabėgėlių statuso ir jos 1967 m. protokolą“.

(Parlamentas pritarė priimti žodinį pakeitimą)

Charles Tannock, autorius. – Gerb. pirmininke, perskaitysiu visą žodiniu pakeitimu pakeistą 6 dalies tekstą: „pabrėžia, kad valtimis plaukiančių pabėgėlių problema, su kuria susiduria Tailandas ir kitos šalys, iš esmės yra regiono problema; teigiamai vertina Tailando Vyriausybės pastangas plėtoti regiono kaimynių bendradarbiavimą siekiant spręsti rohingų tautybės žmonių problemą; šiuo atžvilgiu teigiamai vertina tai, kad 2009 m. sausio 23 d. Tailando užsienio reikalų nuolatinis sekretorius Virasakdi Futrakul surengė

susitikimą su Indijos, Indonezijos, Bangladešo, Malaizijos ir Birmos ambasadoriais; ir prašo Pietryčių Azijos valstybių asociacijos (ASEAN) narių, ir ypač jai pirmininkaujančio Tailando ir atitinkamų tarptautinių organizacijų dirbti siekiant visam laikui išspręsti šią užsitęsusią problemą;“.

(Parlamentas pritarė priimti žodinį pakeitimą)

Charles Tannock, *autorius*. – Gerb. pirmininke, E konstatuojamoji dalis turėtų skambėti taip: „kadangi Jungtinių Tautų pabėgėlių agentūra išreiškė savo susirūpinimą dėl pranešimų apie blogą elgesį su Birmos pabėgėliais ir jai buvo suteikta galimybė susitikti su kai kuriais iš 126 rohingų tautybės pabėgėlių, kuriuos Tailando valdžia iki šiol laiko suimtus,“.

(Parlamentas pritarė priimti žodinį pakeitimą)

12.3. Brazilijos atsisakymas išduoti Cesare Battisti (balsavimas)

13. Balsavimo ketinimai ir pataisymai (žr. protokolą)

14. Veiksmai įgyvendinant Parlamento pozicijas ir rezoliucijas (žr. protokolą)

15. Sprendimai dėl kai kurių dokumentų (žr. protokolą)

16. Per šį posėdį priimtų tekstų perdavimas (žr. protokolą)

17. Į registrą įrašyti raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 116 straipsnis) (žr. protokolą)

18. Kitų posėdžių kalendorinis planas (žr. protokolą)

19. Sesijos atidėjimas

(Posėdis baigtas 16.35 val.)

PRIEDAS (Atsakymai raštu)

KLAUSIMAI TARYBAI (Už šiuos atsakymus atsakinga Europos Vadovų Tarybai pirmininkaujanti valstybė)

Klausimas nr. 6, kurį pateikė Mairead McGuinness (H-1046/08)

Tema: Maisto kainos

Ar galėtų Taryba pareikšti savo nuomonę dėl praėjusį gruodžio mėn. paskelbto Komisijos komunikato dėl maisto produktų kainų Europoje (COM(2008)0821)? Ar Taryba mano, kad komunikate tinkamai atsižvelgiama į dabartinę rinkos padėtį, kai stipriai nukrito žemės ūkio pagrindinių produktų kainos ir energijos kainos?

Ar Taryba mano, kad būtina vykdyti geresnę rinkos stebėseną ir tyrimus, siekiant prisitaikyti prie žemės ūkio pagrindinių produktų ir maisto produktų kainų svyravimų?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra įpareigojantis nei Tarybai, nei jos nariams, 2009 m. vasario mėn. Europos Parlamento dalinės sesijos metu Strasbūre per klausimų valandą (klausimai Tarybai) žodžiu pateikta nebuvo.

Taryba norėtų informuoti gerbiamąjį Parlamento narę, kad Komisijos komunikatas dėl maisto produktų kainų Europos Tarybai buvo pateiktas 2009 m. sausio 19 d. sesijos metu. Komunikatas parengtas atsižvelgiant į 2008 m. birželio mėn. Europos Vadovų Tarybos prašymą ištirti smarkaus maisto produktų kainų padidėjimo, po kurio dar smarkiau padidėjo pagrindinių produktų kainos, priežastis.

Komunikate apžvelgiami paskutiniai žemės ūkio pagrindinių produktų ir maisto produktų kainų pokyčiai. Komunikate siūlomi maisto produktų grandinės veikimo gerinimo būdai, nustatant jos veikimą gerinančią darbo programą. Be to, komunikate inter alia pažymimas poreikis suderinti pasaulinį maisto produktų tiekimą ir paklausą ir panaikinti kliūtis tarptautinei prekybai.

Tarybai pirmininkaujanti valstybė mano, kad Tarybos diskusijos buvo naudingos ir suteikė galimybę Tarybos narėms pasikeisti nuomonėmis šiuos svarbiu klausimu. Diskusijų metu buvo pareikšta įvairių nuomonių. Pavyzdžiui, kai kurios delegacijos kėlė klausimą dėl silpnos gamintojų padėties didelių mažmeninės prekybos tinklų atžvilgiu ir dėl to, kad būtina, jog kainų sumažėjimas būtų matomas visoje maisto produktų tiekimo grandinėje.

Dauguma delegacijų pritarė tam, kad būtina atidžiau stebėti rinką, ir Komisija įsipareigojo dar kartą pateikti pranešimą šiuo klausimu iki 2009 m. pabaigos.

*
* *

Klausimas nr. 7, kurį pateikė Seán Ó Neachtain (H-1048/08)

Tema: Centrinės Afrikos Respublikos stabilumas

2008 m. gruodžio mėn. Tarptautinės krizės grupės „Krizės stebėjimo grupės“ (angl. Crisis Watch) pranešė, kad dar niekuomet nebuvo tokios didelės rizikos, kad atsinaujins smurtas Centrinėje Afrikos Respublikoje. Būdama tarp Čado, Sudano ir Kongo Demokratinės Respublikos (KDR), Centrinė Afrikos Respublika (CAR) taip pat patiria riziką dėl vidaus nestabilumo. Baiminamasi, ar bus išlaikytas trapus šalies stabilumas, nes trūksta gerai išmokytų, patyrusių ir tinkamai aprūpintų įranga karių, taip pat trūksta tarptautinės bendruomenės politinės valios. Ką Taryba gali padaryti ir ką ji padarys, kad būtų užtikrinta, kad CAR netaptų dar vienu Čadu ar KDR?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra įpareigojantis nei Tarybai, nei jos nariams, 2009 m. vasario mėn. Europos Parlamento dalinės sesijos metu Strasbūre per klausimų valandą (klausimai Tarybai) žodžiu pateikta nebuvo.

Taryba dar kartą pareiškė susirūpinimą dėl besitęsiančios humanitarinės krizės Centrinės Afrikos Respublikos (CAR) šiaurės rytuose. Taryba taip pat žino tai, kad šioje zonoje (CAR) reikia sukurti tokias sąlygas, kurios būtų palankios savanoriškam, saugiam ir tvariam pabėgėlių ir šalies viduje perkeltų asmenų grįžimui ir regiono atstatymui, taip pat ekonominei ir socialinei plėtrai.

Dėl šios priežasties ES teikia įvairių pagalbą Centrinei Afrikos Respublikai kaip ir Čadui. ESGP operacija EUFOR Čadas/RCA yra viena iš tokios daugialypės pagalbos formų. Papildomą paramą teikia Komisija, remdama vystymosi srities bendradarbiavimą ir teikdama humanitarinę pagalbą.

ES operacija EUFOR Čadas/RCA kartu su JT misija MINURCAT ir UNAMID Darfūre jau svariai prisidėjo prie regiono stabilizavimo. Operacija EUFOR Čadas/RCA teikiama apsauga pabėgėliams, šalies viduje perkeltiems asmenims ir humanitarinę pagalbą teikiančiam personalui.

EUFOR Čadas/RCA yra karinė jungiamoji dvylika mėnesių truksianti operacija, kuri baigsis 2009 m. kovo 15 d. Taryba pabrėžė, kad labai svarbu, jog pasibaigus EUFOR įgaliojimams, būtų visapusiškai panaudota Jungtinių Tautų misija Čade ir CAR (MINURCAT), kuri patvirtinta JT Saugumo Tarybos rezoliucijoje 1861 (2009 m.). Visapusiškas MINURCAT išnaudojimas yra labai svarbi vienijanti jėga veiksmingai reaguojant į ne karines grėsmes, pavyzdžiui, banditizmą ir nusikalstamumą.

Atsižvelgdama į tai ir pasikonsultavusi su Centrinės Afrikos valdžia, Taryba primygtinai pareikalavo, kad būtų imtasi visų žingsnių užtikrinti, kad būtų suderinti visi ES operacijos tęstinumo veiksmai, įskaitant Jungtinių Tautų operaciją pagal rezoliucijos 1778 10 straipsnį.

*
* *

Klausimas nr. 8, kurį pateikė Liam Aylward (H-1051/08)

Tema: Naujos iniciatyvos, skirtos kovai su vaikų darbu

Kokias iniciatyvas, skirtas kovai su pasauliniu vaikų išnaudojimu ir vaikų darbu, vykdo Taryba?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra įpareigojantis nei Tarybai, nei jos nariams, 2009 m. vasario mėn. Europos Parlamento dalinės sesijos metu Strasbūre per klausimų valandą (klausimai Tarybai) žodžiu pateikta nebuvo.

Kova su vaikų darbu yra pagrindinis Europos Sąjungos žmogaus teisių darbotvarkės elementas ir šią problemą reikia spręsti visais lygiais taikant įvairius veiksmus. ES taiko išsamų metodą, skirtą visoms vaikų darbo formoms panaikinti ir apimančią politinio, prekybos ir vystymo valdymo aspektus. Metodas apima ir veiksmus, susijusius su skurdo mažinimu, darbo rinka, socialiniu dialogu ir socialine apsauga, be to, pabrėžiamas nemokamas ir visuotinis pradinis švietimas.

Pirmininkaujanti Čekija ketina pradėti diskusijas dėl daugelio su vaikų apsauga susijusių klausimų. Pirmininkaujanti valstybė ypač daug dėmesio skirs aktyviam policijos bendradarbiavimui ieškant dingusių vaikų, geresniam Šengeno informacinės sistemos (angl. SIS) naudojimui šiam tikslui ir bendriems veiksams, skirtiems kovai su neteisėta informacija internete. Be to, pirmininkaujanti Čekija tęs pirmininkavusios Prancūzijos veiklą ir atsižvelgs į Tarybos išvadą dėl Vaikų gelbėjimo projekto (angl. Child Alert). Sausio 15–16 d. Prahoje vykusio Teisingumo ir vidaus reikalų ministrų neoficialaus susitikimo pagrindinė tema buvo vaikų apsauga, be to, ši tema bus aptariama ministrų konferencijose „Saugesnis internetas vaikams“ ir „Vaikams draugiška Europa“, kurios abi įvyks balandžio mėn.

Remdamasi 2008 m. gegužės mėn. ES Bendrųjų reikalų ir išorės santykių tarybos (GAERC) išvadomis dėl vaikų darbo, Europos Komisija rengia pranešimą, skirtą pabrėžti esančias kovos su vaikų darbu priemones; pirmininkaujanti Čekija laukia šio pranešimo rezultatų.

Be to, Komisija planuoja 2009 m. kovo mėn. Tarybai pateikti Tarybos pagrindų direktyvos dėl kovos su seksualiniu vaikų išnaudojimu ir vaikų pornografija persvarstymą. Pirmininkaujanti Čekija yra pasirengusi pradėti aktyvias derybas dėl atitinkamos iniciatyvos, kuria siekiama sukurti veiksmingesnę kovos su seksualiniais nusikaltimais prieš vaikus priemonę. Be to, pirmininkaujant Čekijai, 2009 m. kovo mėn. Prahoje bus surengta baudžiamosios teisės konferencija dėl „Pažeidžiamų aukų apsaugos ir padėties esant baudžiamosioms procedūroms“.

Kalbant apie žmogaus teises, pirmininkaujančios Čekijos tikslas bus pagerinti ES institucijų bendradarbiavimą ir partnerystę su nevyriausybinėmis organizacijomis ir prisidėti prie atitinkamų ES finansinių priemonių veiksmingumo padidinimo. 2009 m. tikimasi įvertinti atnaujintą Europos iniciatyvą demokratijai ir žmogaus teisėms remti (angl. EIDHR). EIDHR apima veiksmus, kuriais siekiama užkirsti kelią vaikų verbavimui į ginkluotus konfliktus ir skatinti vaikų pasitraukimą iš tokių konfliktų, taip pat naują integraciją.

*
* *

Klausimas nr. 9, kurį pateikė Eoin Ryan (H-1053/08)

Tema: Pasaulinės finansinių paslaugų rinkos geresnis reguliavimas ir priežiūra

Kokias iniciatyvas, skirtas užtikrinti pasaulinės finansinių paslaugų rinkos geresnį reguliavimą ir priežiūrą, vykdo Taryba kartu su Jungtinėmis Valstijomis, Kinija ir Indija?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra įpareigojantis nei Tarybai, nei jos nariams, 2009 m. vasario mėn. Europos Parlamento dalinės sesijos metu Strasbūre per klausimų valandą (klausimai Tarybai) žodžiu pateikta nebuvo.

Tarybai pirmininkaujanti valstybė reguliariai dalyvauja posėdžiuose ir susitikimuose valstybių vadovų lygiu su įvairiomis trečiosiomis valstybėmis, įskaitant JAV, Kiniją ir Indiją. Šiuose posėdžiuose aptariami abiem pusėms aktualūs klausimai, įskaitant finansines paslaugas, ir, kur įmanoma, ieškoma bendro supratimo. Nepaisant to, neturėdama pasiūlymo iš Komisijos, Taryba negali patvirtinti jokio teisėkūros akto. Dabartinės finansų krizės akivaizdoje susitikimai su partneriais pasauliniu lygiu tampa ypač svarbūs.

Kalbant apie santykius su JAV, reikėtų pabrėžti Transatlantinės ekonomikos tarybos (angl. TEC) svarbą. Ši taryba buvo įkurta 2007 m., siekiant peržiūrėti ES ir JAV ekonomikos integracijos pagrindus ir tai inter alia apima finansų rinkų integravimą.

Be to, Europos Komisija jau kelerius metus su pagrindiniais ekonominiais partneriais vykdo reguliarius dialogus finansinių paslaugų reguliavimo srityje ir kai kuriais atvejais vykdo makroekonominį dialogą. Toks bendravimas buvo pradėtas 2002 m. ES–JAV reguliavimo dialogu, 2005 m. ES–Kinijos dialogu ir 2006 m. ES–Indijos dialogu.

Taryba nedalyvauja šiuose dialoguose, tačiau stebi pažangą dalyvaudama Finansinių paslaugų komitete ir Ekonomikos ir finansų komitete. Jei reikia, Komisija informuoja Tarybą apie pažangą ir vyksta neoficialus keitimasis nuomonėmis.

Galiausiai reikia priminti, kad 2008 m. lapkričio 15 d. Vašingtone buvo surengtas Didžiojo dvidešimtuko (G-20) posėdis, skirtas pasirengti rimtiems iššūkiams, kuriuos dėl dabartinės krizės patiria pasaulinė ekonomika ir finansų rinkos. Šiame susitikime Tarybai atstovavo pirmininkaujanti valstybė. Didžiojo dvidešimtuko valstybių vadovai sutarė dėl ambicingo priemonių plano, kurio bus imamasi trumpuoju ir vidutiniu laikotarpiu ir kuriame bus siekiama gerinti tarptautinį finansinį reguliavimą. Šis procesas bus tęsiamas – kitas posėdis numatytas šių metų balandžio 2 d. – ir šiuo darbu greičiausiai bus padėti pamatai svarbiausiems tarptautiniams pagrindams, skirtiems pasaulinės finansinių paslaugų rinkos geresniam reguliavimui ir priežiūrai.

*
* *

Klausimas nr. 10, kurį pateikė Brian Crowley (H-1055/08)

Tema: Bendroji energetikos politika

Kokias iniciatyvas rengia pirmininkaujanti Čekija, skirtas bendrajai energetikos politikai ir bendriems Europos Sąjungos veiksams užtikrinti, derantis dėl energijos tiekimo?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra įpareigojantis nei Tarybai, nei jos nariams, 2009 m. vasario mėn. Europos Parlamento dalinės sesijos metu Strasbūre per klausimų valandą (klausimai Tarybai) žodžiu pateikta nebuvo.

Neseniai vykęs Rusijos ir Ukrainos ginčas dėl dujų parodė, kad svarbu stiprinti Sąjungos energetikos politiką. Pirmininkaujanti Čekija energetiką įtraukė į tris svarbiausius politinius prioritetus daug anksčiau, nei buvo sutrikdytas tiekimas, ir dar kartą buvo pademonstruotas ES pažeidžiamumas energetinio priklausomumo prasme. Kaip prieš dvi savaites Budapešte vykusiam Nabucco susitikime aiškiai pasakė ministras pirmininkas M. Topolánek, Europos bendroji energetikos politika yra ypač reikalinga. Dabartinis pirmininkaujančios Čekijos uždavinys yra pasinaudoti susidariusia padėtimi ir nustatyti kuo veiksmingesnes trumpalaikes, vidutinio laikotarpio ir ilgalaikes priemones, skirtas užkirsti kelią dideliems tiekimo sutrikdymams ateityje ir pagerinti pajėgumus susidoroti su tiekimo trikdžių pasekmėmis, jei tokių atsirastų. Sausio 12 d. buvo surengtame neeiliniame Energetikos tarybos posėdyje buvo nustatytos priemonės, kurių reikia imtis šiuo klausimu.

Kalbant apie ilgalaikes strategines priemones, reikia paminėti, kad atsakymas yra tiekimo maršrutų, tiekėjų ir šaltinių įvairinimas. Nesvarbu, ar kalbėsime apie Nordstream, Nabucco, Southstream, ar SGD terminalus, įvairinimas duos naudos, nes sumažės mūsų energetinis priklausomumas ir sustiprės ES derybinės pozicijos, derantis su partneriais.

Kalbant apie vidutinės trukmės priemones, reikia pasakyti, kad turi būti nustatyta trūkstama energetikos infrastruktūra ir jungtys ir turi būti spartinamas jų kūrimas. Europos vidaus energetikos rinka niekuomet neveiks, jei nebus lengvai pasiekiamo tarptautinio tiekimo galimybių. Tą patį galima pasakyti ir apie Europos solidarumą. Reikia spręsti energetinių salų problemas. Norint tai padaryti, būtina sutelkti reikalingus finansinius išteklius, t. y. iš EIB ar ERPB. Pirmininkaujanti valstybė sieks, kad Europos ekonomikos gaivinimo plane pirmenybė būtų teikiama energetikos infrastruktūros projektams.

Be to, trumpalaikės skubios priemonės taip pat turėtų sudaryti sąlygas padėti valstybėms narėms, kurioms to reikia. Slovakijos ir Bulgarijos pavyzdžiai parodė, kad tiesiog būtina sustiprinti dvišalius ir regioninius solidarumo susitarimus.

Buvo nustatyta ir kitų naudingų priemonių, pavyzdžiui, didesnis dujų tiekimo skaidrumas, nustatant poreikio ir saugojimo kiekius valstybėse narėse ir tiekimo ir (arba) tranzito valstybėse, įdiegus patikimą matavimo sistemą. Ankstyvojo išpėjimo sistema turėtų būti įvertinta ir padaryta prieinama tranzito valstybėms.

Persvarstyti Direktyvą dėl gamtinių dujų tiekimo saugumo užtikrinimo taip pat gali būti labai svarbu. Visos šios priemonės sustiprins ES ir sudarys sąlygas su energijos tiekėjais kalbėti vienu balsu.

Sąjungos energetikos politika grindžiama 2007 m. kovo mėn. Europos Vadovų Tarybos patvirtintu veiksmų planu. Vykdomi šio veiksmų plano įgyvendinimo darbai. Energetikos politiką dar labiau sustiprins Komisijos antroji strateginė energetikos peržiūra, Tarybai pateikta 2008 m. lapkričio mėn., kurioje didžiausias dėmesys skirtas energetiniam saugumui ir solidarumo poreikiui.

Taryba vasario 19 d. iš naujo apsvaustys padėtį ir nuspręs dėl tolesnių konkrečių priemonių, nustatytų Antrojoje strateginėje energetikos peržiūroje, ir dėl sausio 12 d. patvirtintų priemonių tęstinumo. Šis darbas padės pagrindus kovo mėn. Europos Vadovų Tarybai susitarti dėl reagavimo būdų, kuriais bus siekiama plėtoti bendrąją energetikos politiką, ypač sprendžiant dėl energetinio saugumo didinimo.

Kitas svarbus bendrosios energetikos politikos elementas yra energetinis efektyvumas. Šioje srityje Taryba vertins įvairius Komisijos pastaruoju metu kartu su Antrąja strategine energetikos peržiūra pateiktus pasiūlymus, t. y. pasiūlymą dėl pastatų energinio naudingumo (nauja redakcija), pasiūlymą dėl su energija susijusių produktų energijos naudojimo efektyvumo ženklavimo (nauja redakcija) ir pasiūlymą dėl padangų ženklavimo atsižvelgiant į degalų naudojimo efektyvumą (nauja redakcija).

*

* *

Klausimas nr. 11, kurį pateikė Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-1057/08)

Tema: Subsidiarumo principas švietimo ir socialinių reikalų srityse

Kaip Taryba ketina išlaikyti subsidiarumo principą su švietimu, socialiniais reikalais ir privačia teise susijusiose srityse?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra įpareigojantis nei Tarybai, nei jos nariams, 2009 m. vasario mėn. Europos Parlamento dalinės sesijos metu Strasbūre per klausimų valandą (klausimai Tarybai) žodžiu pateikta nebuvo.

Taryba yra pasiryžusi visapusiškai laikytis subsidiarumo principo. Ji, remdamasi EB sutarties 5 straipsniu, ir toliau užtikrins, kad Bendrijos veiksmų būtų imamasi tik tada ir tokia apimtimi, kai siūlomo veiksmo tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti.

Svarstydamas bet kokią pasiūlymą dėl veiksmo bendrijos lygiu, Taryba ne tik išnagrinėja pasiūlymo turinį, bet ir įvertina tai, ar pasiūlymas atitinka subsidiarumo ir proporcingumo tikslus. Taryba nepritaris jokiame pasiūlymui, jei nuspręs, kad pasiūlymas neatitinka šių tikslų.

Tas pats taikoma ir gerbiamosios Parlamento narės minimose švietimo, socialinių reikalų ir privačios teisės srityse. Be to, abiejose šiose srityse sutartyje nustatyta, kad Bendrija siekia remti ir papildyti valstybių narių veiklas. Taryba ypač akylai stengiasi užtikrinti, kad Bendrijos veiksmas švietimo srityje atitiktų reikalavimą dėl valstybių narių atsakomybės už mokymo turinį ir švietimo sistemų organizavimą ir atitiktų valstybių narių kultūrinę ir kalbinę įvairovę.

*
* *

Klausimas nr. 12, kurį pateikė Jim Higgins (H-1059/08)

Tema: Regioninė plėtra

Ar galėtų Taryba nurodyti savo specialius tikslus teritorinės sanglaudos srityje ir pasakyti, ką ji darys, siekdama išspręsti Bendrijoje esančių ekonominės, socialinės ir aplinkos plėtros erdvių skirtumų klausimą?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra įpareigojantis nei Tarybai, nei jos nariams, 2009 m. vasario mėn. Europos Parlamento dalinės sesijos metu Strasbūre per klausimų valandą (klausimai Tarybai) žodžiu pateikta nebuvo.

Taryba daug dėmesio skiria teritorinei sanglaudai, kaip vienam iš pagrindinių Sanglaudos politikos aspektų, kuriuo siekiama spręsti teritorinius ekonomines, socialines ir aplinkos plėtros Europos Sąjungoje skirtumus. Taryba pripažįsta Sanglaudos politikos svarbą 2007–2013 m. laikotarpiu, sudarydama sąlygas valstybėms narėms atsižvelgti į teritorinį aspektą. Šiuo metu dar vyksta viešos diskusijos dėl 2008 m. spalio 6 d. Komisijos Žaliosios knygos dėl teritorinės sanglaudos, todėl Taryba dar nenustatė savo galutinės pozicijos dėl šios knygos turinio. Negalutinės šių viešų diskusijų išvados bus pateiktos už regioninę plėtrą atsakingų ministrų neoficialaus susitikimo metu, kuris įvyks 2009 m. balandžio mėn. Mariánské Lázně (Čekijos Respublika).

Tačiau pirmininkavusi Prancūzija parengė tarpinį pranešimą⁽⁴⁾, kuris skelbiamas viešai.

Šio tarpinio pranešimo pagrindinėse išvadose buvo visapusiškai pritarta šiems tikslams:

- regionų skirtumams sumažinti plėtros prasme;
- tvariai ir suderintai visos ES teritorijos plėtrai, atsižvelgiant į specifines atskirų regionų ypatybes, siekiant užtikrinti tinkamas gyvenimo sąlygas visoje Sąjungoje;
- principui, pagal kurį visos teritorijos turėtų turėti bent minimalią prieigą prie pagrindinės transporto infrastruktūros, naujų informacijų ir komunikacijų technologijų ir visuotinės svarbos paslaugų, pavyzdžiui, sveikatos priežiūros ir švietimo, skatinti;
- poreikiui, kad ir Bendrijos, ir nacionalinėmis sektorinėmis politikos kryptimis būtų geriau atsižvelgiama į politikos įvairių poveikį teritorijoms remti ir paramai teikti esant tvirtesnėms sąsajoms su kitomis Europos politikos kryptimis, turinčiomis teritorinį poveikį.

Tačiau pranešime taip pat nurodyta, kad kai kurios delegacijos pareiškė susirūpinimą dėl tam tikrų Žaliosios knygos aspektų.

⁽⁴⁾ dok. 17580/08

Taryba ir toliau atidžiai stebės šį klausimą ir ypač uoliai tęs darbą po to, kai bus baigtos diskusijos dėl viešųjų diskusijų dėl Komisijos Žaliosios knygos. Taryba galės patvirtinti oficialią poziciją, po to, kai Komisija po šių diskusijų pateiks savo pasiūlymą.

*
* *

Klausimas nr. 13, kurį pateikė James Nicholson (H-1062/08)

Tema: Produktų kilmė ir (arba) maisto produktų ženklavimas

Ar Taryba svarstė visų maisto produktų kilmės ženklavimo nustatymą, kuriuo siekiama atsekamumo ir skaidrumo, atsižvelgdama į paskutinius įvykius, padariusius poveikį kiaulių pramonei?

Ar Taryba sutinka, kad tai yra vienintelis būdas užtikrinti vartotojų pasitikėjimą maisto pramone?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra įpareigojantis nei Tarybai, nei jos nariams, 2009 m. vasario mėn. Europos Parlamento dalinės sesijos metu Strasbūre per klausimų valandą (klausimai Tarybai) žodžiu pateikta nebuvo.

Kilmės ženklavimo klausimas šiuo metu svarstomas ir Taryboje, ir Europos Parlamente. Taip daroma remiantis Komisijos pasiūlymu dėl reglamento Europos Parlamentui ir Tarybai dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams⁽⁵⁾.

Pagal dabartinius Bendrijos teisės aktus kilmės ženklavimas būtinas:

- kai vartotojai gali būti klaidinami dėl tikrosios maisto produktų kilmės ar kilmės vietos,
- taikant specialias taisykles, pavyzdžiui, skirtas vaisiams ir daržovėms, jautienai, vynui, medui, žuviai ir importuotai paukštienai.

Kalbant apie maisto produkto kilmės šalies ar vietos ženklavimą, pagrindiniai reikalavimai siūlomame naujame teisės akte išlieka tokie patys. Todėl ženklavimas ir toliau bus neprivalomas, nebent informacijos neteikimas galėtų suklaidinti vartotoją – tokiu atveju ženklavimas taptų privalomas. Komisijos pasiūlymu taip pat siekiama paaiškinti sąlygas, pagal kurias valstybės narės gali patvirtinti nacionalines taisykles dėl kilmės ženklavimo.

Toks metodas grindžiamas požiūriu, kad maisto produktų ženklavimas, įskaitant kilmės nurodymą, yra svarbiausia vartotojo informavimo priemonė. Pats kilmės ženklavimas negali būti vertinamas kaip prie maisto saugos prisidedanti priemonė, nes tai neparodo užteršimo priežasčių, kurias nurodė geriamasis Parlamento narys.

Visas teisėtai į Europos Sąjungos rinką patenkantis maistas ir pašarai turi būti saugūs, nepaisant kilmės. Siekiant saugoti vartotojų pasitikėjimą, šis bendras principas ir toliau turi būti ES maisto saugos politikos kertinis akmuo.

*
* *

Klausimas nr. 14, kurį pateikė Claude Moraes (H-1064/08)

Tema: Tūkstantmečio vystymosi tikslų pasiekimas

2008 m. birželio mėn. Taryba paskelbė, kad 2008 m. „turi būti lūžio taškas didinant bendras pastangas, kuriomis naikinamas skurdas ir siekiama tvaraus vystymosi, kad būtų užtikrinta, jog iki 2015 m. pasauliniu lygiu bus pasiekti visi Tūkstantmečio vystymosi tikslai (TVT)“.

Apie kokią pažangą, siekiant TVT, gali informuoti Taryba ir ar Taryba mano, kad 2008 m. tapo tokiu lūžio tašku?

Be to, kokių iniciatyvų planuoja imtis Taryba ateinančiais metais, kad padėtų užtikrinti, jog visi TVT bus pasiekti iki 2015 m.?

⁽⁵⁾ COM(2008)40 final - 2008/0028 (COD).

Atsakymas

(EN) Ši atsakymo, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra įpareigojantis nei Tarybai, nei jos nariams, 2009 m. vasario mėn. Europos Parlamento dalinės sesijos metu Strasbūre per klausimų valandą (klausimai Tarybai) žodžiu pateikta nebuvo.

ES parodė pasiryžimą remti Tūkstantmečio vystymosi tikslų (TVT) įgyvendinimą patvirtindama „ES darbotvarkę dėl veiksmų dėl TVT“, kuriai 2008 m. birželio mėn. pritarė Europos Vadovų Taryba. Šioje veiksmų darbotvarkėje nustatytos kartinės gairės, kurios prisidės siekiant minėto tikslo, ir pateikiami ES veiksmų, kuriais vykdomi ES jau įvykdyti įsipareigojimai, pavyzdžiai.

ES darbotvarkėje nustatyti prioritetiniai veiksmai tokiose svarbiuose srityse, kaip švietimas, aplinka, sveikata, vanduo ir sanitarija, žemės ūkis, vargingųjų mokymas, infrastruktūra ir lyčių lygybė. Taip pat reikia imtis veiksmų gerinant bendresnių klausimų integraciją į visus sektorius. ES pasiūlė savo partneriams siekiant vystymosi tikslų pasidalyti šia Veiksmų darbotvarkę, į kurią taip pat turėtų būti atsižvelgta rengiant bendrą Afrikos ir ES strategiją ir įvairius susitarimus dėl partnerystės, kurie buvo patvirtinti Lisabonos viršūnių susitikime. Tai, kad darbotvarkę vykdydys ir valstybės partnerės, bus sėkmės faktorius, užtikrinantis darbotvarkės sėkmę.

Atsižvelgdama į kai kurių valstybių ir kai kuriose srityse padarytą pažangą, ES yra įsitikinusi, kad vis dar galima pasiekti visus TVT visuose pasaulio regionuose, jei nuo dabar iki 2015 m. bus vykdomi bendri ir darnūs veiksmai. Tačiau ES yra rimtai susirūpinusi dėl TVT siekimo tendencijos poveikių daugelyje valstybių ir regionų, ypač į pietus nuo Sacharos esančioje Afrikos dalyje.

Atsirado naujų iššūkių, kurie gali sutrukdyti pasiekti TVT: pasaulinė finansų krizė, didelės ir nestabilios maisto ir būtiniausių produktų kainos. Naujų veikėjų atsiradimas lėmė sudėtingesnę pagalbos teikimo sistemą. Vis svarbesniu prioritetu tampa kova su klimato kaita ir besivystančių šalių prisitaikymo pajėgumų didinimas, ir tam dedama vis daugiau bendrų pastangų papildomos pagalbos forma. Norint susidoroti su šiais naujais iššūkiais, reikia naujų tarptautinės bendruomenės įsipareigojimų remiant Monterėjaus susitarimą ir pasirengimo imtis tolesnių veiksmų.

Dalyvaudama Dohos konferencijoje dėl vystymo finansavimo skirtose gairėse ES nurodė, kad vargingiausios ir nestabilia padėtimi pasižyminčios valstybės neturėtų tapti dabartinės krizės aukomis, ir ši krizė neturi pakenkti su Monterėjaus susitarimu susijusiems įsipareigojimams įgyvendinti ir pasiekti TVT.

Atsižvelgdama į tai, ES ir toliau išlaikys lyderės vaidmenį teikdama finansinę paramą TVT siekti, įskaitant OVP įsipareigojimų išlaikymą, ir dės visas pastangas, kad būtų užtikrinti platesnės tarptautinės bendruomenės ambicingi konkretūs veiksmai. Taryba šiuos klausimus išsamiai aptars 2009 m. gegužės mėn. GAERC posėdyje.

*
* *

Klausimas nr. 15, kurį pateikė Bernd Posselt (H-1068/08)

Tema: Žmogaus teisės Kuboje

Kaip Taryba vertina žmogaus teisių padėtį Kuboje, ypač Ricardo González'o Alfonso, kuris laikomas kalėjime jau daugiau nei penkerius metus ir kurį organizacija „Reporteriai be sienų“ 2008 m. gruodžio mėn. išrinko metų žurnalistu?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra įpareigojantis nei Tarybai, nei jos nariams, 2009 m. vasario mėn. Europos Parlamento dalinės sesijos metu Strasbūre per klausimų valandą (klausimai Tarybai) žodžiu pateikta nebuvo.

Žmogaus teisių ir nuomonės ir išraiškos laisvės laikymasis ir skatinimas yra pagrindinis ES išorės santykių politikos elementas.

Savo 2008 m. birželio 23 d. išvadoje Taryba paragino Kubos Vyriausybę veiksmingai gerinti žmogaus teisių padėtį inter alia besąlygiškai paleidžiant į laisvę visus politinius kalinius, be kita ko, tuos, kurie buvo sulaikyti ir nuteisti 2003 m. Taryba taip pat paragino Kubos Vyriausybę tarptautinėms humanitarinėms organizacijoms palengvinti prieigą prie Kubos kalėjimų. Taryba „dar kartą patvirtino, kad yra pasiryžusi tęsti dialogą su Kubos valdžios institucijomis ir su pilietinės visuomenės atstovais bei demokratine opozicija laikydamasi

ES politikos šiose srityse tam, kad būtų skatinama pagarba žmogaus teisėms ir reali pažanga siekiant pliuralistinės demokratijos“. ES toliau teiks praktinę paramą taikiems pokyčiams visuose Kubos visuomenės sektoriuose ir ragins Kubos Vyriausybę užtikrinti laisvę skleisti informaciją ir reikšti savo įsitikinimus, įskaitant prieigą prie interneto.

Dialogas su Kubos Vyriausybe buvo atnaujintas ministrų susitikime 2008 m. spalio 18 d. Šis susitikimas suteikė progą ES pateikti Kubos Vyriausybei savo požiūrį į demokratiją, visuotines žmogaus teises ir pagrindines laisves. Be to, ES palaiko ryšius su demokratine opozicija.

Žmogaus teisių ir žodžio laisvės pokyčiai Kuboje bus labai svarbūs ES vertinant santykius su Kuba ir politinio dialogo proceso veiksmingumą.

Kalbant apie atskirus atvejus, reikia pasakyti, kad Taryba juos atidžiai stebi ir apie juos kalba su Kubos valdžia visais galimais atvejais.

*
* *

Klausimas nr. 16, kurį pateikė Gay Mitchell (H-1070/08)

Tema: Europos Parlamento rinkimai

Nepaisant nuolatinio Europos Parlamento galių ir atsakomybės didėjimo, vidutinis visos Sąjungos rinkėjų dalyvavimas Europos rinkimuose nuolat mažėjo nuo 63 proc. 1979 m. iki 45,3 proc. 2004 m. Kaip Taryba siūlo visose valstybėse narėse įtraukti elektoratą, informuoti apie Europos Parlamento svarbą ir pakeisti buvusią tendenciją, artėjant naujiems rinkimams birželio mėn.?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra įpareigojantis nei Tarybai, nei jos nariams, 2009 m. vasario mėn. Europos Parlamento dalinės sesijos metu Strasbūre per klausimų valandą (klausimai Tarybai) žodžiu pateikta nebuvo.

Dalyvavimo rinkimuose klausimas yra kiekvienos atskiros valstybės narės reikalas ir informavimo apie rinkimus į Europos Parlamentą kampanijos organizuojamos kiekvienoje valstybėje narėje pagal nacionalinę teisę. Todėl Tarybai nederėtų nei užimti vienokios ar kitokios pozicijos šiuo klausimu, nei įsipareigoti imtis kokių nors konkrečių iniciatyvų.

Tačiau Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija savo 2008 m. spalio 22 d. politinėje deklaracijoje „Europos komunikacinė partnerystė“ pabrėžė, kad labai svarbu pagerinti bendrą informavimą apie ES reikalus, kad Europos piliečiams būtų sudarytos sąlygos naudotis teise dalyvauti demokratiname Sąjungos gyvenime.

Savo ruožtu Taryba savo išvadose dėl „Europos komunikacinės partnerystės“ pabrėžė, kad „tokie atvejai, kaip tiesioginiai rinkimai į Europos Parlamentą, suteikia geras progas pagerinti piliečių informavimą apie ES reikalus ir informuoti ir paskatinti piliečių dalyvavimą politinėse diskusijose“.

Remdamasi minėta deklaracija Taryba pripažįsta, kad svarbu, jog bendradarbiaujant valstybėms narėms ir kitoms institucijoms būtų sprendžiamas informavimo apie ES reikalus klausimas, kad būtų užtikrintas veiksmingas ir objektyvus kuo platesnės auditorijos informavimas tinkamu lygiu.

Taryba, Europos Parlamentas ir Komisija deklaracijoje pabrėžė, kad „Europos Parlamento rinkimai“ yra vienas iš tarpinstitucinių komunikacinių prioritetų 2009 m.

*
* *

Klausimas nr. 17, kurį pateikė Dimitrios Papadimoulis (H-0002/09)

Tema: Būtinybė taikyti politines, diplomatinės ir ekonomines sankcijas Izraeliui

2008 m. gruodžio 8 d. Europos Sąjungos (ES) Vadovų Taryba patvirtino tekstą (17041/08), kuriame pateikė išvadas dėl dvišalių santykių tarp ES ir Viduržemio jūros regiono partnerių stiprinimo; šiame tekste nurodomos ES ir Izraelio santykių gerinimo gairės, nors Izraelis ilgus mėnesius vykdė blokadą Gazos Ruožui ir šalia esančioms gyvenvietėms ir naudojo smurtą prieš palestiniečius. Priimdama tokį sprendimą Taryba parodė paramą Izraelio nesitaikstymui ir agresijai ir sukėlė į ES nukreiptą kritiką Arabų pasaulyje.

Atsižvelgiant į besitęsiantį nusikalstamą Izraelio vykdomą puolimą Gazoje, per kurį nužudyta šimtai ir sužeista tūkstančiai palestiniečių, kurių didžioji dauguma buvo civiliai, ar gali Taryba pasakyti, kad ji ketina atšaukti sprendimą dėl ES ir Izraelio santykių gerinimo ir ankstesnį ES ir Izraelio gynybos bendradarbiavimo susitarimą (1993 m.)? Kokių kitų politinių, diplomatinų ir ekonominių priemonių ketina imtis Taryba prieš Izraelį, kad jį įtikintų nutraukti genocido politiką Palestinos atžvilgiu?

Klausimas nr. 18, kurį pateikė Pedro Guerreiro (H-0007/09)

Tema: ES ir Izraelio santykiai

2008 m. gruodžio mėn. ES, patvirtindama naują priemonę, kurioje nuo 2009 m. balandžio mėn. planuojama pakeisti dabartinį veiksmų planą, dar kartą patvirtino dvišalių santykių su Izraeliu gerinimo politiką. Politinio dialogo su Izraelio stiprinimo gairės apima: daugiau visais lygiais dvišalių susitikimų; dažnesnę Izraelio prieigą prie Sąjungos politikos ir saugumo komiteto; geresnių sąlygų Izraelio ekspertams būti išklausytiems Tarybos grupėse ir komitetuose sudarymą; neoficialių strateginių konsultacijų sistemimą ir plėtimą; skatinimą Izraelį prisiderinti prie BUSP; sąlygų sudarymą bendradarbiauti Europos Sąjungos saugumo ir gynybos politikos srityje; Izraelio skatinimą dalyvauti daugiašalėse struktūrose, pavyzdžiui, JT. Izraelio ambasadorius ES teigia, kad nekyla jokių klausimų dėl šio sprendimo ir susijusių procesų persvarstymo ir kad ir Izraelio, ir ES pozicijos šiuo metu sutampa.

Atsižvelgiant į atnaujintus Izraelio vykdomus žiaurius ir nepateisinamus puolimus prieš Gazos Ruožo gyventojus, siaubingus Izraelio armijos vykdomus nusikaltimus ir visišką Izraelio tarptautinės teisės ir žmogaus teisių okupuotose Palestinos žemėje nepaisymą, ar gali Taryba atsakyti, kodėl ji nepasmerkė Izraelio ir nesustabdė susitarimų su šia valstybe ir visų procesų, kuriais siekiama sustiprinti minėtus susitarimus?

Klausimas nr. 19, kurį pateikė David Martin (H-0012/09)

Tema: ES ir Izraelio prekybos santykiai

Atsižvelgiant į vykdomus karinius veiksmus Gazoje, pernelyg didelį ir neproporcingą Izraelio jėgos naudojimą, taip pat į tūkstančius civilių aukų ir nekaltų Palestinos piliečių žudymą, kaip Taryba planuoja persvarstyti prekybinius santykius su Izraeliu?

Klausimas nr. 20, kurį pateikė Jens Holm (H-0014/09)

Tema: Susitarimo su Izraeliu įšaldymas

Per Kalėdas Izraelis pradėjo Lieta švino operaciją. Per ją buvo nužudyta daugiau nei 900 palestiniečių ir tūkstančiai buvo sužeista. ES ir Izraelio bendradarbiavimo susitarimo 2 straipsnyje reikalaujama gerbti žmogaus teises. Per daug akivaizdu, kad Izraelis nesilaikė šios nuostatos. 2005 m. spalio mėn. ES sustabdė bendradarbiavimo susitarimą su Uzbekistanu dėl 2 straipsnio nesilaikymo.

Ar Taryba yra pasiruošusi sustiprinti reikalavimą dėl žmogaus teisių prekybos susitarime su Izraeliu ir sustabdyti susitarimą? Kokių kitų priemonių planuojama imtis, kurios įtikintų Izraelį nutraukti smurtą?

Klausimas nr. 21, kurį pateikė Willy Meyer Pleite (H-0018/09)

Tema: ES ir Izraelio asociacijos susitarimo sustabdymas 2 straipsnio dėl žmogaus teisių nesilaikymo pagrindu

Pastarasis karas Gazoje dar kartą parodė, kad Izraelio Vyriausybė nesilaiko tarptautinės baudžiamosios ir humanitarinės teisės, tęsiantis konfliktui su Palestina.

ES ir Izraelio asociacijos susitarime nurodyta sąlyga, pagal kurią susitarimas priklauso nuo to, ar laikomasi žmogaus teisių. Izraelio Vyriausybės negebėjimas laikytis šios nuostatos yra akivaizdus: armija naudoja pernelyg didelę jėgą, dėl kurios žūva civiliai, gadinama ar griunama civilinė infrastruktūra (ligoninės, universitetai, tiltai, keliai, elektros tiekimo linijos, kanalizacija), griunami pastatai, aptveriami ir izoliuojami Gazos gyventojai, taikomas despotiškas įkalinimas, lydimas netinkamų sąlygų ir kankinimų.

Ar Taryba, atsižvelgdama į tokią padėtį, nemano, kad dabartinis ES ir Izraelio asociacijos susitarimas turėtų būti sustabdytas, nes Izraelis nesilaiko žmogaus teisių sąlygos?

Klausimas nr. 22, kurį pateikė Georgios Toussas (H-0024/09)**Tema: Draudimas arabų partijoms dalyvauti Izraelio rinkimuose**

Sausio 12 d. Izraelio Centrinis rinkimų komitetas nusprendė uždrausti dviem arabų partijoms, kurios turi atstovų Izraelio Parlamente (Knesete), t. y. Jungtiniam arabų Ta'al ir Balad, dalyvauti ateinančiuose rinkimuose, kurie vyks vasario mėn. Šis sprendimas, atimantis teisę arabų kilmės Izraelio piliečiams dalyvauti politiniame gyvenime, atima Izraelio arabų bendruomenės demokratines pilietines teises ir yra baisus pilietinių laisvių ir žodžio laisvės teisės pažeidimas. Arabų partijoms taikomas draudimas yra Izraelio Vyriausybės vykdomo nusikalstamo karo prieš palestiniečius ir žiaurių tūkstančių Palestinos civilių, įskaitant šimtus vaikų, žudynių Gazos Ruože dalis.

Ar Taryba, atsižvelgdama į Izraelio politiką, kuria akivaizdžiai pažeidžiama tarptautinė teisė ir demokratinės laisvės, smerkia Izraelio veiksmus ir ar ji sustabdys ES asociacijos sutartį su Izraeliu?

Bendras atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra įpareigojantis nei Tarybai, nei jos nariams, 2009 m. vasario mėn. Europos Parlamento dalinės sesijos metu Strasbūre per klausimų valandą (klausimai Tarybai) žodžiu pateikta nebuvo.

Taryba visapusiškai pritaria gerbiamojo Parlamento nario nuogąstavimams dėl civilių asmenų skaudžios padėties Gazos Ruože.

Europos Sąjunga labai apgailestauja dėl per šį konfliktą prarastų gyvybių, ypač dėl civilių asmenų aukų. Taryba priminė visoms konflikto šalims – paskutinį kartą sausio 26 d. susitikimo išvadose – visapusiškai laikytis žmogaus teisių ir įsipareigojimų pagal tarptautinę humanitarinę teisę. Taryba ir toliau kelia klausimą dėl rimtos su žmogaus teisėmis susijusios padėties Izraelyje visuose aukšto lygio susitikimuose, pastarąjį kartą taip buvo daroma 2009 m. sausio 21 d. per ES Užsienio reikalų ministrų vakarienę su Izraelio užsienio reikalų ministru Tzipi Livni.

Sausio 26 d. Tarybos susitikimo išvadose nebuvo nagrinėjama gerbiamųjų Parlamento narių iškeltų klausimų dėl ES ir Izraelio asociacijos sutarties santykių gerinimo su Izraeliu. Kalbant apskritai, Taryba mano, kad gyvybiškai svarbu išlaikyti atvirus visus diplomatinių ir politinių ryšių kanalus, o pats veiksmingiausias būdas perteikti ES nuomonę yra teigiamas įtikinėjimas ir dialogas.

Dėl specifinio dviejų arabų partijų uždraudimo dalyvauti Izraelio rinkimuose, Taryba atkreipė dėmesį į Izraelio Valstybės Aukščiausiojo Teismo 2009 m. sausio 21 d. sprendimą, kuriuo teismas panaikino Centrinio rinkimų komiteto sprendimą uždrausti „Nacionalinės demokratinės asamblėjos – Balad“ ir „Jungtinio arabų sąrašo ir arabų judėjimo už pokyčius“ politinių partijų sąrašus teikti dalyvaujant rinkimuose į Izraelio Parlamentą (Knesetą), kurie numatyti 2009 m. vasario 10 d.

*
* *

Klausimas nr. 23, kurį pateikė Linda McAvan (H-0003/09)**Tema: Mokytojų padėtis besivystančiose šalyse**

Pastangos didinti mokyklų lankomumą besivystančiose šalyse buvo sėkmingos, tačiau mokinių skaičius mokyklose didėjo sparčiau nei mokytojų skaičius. Daugelyje besivystančių šalių klasių vienam mokytojui tenka 100 arba dar daugiau mokinių. Dabartinės Tarptautinio Valiutos Fondo su paskolomis besivystančioms šalims susijusios sąlygos riboja viešąsias išlaidas apskritai ir nustato mokytojų atlyginimų lubas. Milijonai mokinių negauna reikalingo švietimo dėl fiskalinių taisyklių, užkertančių kelią besivystančioms šalims įdarbinti pakankamai mokytojų.

Ar Taryba, atsižvelgdama į tai, kad tinkamo lygio švietimas vaikams yra gyvybiškai svarbus elementas, siekiant užtikrinti tikrą ir ilgalaikę raidą, ketina raginti TVT, kad jis nustatytų didesnę fiskalinę lankstumą ir besivystančiose šalyse būtų užtekinai mokytojų, kurių jų vaikams labai reikia?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra įpareigojantis nei Tarybai, nei jos nariams, 2009 m. vasario mėn. Europos Parlamento dalinės sesijos metu Strasbūre per klausimų valandą (klausimai Tarybai) žodžiu pateikta nebuvo.

Taryba visiškai pritaria gerbiamosios Parlamento narės susirūpinimui dėl mažo mokytojų – ir kitų svarbių profesijų darbuotojų, pavyzdžiui, gydytojų ir seselių – skaičiaus besivystančiose šalyse.

Iki 2015 m. pasiekti visuotinį pradinį mokymą yra antrasis Tūkstantmečio vystymosi tikslas. Įgyvendinama ši uždavinį, Sąjunga Europos masto susitarime dėl vystymosi švietimą laiko vienu iš daugialypių skurdo naikavimo būdų. Jei leidžia aplinkybės, ES taip pat skatina švietimo biudžetą remti iš bendrojo ar sektoriaus biudžeto.

Mokytojų trūkumo ir jų mažų atlyginimų klausimas yra didelė besivystančių šalių problema, tačiau mokytojų įdarbinimas yra būtinas švietimo sistemos egzistavimui apskritai. Pagal nuosavybės principą, šalys partnerės turi nustatyti savo vystymosi prioritetus ir atitinkamai nustatyti biudžeto dalį, skiriamą švietimui. Taip pat ir mokytojų atlyginimai turi būti reikiamo lygio, lyginant su nacionaliniu viešojo sektoriaus atlyginimų vidurkiu.

Kalbant apie TVF, reikia pasakyti, kad Sąjungos valstybės narės yra tik kelios valstybės iš 185 fondo narių. Dauguma narių yra besivystančios valstybės, kurios, be abejonės, gali daryti įtaką TVF veiklai. Tais atvejais, kai valstybės narės patiria sunkumų finansuodamos mokėjimų balansus, TVF yra fondas, kurį galima panaudoti, siekiant palengvinti atsigavimą. Bendradarbiaudama su TVF, nacionalinė valdžia rengia politikos programą, kurioje būna numatyta parama, o tolesnė finansinė parama priklauso nuo veiksmingo minėtos programos įgyvendinimo.

TVF taip pat taikydama Skurdo mažinimo ir ekonomikos augimo priemonę (angl. PRGF) ir Išorės poveikio priemonę (angl. ESF) teikia paskolas mažas pajamas turinčioms šalims ir taiko nuolaidas palūkanoms.

*
* *

Klausimas nr. 24, kurį pateikė Tadeusz Zwiefka (H-0010/09)

Tema: Neteisėtos televizijos stoties „Al Manar“ transliavimas

Neseniai Vokietija uždraudė televizijos stoties „Al Manar“ veiklą Vokietijoje. Remiantis šiuo draudimu, bet koks bendradarbiavimas su televizija „Al Manar“ yra neteisėtas. Po to televizijos stotis „Al Manar“ buvo uždrausta Prancūzijoje, Ispanijoje ir Olandijoje, nes ši televizijos stotis pažeidė Europos audiovizualinius įstatymus.

Pagal lapkričio 11 d. Vokietijos Federalinio Vidaus reikalų ministro išleistą draudimo įsakymą, „televizijos stoties „Al Manar“ tikslas ir veikla yra skirti remti ir skleisti smurto naudojimą, taip siekiant politinių ir religinių tikslų“. Draudimo įsakyme televizijos stotis „Al Manar“ apibūdinama, kaip skleidžianti „raginimus tapti kankiniais imantis savižudiškų sprogdinimų“, taip pat nurodoma, kad televizijos stotis „Al Manar“ naudoja Korano tekstą, kad pateisintų ir skatintų smurtą.

Kokių žingsnių Taryba planuoja imtis, kad būtų sustabdytas televizijos stoties „Al Manar“ transliavimas Europoje per palydovą „Nilesat“? Ar ES antiterorizmo koordinatorių pateikė kokias nors rekomendacijas, kaip užkirsti kelią musulmonų radikalizmo plitimui Europoje per tokias teroristines televizijos stotis kaip „Al Manar“?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra įpareigojantis nei Tarybai, nei jos nariams, 2009 m. vasario mėn. Europos Parlamento dalinės sesijos metu Strasbūre per klausimų valandą (klausimai Tarybai) žodžiu pateikta nebuvo.

Taryba kartu su Europos Parlamentu 2007 m. gruodžio 18 d. patvirtino Direktyvą 2007/65/EB (Audiovizualinių žiniasklaidos paslaugų direktyvą), kurioje buvo užtikrintas televizijos transliavimo ir audiovizualinių žiniasklaidos paslaugų ES teisinis pagrindas⁽⁶⁾. Šios direktyvos 3b straipsnyje nustatyta, kad transliacijos negali kurstyti neapykantos dėl rasės, lyties, religijos, tautybės ar pilietybės.

Šios direktyvos ir jos pirmtakės – „Televizijos be sienų direktyvos“ – apimtis gali būti taikoma transliacijoms, kurias vykdo ne ES įsikūrusios organizacijos, pavyzdžiui, „Al Manar“ ir „Al Aqsa“, tačiau būtina, kad televizijos naudotų palydovinę įrangą, „priklausančią valstybei narei“. Taryba supranta, kad būtent šiuo pagrindu Prancūzijos valdžia 2009 m. sausio mėn. uždraudė televizijos „Al Aqsa“ transliavimą per palydovą „Eutelsat“.

⁽⁶⁾ OL L 322, 2007 m. gruodžio 18 d., 27 – 45 p.

Tačiau padėtis dėl palydovų „Nilesat“ ir „Arabsat“, per kuriuos dar vis transliuojama televizija „Al Manar“, yra kitokia, nes nenaudojama ES palydovinės įrangos. Todėl ES tampa daug sudėtingiau tinkamai reaguoti.

Analizuodama šią padėtį, Taryba žino, kad Komisija ieško būdų, kaip pabrėžti šį klausimą politiniame dialoge su Egiptu ir Libanu. Taryba taip pat stengsis užtikrinti, kad šis klausimas būtų sprendžiamas bendraujant su minėtomis valstybėmis.

Radikalizmas ir verbavimas jau kelerius metus yra vieni iš svarbiausių ES saugumo klausimų. Stengiantis susidoroti su šiais reiškiniais, buvo parengti ir patvirtinti specialūs dokumentai, įskaitant strateginius dokumentus, pavyzdžiui, Europos Sąjungos antiteroristinę strategiją ir veiksmų planą, ES kovos su radikalizmo skatinimu ir verbavimu strategiją ir veiksmų planą.

ES antiterorizmo koordinatorius skatina priemonių, skirtų užkirsti kelią radikalizmui Europoje ir kitur skatinti, plėtojimą. Paskutiniame Europos viršūnių susitikime pateiktame pranešime Dėl Europos saugumo strategijos įgyvendinimo radikalizmas pripažįstamas kaip viena didžiausių grėsmių, su kuria susiduria Europa. 2008 m. lapkričio 27–28 d. Teisingumo ir vidaus reikalų (angl. JHA) ministrų taryboje buvo patvirtinta persvarstyta strategija ir jos veiksmų planas, skirti kovai su radikalizmo skatinimu.

*
* *

Klausimas nr 25, kurį pateikė Kathy Sinnott (H-0015/09)

Tema: Laisvalaikio žvejybos plotai

Suprantu, kad pirmininkaujanti Čekija ketina darbo grupės lygiu pradėti diskusijas dėl Komisijos pasiūlymo dėl esančių ES su žvejybos plotais susijusių kontrolės ir vykdymo užtikrinimo teisės aktų kodifikavimo. Tam tikras su laisvalaikio ir sportinės žūklės žvejybos plotais susijęs aspektas turės didelę įtaką Airijos gyventojams.

Ar galėtų pirmininkaujanti Čekija smulkiau paaiškinti, apie kokias priemones, susijusias su poilsinės žūklės žvejybos plotų kontrole, ji diskutuos?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra įpareigojantis nei Tarybai, nei jos nariams, 2009 m. vasario mėn. Europos Parlamento dalinės sesijos metu Strasbūre per klausimų valandą (klausimai Tarybai) žodžiu pateikta nebuvo.

Taryba gali patvirtinti, kad 2008 m. lapkričio 14 d. gavo Komisijos pasiūlymą dėl reglamento, kuriame nustatoma Bendrijos kontrolės sistema, užtikrinanti, kad būtų laikomasi bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių. Pasiūlyme taip pat pateiktos nuostatos dėl poilsinės žvejybos kontrolės, pavyzdžiui, sugauto laimikio registravimas arba leidimo reikalavimas.

Sausio 22 d. Taryboje buvo pradėtos diskusijos darbo grupės lygiu.

Taryba labai atidžiai išnagrinės visus Komisijos pasiūlymo aspektus. Tačiau kadangi Taryba tik pradėjo analizuoti šį pasiūlymą, ji dar negali pateikti išsamios nuomonės dėl konkrečių siūlomų priemonių.

*
* *

Klausimas nr. 26, kurį pateikė Katrin Saks (H-0017/09)

Tema: Europos Sąjungos siena tarp Estijos ir Rusijos

1997 m. Europos Sąjunga rekomendavo Rusijai su Estijai nedelsiant pasirašyti susitarimą dėl sienos. 2005 m. gegužės 18 d. valstybės pasirašė susitarimą dėl sienos, tačiau Rusija atšaukė savo parašą, nes Rusijos valdžia nesutiko su vienašališka Estijos Parlamento deklaracija, kurioje daroma nuoroda į 1920 m. Tartu taikos susitarimą ir okupaciją po Antrojo pasaulinio karo. 2006 m. rugpjūčio mėn. pabaigoje Rusija pasiūlė Estijai pradėti derybas dėl naujo susitarimo dėl sienos, kuriame būtų nurodyta, kad tarp šalių nebuvo jokių teritorinių reikalavimų, o visi ankstesni su sienos klausimu susiję susitarimai netenka galios. 2007 m. gruodžio 25 d. duodamas interviu naujienu agentūrai „Interfax“, Estijos užsienio reikalų ministras Urmas Paet paragino Rusijos valdžią ratifikuoti susitarimą dėl sienos; Estija taip pat džiaugiasi, kad 2007 m. gruodžio 18 d. įsigaliojo susitarimas dėl sienos tarp Rusijos ir Latvijos. Ir ES, ir Estija yra suinteresuotos bet kokia pažanga ES ir Rusijos santykių tvirtinimo sutarčių forma srityje. Susitarimo dėl sienos tarp Rusijos ir Latvijos įsigaliojimas galėtų paskatinti Rusiją imtis veiksmų ir susitarimo dėl sienos tarp Rusijos ir Estijos.

Ar galėtų pirmininkaujanti Čekija pateikti savo poziciją ir nurodyti priemones, kuriomis planuoja remti Sąjungos valstybę narę, susiduriančią su tokia didele problema, kaip ginčas dėl valstybinių sienų ir atsakymas tokias sienas pripažinti?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra įpareigojantis nei Tarybai, nei jos nariams, 2009 m. vasario mėn. Europos Parlamento dalinės sesijos metu Strasbūre per klausimų valandą (klausimai Tarybai) žodžiu pateikta nebuvo.

Taryba jau daugelį metų, ir ypač po to, kai 2004 m. gegužės 1 d. į Europos Sąjungą įstojo Estija, primygtinai teigė Rusijai, koks svarbus ES ir Rusijos santykiams yra susitarimo dėl sienos tarp Rusijos ir Estijos pasirašymas ir ratifikavimas.

Taryba džiaugėsi dėl susitarimo dėl sienos pasirašymo 2005 m. gegužės mėn. ir dėl to, kad Europos Parlamentas 2005 m. birželio mėn. ratifikavo susitarimą, ir tikėjosi, kad Rusija taip pat ratifikuos susitarimą, kuris greitai įsigalios. Todėl Taryba pareiškė apgailestavimą, kai Rusija nusprendė atšaukti savo parašą ir nepasirašyti susitarimo dėl sienos.

Kadangi klausimas lieka neišspręstas, Taryba ir toliau atkakliai Rusijai tvirtins, kad susitarimo dėl sienos pasirašymas ir ratifikavimas yra labai svarbus ES ir Rusijos santykiams; be to, Taryba apgailestauja, kad dėl istorinių aspektų kilo sunkumų.

Nors sienos klausimai iš esmės priskiriami valstybių narių kompetencijai, Taryba bendrai pabrėžia, kad ji didelę svarbą skiria teisiniam ES valstybių narių išorinių sienų su kaimyninėmis valstybėmis aiškumui ir stabilumui ES valstybių narių ir Rusijos santykiams. Dėl to visų ES ir Rusijos sienų demarkacija turėtų būti užbaigta pagal tarptautinius standartus, kaip tai nurodyta 2005 m. gegužės mėn. ES ir Rusijos viršūnių susitikime Maskvoje patvirtintose gairėse dėl laisvės, saugumo ir teisingumo, kurios yra 2003 m. gegužės mėn. sukurtų bendrų erdvių įgyvendinimo priemonė.

*
* *

Klausimas nr. 27, kurį pateikė Krzysztof Hołowczyc (H-0022/09)

Tema: Kelių eismo saugumas

Bendrijos lygiu vykdoma daug priemonių, skirtų mažinti ES keliuose žūstančių žmonių skaičių. Tokios priemonės atitinka EB Sutarties 6 (a) straipsnį. Tačiau pagal Sutartį specialios tiesioginės poveikio eismo dalyviams turinčios taisyklės daugeliu atvejų yra nustatytos valstybių narių greitkelių kodeksuose. Vienintelė išimtis – standartizuotos atspindinčių produktų taisyklės, kurias parengė Europos standartizacijos komitetas ir kurių turi laikytis visos valstybės narės, gamindamos tokius produktus.

Ar Taryba atsižvelgs į tai, kad tik dvylika valstybių narių turi taisykles, reguliuojančias eismo dalyvių apsaugą, naudojant šviesą atspindinčius drabužius, ir prisidedančias prie kelių eismo saugumo ES didinimo, nes tai pirmininkaujanti valstybė yra numačiusi naujojoje 2011–2020 m. kelių eismo saugumo programoje?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra įpareigojantis nei Tarybai, nei jos nariams, 2009 m. vasario mėn. Europos Parlamento dalinės sesijos metu Strasbūre per klausimų valandą (klausimai Tarybai) žodžiu pateikta nebuvo.

Taryba didelę svarbą teikiama kelių eismo saugumui. Kelios paskutinės pirmininkavusios valstybės, įskaitant Čekiją, pabrėžė, kad būtina Bendrijos lygiu stiprinti kelių eismo saugumo politiką. Pirmininkaujančios Čekijos darbo programoje teigiama, kad turi būti pradėtos diskusijos dėl ES politikos, susijusios su kelių eismo saugumu, būsimos krypties. Tačiau pagal EB Sutartį Taryba teisėkūros veiksmų gali imtis tik remdamasi Komisijos pasiūlymu.

Kalbant apie specifinį gerbiamojo Parlamento nario iškeltą klausimą dėl šviesą atspindinčių drabužių, reikia pasakyti, kad Taryba žino tai, kad dvylika valstybių narių jau patvirtino teisės aktus dėl tokių drabužių naudojimo. Iki šiol Komisija nepateikė jokio teisėkūros pasiūlymo dėl šio klausimo, pagal kurį Taryba galėtų svarstyti galimybę pradėti įstatymų leidybos veiksmus kartu su Europos Parlamentu.

*
* *

Klausimas nr. 28, kurį pateikė Sajjad Karim (H-0025/09)

Tema: Europos mėlynosios kortelės direktyva

2008 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamentas patvirtino, 388 nariams balsavus „už“, 56 – „prieš“ ir 125 – susilaikius, Teisėkūros rezoliuciją (P6_TA(2008)0557), keičiančią pasiūlymą dėl Tarybos direktyvos dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo siekiant dirbti aukštos kvalifikacijos darbą sąlygų (Europos mėlynosios kortelės direktyvą).

Ar Taryba jau nustatė šio pasiūlymo patvirtinimo datą, atsižvelgdama į tai, kad šis pasiūlymas yra labai svarbus?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra įpareigojantis nei Tarybai, nei jos nariams, 2009 m. vasario mėn. Europos Parlamento dalinės sesijos metu Strasbūre per klausimų valandą (klausimai Tarybai) žodžiu pateikta nebuvo.

Taryba pasiekė susitarimą dėl pasiūlymo dėl Tarybos direktyvos dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo siekiant dirbti aukštos kvalifikacijos darbą sąlygų.

Kompetentingos Tarybos institucijos išnagrinėjo Europos Parlamento nuomonę ir pasiūlymo tekste vis dar atliekami tam tikri procedūriniai veiksmai, t. y. jį nagrinėja teisininkai lingvistai, ir tikimasi, kad oficialus patvirtinimas įvyks per ateinančius mėnesius.

*
* *

Klausimas nr. 29, kurį pateikė Laima Liucija Andriekienė (H-0030/09)

Tema: ES strategija Lotynų Amerikoje

Europos Sąjungos ir Lotynų Amerikos strateginė partnerystė tęsiasi nuo pirmojo dviejų regionų aukščiausiojo lygio susitikimo Rio de Žaneire (Brazilija) 1999 metais.

Kokie pirmininkaujančios Čekijos prioritetai Lotynų Amerikos regione, ypač atsižvelgiant į ES santykius su tokiais šalimis kaip Venesuela ir Kuba?

Ką Taryba numachiusi daryti siekdama padėti Kolumbijos Vyriausybei išlaisvinti FARC partizanų įkaitus ir tęsti taikos kūrimo ir susitaikymo procesą?

Ar Taryba numachiusi kaip nors keisti ES strategiją Lotynų Amerikoje, kai naujai išrinktas JAV Prezidentas Barakas Obama pradės eiti savo pareigas?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra įpareigojantis nei Tarybai, nei jos nariams, 2009 m. vasario mėn. Europos Parlamento dalinės sesijos metu Strasbūre per klausimų valandą (klausimai Tarybai) žodžiu pateikta nebuvo.

ES požiūris į Kubą buvos pateiktas Tarybos išvadose, kurios patvirtintos 2008 m. birželio 23 d. Taryboje vis dar tęsiamos diskusijos dėl to, kaip įgyvendinti šias išvadas. Spalio 16 d. ministrų susitikime Paryžiuje ES ir Kuba susitarė dėl išsamaus politinio dialogo atgaivinimo, įskaitant politinius, ekonominius, mokslinius, kultūrinius, ir ypač žmogaus teisių, klausimus abipusiais, nediskriminaciniais ir rezultatui pasiekti nukreiptais veiksmais. Taryba ir toliau sieks 1996 m. Bendrojoje pozicijoje nustatytų tikslų ir taikys dvipusį metodą: dialogą su Kubos valdžia ir su visais Kubos visuomenės sektoriais, kad būtų skatinamas žmogaus teisių laikymasis ir būtų žengiama tikrosios pliuralistinės demokratijos link. Bendroji pozicija ir toliau yra svarbiausia ES politikos Kubos atžvilgiu dalis, be to, svarbiausi prioritetai išlieka kubiečių tikras ir pamatuotas

žmogaus teisių padėties gerinimas ir besąlygiškas visų politinių kalinių paleidimas.

Taryba ir toliau atidžiai stebi padėtį Venesueloje ir vykdo bendravimo politiką visais lygiais su valdžia ir institucijomis, taip pat su opozicija, siekdama prisidėti prie nacionalinio dialogo ir užkirsti kelią bet kurios

pusės veiksams, kurie galėtų kenkti šalies stabilumui ar ardyti demokratiją ir teisinę valstybę. Atrodo, kad tokia strategija yra vaisinga. Abi Venesuelos pusės pripažįsta mūsų indėlio naudą.

Dėl Kolumbijos galima pasakyti tai, kad Taryba džiaugiasi dėl toliau šalyje vykstančių aiškių teigiamų pokyčių saugumo ir žmogaus teisių srityje ir juos remia, įskaitant paskutinius patvirtintus teisės aktus. Tačiau Taryba išlieka susirūpinusi dėl padėties Kolumbijoje, ypač nusikalstamumo požiūriu, pavyzdžiui, dėl neseniai įvykusio vietinių gyventojų teisių gynėjos A. Quilcué vyro nužudymo. Kolumbijos valdžia nuolat raginama kurti tinkamas priemones, skirtas sėkmingai įgyvendinti teisingumą ir taikius problemų sprendimo būdus. Taryba taip pat kartoją raginimą neteisėtoms ginkluotoms grupuotėms paleisti visus kalinius, nutraukti smurtą ir gerbti žmogaus teises. ES tęs reguliarias diskusijas su Kolumbijos Vyriausybe ir toliau remia nusiginklavinimą, teisingumą ir taikos procesą.

Dar per anksti diskutuoti apie naujosios JAV administracijos politiką Lotynų Amerikos atžvilgiu. Tačiau pirmieji pranešimai dėl šeimos ir kitokių vizitų apribojimų panaikinimo ir dėl su Kuba susijusių pinigų pervedimo nuteikia optimistiškai. Šiais pokyčiais aiškiai atsižvelgiama į ir saloje, ir į JAV gyvenančių kubiečių prašymus. Minėtos priemonės atitinka 1996 m. Bendrojoje pozicijoje nustatytą ES požiūrį. Taryba ketina ir toliau išlaikyti reguliary dialogą su JAV dėl Lotynų Amerikos.

*
* *

Klausimas nr. 30, kurį pateikė Athanasios Pafilis (H-0033/09)

Tema: Izraelio armijos baltojo fosforo bombų naudojimas Gazoje

Puldama palestiniečius Gazoje, Izraelio armija naudojo baltojo fosforo bombas, kurios ypač pavojingos ir jau smarkiai nudegino ir sužalojo gyvybiškai svarbius organus šimtams palestiniečių mažamečių vaikų ir civilių. Prieš keletą dienų JT vadovas Gazoje pranešė, kad Izraelio armija tokiomis bombomis apmėtė ir ten esančią JT būstinę. Gera žinoma, kad pagal 1980 m. Ženevos konvenciją kaip ginklų tokių bombų naudojimas gyvenamosiose vietovėse yra draudžiamas.

Ar Taryba smerkia Izraelio vykdomą šių ginklų naudojimą? Ar Taryba mano, kad tokių ginklų naudojimas yra karo nusikaltimas ir ar ji ketina imtis žingsnių, siekdama užkirsti kelią toliau naudoti šiuos ginklus?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra įpareigojantis nei Tarybai, nei jos nariams, 2009 m. vasario mėn. Europos Parlamento dalinės sesijos metu Strasbūre per klausimų valandą (klausimai Tarybai) žodžiu pateikta nebuvo.

Taryba pritaria gerbiamojo Parlamento nario susirūpinimui dėl padėties Gazoje. Mes labai smerkiame tai, kad dėl šio konflikto verčiami kentėti civiliai gyventojai.

ES pasiryžusi siekti, kad Izraelio ir arabų konfliktas būtų sprendžiamas išsamiai ir regioniniu metodu.

Sausio 26 d. Taryba paragino visas konflikto šalis visapusiškai gerbti žmogaus teises ir laikytis įsipareigojimų pagal tarptautinę humanitarinę teisę. Taryba taip pat pareiškė, kad ji atidžiai stebės įtariamų tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimų tyrimus ir dėl šio klausimo atidžiai išnagrinėjo sausio 21 d. JT Generalinio sekretoriaus Ban Ki-Moon pranešimą Saugumo Tarybai.

Sausio 15d. pirmininkaujanti valstybė pasmerkė Izraelio artilerijos įvykdytą UNRWA pastato Gazoje apšaudymą ir pareikalavo, kad Izraelis imtųsi priemonių, kad būtų užkirstas kelias pasikartoti bet kokiems puolimams prieš civilius ar humanitarinius taikinius.

*
* *

Klausimas nr. 31, kurį pateikė Ryszard Czarnecki (H-0035/09)

Tema: Taikos perspektyvos Viduriniuosiuose Rytuose

Kokias taikos perspektyvas Taryba mato Viduriniuosiuose Rytuose, atsižvelgdama į paskutinius įvykius regione?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra įpareigojantis nei Tarybai, nei jos nariams, 2009 m. vasario mėn. Europos Parlamento dalinės sesijos metu Strasbūre per klausimų valandą (klausimai Tarybai) žodžiu pateikta nebuvo.

Taryba įsitikinusi, kad dabartinę padėtį Gazoje turi pagerinti abiejų šalių vykdomas visapusiškas JT Saugumo Tarybos rezoliucijos nr. 1860 įgyvendinimas, kurioje pirmiausia nustatytas laisvas ir netrukdomas humanitarinės pagalbos teikimas Gazai išorėje ir viduje. Reikia ilgalaikio ugnies nutraukimo, grindžiamo tokiomis priemonėmis, kuriomis būtų atsižvelgiama ir į Izraelio saugumą, užkertant kelią ginklų kontrabandai, ir į sąlygų sudarymą atstatyti ir ekonomiškai plėtoti Gazos regioną, atidarant sieną.

Tačiau Taryba mano, kad Gazos krizę reikia vertinti platesne perspektyva. Remiantis dabartine politika, kuri nustatyta keliose paskutinėse Tarybos išvadose, Taryba vykdo veiksmingą politiką, remdama po Gazos karo atsiradusių skubių problemų sprendimą ir vidutinės trukmės veiksmus, kurių reikia, norint atnaujinti taikos perspektyvas regione. Šiuo klausimu Taryba mano, kad svarbiausi elementai yra palestiniečių vidaus dialogas ir taikos proceso atnaujinimas.

Užkirsdama kelią toliau plisti neramumams Vakarų Krante, Palestinos valdžia įrodė, kad yra patikimas ir geras partneris. Taryba tvirtai ragina Palestinos susitaikymą po prezidento Mahmoudo Abbaso vėliava, nes tai būtina taikai, stabilumui ir vystymuisi, dėl to ji taip pat remia ir Egipto ir Arabų Lygos vykdomus tarpininkavimo veiksmus.

Taryba yra įsitikinusi, kad taiką regione galima pasiekti tik sukūrus tokį taikos procesą, kuris skatintų nepriklausomos, demokratinės, artimos ir stiprios Palestinos valstybės, gyvenančios šalia Izraelio taikiai ir saugiai, susiformavimą Vakarų Krante ir Gazoje. Siekdama išlaikyti šiuos planus, Taryba kartoja raginimą abiem šalims laikytis nustatytų įsipareigojimų. Atsižvelgdama į Arabų Lygos iniciatyvą, kaip į tvirtą ir tinkamą pagrindą Izraelio ir Arabų konfliktui spręsti, ES yra pasiryžusi šiuo klausimu dirbti su Ketvertu, nauja JAV administracija ir arabų partneriais. Taryba su džiugesiu praneša, kad nedelsiant paskirtas ir savo pareigas regione pradėjo eiti naujasis JAV taikos pasiuntinys Viduriniuosiuose Rytuose G. Mitchell, su kuriuo ji pasirodusi artimai bendradarbiauti.

*
* *

Klausimas nr. 32, kurį pateikė Konstantinos Droutsas (H-0037/09)

Tema: Palestinoje gyvenančių graikų problemos

Palestinos graikų moterų asociacija praneša, kad regione gyvenantys graikai taip turi gyventi tokiomis pat nehumaniškomis sąlygomis, kurias lėmė Izraelio armijos okupacija, kokiomis gyvena visi palestiniečiai. Be to, Izraelio valdžios atstovai paverčia Graikijos pasus beverčiais, pažymėdami juos Izraelio antspaudu ir Palestinos identifikaciniu numeriu. Tokia praktika iš esmės užkerta kelią graikams išvykti iš Tel Avivo oro uosto ir verčia juos keliauti per Jordaniją, nuvertinant Graikijos pasą iki vizos lygmens. Kiti ES valstybių narių piliečiai keliaudami irgi susiduria su panašiomis problemomis.

Ar Taryba, siekdama apsaugoti Graikijos piliečių teises, pateiks skundą Izraeliui ir pareikalaus, kad jis nutrauktų tokią praktiką, kuri smarkiai pažeidžia tarptautinę teisę?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra įpareigojantis nei Tarybai, nei jos nariams, 2009 m. vasario mėn. Europos Parlamento dalinės sesijos metu Strasbūre per klausimų valandą (klausimai Tarybai) žodžiu pateikta nebuvo.

Gerbiamojo Parlamento nario iškeltas klausimas priskiriamas pirmiausia atskirų valstybių narių atsakomybės sričiai.

*
* *

KLAUSIMAI KOMISIJAI

Klausimas nr. 42, kurį pateikė Eoin Ryan (H-1054/08)

Tema: Transatlantiniai santykiai

Kokių iniciatyvų imsis Europos Komisija, plėtodama ES ir JAV santykius, atsižvelgiant į neseniai sausio 20 d. įvykusią JAV Prezidento Baracko Obamos inauguraciją? Į kokias su tuo susijusias politikos sritis atsižvelgs Europos Komisija per ateinančius mėnesius?

Atsakymas

(EN) Komisija šiltai pasveikino Prezidentą B. Obamą su inauguracija. Komisija džiaugiasi dėl pirmųjų žingsnių, kuriais siekiama uždaryti sulaikymo stovyklą Gvataname, padidinti JAV dalyvavimą Viduriniųjų Rytų taikos procese ir užmegzti ryšius su Islamo pasauliu.

Per ateinančius mėnesius svarbiausias prioritetas bus pasaulinės ekonomikos atgaivinimas. Komisija privalo užtikrinti, kad ir ES, ir JAV politika stiprintų viena kitą ir skatintų transatlantinę ekonomiką, išsaugant ir gerinant Transatlantinės ekonomikos tarybos veiklą. Komisija turėtų bendradarbiauti, kad atsilaukėtų prieš atsigaujančius protekcionistinius balsus. Komisija nori artimai bendradarbiauti su JAV dėl klimato kaitos, pirmiausia įtraukiant kylančios ekonomikos valstybes, ir pasiekti tikros pažangos daugiašalėse derybose iki 2009 m. pabaigos.

Išorės ryšių ir kaimynystės politikos komisijos narys parašė Valstybės sekretorei H. Clinton ir pateikė Komisijos požiūrį į skubius išorės ryšių prioritetus: tvarų ugnies nutraukimą Gazoje, poreikį išspręsti Afganistano valstybės kūrimo, atsižvelgiant į jo regioninį pobūdį, galimybes, skatinti stabilumą ES Rytų kaimyninėse valstybėse. Komisija taip pat privalo skatinti nešališką tarptautinio bendradarbiavimo struktūrą, kuri galėtų apimti naujai kylančias jėgas.

Sutelkiant pastangas kurti naujus ES ir JAV santykius rengiamasi kitam ES ir JAV viršūnių susitikimui, įvyksiančiam 2009 m. viduryje. Pradėjusi gerą dialogą su naujaisiais JAV kolegomis dėl prioritetinių klausimų, Komisija taip pat įvertins, ar reikia atnaujinti ES ir JAV santykių institucinę sandarą – 1995 m. Naująją transatlantinę darbotvarkę – siekiant, kad ji geriau prisidėtų prie abipusių tikslų.

ES turės pateisinti JAV lūkesčius, parodydama, kad gali būti puiki partnerė. ES privalo kalbėti vienu balsu. Dėl to skubus Lisabonos sutarties įsigaliojimas smarkiai paskatintų ir sustiprintų transatlantinius santykius.

*
* *

Klausimas nr. 43, kurį pateikė Jim Higgins (H-1060/08)

Tema: Santykių su Palestina gerinimas

Ar galėtų Komisija nurodyti, ar į ją kreipėsi Airijos Vyriausybė dėl pastangų užtikrinti ir gerinti santykius su Palestinos valdžia ir ar Komisija remtų tokį pasiūlymą, atsižvelgdama į būtinumą padėti Palestinos valstybei ir jos gyventojams?

Atsakymas

(EN) Gruodžio mėn. į Komisiją ir ES užsienio reikalų ministrus kreipėsi kolega iš Airijos dėl galimybės stiprinti Komisijos santykius su Palestinos valdžia.

Praėjusiais metais Komisija sukūrė keturis naujus pakomitečius su Palestinos valdžia, siekdama į institucinį lygmenį perkelti šių sričių dialogą:

1. Ekonomikos ir finansai, prekyba, maitos ir maitinių reikalai.
2. Socialiniai reikalai.
3. Energetika, aplinka, transportas, mokslas ir technologijos.

4. Žmogaus teisės, geras valdymas ir teisinė valstybė.

Komisija su Palestinos valdžia pirmąjį pakomitetį (dėl žmogaus teisių, gero valdymo ir teisinės valstybės) suorganizavo jau 2008 m. gruodžio mėn.

Be to, praėjusį gruodžio mėn. Taryba pirmą kartą, be jau esamo politinio dialogo ministrų lygiu, surengė pirmąjį politinį dialogą aukštų pareigūnų lygiu.

Tai svarbūs pirmieji žingsniai gilesnių dvišalių santykių link. Jie rodo abiejų šalių pasiryžimą ištirti įvairius būdus, siekiant gilesnių ir platesnių dvišalių santykių, atsižvelgiant į bendras pastangas kurti Palestinos valstybę.

Bet kuriuo atveju Komisijos ir Palestinos valdžios bendras veiksmų planas teikia daug geresnio bendradarbiavimo galimybių. Komisija pasiruošusi pagreitinti įgyvendinimą, pasitelkdama keturis ką tik įsteigtus pakomitečius.

*
* *

Klausimas nr. 44, kurį pateikė John Bowis (H-1061/08)

Tema: Kasetinių bombų uždraudimas

Komisija žino apie siaubingą kasetinių bombų pobūdį, jau nekalbant apie tai, kad jos kelia pavojų vaikams, kurie jas renka, nes mano, kad tai tik spalvoti kamuoliukai.

Ar gali Komisija patvirtinti, kad gruodžio 3 d. šešios valstybės atsisakė pasirašyti Oslo konvenciją dėl kasetinių bombų uždraudimo ir ar Komisija rašys šioms vyriausybėms ir aiškins apie tokių bombų keliamą pavojų bei ragins tas valstybes pasirašyti Konvenciją?

Atsakymas

(EN) Komisija džiaugiasi, kad 2008 m. gruodžio 3 d. Osle Jungtinių Tautų (JT) valstybės narės pradėjo tarptautinės Konvencijos dėl kasetinių sprogmenų uždraudimo pasirašymo procesą. Ypač Komisija džiaugiasi dėl to, kad prie Konvencijos iškart prisijungė 93 iš 193 JT valstybių narių ir kad ją sklandžiai ratifikavo keturios valstybės. Tai iš tikrųjų daug žada, ir Komisija nori, kad visos valstybės ir tos, kurioms kasetiniai sprogmenys daro poveikį, ir tokių ginklų naudotojos, ir gamintojos kiek galima greičiau pasirašytų ir ratifikuotų Konvenciją, kad ji įsigaliotų nedelsiant.

Konvencija dėl kasetinių sprogmenų uždraudimo yra kertinis akmuo, siekiant daugelyje viso pasaulio regionų, kuriuose vyksta konfliktai, padidinti saugumą. Komisija Konvenciją dėl kasetinių sprogmenų uždraudimo pirmiausia vertina kaip humanitarinę priemonę. Be to, Komisija mano, kad tokia Konvencija daro poveikį ir valstybių nusiginklavimui, ir gynybai, t. y. sritims, kurioms Europos Bendrija, taigi ir Komisija, neturi jokios specialios kompetencijos. Šios Konvencijos pasirašymo ir ratifikavimo klausimas priklauso nuo valstybių narių.

Vykdydama bendradarbiavimą ir teikdama pagalbą vystymuisi, Komisija atlieka svarbų vaidmenį remdama veiksmingą Konvencijos įgyvendinimą. Komisija planuoja tęsti visapusišką pagalbą valstybėms ir gyventojams tose zonose, kuriose yra nuo karo likusių sprogmenų, nepaisant to, ar tai būtų kova su kasetinių sprogmenų poveikiu, išminavimas, mokymas apie minų riziką ar pagalbos aukoms programos.

*
* *

Klausimas nr. 45, kurį pateikė Bernd Posselt (H-1069/08)

Tema: Ukraina ir Moldovos Respublika

Koks yra Komisijos požiūris į politinių ir žmogaus teisių padėtį dviejose artimai susijusiose kaimyninėse valstybėse, Ukrainoje ir Moldovos Respublikoje, ir kokie turėtų būti kiti žingsniai stabilizuojant šias geopolitiškai ir strategiškai svarbias valstybes?

Atsakymas

(EN) Komisija atidžiai stebi politinių ir žmogaus teisių padėtį Ukrainoje ir Moldovos Respublikoje. Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių laikymasis yra ypač svarbus mūsų santykių su šiomis valstybėmis elementas.

Komisija aktyviai remia su šiais reikalais susijusius klausimus taikydama politinį dialogą ir finansinį ir techninį bendradarbiavimą, įskaitant paramą pilietinės visuomenės organizacijoms. Komisija nedelsdama reiškia susirūpinimą, kai reikia tam tikrų žingsnių pažangos link, ir pakartotinai pabrėžia, kad ES santykių gilinimas su abiem valstybėmis priklauso nuo šios pažangos, laikantis tarptautinių žmogaus teisių įsipareigojimų.

Komisija šiuo metu derasi dėl ambicingo Asociacijos susitarimo su Ukraina ir netrukus planuoja pradėti derybas dėl naujo išsamesnio susitarimo su Moldovos Respublika. Abu šie susitarimai prisidės prie vidaus reformų šiose valstybėse užtikrinimo įpareigojančių susitarimų būdu. Šie susitarimai leis Komisijai stiprinti tolesnį bendradarbiavimą dėl žmogaus teisių klausimų. Be to, pasiūlyme dėl Rytų partnerystės yra numatytas daugiašalis metodas, kuris, kaip tikisi Komisija, svariai prisidės prie stabilumo didinimo regione. Pavyzdžiui, bus sudarytos didesnės galimybės derinti ir dėti pastangas dėl Padnestrės konflikto ir dėl dvišalių nesutarimų tarp Ukrainos ir Moldovos Respublikos, pavyzdžiui, dėl bendros sienos demarkacijos.

*

* *

Klausimas nr. 46, kurį pateikė Pedro Guerreiro (H-0008/09)

Tema: ES ir Izraelio santykiai

Jau keturiasdešimt metų kaip Izraelis okupavo Palestinos teritorijas Vakarų Krante, Gazos Ruože ir Rytų Jeruzalėje, kuriose žudant, areštuojant, priverčiant kentėti priespaudą, represijas, grobimus ir išnaudojimą Palestinos žmonėms sukuriama nežmoniškos gyvenimo sąlygos, nesilaikant teisėtų ir pagrindinių teisių ir ypač žeminant.

Ar gali Komisija pasakyti, kokių veiksmų ji ėmėsi, siekdama užtikrinti skubiai reikalingą humanitarinę pagalbą palestiniečiams Gazos Ruože, atsižvelgdama į atsinaujinusius žiaurius ir nepateisinamus Izraelio puolimus prieš palestiniečius Gazos Ruože, Izraelio armijos daromus baisius nusikalstamus veiksmus, visišką Izraelio tarptautinės teisės ir žmogaus teisių nesilaikymą okupuotose teritorijose?

Ar gali Komisija paaiškinti, kodėl ji nesiėmė iniciatyvos pasiūlyti įšaldyti ES ir Izraelio susitarimų ir visų procesų, kuriais siekiama šiuos susitarimus stiprinti?

Atsakymas

(EN) Už vystymąsi ir humanitarinę pagalbą atsakingas Komisijos narys praėjusią savaitę lankėsi regione ir sausio 26 d., pirmadienį, pranešė, kad Gazos gyventojams bus suteikta 32 mln. EUR parama, skirta maistui, prieglaudoms, sveikatai ir psichologinei pagalbai.

Jau anksčiau ši mėnesį Komisija, reaguodama į humanitarinę padėtį Gazoje, skyrė daugiau nei 10 mln. EUR. Šios lėšos papildė 73 mln. EUR, kurie buvo skirti 2008 m. Pagalbos lėšos naudojamos maistui, avarinėms prieglaudoms remontuoti ir medicinai. 2008 m. gruodžio 30 d. Jungtinių Tautų Pagalbos ir darbų agentūros (UNRWA) paskelbtame trumpame pranešime šios sritys buvo nustatytos kaip prioritetinės.

Be to, kaip tikriausiai žinote, Komisija teikia visą kurą Gazos elektrinei. Siekdama geresnio suderinimo, Komisija į Izraelio Vyriausybės įsteigtą Bendrą ryšių centrą paskyrė pareigūną dirbti visu etatu, kad jis padėtų teikti humanitarinę pagalbą.

Komisija taip pat ir toliau bus patikima UNRWA donorė. Šiais metais Komisija vėl skirs ankstyvą 66 mln. EUR įmoką į Agentūros bendrąjį fondą ir kaip ir pridera už minėtą sumą teiks humanitarinę ir maisto pagalbą.

Per ateinančias savaites Komisija bus raginama prisidėti prie nepaprastosios padėties švelninimo, o vėliau – prie Gazos atstatymo darbų. Šiuo klausimu Komisija tikisi, kad tarptautinėje valstybių donorių konferencijoje, preliminarai planuojamoje vasario 28 d. Egipte, didžiausias dėmesys bus skiriamas labiausiai neatidėliotiniams gyventojų poreikiams. Komisija ketina imtis svarbaus vaidmens visame šiame procese.

Dėl Jūsų antrojo klausimo dėl galimo Asociacijos susitarimo su Izraelio iššaldymo, pasakytina, kad Komisija pripažįsta nusivylimą tų, kurie mano, kad padėtis iš blogos tapo dar blogesnė, ypač per paskutinius metus. Tačiau atsižvelgusi į viską, Komisija priėmė sprendimą (kuris išreiškia ES Užsienio reikalų ministrų susitikimo Išorės reikalų taryboje nuomonę), kad tokios priemonės, kaip Asociacijos susitarimo iššaldymas, tik paskatintų Izraelio valdžią dar mažiau, o ne daugiau, reaguoti į tarptautinės bendruomenės pastangas pasiekti ilgalaikį susitarimą.

Kalbant apie atnaujinimo procesą, Komisija visuomet teigė, kad jam poveikį daro vykstantys pokyčiai. Šiuo metu Komisija yra visiškai pasiryžusi siekti kito prioriteto, t. y. padėties Gazoje pagerinimo, ypač po laikinų

sausio 18 d. paliaubų. Komisija turi pasirūpinti, kad Gazos gyventojai galėtų tenkinti pagrindinius neatidėliotinus poreikius.

Todėl Komisija mano, kad dabar nėra tinkamas laikas spręsti šį klausimą ir ketina prie jo grįžti tuomet, kai tai leis daryti aplinkybės.

*
* *

Klausimas nr. 47, kurį pateikė Jens Holm (H-0009/09)

Tema: Susitarimo su Izraelio iššaldymas

Per Kalėdas Izraelis pradėjo Lieto švino operaciją. Per ją buvo nužudyta daugiau nei 900 palestiniečių ir tūkstančiai buvo sužeista. ES ir Izraelio bendradarbiavimo susitarimo 2 straipsnyje reikalaujama gerbti žmogaus teises. Per daug akivaizdu, kad Izraelis nesilaikė šios nuostatos. 2005 m. spalio mėn. ES sustabdė bendradarbiavimo susitarimą su Uzbekistanu 2 straipsnio nesilaikymo pagrindu.

Ar Komisija yra pasiruošusi sustiprinti reikalavimą dėl žmogaus teisių prekybos susitarime su Izraeliu ir sustabdyti susitarimą? Kokių kitų priemonių planuojama imtis, kurios įtikintų Izraelį nutraukti smurtą?

Atsakymas

(EN) Žmogaus teisių laikymasis yra viena pagrindinių Europos Sąjungos vertybių ir svarbi ES užsienio politikos

kryptis. Todėl Komisija santykiuose su Izraeliu didelę svarbą teikia žmogaus teisių apsaugai.

Per susitikimus su Izraelio valdžia, Komisija reiškia susirūpinimą dėl palestiniečių žmogaus teisių padėties, ypač Gazoje, ir toliau nuolat primena Izraeliui apie įsipareigojimus pagal tarptautinę žmogaus teisę.

Tačiau į viską atsižvelgusi, Komisija priėmė sprendimą (kuris išreiškia ES Užsienio reikalų ministrų susitikimo Išorės reikalų Taryboje nuomonę), kad tokios priemonės, kaip Asociacijos susitarimo iššaldymas, tik paskatintų Izraelio valdžią dar mažiau, o ne daugiau reaguoti į tarptautinės bendruomenės pastangas pasiekti ilgalaikį susitarimą.

Tačiau Komisija atidžiai stebi šiuo metu vykdomus abiejų šalių elgesio per pastarąjį konfliktą tyrimus.

Reaguodami į Gazos krizės protrūkį, ES užsienio reikalų ministrai gruodžio 30 d. Paryžiuje surengė skubų posėdį, kurio tikslas buvo pateikti pasiūlymus, t. y. Paryžiaus deklaraciją, kaip sustabdyti konfliktą. Netrukus po Tarybos posėdžio, siekdama skubių paliaubų sudarymo regione, buvo susitikusi ES „troika“.

Nuo krizės pradžios vadovaudamasi Išorės santykių ir Europos kaimynystės politikos Komisijos nario nurodymais, Komisija susitelkė į diskusijas su Izraeliu, siekdama rasti kiek galima geresnį krizės sprendimo būdą. Tiesą pasakius, susitikimai dėl kitų temų buvo atidėti, nes prioritetu tapo Gazos klausimas. Tai buvo paaiškinta Izraelio valdžiai, kuri suprato, kad šiuo metu Gaza yra pats svarbiausias diskusijų objektas, lyginant su kitais.

Po laikinų paliaubų sudarymo Komisija šiuo metu dirba, stengdamasi šias paliaubas padaryti tvarias. Komisija taip pat prisideda prie Palestinos gyventojų humanitarinės padėties gerinimo ir sudaro sąlygas veikti Gazos elektrinei, tiesa, nepakankamai.

Praėjusią savaitę Bendrųjų reikalų ir išorės santykių taryba nusprendė sukurti ES veiksmų planą. Jame pirmiausia dėmesys buvo skiriamas skubiai Gazos gyventojų humanitarinei pagalbai ir numatyta pagalba kovai su neteisėta ginklų ir šaudmenų kontrabanda, taip pat pagalba tvariam sienos perėjimo punktų atidarymui, atkūrimui ir atstatymui ir taikos proceso atnaujinimui.

Šiuo metu Komisijos santykiuose su Izraeliu pirmenybė teikiama Gazai, ypač prieigos prie humanitarinės pagalbos ir jos teikimo klausimams. Dėl visų šių klausimų būtina diskutuoti su Izraeliu.

*
* *

Klausimas nr. 48, kurį pateikė Willy Meyer Pleite (H-0019/09)

Tema: ES komisijos, skirtos tirti Izraelio padarytus tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimus Gazoje, sudarymas.

Jungtinių Tautų Žmogaus teisių taryba nusprendė nusiųsti duomenų rinkimo misiją, kurios metu būtų tiriami okupavusios jėgos, Izraelio, per pastarąjį karą Gazoje prieš Palestinos gyventojus padaryti tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimai.

Ar Komisija ketina siūlyti, kad Europos Sąjunga skirtų duomenų rinkimo misiją, kuri tirtų 2008 m. gruodžio 27 d. Gazos teritorijoje pradėto karo metu padarytus tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimus?

Atsakymas

(EN) Keletas tarptautinių veikėjų ir pilietinės visuomenės grupių paragino visapusiškai tarptautiniu lygiu ištirti incidentus, kurie rodo, kad nebuvo laikomasi tarptautinės humanitarinės teisės (pvz., Jungtinių Tautų (JT), mokyklų ir infrastruktūros bombardavimas, baltojo fosforo bombų naudojimas tankiai gyvenamose vietovėse).

Jungtinių Tautų Generalinis sekretorius (JTGS) Ban Ki Moon pranešė, kad JT ketina netrukus pradėti tokį tyrimą. Izraelis taip pat pradėjo savo tyrimą ir mes laukiame jo rezultatų. Ministras Pirmininkas Ehud Olmert sudarė specialią komandą, skirtą tarptautiniams ieškiniams nagrinėti prieš Izraelio pareigūnų veiksmus per Lieto švino operaciją.

Praėjusį pirmadienį Išorės santykių taryba nusprendė, kad ES „atidžiai stebės įtariamų tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimų tyrimus“.

Komisija mano, kad turi būti tinkamai ištirti Tarptautinio Raudonojo kryžiaus komiteto pateikti ypač rimti kaltinimai dėl abiejų šalių elgesio per šį konfliktą. Tokio nešališko tyrimo metu reikėtų išnagrinėti padarytus pažeidimus ir užtikrinti tarptautinės teisės viršenybę.

*
* *

Klausimas nr. 49, kurį pateikė Laima Liucija Andrikiienė (H-0031/09)

Tema: ES strategija Lotynų Amerikoje

Europos Sąjungos ir Lotynų Amerikos strateginė partnerystė tęsiasi nuo pirmojo dviejų regionų aukščiausiojo lygio susitikimo Rio de Žaneire (Brazilija) 1999 metais.

Kokių pagrindinių su šiuo regionu susijusių tikslų siekti ir kokius uždavinius spręsti Komisija ketina artimiausiu metu ir turint mintyje ilgalaikę perspektyvą, ypač atsižvelgiant į ES santykius su tokiais šalimis kaip Venesuela ir Kuba?

Ką Komisija numąčiusi daryti siekdama padėti Kolumbijos Vyriausybei išlaisvinti FARC partizanų įkaitus ir tęsti taikos kūrimo bei susitaikymo procesą?

Ar Komisija numąčiusi kaip nors keisti ES strategiją Lotynų Amerikoje, kai naujai išrinktas JAV Prezidentas Barakas Obama pradės eiti savo pareigas?

Atsakymas

(EN) 1. Strateginė ES, Lotynų Amerikos ir Karibų jūros regiono valstybių partnerystė – kuriai šiemet sueis dešimt metų – grindžiama šiais tikslais: intensyviu politiniu dialogu, demokratinio valdymo stiprinimu ir žmogaus teisių laikymusi, parama integracijos procesams, įskaitant asociacijos susitarimų tinklo kūrimą, ir plačiu bendradarbiavimu, skirtu skurdui ir socialinei nelygybei mažinti ir švietimo lygiui gerinti.

Šie tikslai yra nuolat pritaikomi prie naujų pokyčių ir pasaulinių iššūkių, pavyzdžiui, esant dabartinei finansų ir ekonomikos krizei ar skubiai prireikus spręsti klimato kaitos ir energetinio saugumo klausimus.

Šiems klausimams spręsti Komisija išnaudos būsimus susitikimus, pavyzdžiui, Europos Sąjungos ir Rio de Ženeiro ministrų susitikimą 2009 m. kovo mėn. Prahoje ir pasirengimą būsimam Lotynų Amerikos, Karibų jūros regiono valstybių ir ES viršūnių susitikimui (2010 m. Ispanijoje).

Kalbant apie Venesuelą, mūsų tikslas yra sustiprinti santykius ir sukurti nuolatinį, atviresnį, konkretesnį ir labiau struktūrizuotą dialogą tose srityse, kuriose turima bendrų interesų, plėtojant ekonominį dialogą ir dvišalį bendradarbiavimą (2007–2013 m. 40 mln. EUR skirta dviem prioritetams: Venesuelos valstybei modernizuoti ir jos ekonomikai įvairinti).

Kalbant apie Kubą, reikia pasakyti, kad po 2008 m. Tarybos išvadų buvo atkurtas vystymosi bendradarbiavimas tarp EB ir Kubos. Trumpuoju laikotarpiu EB bendradarbiavimas bus vykdomas ad hoc pagrindu per JT agentūras ir Europos ir vietinės NVO. Vienas iš svarbiausių šio bendradarbiavimo tikslų – pagalba, skirta Kubai atstatyti ir atkurti po 2008 m. uraganų.

Kuba yra vienintelė Lotynų Amerikos ir Karibų jūros regiono valstybė, su kuria ES neturi sutartinio pagrindo. Komisija tikisi, kad vidutiniuju laikotarpiu bus įmanoma normalizuoti santykius su Kuba.

2. Komisija Kolumbijos Vyriausybei siūlo visą įmanomą pagalbą ir solidarizuojasi su jos pastangomis užtikrinti FARC įkaitais paimtų asmenų paleidimą. Tačiau atsižvelgdama į ankstesnę patirtį, Kolumbijos Vyriausybė nusprendė apriboti kitų valstybių ar Vatikano institucijų dalyvavimą, ir Komisija privalo gerbti šį sprendimą.

Kalbant apie taikos atstatymo procesą, Komisija 70 proc. paramos (t. y. daugiau nei 160 mln. EUR) skiria taikai išsaugoti, alternatyviam ir darniam vystymuisi ir kovai su narkotikais. Be to, 20 proc. šios paramos bus skirta teisinei valstybei Kolumbijoje kurti, naudojantis inter alia teisminėmis institucijomis ir žmogaus teisių skatinimu. Nėra abejonių, kad taikos kūrimas ir stabilumas yra mūsų svarbiausi tikslai Kolumbijoje.

3. Komisija išlaiko gerus ir sklandžius ryšius su JAV administracija dėl Lotynų Amerikos klausimų. Su JAV palaikome reguliarią politinį dialogą (du kartus per metus) ES „troikos“ aukštų pareigūnų lygiu, per kurį nagrinėjami būtent su Lotynų Amerikos ir Karibų jūros regiono valstybėmis susiję klausimai. Esame įsitikinę, kad tęsime konstruktyvų dialogą ir bendradarbiavimą su naująja B. Obamos administracija.

Prezidentas B. Obama dar nepadarė jokių esminių pareiškimų dėl būsimų santykių su Lotynų Amerika. Tačiau, kaip matyti iš prieš kelias savaites, B. Obamai jau esant išrinktam prezidentu, įvykusio posėdžio su Meksikos prezidentu F. Calderonu, pirmieji ženklai yra teigiami. Turime palaukti, kol sužinosime daugiau apie prezidento B. Obamos strategiją ir dalyvavimą sprendžiant regiono klausimus. Galimos sritys, kuriose galėtume siekti glaudesnio JAV, ES ir Lotynų Amerikos bendradarbiavimo, galėtų būti kova su narkotikais ir organizuotu nusikalstamumu.

*
* *

Klausimas nr. 53, kurį pateikė Mairead McGuinness (H-1047/08)

Tema: Socialinė pažanga ir darbuotojų teisių apsauga

2008 m. gruodžio mėn. Europos Vadovų Tarybos posėdyje pranešimą dėl Airijos žmonių susirūpinimo dėl Lisabonos sutarties paskelbė Airijos Ministras Pirmininkas Brian Cowen. Ar gali Komisija paaiškinti, kokią reikšmę Sąjungai turi tekstas „didelės svarbos socialinei pažangai ir darbuotojų teisių apsaugai skyrimas“? Ar Komisija gali apibūdinti iki šiol nuveiktą darbą šiuo klausimu ir savo planus, kaip ruošiamasi ateityje išsklaidyti minėtą susirūpinimą? Ar Komisija mano, kad dėl dabartinės ekonominės padėties bus sudėtingiau, tačiau dar svarbiau spartinti socialinę pažangą ir apsaugoti darbuotojų teises?

Atsakymas

(FR) Socialinė pažanga ir darbuotojų teisių apsauga yra tikslai, kurie visuomet buvo labai svarbūs Europos Sąjungos plėtrai. Būtent todėl į dabartinę sutartį nustatytas politikos kryptis dėl socialinių reikalų darbuotojų teisių apsaugos Lisabonos sutartyje buvo labai atsižvelgiama ir tekste labai aiškiai galima matyti, kad svarbiausias vaidmuo tenka socialiniams partneriams.

Akivaizdu, kad dabar susiklostančiomis sąlygomis reikia nustatyti priemones, būtiną saugant šiuos tikslus. Taigi esminiai mūsų visuomenės pokyčiai, pavyzdžiui, globalizacija, naujų technologijų tobulinimas, demografiniai pokyčiai ir klimato kaita pakeitė socialinių klausimų pobūdį. Minėti pokyčiai paskatino Europos Sąjungą parengti Lisabonos sutartį, patvirtinti teisės aktus, įsteigti Europos socialinį fondą (ESF), Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą (EGF), sukurti Atvirą koordinavimo metodą (AKM), siekiant užtikrinti, kad bus tinkamai išlaikomos Europos Sąjungos socialinės vertybės ir dinamiškai pritaikomos reikiamos priemonės.

Be to, 2008 m. liepos mėn. Komisija pateikė atnaujintą socialinę darbotvarkę, siekdama pritaikyti ir sustiprinti Europos socialinį modelį visų minėtų pokyčių akivaizdoje. Privalome visiems suteikti vienodas sėkmingo gyvenimo galimybes, sudarydami prieigą prie švietimo, sveikatos apsaugos ir socialinių paslaugų; turime imtis veiksmų, kad paremtume į labiausiai nepalankią padėtį patekusius asmenis; vadovaudamiesi solidarumo principu, turime skatinti socialinį dialogą, taikydami persvarstytą Direktyvą dėl Europos darbuotojų tarybų steigimo, taip siekdami gerinti laikinųjų darbuotojų teisių apsaugą.

Šiandien visa Europa jaučia ekonominės krizės poveikį, dėl kurios Sąjunga turėjo imtis išskirtinių priemonių dėl ekonomikos atgaivinimo plano, ir tai aiškiai rodo, kad Sąjunga didelę svarbą skiria pačių svarbiausių darbuotojų teisių apsaugai, t. y. prieigai prie darbo vietų. Be to, Komisija pasiūlė išplėsti Europos pritaikymo prie globalizacijos padarinių fondo taikymo sritį ir didinti tinkamumo kriterijų lankstumą, kad būtų užtikrinta, kad tai bus veiksminga pagalba darbuotojams, patyrusiems krizės poveikį. Akivaizdu, kad šiuo metu atsižvelgiant į šias finansines priemones, būtina vykdyti reformas, susijusias su darbo rinkos lankstumo ir užimtumo garantijų pusiausvyra, aktyvia integracija ir pensijų sistemomis.

Todėl tokios krizės sąlygos tik dar labiau skatina Komisiją siekti socialinės pažangos ir darbuotojų teisių apsaugos.

*
* *

Klausimas nr. 54, kurį pateikė Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-1058/08)

Tema: Specialioms grupėms pranašumų teikianti diskriminacija

Ar Komisija mano, kad Europos teisės aktai leidžia pozityvią diskriminaciją, kad būtų kompensuotos nepalankios vaikų, jaunimo, pagyvenusių žmonių, neigaliųjų, sergančiųjų chroniškėmis ligomis, vienišų tėvų ir daugiavaikių šeimų sąlygos? Ar gali minėtoms grupėms pranašumų teikianti pozityvi diskriminacija socialinės apsaugos sistemose kompensuoti nepakankamus darbo vietų pasiūlymus?

Atsakymas

(FR) Pirmiausia Komisija nori pabrėžti, kad dėl teigiamų veiksmų moterų⁽⁷⁾, pagyvenusių žmonių ir neigaliųjų⁽⁸⁾ atžvilgiu Europos teisės aktuose numatyta valstybės narės patvirtinti priemonės, kuriomis nustatomi specialūs pranašumai, skirti lygybei užtikrinti tarp šios grupės asmenų ir kitų darbuotojų.

Kita vertus, Bendrijos teisės aktuose nėra specialių nuostatų, susijusių su teigiamais veiksmais jaunimo, chroniškai sergančiųjų, šeimų, kuriose yra tik vienas iš tėvų, ar daugiavaikių šeimų atžvilgiu, nes nėra teisinio pagrindo tokioms nuostatoms.

Galiausiai Komisija nori pabrėžti, kad kai į Bendrijos teisės aktus įtraukiama nuostata dėl teigiamo veiksmo, tinkamas procedūras turi nustatyti valstybės narės. Nepaisant to, precedentinėje teisės struktūroje Europos Teisingumo Teismas nustatė specialias sąlygas dėl teigiamų veiksmų moterų atžvilgiu:

- grupė, kuriai taikomi veiksmai, turi būti nepakankamai atstovaujama tame užimtumo sektoriuje;
- patvirtinta priemonė turi ištaisyti esančią padėtį;
- patvirtinta priemonė turi būti proporcinga siekiamam tikslui.

Bet kuriuo atveju Europos Teisingumo Teismas nustatė, kad toks teigiamas veiksmas negali būti automatiško ir besąlygiško prioriteto moterims suteikimo priežastis.

*
* *

(7) Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 2002/73/EB iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 76/207/EEB dėl vienodo požiūrio į vyrus ir moteris principo taikymo įsidarbinimo, profesinio mokymo, pareigų paaugstinimo ir darbo sąlygų atžvilgiu.

(8) Tarybos Direktyva 2000/78/EB nustatanti vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus.

Klausimas nr. 55, kurį pateikė Claude Moraes (H-1065/08)**Tema: Daugialypė diskriminacija**

Atsižvelgiant į 2007 m. Europos Komisijos pranešimo „Daugialypės diskriminacijos sprendimai – praktika, politika ir teisė“ rekomendacijas, daugialypė diskriminacija turi būti draudžiama. Kodėl nėra aiškiai pabrėžto daugialypės diskriminacijos uždraudimo Vienodo požiūrio direktyvos (COM(2008)0426) projekte ir padaryta tik viena nuoroda į daugialypę diskriminaciją (vertinant moterų padėtį) preambulėje (t. y. nr. 13)?

Atsakymas

(EN) Gerbiamojo Parlamento nario minimą pranešimą, Komisijos prašymu, parengė Danijos žmogaus teisių centras.

Komisija mano, kad daugialypė diskriminacija yra socialinė tikrovė, kurią reikėtų spręsti tinkamu būdu. Tačiau 2008 m. liepos 2 d. Komisijos patvirtinto pasiūlymo dėl direktyvos, kurioje siekiama įgyvendinti vienodo požiūrio į asmenis, nepaisant jų religijos ar tikėjimo, negalios, amžiaus arba seksualinės orientacijos, principus⁽⁹⁾, tekste nėra aiškios nuostatos dėl daugialypės diskriminacijos uždraudimo.

Taip yra dėl dviejų priežasčių. Pirma, pasiūlyme kalbama apie diskriminaciją religijos ar tikėjimo, negalios, amžiaus arba seksualinės orientacijos pagrindu. Sąlygos dėl daugialypės diskriminacijos ir kitais pagrindais (pvz., lyties, rasinės ar etninės kilmės) įtraukimas gali atrodyti kaip direktyvos kompetencijos viršijimas. Kita vertus, jei daugialypė diskriminacija būtų susijusi tik su keturiomis Direktyvos projekte nagrinėjamomis diskriminacijos rūšimis, nebūtų paliesta kitų svarbių daugialypės diskriminacijos rūšių, pavyzdžiui, susijusių su lytimi, rasine ar etnine kilme. Antra, rengdama anksčiau minėtą pasiūlymą, Komisija manė, kad šiam klausimui reikia skirti daugiau dėmesio.

Todėl Komisija pasiūlė, kad neseniai įkurta nediskriminacinio pobūdžio vyriausybinių ekspertų grupė turėtų imtis daugialypės diskriminacijos klausimo. Grupės, kuri buvo įkurta 2008 m. liepos 2 d. Komisijos sprendimu⁽¹⁰⁾, uždaviniai yra:

- tarp atitinkamų valstybių narių valdžios institucijų ir Komisijos sukurti bendradarbiavimo mechanizmą dėl klausimų, susijusių su vienodo požiūrio skatinimu ir kova su diskriminacija rasiniu ar etniniu, tikėjimo ar išitikinimų, negalios, amžiaus ar socialinės orientacijos pagrindu;
- stebėti šios srities ES ir nacionalinės politikos raidą;
- skatinti keitimąsi patirtimi ir gerosios praktikos pavyzdžiais nediskriminavimo ir vienodo požiūrio skatinimo srityse, kuriose turima bendrų interesų.

2008 m. lapkričio mėn. pirmojo grupės posėdžio metu, Komisija sutarė su grupe, kad ji nagrinės ir daugialypės diskriminacijos klausimą. Komisija taip pat paprašė Europos Teisės ekspertų tinklo lyčių lygybės srityje parengti pranešimą dėl daugialypės diskriminacijos teisinių aspektų, ypatingą dėmesį skiriant lyčių aspektui. Tikimasi, kad šis pranešimas bus parengtas iki 2009 m. birželio mėn.

*

* *

Klausimas nr. 56, kurį pateikė Héléne Goudin (H-1066/08)**Tema: Apibrėžimai, susiję su kolektyviniais veiksmais**

Pagal 2008 m. gruodžio 12 d. Švedijoje pristatytą C. Stråtho pranešimą dėl ETT sprendimo Laval byloje (C-341/05) turėtų būti apribota profesinių sąjungų teisė streikuoti ir užsieniečių darbuotojų (skirtų darbuotojų ir kitos valstybės narės darbuotojų) atveju sektoriniuose susitarimuose reikalauti tik minimalių atlyginimų ir minimalių sąlygų.

Ar Komisija pritaria tokia aiškinimui? Koks yra Komisijos požiūris į tinkamą minimalų atlyginimą, apibrėžiamą sektoriniuose susitarimuose? Kokių veiksmų, Komisijos nuomone, gali imtis profesinės sąjungos, siekdamos užtikrinti paskirtų darbuotojų atlyginimų lygius, kurie, jų manymu, yra tinkami? Ar Komisija mano, kad

⁽⁹⁾ COM(2008) 426 final.

⁽¹⁰⁾ C(2008) 3261 final.

C. Stråtho pranešimo išvadose pateikiama kokių nors naujovių, lyginant su ETT sprendimu Laval byloje (C-341/05)?

Atsakymas

(EN) Iš esmės nacionalinės valdžios institucijos turi įvertinti galimas Laval sprendimo pasekmes savoms darbo rinkoms ir nuspręsti, ką reikia padaryti šiuo klausimu, atsižvelgiant į savo institucinę ir teisinę sandarą.

Komisija supranta, kad gerbiamosios Parlamento narės minimame C. Stråtho pranešime siekiama pateikti rekomendacijas, kurios gali sutvirtinti pasiūlymus, skirtus esamiems nacionaliniams teisės aktams dėl paskirtų darbuotojų Švedijoje pakeisti. Komisija negali teikti pastabų dėl teisinių priemonių, kurios yra ankstyvame rengimo etape.

Taigi Komisija yra pasiruošusi padėti ir bendrauti su nacionalinės valdžios institucijomis, jei jos stengsis kiek įmanoma geriau spręsti susijusius klausimus ir į juos reaguoti, taip pat toliau ji yra pasiryžusi su jomis vesti dvišales diskusijas dėl visų konkrečių įgyvendinimo priemonių, kurios numatytos pagal Bendrijos teisę.

*
* *

Klausimas nr. 57, kurį pateikė Mihael Brejc (H-0004/09)

Tema: Sveikata ir saugumas darbe

Ekonominės krizės metu verslininkai siekia mažinti visų veiklos sričių išlaidas. Pagal mūsų turimą informaciją, išlaidos mažinamos ir sveikatos ir saugumo darbe srityje. Ar Komisija tai žino? Ką ji ketina daryti, kad užtikrintų, kad nepaisant nepalankios verslo aplinkos, nebūtų mažinami sveikatos ir saugumo darbe standartai?

Atsakymas

(FR) Reikia tiesiai pasakyti, kad Komisija neturi tokios informacijos, apie kurią kalba gerbiamasis Parlamento narys, kad šiuo ekonominės krizės laikotarpiu verslo srities specialistai akivaizdžiai dideliu mastu mažina išlaidas sveikatos ir saugos darbe srityje.

Dėl gerbiamojo Parlamento nario susirūpinimo dėl to, kad išlaidų mažinimas gali mažinti standartus, reikia pabrėžti, kad Europos Sąjungos lygiu su sveikata ir saugumu darbe susijusios nuostatos, t. y. nustatytos pagrindų Direktyvoje 89/391/EEB ir jos specialiose direktyvose, yra teisiškai privalomos. Valstybės narės privalo perkelti šias direktyvas į savo nacionalines teisės sistemas ir jas įgyvendinti.

Taigi bet koks galimas darbuotojų sveikatos ir saugumo darbe standarto sumažinimas negali jokiais aplinkybėmis sumažinti minėtų standartų labiau už Bendrijos direktyvose nustatytą minimalų lygį.

Be to, Komisija ir Bilbao Saugumo ir sveikatos darbe agentūra nuolat stengiasi, netgi šiuo ekonominės krizės laikotarpiu, informuoti darbdavius, kad ekonomikos prasme verslas, investuojantis į darbuotojų sveikatą ir saugumą, pasiekia apčiuopiamų rezultatų: mažinamos nebuvimo darbe išlaidos, gerėja darbuotojų motyvacija ir darbingumas bei verslo konkurencingumas.

*
* *

Klausimas nr. 58, kurį pateikė Olle Schmidt (H-0005/09)

Tema: Europos piliečių prieiga prie socialinės saugos sistemų

Švedijos Öresundo regiono gyventojams įprasta į darbą važinėti kertant Danijos ir Švedijos sieną. Švedijos žiniasklaidoje (pvz., 2008 m. lapkričio 22 d. ir 2009 m. sausio 2 d. dienraštyje „Sydsvenskan“) buvo pasakojama apie į avarijas patekusius Švedijos darbuotojus, kurie negavo ligos išmokos iš Danijos darbdavių arba Danijos Vyriausybės, nepaisant to, kad pagal ES taisykles, turėtų būti taikoma tos valstybės socialinės saugos sistema, kurioje darbuotojai dirba.

Ką Komisija ketina daryti, kad užtikrintų, kad ne savo valstybėje dirbantys Europos piliečiai turėtų galimybę naudotis socialinės saugos sistemomis?

Atsakymas

(EN) Komisija atkreipia gerbiamojo Parlamento nario dėmesį į Reglamente (EEB) Nr. 1408/71 ir Reglamente Nr. 574/72 esančias Bendrijos nuostatas dėl socialinės saugos sistemų suderinimo. Pagal šias nuostatas vien

tik Danijoje dirbantis, tačiau Švedijoje gyvenantis asmuo įprastai turėtų turėti teisę į socialinės saugos išmokas tokiomis pačiomis sąlygomis, kokias turi toje valstybėje ir dirbantys, ir gyvenantys asmenys. Pasienio darbuotojas turėtų turėti teisę gauti ligos išmoką arba Danijoje, arba Švedijoje, priklausomai nuo savo pasirinkimo. Tačiau įpareigojimas mokėti išmoką dėl ligos, įskaitant darbdavio mokamą išmoką dėl ligos (pvz., kai avarija įvyksta darbuotojui važiuojant į darbą arba iš jo), turėtų tekti Danijos socialinės saugos sistemai. Todėl darbdaviui tenka įpareigojimas mokėti išmoką dėl ligos, net jei darbuotojas gyvena Švedijoje.

Pagal Komisijos turimą informaciją, neatrodo, kad Danijos taikomas reglamentų nuostatų derinimas atitinka Bendrijos teisę. Apie šį dalyką buvo informuota Švedijos valdžia, kuri, siekdama išspręsti šį klausimą, apie tai pranešė Danijos kolegoms.

Atsižvelgdama į šiuos įvykius, Komisija įsitikinusi, kad klausimas bus išspręstas būdu, atitinkančiu Bendrijos teisę.

Komisijos tarnybos susisieks su Danijos ir Švedijos valdžios atstovais, siekdamos gauti informaciją dėl bendradarbiavimo pasekmių, ir tiesiogiai informuos gerbiamąjį Parlamento narį apie rezultatus.

*
* *

Klausimas nr. 59, kurį pateikė Kathy Sinnott (H-0016/09)

Tema: Vienas milijonas už neigaliuosius

Nuo 2007 m. rugsėjo mėn. pabaigos vykdytos peticijos „Vienas milijonas už neigaliuosius“ kampanijos metu visoje ES per aštuonis mėnesius po peticiją pasirašė daugiau nei 1,3 mln. asmenų. 2007 m. spalio 4 d. kampanijos uždarymo iškilmėse, kuriose dalyvavo šimtai žmonių su negalia ir juos remiančių asmenų, parašai buvo asmeniškai įteikti Europos Parlamento Pirmininkui ir Komisijos Pirmininko pavaduotojai Margot Wallström.

Deja, 2008 m. rugsėjo mėn. Konstitucinių reikalų komitete nagrinėjant piliečių iniciatyvos klausimą, nusivyliau išgirdusi, kad peticija „Vienas milijonas už neigaliuosius“ yra Europos Komisijos rūsyje, o Komisija, susisiekusi su ENF, pasiūlė jiems grąžinti peticiją, kuri tik renka dulkes rūsyje.

Kada galime tikėtis, kad Komisija išnagrinės peticiją „Vienas milijonas už neigaliuosius“ ir reaguos į joje esantį raginimą pripažinti negalios teises ir neigaliųjų specialius teisės aktus?

Atsakymas

(EN) Komisija yra pasiryžusi stiprinti piliečių dalyvavimą sprendimų priėmimo procese ir labai vertina pilietinės visuomenės nuomonę.

Pirmininko pavaduotoja Margot Wallström 2007 m. spalio 4 d. dalyvavo kampanijos „Vienas milijonas už neigaliuosius“ uždarymo iškilmėse ir 2008 m. sausio 23 d. Pirmininkas J. M. Barroso asmeniškai atpažino 1 294 497 gautus parašus, kurie Komisijai buvo pateikti 2007 m. lapkričio 22 d. Parašai laikomi Komisijos patalpose.

Lisabonos sutartis, kurioje teigiama, kad „ne mažiau kaip milijonas reikšmingos valstybių narių dalies piliečių, manydami, kad Sutartims įgyvendinti reikalingas Sąjungos teisės aktas, gali imtis iniciatyvos raginti Europos Komisiją, kad ji, neviršydama savo įgaliojimų, pateiktų tuo klausimu atitinkamą pasiūlymą“, dar nėra įsigaliojusi. Nepaisant to, kampanija „Vienas milijonas už neigaliuosius“ buvo labai svarbi ir labai vertinama piliečių iniciatyva, į kurią buvo atsižvelgta, kai Komisija rengė 2008 m. liepos mėn. pasiūlymą dėl Direktyvos⁽¹¹⁾, pagal kurią įgyvendinamas vienodo požiūrio principas dėl užimtumo ribų, siekiant padidinti apsaugos nuo diskriminacijos mastą.

Siūlomoje direktyvoje, ir ypač jos 4 straipsnyje, yra specialios nuostatos dėl vienodo požiūrio į asmenis, neatsižvelgiant į negalią, ir tai užtikrina tokį apsaugos lygį, kokį užtikrintų Direktyva vien tik dėl negalios. Dabar dvi įstatymų leidimo institucijos turi paversti šį Komisijos pasiūlymą teisės aktu.

*
* *

⁽¹¹⁾ COM(2008) 426 final, <http://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=477&langId=en>.

Klausimas nr. 60, kurį pateikė Proinsias De Rossa (H-0032/09)**Tema: Airijos vykdomas Nemokumo direktyvos perkėlimas**

Atsižvelgdama į mano klausimus raštu nr. E-3295/06, E-3298/06, E-3299/06 ir E-4898/06 dėl Airijos vykdomo nemokumo direktyvos perkėlimo ir įgyvendinimo ir į 2007 m. Įgyvendinimo pranešimą dėl Direktyvos 2002/74/EC⁽¹²⁾, keičiančios Direktyvą 80/987/EEB⁽¹³⁾ dėl ES valstybių narių įstatymų, susijusių su darbuotojų apsauga jų darbdaviui tapus nemokiam ir į Europos Teisingumo Teismo 2007 m. sausio 25 d. sprendimą byloje C-278/05 (Carol Marilyn Robbins ir kiti prieš Darbo ir pensijų valstybės sekretorių), ar galėtų Komisija atsakyti, kokią ji vykdė susirašinėjamą su Airijos valdžios institucijomis dėl galimų Airijos šios direktyvos pažeidimų, ypač dėl jos 8 straipsnio, ir kokie buvo Airijos valdžios institucijų atsakymai?

Kokių veiksmų imsis Komisija, jei ji nuspręs, kad Airija, atsižvelgiant į minėtą ETT sprendimą, pažeidė šį teisės aktą, ypač jo 8 straipsnį?

Atsakymas

(EN) 2008 m. Komisija paskelbė darbo dokumentą dėl 1980 m. spalio 20 d. Tarybos direktyvos dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su darbuotojų apsauga jų darbdaviui tapus nemokiam, suderinimo 8 straipsnio ir susijusių nuostatų įgyvendinimo, atsižvelgiant į papildomas bendrovės ar kelių bendrovių senatvės draudimo sistemas, nepatenkančias į valstybines privalomas socialinės apsaugos sistemas⁽¹⁴⁾.

Išvados teigiama, kad tam tikrais atvejais gali būti keliama klausimai dėl to, ar pakanka valstybių narių patvirtintų tam tikrų priemonių apimties apsaugoti darbuotojų ir į pensiją išėjusių asmenų interesus, jei darbdavys tampa nemokus. Reikia atlikti išsamesnį tyrimą, siekiant išnagrinėti šiuos klausimus:

-kaip apsaugoti darbuotojus ir į pensiją išėjusius asmenis nuo nepakankamo senatvės draudimo sistemų finansavimo ir kokių mastu tai daryti;

- kaip užtikrinti, kad į senatvės draudimo sistemas patektų visos nesumokėtos įmokos;

-kaip elgtis tais atvejais, kai papildomą senatvės draudimo sistemą tvarko pats darbdavys.

Komisija rengiasi pradėti tyrimą šiais klausimais.

Kadangi tai ypač liečia Airiją, dėl 2009 m. sausio mėn. viduryje spaudoje pasirodžiusių pranešimų apie bendrovės „Waterford Wedgwood“ sunkumus ir kilusią riziką bendrovės darbuotojų pensijoms, Komisija paprašė daugiau informacijos iš Airijos dėl patvirtintų priemonių, skirtų pensijų apsaugai, ypač kalbant apie nustatyto dydžio išmokų sistemas. Jei išanalizavus gautą atsakymą paaiškės, kad šios priemonės neatitinka Direktyvos 2008/94/EB⁽¹⁵⁾ 8 straipsnio reikalavimų, kaip kad nustatė Europos Teisingumo Teismas, Komisija nedelsdama pradės pažeidimų procedūras pagal Sutarties 226 straipsnį.

*

* *

Klausimas nr. 61, kurį pateikė Athanasios Pafilis (H-0034/09)**Tema: Atviras darbdavių terorizavimas, nukreiptas prieš profesinių sąjungų narius**

2008 m. gruodžio 22 d. įvykdytas žudikiškas išpuolis rūgštimi prieš Atikos valytojų ir namų ūkio darbuotojų sąjungos generalinę sekretorę Konstantiną Kounevą yra darbdavių prieš profesinėms sąjungoms priklausančius darbuotojus, kurie kovoja už savo teises arba dalyvauja streikuose ir sąjungų vykdomuose judėjimuose, vykdytų atviro teroro veiksmų kulminacija. Vienas iš paskutinių tokių veiksmų – Vari esančios žaislų parduotuvės „Jumbo“ darbuotojo atleidimas dėl to, kad jis 2008 m. gruodžio 10 d. dalyvavo visos šalies bendrame streike.

(12) OL L 270, 2002 10 8, 10 p.

(13) OL L 283, 1980 10 28, 23 p.

(14) SEC(2008) 475.

(15) OL L 283, 2008 10 28, 36 p.

Ar Komisija pasmerks darbdavių prieš darbuotojus vykdomus teroro išpuolius, kurie dabar įprasti darbovietėse, paverstose getais, kuriose negalioja jokios užimtumo teisės aktų apsaugos priemonės ir visomis įmanomomis priemonėmis diktuojama despotiška darbdavių valia?

Atsakymas

(EN) Komisija mano, kad išpuoliai prieš profesinių sąjungų narius yra visapusiškai smerktini ir visiškai nepriimtini, nepaisant to, ar tie darbuotojai yra teisėti ar neteisėti imigrantai, ar jie yra atvykę iš kitų valstybių narių ar trečiųjų šalių.

Kiekvienas žmogus turi teisę į fizinę ir psichinę neliečiamybę. Be to, kiekvienas žmogus turi teisę į būrimosi į asociaciją laisvę, įskaitant profesines sąjungas. Abi šios teisės yra pabrėžtos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje (3 ir 12 straipsniai).

Laisvę jungtis į asociaciją gina pagrindinės Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) darbo standartų konvencijos, kurias visas ES valstybės narės ratifikavo ir turi jų laikytis ir įgyvendinti.

Iš esmės nacionalinės institucijos savo valstybėse turi imtis visų reikalingų priemonių, skirtų kovai su tokiais veiksmais, ir bausti tuos, kurie juos vykdo, remiantis nacionaline ir tarptautine teise.***

Klausimas nr. 62, kurį pateikė Silvia-Adriana Țicău (H-1039/08)

Tema: Pastatų energetiniam efektyvumui gerinti skirtos priemonės

Europos Sąjunga iškėlė sau tikslą pagerinti energetinį efektyvumą ir iki 2020 m. pasiekti, kad 20 proc. sumažėtų šiltnamio efektą sukeliančių dujų išlakos ir 20 proc. sunaudojamos energijos būtų gaunama iš atsinaujinančių šaltinių. 40 proc. visų šiltnamio efektą sukeliančių dujų atsiranda dėl pastatų. Todėl pastatų energetinio efektyvumo didinimas yra puiki galimybė sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimą. Tokiomis sąlygomis valstybės narės gali naudoti dalį savo struktūrinių fondų lėšų pastatų energetiniam efektyvumui didinti. Struktūrinius fondus reguliuojančių nuostatų vidutinės trukmės persvarstymas yra numatytas 2010 m.

Kokias Komisija planuoja priemones, skirtas pastatų energetiniam efektyvumui gerinti Europos Sąjungoje, kai bus persvarstomos struktūrinių fondų naudojimą reguliuojančios nuostatos?

Atsakymas

(EN) Pastatų energetinio efektyvumo didinimas yra svarbus kelias siekiant klimato kaitos mažinimo ir energetinio saugumo bei ES ekonomikos konkurencingumo didinimo. Komisija vykdo įvairias priemones, skirtas energetiniam efektyvumui statybų sektoriuje didinti, pavyzdžiui, teisinės priemonės, finansinės priemonės ir veiksmus, skirtus informacijai skleisti. Viena svarbiausių priemonių šioje srityje yra Direktyva 2002/91/EC dėl pastatų energinio naudingumo. Komisija stebi šios direktyvos įgyvendinimą. Siekdama išplėsti jos apimtį ir sustiprinti kai kurias nuostatas, Komisija neseniai pateikė pasiūlymą dėl direktyvos išdėstymo pagal naują redakciją.

Kalbant apie Europos regioninės plėtros fondą (ERPF) ir Sanglaudos fondą, reikėtų priminti, kad visose valstybėse dabartiniai teisės aktai leidžia įvairias intervencijas gerinant energetinį efektyvumą ir atsinaujinančios energijos naudojimą pastatuose, jei tai nenaudojama namų ūkių tikslams. Dėl šio tikslo reikia pasakyti, kad dabartiniuose teisės aktuose nustatytas ribotos išlaidos gyvenamiesiems namams dvylikos ES valstybių narių, tai lemia su finansų skyrimu susijusios sąlygos, intervencijos aplinkybės, gyvenamųjų namų tipas ir intervencijos zona ir tipas.

Kartu su Komunikatu dėl Europos ekonomikos atkūrimo plano⁽¹⁶⁾ Komisija 2008 m. gruodžio 3 d. pateikė pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, keičiančio Reglamentą (EB) 1080/2006 dėl Europos regioninės plėtros fondo, nuostatų, susijusių su investicijų, skirtų gyvenamųjų namų energetiniam efektyvumui didinti ir atsinaujinančiai energijai naudoti, tinkamumu. Pakeitimas leistų visoms valstybėms narėms iki 4 proc. visų skirtų ERPF lėšų skirti energetinio efektyvumo didinimo ir atsinaujinančios energijos naudojimo gyvenamuosiuose namuose išlaidoms. Tinkamų gyvenamųjų namų kategorijos bus nustatytos nacionaliniu lygiu, siekiant remti socialinę sanglaudą.

(16) COM (2008) 800 final

Jei pakeitimai bus patvirtinti, valstybės narės turės nuspręsti, ar jos nori persvarstyti savo Struktūrinių fondų veiklos programas, kad energetinio efektyvumo didinimo investicijoms būtų skirta didesnė dalis.

*
* *

Klausimas nr. 63, kurį pateikė Colm Burke (H-1041/08)

Tema: ES valstybių narių teisės aktai, skirti panaikinti moterų lyties organų žalojimą

Reikia patvirtinti ES priemones, skirtas atsižvelgti į moterų ir mergaičių poreikius, kurioms gresia moters lyties organų žalojimo (angl. FGM) rizika. Airija neseniai išpareigojo – kaip viena iš ES 15 valstybių narių – parengti nacionalinį veiksmų planą, skirtą FGM panaikinti. Šios penkioolika ES valstybių narių išpareigojo priimti įstatymus, kurie griežtai uždraustų FGM tose valstybėse.

Ar gali Komisija rekomenduoti nedalyvaujančioms valstybėms narėms apsvarstyti tokius veiksmų planus ir patvirtinti tokią žalingą praktiką draudžiančius įstatymus? Toks įstatymas siųstų aiškų signalą galimiems šios tradicijos sekėjams, kad FGM yra visiškai nepriimtinas visoje ES. Atsižvelgiant į tai, kad Pasaulio sveikatos organizacija teigia, kad nuo 100 iki 140 mln. mergaičių ir moterų priverstos gyventi jausdamos FGM pasekmes (ir maždaug trys milijonai mergaičių kasmet rizikuoja tai patirti), ką vadovaudamasi išorės santykių politika daro Komisija, kad būtų kiek įmanoma sumažinta ši žalinga tradicija?

Atsakymas

(EN) Komisija mano, kad moters lyties organų žalojimas (angl. FGM) yra rimtas moterų ir mergaičių pagrindinių teisių pažeidimas ir visos Europos valstybės turėtų imtis tvirtų priemonių, kad būtų užkirstas kelias tokiai praktikai tiek ES, tiek už jos ribų.

Visos moters lyties organų žalojimo formos yra susijusios su padidėjusia psichologinės ir fizinės žalos rizika, įskaitant kraujavimą, infekcijas, nevaisingumą ir psichikos sveikatos problemas. Moters lyties organų žalojimas taip pat lemia gimdymo komplikacijas ir motinoms, ir naujagimiams, įskaitant negyvą vaisių, kūdikių mirtis ir ilgalaikę negalią. Tokia praktika iš esmės pažeidžia pagrindinę teisę į fizinį ir psichinį neliečiamumą, kuris pripažįstamas visose ES valstybėse narėse. Nors Komisija neturi kompetencijos pasiūlyti teisės aktų šioje srityje, ji nuolat sudaro sąlygas naudoti Bendrijos finansavimą pagal programą „Daphne III“, kuri skirta padėti Europos nevyriausybinėms organizacijoms (NVO) ir vietinei ir regioninei valdžiai, taip pat institucijoms kovoti su FGM.

Programa „Daphne“ ypač prisidėjo prie to, kad būtų kuriamas ir remiamas Europos su FGM kovojančių NVO tinklas (angl. Euronet-FGM), kuris ir koordinuoja Daphne finansuojamą projektą, minimą gerbiamojo Parlamento nario. Pagal šį projektą rengiami nacionaliniai veiksmų planai (NVP), skirti panaikinti FGM penkioolika ES ir EEE valstybių (Austrijoje, Belgijoje, Danijoje, Prancūzijoje, Suomijoje, Vokietijoje, Graikijoje, Airijoje, Italijoje, Olandijoje, Norvegijoje, Portugalijoje, Ispanijoje, Švedijoje ir Jungtinėje Karalystėje), ir nagrinėjama su FGM susijusi padėtis dešimtyje naujų valstybių narių. Projektas baigiasi 2009 m. birželio mėn. ir prieš jam baigiantis bus surengta galutinė konferencija, siekiant pristatyti ir aptarti NVP ir apie tai informuoti, taip pat geriau informuoti tarptautinę bendruomenę apie FGM problemą Europoje ir smurtą prieš moteris ir mergaites migrantes apskritai. Komisija dalyvaus šiame renginyje ir ragins valstybes nares, kurios dar neparengė veiksmų planų, pasimokyti iš projekto rezultatų ir kiek galima greičiau imtis reikiamų priemonių.

Teikdama išorės pagalbą trečiosioms šalims, Komisija turi tris politikos kryptis, kurias gali naudoti kovai su FGM. Pirma, Komisija, su trečiosiomis šalimis diskutuodama dėl politikos klausimų ir politikos krypčių, kelia klausimus dėl teisių suteikimo moterims, žmogaus teisių ir moterų sveikatos. Antra, Komisija remia gynimo ir lobizmo iniciatyvas, kuriomis siekiama pagerinti nacionalinius teisės aktus ir kurti tinkamas nacionalinės politikos kryptis, skirtas skatinti ir apsaugoti moterų teises ir uždrausti žalingas praktikas. Trečia, Komisija remia pareigūnų pajėgumų kūrimo iniciatyvas ir gynimą bei informavimą visuose visuomenės sektoriuose.

Komisija šiuo metu finansuoja šiuos projektus:

pagal programą „Investavimas į žmones“ projektą, skirtą prisidėti prie tam tikrų valstybių socialinių normų, kurias taikant žalojamos mergaitės ir moterys, panaikinimo. Šį projektą kartu finansuoja ir Jungtinių Tautų vaikų fondas (UNICEF).

Burkina Faso Komisija remia Moterų gerovės ir FGM prevencijos centrą. Šis centras daugiausia dėmesio skiria FGM prevencijai ir FGM pasekmėms gydyti, taip pat informacijai apie moterų teises.

Komisija teiks paramą teisingumo sektoriui Nigerijoje, įvairiems nevalstybiniais veikėjams, parlamento nariams ir masinėms informavimo priemonėms. Ji aktyviai prisidės prie geresnio visuomenės informavimo, tvarių vietinių diskusijų ir politikos, skirtos svarbiausioms gerojo valdymo ir žmogaus teisių formoms skatinti, įskaitant FGM.

Kartu su Senegalo organizacija „Bendroji prancūzų parama“ (pranc. Secours Populaire Français) remiame Senegalo asociacijos AFELP projektą „Moterų asociacija kovai su skurdu“ (pranc. Association Femmes Enfant Lutte Contre la Pauvreté). Šis projektas padeda moterims apginti save kovojant su visomis smurto, kurio aukos jos yra, formomis, taip pat kovoti su žalingomis kultūros praktikomis ir skatinti demokratijos principus.

Pagal Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonę Komisija Somalyje finansuoja projektą „Somalio moterų FGM panaikinimo planas“. Paramą gaunanti organizacija yra tarptautinė pilietinės visuomenės organizacija Bendradarbiavimas naujų valstybių plėtros labui (angl. COSPE). Komisija taip pat neseniai užbaigė projektą Nigerijoje, kurį vykdė vietinės organizacijos, kovojančios su smurtu prieš moteris, įskaitant FGM. Šio projekto tikslas – padidinti pranešimų skaičių apie lyties pagrindu vykdomą smurtą.

*
* *

Klausimas nr. 64, kurį pateikė Georgios Papastamkos (H-1042/08)

Tema: Suklastotų produktų konfiskavimas prie ES sienų

Ar Komisija, remdamasi bendrų valstybių narių muitinių institucijų atliktų operacijų rezultatais ir atsižvelgdama į ES pasienyje konfiskuotų suklastotų produktų didėjimą, pateiks informaciją dėl priemonių, skirtų kovai su sukčiavimu? Ar Komisija pateiks informaciją apie konfiskuotų produktų tipą ir kiekį?

Atsakymas

(FR) Kovai su klastojimu ir piratavimu Komisija teikia pirmenybę. Komisija kiekvienais metais skelbia statistinį pranešimą apie valstybių narių muitinės institucijų konfiskuotas prekes. Šis pranešimas rengiamas pagal valstybių narių pateiktą informaciją ir atsižvelgiant į galiojančių teisės aktų⁽¹⁷⁾ nuostatas. Pranešimas prieinamas Europos tinklalapyje adresu:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/customs_controls/counterfeit_piracy/statistics/index_fr.htm

Valstybių narių muitinių institucijų vykdomų bendrų operacijų rezultatai sudedami su rezultatais, kuriuos valstybės narės teikia Komisijai. Šiuo metu statistinių duomenų rinkimo pagrindas nesudaro galimybių Komisijai teikti išsamesnės informacijos, ypač atsižvelgiant į vykdomas operacijas. Nepaisant to, kai kurios Komisijos tarnybų vykdytos operacijos lėmė didesnę specialiųjų pranešimų skaičių. Tokios operacijos visuomet būna nukreiptos į tam tikrus produktus, tam tikras transportavimo priemones arba tam tikras kilmės valstybes. Dėl to rezultatai yra aiškiai susiję su taikomais kriterijais.

Operacija FAKE

Per 2005 m. gegužės mėn. Komisijos kartu su Europos Sąjungos valstybių narių muitinių institucijomis surengtą bendrą muitinių operaciją FAKE buvo konfiskuota 60 jūra siųstų konteinerių ir 140 oro pašto siuntų. Iš viso buvo sulaikyta daugiau nei 2 mln. iš Kinijos gabenamų produktų (įskaitant 1 258 110 cigarečių pakelių). Didžiąją dalį sulaikytų produktų sudarė tekstilės gaminiai, batai, krepšiai, elektronikos prekės, vaistai, cigaretės ir kiti produktai (akiniai, diržai, rašalo kasetės, laikrodžiai, žaislai, skustuvai, medus, dantų šepetėliai).

Operacija DAN

2006 m. trylikoje Bendrijos uostų pradėta ir Europos Komisijos koordinuota operacija DAN, dėmesį skiriant iš Kinijos jūra atvežamoms prekėms. Per šią operaciją buvo sulaikyti 92 konteineriai su įvairiais produktais. Tarp konfiskuotų daiktų buvo: šimtai tūkstančių žaislų, šimtai saulės akinių dėžių, milijonai porų batų ir

⁽¹⁷⁾ 2003 m. liepos 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1383/2003: OL L 196, 2003 08 02 ir 2004 m. spalio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1891/2004: OL L 328, 2004 10 30.

milžiniškas skaičius suklastotų atsarginių automobilių detalių, DVD diskų, peilių, drabužių, taip pat milijonai žiebtuvėlių ir cigarečių.

Operacija DIABOLO

Per 2007 m. Komisijos su dvidešimt septyniomis Europos Sąjungos valstybėmis narėmis ir trylika Azijos valstybių ⁽¹⁸⁾ bei Interpolu, Europolu ir Pasaulio muitinių organizacija surengtą bendrą muitinių operaciją DIABOLO buvo konfiskuota maždaug 135 mln. cigarečių su padirbtais prekės ženklais, 1 089 585 kitų suklastotų produktų, t. y. tekstilės gaminių, batų, žaislų, baldų, lagaminų ir laikrodžių. Be to, po šios operacijos buvo apklausti asmenys.

Pranešimas pateiktas Europos tinklalapyje adresu: http://ec.europa.eu/anti_fraud/diabolo/i_en.html

Operacija INFRASTRUCTURE

2007 m. pabaigoje Komisija kartu su Jungtinės Karalystės, Vokietijos, Prancūzijos ir Belgijos muitinių institucijomis ir Jungtinių AMERIKOS Valstijų Muitinės ir sienos apsaugos (angl. CPB) biuru vykdė bendrą operaciją INFRASTRUCTURE, kurios tikslas buvo užtikrinti intelektinės nuosavybės teisių laikymąsi. Per šią operaciją buvo konfiskuota daugiau nei 360 000 suklastotų integrinių grandynų, turinčių daugiau nei 40 įvairių prekės ženklų, be to, buvo vaisingai pasikeista informacija. Tai buvo pirmoji bendra veikla, nukreipta į intelektinės nuosavybės teises.

Operacija MUDAN

2008 m. balandžio mėn. Komisija su Europos Sąjungos valstybių narių muitinių institucijomis surengė bendrą muitinių operaciją MUDAN, per kurią dėmesys buvo sutelktas į pašto siuntas iš Kinijos ir sulaikyta 1 300 000 cigarečių.

Be to, siekiant suderinti ir paremti visų rūšių bendras muitinių operacijas, įskaitant dėl klastočių, valstybėms narėms buvo sudarytos sąlygos kreiptis į Europos kovos su sukčiavimo tarnybos (OLAF) Nuolatinę veiklos koordinavimo skyrių Briuselyje. Tokie ryšiai, kurie buvo sėkmingai panaudoti vykdant operacijas FAKE ir DIABOLO, sudaro sąlygas užtikrinti operatyvinės informacijos srautų derinimą einamuoju laiku, vykdant didelio masto Bendrijos ar tarptautinę veiklą.

*
* *

Klausimas nr. 65, kurį pateikė Nils Lundgren (H-1050/08)

Tema: ES gynybos politikos link

Komisija pasiūlė dabartinę 27 valstybėse galiojantį su gynyba susijusių produktų siuntimo režimą pakeisti nauja licencijavimo sistema (COM(2007)0765). Pasak Komisijos, dabartiniai valstybių narių sistemų skirtumai yra „didelė kliūtis Europos gynybos įrangos rinkai“.

Rengdama pasiūlymą dėl direktyvos, Komisija svarstė galimybę sukurti zoną, kurioje nereikėtų licencijų, ir leisti ES rūpintis licencijų, skirtų su gynyba susijusių produktų siuntimu, išdavimu. Tačiau šios minties buvo atsisakyta „dėl šiuo metu nepakankamos bendros užsienio politikos valstybių narių politinės integracijos“.

Komisijos nuomone, ar ES būtų įmanoma sukurti zoną, kurioje nereikėtų licencijų su gynyba susijusiems produktams siųsti, jei galiotų Lisabonos sutartis? Ar Komisija mano, kad tokia zona yra pageidautina?

Atsakymas

(EN) Su gynyba susiję produktai apima įvairias karines prekes ir paslaugas – nuo mažo jautrumo komponentų ir lengvos ginkluotės iki sudėtingų ginklų sistemų, pavyzdžiui, kovinių lėktuvų ar karinių laivų ir didelio jautrumo medžiagų, pavyzdžiui, branduolinių, biologinių ir cheminių prietaisų.

Valstybės narės šiuo metu gali taikyti apribojimus su gynyba susijusiems produktams platinti vidaus rinkoje pagal EB Sutarties 30 straipsnį. Pagal šį straipsnį leidžiama taikyti tam tikrus draudimus arba apribojimus laisvam prekių judėjimui tarp valstybių narių dėl inter alia viešosios politikos ar viešojo saugumo priežasčių

(18) (Brunėjus, Birma/Mianmaras, Kinija, Kambodža, Indonezija, Japonija, Pietų Korėja, Malaizija, Laosas, Filipinai, Singapūras, Tailandas – Vietnamas).

ir saugant žmonių sveikatą ir gyvybę, tačiau tokie draudimai ar ribojimai turi atitikti proporcingumo reikalavimus. Šis straipsnis nėra keičiamas Lisabonos sutartimi. Tam yra dvi labai svarbios priežastys:

1. Valstybės narės nori būti tikros, kad tokios medžiagos neatsidurs priešiškosiose rankose arba prastos reputacijos valstybėse. Terorizmo grėsmės ir masinio naikinimo ginklų platinimo rizikos mažinimas yra labai svarbus visų valstybių narių rūpestis.

2. Valstybės narės taip pat nori užtikrinti, kad gynybos įrangos nenaudos nusikaltėliai ES teritorijoje. Dėl žiaurių nusikaltimų ir terorizmo prevencijos ES būtina griežtai kontroliuoti daugelio su gynyba susijusių produktų tipų apyvartą.

Be to, pagal EB Sutarties 296 straipsnį, valstybės narės gali, esant tam tikroms aplinkybėms, imtis priemonių, kurios, jų manymu, būtinos pagrindinių saugumo interesų apsaugai ir kurios susijusios su ginklų, šaudmenų ar karinės įrangos gamyba ar prekyba. Šis straipsnis irgi nėra keičiamas Lisabonos sutartimi.

Lisabonos sutarties įsigaliojimas pats savaime neturės poveikio valstybių narių galimybei taikyti apribojimus viešojo saugumo pagrindais. Tačiau nepaisant to, pasiūlymas dėl direktyvos dėl su gynyba susijusių produktų siuntimo Bendrijoje sąlygų supaprastinamo, dėl kurios 2008 m. gruodžio 18 d. balsavo Parlamentas, yra svarbus žingsnis labiau integruotos su gynyba susijusių produktų vidaus rinkos link, nerizikuojant nacionaliniu saugumu.

Kol Komisija nenumatė galimybės pačiai ES išduoti licencijas, skirtas su gynyba susijusiems produktams siųsti, patvirtintoje Direktyvoje yra trys svarbios nuostatos, kurios laipsniškai turėtų panaikinti arba iš esmės sumažinti reikalavimus, keliamus licencijoms:

– Direktyvoje leidžiama valstybėms narėms tam tikrais atvejais siunčiant su gynyba susijusius produktus taikyti išimtį reikalavimui dėl išankstinio leidimo suteikimo, kai siuntėjas arba gavėjas yra valdžios institucija arba ginkluotųjų pajėgų dalis;

– Direktyvoje yra išlyga, pagal kurią siunčiant su gynyba susijusius produktus gali būti taikoma išimtis reikalavimui dėl išankstinio leidimo suteikimo, kai siuntimas vyksta esant tokioms sąlygoms, kurios nedaro poveikio viešajai politikai ar viešajam saugumui;

– Direktyvoje nustatyta bendrų siuntimo licencijų sistema reiškia, kad suteikiama ne atskira licencija, o bendras leidimas tiekėjams, atitinkantis licencijos terminus ir sąlygas, kad tiekėjai galėtų siųsti licencijoje nurodytus su gynyba susijusius produktus gavėjų kategorijai ar kategorijoms kitoje valstybėje narėje.

Ši direktyva panaikins daug perteklinių administracinių formalumų, tačiau valstybėms narėms sudarytos sąlygos vykdyti reikalingą kontrolę, kad būtų užkirstas kelias plačiam gynybos įrangos platinimui ir diversijos rizikai.

Komisija išnagrinės direktyvos veikimą ir pateiks pranešimą Parlamentui ir Tarybai, kuriame įvertins, ar (ir kiek) buvo pasiekti direktyvos tikslai, atsižvelgiant į vidaus rinkos veikimo perspektyvą.

*
* *

Klausimas nr. 66, kurį pateikė James Nicholson (H-1063/08)

Tema: Produktų kilmė ir (arba) maisto ženklavimas

Atsižvelgiant į paskutinius kiaulienos pramonei poveikį padariusius įvykius, ir siekiant gerinti dabartinę visiškai netinkamą padėtį, ar dabar Komisija pateiks pasiūlymus dėl aiškaus „kilmės šalies“ ženklavimo, kad vartotojai būtų informuoti ir galėtų aiškiai pasirinkti produktus?

Atsakymas

(EN) Pagrindinis Europos Sąjungos (ES) maisto teisės aktų principas yra tas, kad visas teisėtai į ES rinką patenkantis maistas ir pašarai turi būti saugūs, neatsižvelgiant į jų kilmę. Bendrijos teisės aktuose nustatyta daug įvairių priemonių, skirtų maisto saugai užtikrinti ir į rinką patekusiame nesaugiam maistui ir (arba) pašarams padėti pašalinti.

Pagal Bendrąjį maisto teisės aktų reglamentą⁽¹⁹⁾, ES teritorijoje maisto pramonės operatoriai visoje maisto grandinėje nuo importuotojų iki mažmenininkų lygio privalo užtikrinti atsekamumą. Tai reiškia, kad maisto operatoriai privalo įdiegti sistemas ir procedūras, skirtas nustatyti maisto pramonės operatoriams, iš kurių jie gavo produktus ir kuriems jie produktus siuntė.

Maisto higienos teisės aktuose nustatytos dar griežtesnės atsekamumo taisyklės gyvulinės kilmės produktams, įskaitant ne Bendrijos kilmės produktus. Tokios gyvulinės kilmės produktų atsekamumo taisyklės nustatytos Reglamente 853/⁽²⁰⁾, kuriame reikalaujama tokius produktus ženklinti sveikatos arba identifikavimo žymėjimu.

Komisija nesutinka, kad sistema yra netinkama. Neseniai įvykęs Airijos kiaulienos ir jautienos užteršimo dioksinais atvejis parodė, kad gyvulinės kilmės produktų atsekamumas labai pagerėjo, palyginti su anksčiau buvusiais panašiais užteršimo atvejais. Kai tik buvo sužinota apie užteršimą, per labai trumpą laiką galinti būti užteršta kiauliena ir jautiena iš Airijos buvo išimta iš dvidešimt penkių valstybių narių ir dvylikos trečiųjų šalių rinkų. Tai buvo galima padaryti dėl veikiančių atsekamumo sistemų. Skubus galinčios būti užterštos mėsos pašalinimas iš rinkos yra labai svarbus elementas, siekiant apsaugoti visuomenės sveikatą ir išlaikyti vartotojų pasitikėjimą.

Kalbant apie bendrą privalomą visų maisto produktų kilmės ženklinimą, reikia pabrėžti, kad kilmės žymėjimas nėra priemonė, prisidedanti prie maisto saugos. Komisija kilmės ženklinimą pirmiausia vertina kaip vartotojų informavimo priemonę, ypač dėl maisto savybių, ir tam tikrais atvejais dėl maisto kokybės.

Kilmės ženklinimas yra privalomas tais atvejais, kai vartotojai gali būti suklaidinti dėl tikrosios maisto produktų kilmės ar kilmės vietos ir taikant specialias taisykles, pavyzdžiui, skirtas vaisiams ir daržovėms, jautienai, vynui, medui ir žuviai. Be to, importuojamos paukštienos, o nuo 2010 m. liepos 1 d. ir ES organiškai pagamintų fasuotų maisto produktų (ir importuojamų produktų, jei naudojamas Bendrijos logotipas) irgi turi būti nurodyta kilmė.

Naujame Komisijos pasiūlyme dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams⁽²¹⁾ neišplečiamas sąrašas produktų, kuriems taikomas privalomas kilmės žymėjimas, tačiau pateikiamos taisyklės, skirtos užtikrinti, kad savanoriškas kilmės žymėjimas būtų atliekamas pagal tokius pat kriterijus.

Ne jautienos ir veršienos, o kitos mėsos atžvilgiu reglamente nustatyta, kad savanoriškas kilmės žymėjimas turėtų informuoti apie skirtingas gyvulių gimimo, auginimo ir skerdimo vietas, jei gyvulys negimė, nebuvo augintas ir paskerstas toje pačioje valstybėje ar vietoje.

Komisija, be abejo, žino, kad dėl šio klausimo kilo tolesnės diskusijos. Savo Žaliojoje knygoje dėl žemės ūkio produktų kokybės⁽²²⁾ Komisija aiškiai paklausė, ar būtų naudingas pirminių produktų gamybos kilmės privalomas ženklinimas, pavyzdžiui, „ES“ ar „ne ES“, siekiant užtikrinti geresnį ryšį tarp ūkininkavimo produktų ir galutinio produkto. Suinteresuotosios šalys ir visuomenė galėjo teikti nuomonę dėl Žaliosios knygos. Konsultacija baigėsi 2008 m. gruodžio 31 d.

*
* *

Klausimas nr. 67, kurį pateikė Dimitrios Papadimoulis (H-1074/08)

Tema: JT konvencija prieš korupciją ir bendrovės „Siemens“ juodosios kasos

Bendrovės „Siemens“ teismo tyrimo metu bendrovė pripažino, kad ji turėjo juodąsias kasas, kurios buvo skirtos papirkti politines partijas ir atsakingus asmenis. Tačiau dėl trumpo laikotarpio, skirto kaltinimams, suėjo senaties terminas ir politiniai veikėjai liko nenubausti. Jungtinių Tautų konvencija prieš korupciją, kurią Europos Bendrija pasirašė (2005 m. rugsėjo 15 d.) ir ratifikavo (2008 m. rugsėjo 25 d.), yra dar viena

⁽¹⁹⁾ 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiant Europos maisto saugos tarnybą ir nustatant su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002 02 01).

⁽²⁰⁾ m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 853/2004, nustatantis konkrečius gyvūninės kilmės maisto produktų higienos reikalavimus (OL L 39, 2004 04 30. Pataisyta redakcija, OL L 226, 2004 06 25).

⁽²¹⁾ COM(2008)40 final

⁽²²⁾ (COM(2008 641)

priemonė, kurią galima panaudoti, norint visapusiškai ištirti bendrovės „Siemens“ bylą ir nustatyti kaltuosius. Ypač taikytini minėtosios Konvencijos 29 straipsnis „Senatis“ ir 30 straipsnis „Baudžiamasis persekiojimas, teismo sprendimo priėmimas ir sankcijos“.

Atsižvelgiant į tai, kad ši bendrovė bendradarbiaudama su kitomis bendrovėmis vykde ir iš dalies iš Bendrijos fondų finansuojamus projektus, ar gali Komisija pasakyti, kurios valstybės narės yra pasirašiusios minėtą Konvenciją. Ar Komisija rekomenduotų valstybėms narėms savo nacionalinius teisės aktus suderinti su šia Konvencija, ypač jos 29 straipsniu, kuriame nustatytas ilgas senaties terminas? Kokių priemonių imsis Komisija, kad būtų užtikrintas visapusiško tyrimo atlikimas ir kaltų šalių šioje byloje nustatymas?

Atsakymas

(EN) Pagal atitinkamą Jungtinių Tautų (JT) tinklalapį, be Europos Bendrijų, Jungtinių Tautų Konvenciją prieš korupciją (angl. UNCAC) pasirašė ir ratifikavo Austrija, Belgija, Bulgarija, Danija, Suomija, Prancūzija, Graikija, Vengrija, Lietuva, Liuksemburgas, Nyderlandai, Lenkija, Portugalija, Rumunija, Slovakija, Ispanija, Švedija ir Jungtinė Karalystė. Italija, Airija, Vokietija, Čekijos Respublika ir Kipras jau pasirašė UNCAC Konvenciją, tačiau jos dar neratifikavo.

Korupcija yra didelė grėsmė visuomenei ir niekas negali pasakyti, kad mums taip nenutiks. Komisijos pozicija visuomet buvo kviešti valstybes nares pasirašyti, ratifikuoti ir įgyvendinti JT konvencijas ir kitas tarptautines priemones, kurios prisideda prie kovos su korupcija.

Dėl gerbiamojo Parlamento nario nurodyto atvejo tyrimo, Komisija norėtų atkreipti gerbiamojo Parlamento nario dėmesį į Komisijos atsakymą į jo klausimą žodžiu H-0746/08, kuriame išsamiai išdėstytas Komisijos tarnybų, įskaitant Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF), ir valstybių narių vaidmuo šioje byloje. Šiuo klausimu Komisija norėtų pakartoti, kad dėl įtarimų dėl galimos korupcijos valstybėse narėse reikalingų veiksmų turi imtis kompetentingos valstybių narių institucijos. Komisijos tarnybos, įskaitant OLAF, yra pasirengusios padėti nacionalinės valdžios institucijoms, jei tokios pagalbos reikės ir jei tokia pagalba yra galima pagal ES teisę, ypač kalbant apie su ES fondais susijusius klausimus.

*
* *

Klausimas nr. 68, kurį pateikė Manolis Mavrommatis (H-0001/09)

Tema: Naujagimių mirtingumas ES valstybėse narėse

Pagal 2008 m. paskelbtas EURO-PERISTAT išvadas, naujagimių mirtingumo (mirčių skaičius per pirmąsias 27 dienas nuo gimimo) santykis ES valstybėse narėse svyruoja nuo 0,2 proc. Kipre ir Švedijoje iki 0,57 proc. Latvijoje. Be to, nepakankamai sveriančių naujagimių procentas skiriasi, priklausomai nuo geografinės šalies vietos, ir mažiau nei 2,5 kg sveriančių naujagimių daugiau gimsta Pietų ir Rytų Europos valstybėse.

Kaip Komisija reaguoja į šiuos skaičius? Kokių žingsnių ji imsis, siekdama XXI a. panaikinti naujagimių mirtingumo problemą Vakarų pasaulyje, ir ypač Europoje, kuri susiduria su didelėmis demografinėmis problemomis?

Atsakymas

(EN) Komisija džiaugiasi, kad rėmė šio pranešimo, kuris papildo „Eurostat“ kasmet renkamus duomenis apie naujagimių mirtingumą (įskaitant perinatalinį, vėlyvąjį embrioninį ir neonatalinį), rengimą. Pranešimas yra atskaitos taškas, kuriuo galima grįsti valstybių narių veiksmus. Ir kaip nurodyta pateikiant klausimą, pranešime pateikti nemaži visos Europos Sąjungos skirtumai.

Kalbant apie veiksmus, kurių reikia imtis, galima sakyti, kad pagal Sutarties 152 straipsnį atsakomybė dėl sveikatos srities pirmiausia tenka valstybėms narėms. Todėl pirmiausia valstybės narės turi nuspręsti, kokias problemas kelti pranešime, ir imtis atitinkamų veiksmų.

Nepaisant to, vienas iš ES sveikatos strategijos tikslų yra sveikatos apsaugos netolygumų sprendimas. Komisija planuoja 2009 m. paskelbti komunikatą dėl sveikatos apsaugos netolygumų.

Komisija jau ėmėsi veiksmų šioje srityje. Pavyzdžiui, Komisija rėmė valstybes nares, kai jos siekė sumažinti rizikingą elgesį, susijusį su gyventojų perinataliniu ir naujagimių mirtingumu savo šalyse. Tai apima moterų informavimą apie riziką, kurią kelia rūkymas ir alkoholio vartojimas nėštumo metu.

Komisija taip pat remia sveikatos apsaugos sistemų tobulinimo būdus, pavyzdžiui, investuojant į struktūrinius fondus ir atliekant mokslinius tyrimus, kuriant geresnes sveikatos apsaugos technologijas ir priemones pagal mokslinių tyrimų pagrindų programas.

Komisija ir toliau teiks tokios rūšies palyginamąją informaciją apie sveikatą ir su sveikata susijusį gyventojų elgesį, apie ligas ir sveikatos apsaugos sistemas. Kaip rodo PERISTAT pranešimas, tokia informacija sudaro sąlygas nustatyti gaires visoje Europoje ir padeda skatinti konkrečius valstybių narių veiksmus, kad visoje ES lengviau būtų skleidžiami gerosios praktikos pavyzdžiai.

*

* *

Klausimas nr. 69, kurį pateikė Saïd El Khadraoui (H-0006/09)

Tema: Reglamentas (EB) Nr. 261/2004 dėl lėktuvų keleivių teisių taikymo

Nuo 2004 m. veikia teisės aktas, t. y. Reglamentas (EB) Nr. 261/2004⁽²³⁾, pagal kurį reguliuojamos lėktuvų keleivių teisės atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atvejais.

2007 m. Komisija pripažino, kad reikia naujų iniciatyvų, siekiant gerinti šio reglamento taikymą praktikoje, ir todėl paragino pradėti konsultacijas su nacionalinėmis oro transporto institucijomis ir su suinteresuotosiomis šalimis. Tuo metu buvo nuspręsta, kad prireikus pirmiausia turi būti pateikiami išpėjimai ir tik tada pradėdamos pažeidimų procedūros prieš valstybes nares, kurios neteisingai arba nepakankamai taiko taisykles dėl keleivių teisių.

Kiek skundų gavo valstybės narės ir Komisija iš lėktuvų keleivių nuo Reglamento (EB) Nr. 261/2004 įsigaliojimo? Koks tokių skundų pobūdis? Kokių veiksmų buvo imtasi dėl tokių skundų? Padidėjo ar sumažėjo skundų skaičius ir ar galima įžvelgti kokias nors tokių skundų skaičiaus ir pobūdžio tendencijas?

Kokių iniciatyvų nuo to laiko ėmėsi Komisija, siekdama pagerinti Reglamento (EB) Nr. 261/2004 taikymą praktikoje? Kiek nuo to laiko buvo pradėta pažeidimų procedūrų prieš valstybes nares ir (arba) oro transporto bendroves?

Ar Komisija planuoja imtis tolesnių priemonių, skirtų šio reglamento taikymui gerinti? Ar yra planuojamos naujos teisėkūros iniciatyvos, skirtos esamam reguliavimui gerinti?

Atsakymas

(EN) 1. Nėra jokio teisinio įpareigojimo Komisijai ar valstybėms narėms kaupti statistinės informacijos arba teikti pranešimų dėl Reglamento 261/2004 taikymo. Todėl Komisija neturi jokių duomenų apie Nacionalinių vykdymą užtikrinančių institucijų (NVUI) gautus skundus per gerbiamojo Europos Parlamento nario nurodytą laikotarpį.

Tačiau atlikdama savo, kaip tinkamos Bendrijos teisės vykdymo prižiūrėtojos vaidmenį, Komisija savo 2007 m. balandžio 4 d. komunikate⁽²⁴⁾ (SEC(2007)0426, 5 psl.) nurodė nemažai skundų, gautų 2005–2006 m. Be to, Europos vartotojų centrai (EVS), kuriuos bendrai finansuoja valstybės narės ir Komisija, taip pat pateikė du pranešimus, remdamiesi 2005 ir 2006 m. centrų gautais skundais. Šie skundai buvo susiję tik su tarptautiniais skrydžiais (nebuvo atvejų dėl skrydžių šalies viduje) ir su bagažo problemomis, kurių nereguliuoja Lėktuvų keleivių teisių reglamentas. Minėtus pranešimus galima rasti Komisijos tinklalapyje ir visuose EVC tinklalapiuose.

Be to, 2008 m. lapkričio mėn. Komisija nusiuntė klausimynus visoms kompetentingoms nacionalinėms institucijoms, kuriuos reikėjo grąžinti iki sausio 15 d., ir paprašė pateikti atitinkamą informaciją, įskaitant informaciją apie darbą su skundais dėl Reglamento 261/2004 veikimo 2007–2008 m. Šiuo metu atsakymai į klausimyno klausimus verčiami ir juos nagrinėja Komisijos tarnybos. Komisija ketina netrukus nusiųsti panašius laiškus oro transporto bendrovių asociacijoms. Komisija surinks ir išnagrinės visus turimus duomenis ir antroje 2009 m. pusėje informuos Parlamentą apie šio darbo rezultatus, kaip kad ji jau padarė 2007 m. 2009 m. EVC planavo pateikti trečiąjį pranešimą dėl skundų, gautų 2007–2008 m.

⁽²³⁾ OL L 46, 2004 02 17, 1 p.

⁽²⁴⁾ KOMISIJOS KOMUNIKATAS EUROPOS PARLAMENTUI IR TARYBAI pagal Reglamento (EB) Nr. 261/2004, nustatančio bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisykles atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju 17 straipsnį (COM(2007)0168 ir SEC(2007)0426)

2. Pagal šio reglamento 16 straipsnį valstybės narės yra atsakingos už reglamento vykdymo priežiūrą, todėl būtent jos turi pradėti procedūras prieš oro transporto bendroves, kurios nevisapusiškai taiko reglamentą. Komisija gali pradėti pažeidimų procedūras tik prieš valstybes nares, jei jos nesilaiko įpareigojimo dėl vykdymo užtikrinimo.

Savo 2007 m. komunikate Komisija teigė, kad reikalingas stabilus dabartinės sistemos taikymo laikotarpis, per kurį būtų sudarytos sąlygos NVUI, oro transporto bendrovėms, valstybėms narėms ir pačiai Komisijai sukurti praktišką, nuoseklų ir suderintą šio Reglamento taikymo būdą. Dėl komunikato 2007 m. Komisija sutelkė visas suinteresuotąsias šalis (ypač oro transporto bendroves ir NVUI), kad būtų parengtas dokumentų rinkinys, kuris pagerintų Reglamento taikymą ir jo laikymąsi. Visi šie dokumentai pateikiami Komisijos tinklalapyje⁽²⁵⁾. 2008 m. tapo minėtu reikalingu stabilumo laikotarpiu, per kurį visos suinteresuotosios šalys sukūrė visas praktines procedūras ir priemones, dėl kurių buvo susitarta 2007 m.

Kadangi visos NVUI visapusiškai įsipareigojo taikyti tokį savanorišką metodą ir pradėjo gerinti vykdymo užtikrinimą, 2007–2008 m., t. y. stabilumo laikotarpiu, nebuvo pradėta jokių pažeidimo procedūrų.

Praėjusio gruodžio 2 d. Briuselyje įvykusio susirinkimo, kuriame vėl dalyvavo visos suinteresuotosios šalys, metu buvo užbaigtas stabilumo laikotarpis ir pradėtas naujas vertinimo etapas, per kurį Komisija nagrinės, ar (ir kodėl) dar gali būti nepakankamai laikomasi Reglamento 261/2004 nuostatų, ir priims reikalingus sprendimus.

2009 m. sausio mėn. Komisija ketina pradėti tyrimus dėl trijų atvejų su dviem valstybėmis narėmis susijusioms problemoms spręsti skirtoje „ES Pilot“ sistemoje: du atvejai dėl nepakankamų Italijos NVUI veiksmų ir vienas – dėl nepakankamų Ispanijos NVUI veiksmų. Atsižvelgiant į kompetentingų nacionalinių institucijų atsakymus, dėl šių atvejų Komisija gali pradėti pažeidimų procedūras prieš jas. Antra, per ateinančias savaites Komisijos tarnybos nusiųs laišką kelioms valstybėms narėms dėl smulkesnės informacijos apie tai, kaip jos užtikrina Reglamento vykdymą ne nacionalinių oro vežėjų atžvilgiu. Jei tų valstybių narių pateikta informacija bus nepatenkinama, Komisija 2009 m. prieš jas pradės pažeidimų procedūras.

3. Kadangi labai nedaug keleivių, kurie yra nepatenkinti oro transporto bendrovių arba NVUI atsakymais, rašo Komisijai, Komisija mano, kad tokie skundai gali neparodyti bendros padėties Europoje. Tačiau tokie skundai yra labai naudingi Komisijai, nes jie padeda prižiūrėti, kaip valstybės narės ir oro transporto bendrovės iš tiesų įgyvendina reglamentą ir padeda imtis reikiamų veiksmų, kai tą būtina daryti.

Komisija kompetentingoms nacionalinėms vykdymą užtikrinančioms institucijoms nusiunčia visus keleivių laiškus, kuriuose informuojama, kad oro transporto bendrovė nesilaikė savo įsipareigojimų pagal reglamentą. Tokiais atvejais Komisija ir NVUI stebi tolesnius oro bendrovių veiksmus ir informuoja keleivius, kurie to prašo.

Komisija ragina NVUI bendradarbiauti ir keistis tarp savęs informacija, kad būtų užtikrintas vienodas reglamento įgyvendinimas. Šiuo tikslu Komisija rengia nuolatinius susitikimus su NVUI. Paskutinis toks susitikimas buvo surengtas 2009 m. gruodžio 9 d., o kitas greičiausiai įvyks gegužės mėn. per bendrą NVUI–EVC–CPC tinklų posėdį. Šiuose posėdžiuose sistemingai aptariami keleivių skunduose iškelti klausimai.

4. Komisijos gautų skundų skaičius nuo 2005 m. mažėjo ir nuo 2007 m. jis yra maždaug 2 200 laiškų per metus. Dvi dažniausiai keleivių minimos nusiskundimų rūšys yra su keleivių bagažu susijusios problemos (Reglamentas 889/2002, įgyvendinantis Monrealio konvenciją) ir skrydžio atidėjimas ilgam laikui arba atšaukimas (Reglamentas 261/2004). Patvirtinus Reglamentą 261/2004, labai sumažėjo užsakomų vietų perviršio ir keleivių perkėlimo į žemesnę klasę atvejų.

5. 2009 m. rudenį Komisija ketina Tarybai ir Parlamentui pateikti dar vieną pranešimą dėl Reglamento 261/2004 veikimo ir rezultatų. Komisijos komunikate, kuris bus patvirtintas antroje šių metų pusėje, bus nagrinėjami keturi reglamento veikimo metai, siekiant įvertinti, ar taikant reglamentą pasisekė sumažinti incidentų skaičių ir pagerinti lėktuvų keleivių teisių apsaugą. Komunikate taip pat bus pranešta apie Komisijos planus dėl būsimų teisėkūros priemonių.

*
* *

(25) <http://apr.europa.eu>

Klausimas nr. 70, kurį pateikė Tadeusz Zwiefka (H-0011/09)**Tema: Neteisėtos televizijos stoties „Al Manar“ transliavimas**

Neseniai Vokietija uždraudė televizijos stoties „Al Manar“ veiklą Vokietijoje. Remiantis šiuo draudimu, bet koks bendradarbiavimas su televizija „Al Manar“ yra neteisėtas. Po to televizijos stotis „Al Manar“ buvo uždrausta Prancūzijoje, Ispanijoje ir Olandijoje, nes ši stotis pažeidė Europos audiovizualinius įstatymus.

Pagal lapkričio 11 d. Vokietijos Federalinio Vidaus reikalų ministro išleistą draudimo įsakymą „televizijos stoties „Al Manar“ tikslas ir veikla yra skirti remti, skleisti ir raginti smurto naudojimą ir taip siekti politinių ir religinių tikslų“. Draudimo įsakyme televizijos stotis „Al Manar“ taip pat apibūdinama, kaip skleidžianti „raginimus tapti kankiniais imantis savižudiškų sprogdinimų“, taip pat nurodoma, kad televizijos stotis „Al Manar“ naudojo Korano tekstą, kad pateisintų ir skatintų smurtą.

Kokių žingsnių Taryba planuoja imtis, kad būtų sustabdytas televizijos stoties „Al Manar“ transliavimas Europoje per palydovą „Nilesat“? Ar ES antiterorizmo koordinorius pateikė kokias nors rekomendacijas, kaip užkirsti kelią musulmonų radikalizmo plitimui Europoje, per tokias ir panašaus pobūdžio teroristines televizijos stotis, kaip „Al Manar“?

Ar Komisija per 2008 m. gruodžio 16 d. ES ir Egipto asociacijos komiteto posėdį iškėlė klausimą dėl televizijos stoties „Al Manar“ transliavimo Europoje per palydovą „Nilesat“? Jei ne, ar gali Komisija paaiškinti, kodėl?

Atsakymas

(EN) Komisija pritaria gerbiamojo Parlamento nario susirūpinimui, kad kai kurios televizijos stoties „Al Manar“ transliacijos prisideda prie neapykantos kurstymo.

2008 m. gruodžio 16 d. per pirmąjį ES ir Egipto asociacijos komiteto posėdį daugiausia dėmesio buvo skiriama pasiektai pažangai įgyvendinant asociacijos susitarimą ir bendrą veiksmų planą pagal Europos kaimynystės politiką. Be kitų darbotvarkės klausimų, Asociacijos komitete buvo diskutuojama dėl įvairių pakomitečių posėdžių, kurie buvo surengti 2008 m., išvadų, tačiau jokia tema nebuvo nagrinėjama labai išsamiai, nes tai daroma atitinkamame pakomitetyje.

Politinių reikalų su Egiptu pakomitetis yra tinkama priemonė kelti su kova su rasizmu, ksenofobija ir netolerancija susijusius klausimus. Tai apima bendrame ES ir Egipto veiksmų plane nustatytą įsipareigojimą „stiprinti žiniasklaidos vaidmenį kovai su ksenofobija ir diskriminacija dėl religinių įsitikinimų ir kultūros“ ir žiniasklaidos skatinimą „prisiimti atsakomybę šiuo klausimu“.

Per pirmąjį Politinių reikalų su Egiptu pakomitečio posėdį 2008 m. sausio 2–3 d. nebuvo keliamas klausimo dėl neapykantos skatinimo žiniasklaidoje. Atsižvelgiant į daugelį kitų neatidėliotinų įvykių, kuriuos buvo būtina spręsti, ir į ES nustatytus šio dialogo prioritetus, su valstybėmis narėmis buvo nuspręsta, kad per pirmąjį pakomitečio posėdį dėl šio klausimo nebus diskutuojama (žr. Komisijos atsakymus į klausimus žodžiu H-0480/08 ir H-0491/08).

Komisija televizijos stoties „Al Manar“ transliacijų klausimą kėlė kitais atvejais: pavyzdžiui, po Komisijos klausimo 2008 m. lapkričio 17 d. vykusiame antrajame ES ir Libano pakomitečio posėdyje dėl Žmogaus teisių, valdymo ir demokratijos Libano Vyriausybė pareiškė, kad niekada nebuvo gauta oficialaus skundo dėl televizijos stoties „Al Manar“. Be to, šis klausimas 2008 m. liepos 4 d. buvo aptartas Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliavimo įstaigų⁽²⁶⁾ darbo grupės posėdyje. 2008 m. gruodžio 16 d. Kontaktinio komiteto⁽²⁷⁾ posėdyje Komisija paklausė valstybių narių, ar yra naujų įrodymų, kad televizijos stotis „Al Manar“ vis dar kursto neapykantą ir, jei tokių duomenų yra, ar valstybės narės ketina teikti diplomatinį skundą Libano Vyriausybei (ir apie tai informuoti Komisiją).

Komisija ir toliau atidžiai stebi šį klausimą ir gali jį iškelti kitu atveju – ES įprasto politinio dialogo su Egiptu ir Libanu metu arba bet kuriame kitame forume.

⁽²⁶⁾ Įkurta remiantis Direktyva 89/552/EEB, kurios paskutinis pakeitimas padarytas Direktyva 2007/65/EB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo. OL L 332, 2007 m. gruodžio 18 d.

⁽²⁷⁾ Įkurta remiantis Direktyva 89/552/EEB, kurios paskutinis pakeitimas padarytas Direktyva 2007/65/EB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo. OL L 332, 2007 m. gruodžio 18 d.

*
* *

Klausimas nr. 71, kurį pateikė Krzysztof Hołowczyc (H-0020/09)

Tema: Sąžininga konkurencija ir vartotojų teisės bendrijos oro transporto sektoriuje

Direktyvos 2005/29/EC⁽²⁸⁾ tikslas yra standartizuoti teisės aktus dėl nesąžiningos komercinės veiklos. Direktyva siekiama suderinti kovos su nesąžininga įmonių komercine veikla vartotojų atžvilgiu priemones. Komisijos komunikate COM(2007)0099 dėl 2007–2013 m. ES vartotojų politikos strategijos dar kartą patvirtinti direktyvos tikslai.

Nors spartus oro bendrovių rinkos biudžetų didėjimas yra teigiamas dalykas, ar gali Komisija pasakyti, kokių ji imasi priemonių, kad būtų užtikrinta, kad šios oro transporto bendrovės teikia tikslią informaciją apie kainas?

Ar Komisija nemano, kad Airijos biudžeto oro transporto bendrovės vykdyta praktika sistemingai internetu pirtus bilietus apmokestinti daug daugiau, nei buvo reklamuojama, prieštarauja minėtos direktyvos tikslams?

Atsakymas

(EN) Komisija žino apie problemą dėl aiškos ir galutinės kainos nustatymo oro transporto sektoriuje ir ėmėsi veiksmų, siekdama, kad oro transporto bendrovės pagerintų savo praktiką šiuo klausimu. 2007 m. rugsėjo mėn. Komisija su nacionalinėmis institucijomis suderino ES tikrinimą, kuris buvo nukreiptas lėktuvų bilietus pardavinėjantiems tinklalapiams, įskaitant oro transporto tinklalapius.

Buvo patikrinta daugiau nei 400 tinklalapių ir trečdalyje jų buvo nustatyta pažeidimų, kurių pats dažniausias – klaidinanti informacija apie kainas. Dažnai į lėktuvų bilietų, kurie kartais reklamuojami kaip nemokami, kainą neįtraukiama mokesčių ir papildomo apmokestinimo ir todėl galutinė mokama kaina yra daug didesnė už reklamuojamą kainą. 60 proc. šių pažeidimų buvo ištaisyti⁽²⁹⁾ per tolesnius tryliką mėnesių. Kiti 40 proc. vis dar tiriami.

Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvoje⁽³⁰⁾ nustatytas įpareigojimas pardavėjams laiku ir aiškiai suteikti vartotojams būtiną informaciją, kad pagal šią informaciją būtų galima daryti reikiamą pasirinkimą. Reklamuodami kainas, pardavėjai taip pat privalo nurodyti aiškias ir išsamias galutines kainas, į kurias įskaičiuoti mokesčiai ir kitokie apmokestinimai.

Direktyvoje taip pat nustatyta, kad netgi jei pateikiama informacija techniškai teisinga, ji bus laikoma klaidinančia, jei apgauna arba gali apgauti vidutinį vartotoją. Be to, direktyvos juodajame sąraše draudžiama klaidingai apibūdinti produktą kaip nemokamą, jei jis toks nėra.

Tačiau kalbant dar detaliau, Reglamente dėl oro susisiekimo paslaugų teikimo Bendrijoje bendrųjų taisyklių⁽³¹⁾, kuris įsigaliojo 2008 m. lapkričio 1 d., yra nustatytas įpareigojimas oro transporto bendrovėms rodyti išsamias bilietų kainas. Į jas turi būti įtraukti mokesčiai ir oro uosto mokesčiai bei kitos numatomos įmokos.

Lapkričio mėn. aš su Komisijos nariu, atsakingu už transportą, buvome susitikę su aviacijos pramonės atstovais, siekdami kad jų tinklalapiai geriau atitiktų ES vartotojų teisių apsaugos teisės aktus. Sektoriaus atstovams buvo pateiktas atitikimo tikrinimo sąrašas ir Komisija juos informavo, kad šį pavasarį nepriklausomo tyrimo metu bus nustatyta, kurie tinklalapiai atitinka tikrinimo sąrašą.⁽³²⁾

*
* *

⁽²⁸⁾ OL L 149, 2005 06 11, 22 p.

⁽²⁹⁾ IP/08/1857

⁽³⁰⁾ 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 („Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva“).

⁽³¹⁾ 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1008/2008 dėl oro susisiekimo paslaugų teikimo Bendrijoje bendrųjų taisyklių (nauja redakcija)

⁽³²⁾ IP/08/1857

Klausimas nr. 72, kurį pateikė Georgios Toussas (H-0021/09)**Tema: Pakarančių laivybos (jūrų kabotažo) pablogėjimas**

Pagal Graikijos Konkurencijos generalinio direktorato pateiktus pagrįstus duomenis, keturiolika pakrančių laivybos bendrovių ir Pakarančių laivybos bendrovių sąjunga (angl. UCSC) kaltinamos inter alia kainų politikos derinimu, grafikų suderinimu, netiesioginiu susitarimu dėl krovinių vežimo kainų ir politikos derinimu pagal UCSC siekiant nutraukti maršrutus į Egėjo ir Dodecanese salas, kad būtų padidinti laivybos bendrovių pelnai.

Partijos „Nea Dimokratia“ ir PASOK vyriausybės ir kitų valstybių narių pagal EEB Reglamentą Nr. 3577/92⁽³³⁾ parengti teisės aktai lėmė bendrą pakrantės laivybos jungčių padėties pablogėjimą ir dėl to kilo nemažų problemų darbuotojams ir salų gyventojams. Visiškai nepriimtina, kad sparčiai artėjant šios parlamentinės kadencijos pabaigai, dabar nuo paskutinio pranešimo dėl jūrų kabotažo (COM(2002)0203) paskelbimo praėjo septyneri metai. Komisija dar turi paskelbti naują pranešimą.

Kodėl Komisija nesugebėjo paskelbti tokio pranešimo ir kada ji ketina tai padaryti? Ar Komisija ketina anuliuoti Reglamentą Nr. 3577/92, kuris prieštarauja dirbančių žmonių interesams ir suteikia visišką neliečiamybę pakrantės laivybos laivų savininkams ir karteliams?

Atsakymas

(EN) Komisija atkreipia dėmesį į gerbiamojo Parlamento nario pareikštą susirūpinimą dėl įtartinos Graikijos vežėjų veiklos, tačiau norėtų pabrėžti tai, kad nuo 2004 m. gegužės 1 d.⁽³⁴⁾ Komisija ir ES valstybių narių nacionalinės konkurencijos institucijos (NKI) ir nacionaliniai teismai prisiima atsakomybę dėl EB konkurencijos taisyklių vykdymo užtikrinimo. Komisija tikisi, kad Graikijos konkurencijos institucija prireikš taikys EB konkurencijos teisę. Taigi Graikijos konkurencijos institucija privalo glaudžiai bendradarbiauti su Komisija (Reglamento 1/2003 11 straipsnis).

Kabotažo reglamento⁽³⁵⁾ tikslas yra liberalizuoti jūrų kabotažo paslaugas Bendrijos laivų savininkams, turintiems valstybėje narėje registruotus ir toje valstybės narėje plaukiojančius laivus, sudarant sąlygas laisvai teikti šias paslaugas bet kurioje ES valstybėje narėje. Reikia atkreipti dėmesį, kad šiame Reglamente minėtos paslaugos buvo liberalizuotos atsižvelgiant į viešojo transporto, vykstančio į salas ir iš jų poreikius, t. y. valstybėms narėms buvo palikta galimybė pasirinkti, ar ir kokio lygio turėtų būti teikiamos viešosios paslaugos.

Komisija labai atidžiai stebi Kabotažo reglamento taikymą. Be to, pagal Reglamento 10 straipsnį Komisija privalo kas dveji metai Tarybai pateikti ataskaitą dėl reglamento taikymo. Kaip nurodė gerbijamasis Parlamento narys, paskutinė (ketvirta) ataskaita, apimanti 1999–2000 m. laikotarpį, buvos patvirtinta 2002 m. Susitarusi su Taryba⁽³⁶⁾, Komisija nusprendė į penktąją ataskaitą įtraukti ilgesnį laikotarpį, kad būtų galima visapusiškai ištirti kabotažo rinkos pokyčius Bendrijoje, įskaitant Graikiją, kuri yra mažiausiai naudos dėl išimties taikymo gavusi valstybė. Šiuo metu Komisija rengia penktąją ataskaitą. Vykdydama šią užduotį, Komisija, prieš patvirtindama pranešimą ir prireikš pateikdama papildomus pasiūlymus, ketina konsultuotis su suinteresuotosiomis šalimis.

*
* *

Klausimas nr. 73, kurį pateikė Konstantinos Droutsas (H-0023/09)**Tema: Katastrofiškas prekybinės krizės poveikis ūkininkų namų ūkiams**

Vidutinės trukmės peržiūrėjimo metu patvirtintų taisyklių atskiriems produktams įgyvendinimas lėmė, kad kainos nukrito iki tokio lygio, kad produktai kainuoja mažiau už jų gamybos savikainą. Pavyzdžiui, kietųjų kviečių kaina nuo 0,5 EUR 2007 m. nukrito iki 0,3 EUR 2008 m.; medvilnės kaina nuo 0,4 EUR nukrito iki 0,2 EUR už kilogramą, o alyvuogių aliejaus kaina nuo 3,5 EUR nukrito iki 2,4 EUR už kilogramą per tą patį laikotarpį.

⁽³³⁾ OL L 364, 1992 12 12, 7 p.

⁽³⁴⁾ Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo, OL L 1, 2003 01 04, 1 p.

⁽³⁵⁾ 1992 m. gruodžio 7 d. Tarybos Reglamentas (EEB) Nr. 3577/92 taikantis laisvės teikti paslaugas principą jūrų transportui valstybėse narėse (jūrų kabotažas), OL L 364, 1992 12 12, 7 p.

⁽³⁶⁾ 2002 11 05 Tarybos išvados

Kadangi toks kainų sumažėjimas reiškia, kad daugumai Graikijos ūkininkų ūkių gresia bankrotas, ar Komisija galvoja imtis priemonių, skirtų katastrofiškam prekybinės krizės poveikiui mažinti? Jei taip, kokias priemones Komisija planuoja?

Atsakymas

(EN) 2007 m. pabaigoje ir 2008 m. pradžioje smarkiai pakilusios daugelio žemės ūkio produktų kainos vėliau smarkiai nukrito daugiausia dėl stipraus gamybos vystymosi 2008 m. ES ir visame pasaulyje. Šiuo metu kainos sugrįžo į prieš pakilimą buvusį lygį arba netgi yra mažesnės. Be to, kainų mažėjimą didino ir didesnis nerimastingumas ir nežinomybė dėl ekonominės padėties bei bendras sąmyšis pasaulinėje finansų sistemoje.

Dėl kainų sumažėjimo 2008 m. daugelyje ES valstybių narių sumažėjo pajamos, nors, kita vertus, pajamų iš žemės ūkio mažėjimui didžiausią įtaką padarė sąnaudų (ypač, energijos ir trąšų) padidėjimas. Graikijoje žemės ūkio tikrosios pajamos vienam darbuotojui sumažėjo 7 proc., nors žemės ūkio produktų vertė padidėjo 3 proc. (4 proc. padidėjo pagamintos produkcijos kiekis ir šiek tiek 1 proc. sumažėjo pardavimo kainos).

Nepaisant šių nepalankių kainos tendencijų, 2008 m. Graikijos ūkininkų pajamos buvo svariai remiamos teikiant ES atsietąsias tiesiogines išmokas, kurios mokamos nepaisant dominuojančios rinkos kainos aplinkos ir sudaro iki 40 proc. Graikijos pajamų žemės ūkyje. Be to, siekdama kompensuoti dabartinę mažėjančių žemės ūkio rinkos kainų tendenciją, Komisija neseniai pakeitė rinkos reguliavimą pieno sektoriuje.

*
* *

Klausimas nr. 74, kurį pateikė Sajjad Karim (H-0026/09)

Tema: Tarptautinės vaizdo konferencijos

2008 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamentas partvirtino rezoliuciją su rekomendacijomis Komisijai dėl e. teisingumo. Rezoliucijoje teigiama, kad dabartinė įrodymų vykstant baudžiamajam procesui rinkimo kitose valstybėse narėse sistema vis dar veikia remiantis lėtomis ir neefektyviomis priemonėmis, numatytais pagal savitarpio pagalbą baudžiamosiose bylose, o technologinių priemonių, pvz., vaizdo konferencijų, naudojimas, jei tinkama ir tik tuomet, kai tai nekenkia parodymus duodančio asmens teisinei padėčiai, būtų didelis žingsnis nuotolinio įrodymų rinkimo linkme.

Tačiau kol kas nėra jokių duomenų apie praktinį vaizdo konferencijų naudojimą ir atrodo, kad vaizdo konferencijos vis dar nėra visapusiškai išnaudojamos.

Ar Komisija planuoja pateikti specialių priemonių, skatinančių visapusiškai naudoti vaizdo konferencijas, įskaitant valstybių ir konkrečių vietų, kuriose gali vykti vaizdo konferencijos, sąrašą?

Ar Komisija sutinka, kad reikia įdiegti specialius tinkamus saugiklius, kad būtų užtikrinta piliečių teisių ir teisingumo sistemų neliečiamumo apsauga?

Ar Komisija apsvartys ar net pripažins vaizdo konferencijų trūkumus?

Atsakymas

(EN) 1. Komisija sutinka su požiūriu, kad vaizdo konferencijų naudojimas renkant įrodymus tarptautinėse bylose gali palengvinti procedūras piliečiams, kurie susiję su tokiomis bylomis.

Vaizdo konferencijų naudojimo tarptautinėse bylose galimybės ir taisyklės nustatytos šiuose Europos teisės aktuose:

2000 m. gegužės 29 d. Tarybos akte pagal Europos Sąjungos Konvencijos dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose tarp Europos Sąjungos valstybių narių 34 straipsnį.

2001 m. gegužės 28 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1206/2001 dėl valstybių narių teismų tarpusavio bendradarbiavimo renkant įrodymus civilinėse ar komercinėse bylose.

2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvoje 2004/80/EB dėl kompensacijos nusikaltimų aukoms.

2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 861/2007, nustatančiame Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą.

2001 m. Reglamente nustatyta, kad vienos valstybės narės teismas gali paprašyti kitos valstybės narės teismo teikti įrodymus kitoje valstybėje narėje. Reglamente taip pat nustatyta, kad galima naudotis visomis pažangiausiomis priemonėmis ir vaizdo konferencijos privalumais. Siekiant prisidėti prie šio reglamento įgyvendinimo, 2007 m. pradžioje buvo išplatinta 50 000 šio reglamento praktinio įgyvendinimo gairių kopijų ir tai padėjo geriau informuoti teismines institucijas apie šias nuostatas.

Dėl baudžiamųjų bylų 2000 m. Konvencijoje nurodyta, kad valstybės narės susitaria prašyti kitos valstybės narės išklausyti liudininko ar eksperto parodymus naudojant vaizdo konferenciją, jei tai neprieštarauja pagrindiniams jų nacionalinės teisės principams ir jei valstybės narės turi technines galimybes surengti tokią klausymą.

Valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teisminė institucija pakviečia asmenį atvykti, atsižvelgdama į savo nacionalinius teisės aktus. Per klausymą privalo dalyvauti valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teisminės institucijos atstovas. Asmuo gali, remdamasis prašymą pateikusios arba prašymą vykdančios valstybės narės teisės aktais, pasinaudoti savo teise atsisakyti duoti parodymus.

Šios taisyklės taikomos tik klausant liudininkų ir ekspertų parodymų. Tačiau valstybės narės, remdamosi nacionaline teise ir atitinkamomis tarptautinėmis priemonėmis, gali susitarti taikyti šias taisykles ir klausant kaltinamųjų parodymų.

Į 2003 m. Susitarimą dėl savitarpio teisinės pagalbos tarp Europos Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų taip pat įtrauktos nuostatos dėl vaizdo konferencijų naudojimo.

Parlamento rezoliucijoje ir Tarybos veiksmų plane dėl e. teisingumo taip pat skatinama apsvarstyti visus galimus vaizdo konferencijų naudojimo būdus teismų bylose.

2. 2007 m. gruodžio 5 d. Komisija patvirtino pranešimą dėl Tarybos Reglamento 1206/2001⁽³⁷⁾ taikymo. Siekiant parengti minėtą pranešimą, buvo atliktas ir 2007 m. kovo mėn. paskelbtas tyrimas⁽³⁸⁾. Tyrimo rezultatai parodė, kad pažangios komunikacijos technologijos įrodymams rinkti buvo naudojamos taip:

62,2 proc. teisininkų nurodė, kad jos buvo naudojamos retai.

17,7 proc. manė, kad jos naudojamos kartais.

4,2 proc. jas naudojo dažnai.

24,3 proc. teisininkų nurodė, kad pažangių komunikacijų technologijų naudojimas gerina įrodymų rinkimų efektyvumą, mažina išlaidas ir gerokai sutrumpina darbo laiką.

Dabartinės diskusijos Tarybos darbo grupėje dėl e. teisingumo parodė, kad nors kol kas vaizdo konferencijos nėra plačiai naudojamos, naujos visų valstybių narių pastangos lėmė, kad teismuose daug labiau paplito įranga ir padidėjo suinteresuotumas naudoti vaizdo konferencijų priemonę tarptautinėse bylose.

Tarybos surengtas tyrimas parodė, kad įvairiose valstybėse narėse įdiegta įranga atitinka tokius pat tarptautinius techninius standartus. Tačiau platesniam vaizdo konferencijų naudojimo tarptautinėse bylose plitimui kliūtis ar barjerus gali sudaryti organizaciniai (pvz., ryšių punktai, testavimo etapai ir t. t.) ir teisiniai klausimai (pakankamas kitos teisinės sistemos ir struktūros supratimas).

3. Europos teisminis atlasas civilinės ir komercinės bylose⁽³⁹⁾ apima visų valstybių narių teismų direktoriją. Jei Europos teisminio tinklo (angl. EJN) nacionalinis ryšio punktas pateikė informaciją, galima nustatyti, kurie teismai turi vaizdo konferencijų įrangą ir galima su tokiais teismais susisiekti.

Europos e. teisingumo portalas, kuris turėtų būti pristatytas 2009 m. gruodžio pabaigoje, ateityje teiks smulkesnę informaciją apie vaizdo konferencijų naudojimą ir vaizdo konferencijų įrangos vietą teismuose.

4. Europos e. teisingumui Komisija teikia pirmenybę. Diskusijose dėl IT priemonių naudojimo didinant darbo su tarptautinėmis bylomis efektyvumą, labai svarbus elementas yra aukų ir kaltinamųjų teisių apsauga. Už vaizdo konferencijų naudojimo nacionalinėse bylose organizacinius ir teisinius pagrindus yra atsakingos valstybės narės.

⁽³⁷⁾ COM (2007) 769 final

⁽³⁸⁾ http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc/final_report_ec_1206_2001_a_09032007.pdf

⁽³⁹⁾ http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_en.htm

Tačiau Komisija džiaugiasi dėl visų pastabų ir pasiūlymų, skirtų teisminių sistemų vientisumui gerinti ir apsaugoti piliečių teises. Komisija palaiko tiesioginius ryšius su Europos ir nacionalinėmis praktikuojančių teisininkų organizacijomis. 2009 m. vaizdo konferencijų naudojimas tarptautinėse bylose bus aptartas viename iš Teisingumo forumo⁽⁴⁰⁾ posėdžių. Bus siekiama skatinti keitimąsi patirtimi ir diskusijas, kaip geriausiai naudoti šią priemonę.

5. Būtina tinkamai įvertinti vaizdo konferencijų naudojimo tarptautinėse bylose privalumus ir galimas neigiamas pasekmes. Labai svarbu užtikrinti visapusišką piliečių teisių laikymąsi, taip pat užtikrinti, kad nebūtų daroma neigiamo poveikio teisininkų darbui, ir tinkamai atsižvelgti į piliečių ir praktikuojančių teisininkų poreikius prisitaikant prie priemonių.

Pavyzdžiui, tarptautinės bylos procedūra gali būti vykdoma keliomis kalbomis. Tokiu atveju labai svarbi tampa vertimo kokybė ir šį dalyką, t. y. ir vertimą vietoje, ir nuotolinį vertimą reikia išsamiai apsvastyti.

Komisija remia tyrimus dėl specialių vertimo poreikių naudojant vaizdo konferencijas.

Norint išnaudoti visas vaizdo konferencijų teikiamas galimybes ir užtikrinti geriausią jų panaudojimą, būtina įvertinti ir skleisti gerosios praktikos pavyzdžius, suprasti sunkumus ir pateikti praktinius atsakymus. Vėliau gali reikėti papildomų teisės aktų, tačiau šiuo metu tai nėra pagrindinė kliūtis.

*
* *

Klausimas nr. 75, kurį pateikė Mikel Irujo Amezaga (H-0027/09)

Tema: Teisingai „Euskal Herria“ nurodantys žemėlapiai

Europos Parlamento narys José Javier Pomés Ruiz pateikęs klausimą P-6678/08 neteisingai ginčijosi dėl termino „Euskal Herria“ teisingumo. Baskijos autonominės bendrijos statuto 1 straipsnyje (pagrindinis įstatymas 3/1979) teigiama: „Baskijos, arba Euskal Herria žmonės, nurodydami tautybę ir siekdami išlaikyti savivaldą, skelbiasi esą iš autonominės bendrijos Ispanijos valstybėje ir vadina ją Euskadi arba Baskijos valstybe, pagal Konstituciją ir šį Statutą, kuris yra pagrindinis įstatymas“. Be to, šio Statuto 2 straipsnyje teigiama, kad Álava, Guipúzcoa ir Vizcaya bei Navarre [provincijos] turi teisę būti Baskijos autonominės bendrijos dalis“.

Todėl turėtų būti aišku, kad terminas „Euskal Herria“ pripažįstamas pagrindiniame įstatyme, kitaip tariant, aukštesniame teisiniame akte, ir šis terminas apima ir provinciją Navarre.

Ar gali Komisija, atsižvelgdama į išdėstytus faktus, tikrai pasakyti, kad nėra padaryta jokios „techninės klaidos“, nors atsakydama į klausimą, būtent taip teigė Komisijos narė M. Wallström?

Atsakymas

(EN) Komisijos leidžiamuose Europos žemėlapiuose informavimo tikslais nurodomi tik oficialūs autonomijų pavadinimai ir vadovaujamosi valstybių narių sutartu teritoriniu padalinimu.

*
* *

Klausimas nr. 76, kurį pateikė Ryszard Czarnecki (H-0036/09)

Tema: Kovos su korupcija Balkanų valstybėse pažanga

Kokia, Komisijos nuomone, pasiekta pažanga kovojant su korupcija Balkanų valstybėse kandidatėse?

Atsakymas

(EN) Kova su korupcija yra vienas svarbiausių klausimų, kuriuos atidžiai stebi ir skatina spręsti Komisija valstybėse kandidatėse ir galimose kandidatėse Vakarų Balkanuose. Tai daroma glaudžiai bendradarbiaujant su kitomis svarbiomis suinteresuotosiomis šalimis, pavyzdžiui, Europos Taryba, Tarptautinėmis finansų institucijomis ir nevyriausybiniomis organizacijomis (NVO). Išsamiai pokyčiai šioje srityje pateikiami mūsų metiniuose pranešimuose apie pažangą. Kova su korupcija taip labai svarbus aspektas sprendžiant dėl vizų liberalizavimo.

⁽⁴⁰⁾ http://ec.europa.eu/justice_home/news/information_dossiers/justice_forum/index_en.htm

Apskritai, nepaisant didelių kai kurių valstybių įdėtų pastangų, didžiojoje Vakarų Balkanų dalyje korupcija vis dar yra svarbi problema. Ypač tai pasakytina apie nuteisimo lygį korupcijos bylose, kuris yra žemas, ir dėl to kyla įtarimų dėl korupcijos teismų sistemos. Labiausiai pažeidžiamos sritys korupcijos atžvilgiu yra politinių partijų finansavimas, privatizavimas ir viešieji pirkimai, tačiau korupcijos esama ir kituose, pavyzdžiui, švietimo ir sveikatos apsaugos, sektoriuose.

Valstybėse kandidatėse galima matyti tam tikrą pažangą:

Kroatijoje iš esmės veikia teisinis kovos su korupcija pagrindas ir vis aktyviau dirba Kovos su korupcija ir organizuotu nusikalstamumu tarnyba (angl. USKOK). Tačiau korupcija vis dar plačiai paplitusi. Reikia dėti daugiau pastangų nustatant ir taikant bausmes aukšto lygio korupcijai, ypač korupcijai viešųjų pirkimų srityje. Trūksta politinės atskaitomybės kultūros.

Buvusios Jugoslavijos Makedonija Respublika pasiekė pažangos įgyvendindama antikorpucinę politiką ir pagerindama kai kuriuos kovos su korupcija įstatymus. Tačiau dėl fragmentiškos teisinės sistemos atsirado daug teisės aktų ir dėl to jų įgyvendinimas ir priežiūra tebėra sudėtingi. Apskritai korupcija vis dar yra itin aktuali problema. Būtina imtis naujų veiksmų įgyvendinant nuostatas dėl politinių partijų ir rinkimų kampanijų finansavimo.

Galimose valstybėse kandidatėse padėtis yra tokia:

Albanijoje pažanga kovos su korupcija srityje vis dar yra nedidelė. 2008 m. spalio mėn. buvo patvirtinta nauja 2007–2013 m. antikorpucijos strategija ir veiksmų planas. Reikia pradėti įgyvendinimą ir įvertinti priežiūros priemones. Korupcija Albanijoje vis dar yra ypač didelė problema.

Bosnijoje ir Hercegovinoje pažanga irgi nedidelė. Susitikimuose su Bosnijos ir Hercegovinos lyderiais Komisija pabrėžė, kad būtina rodyti politinę valią ir imtis ryžtingų kovos su korupcija veiksmų. Valstybė turi gerinti kovos su korupcija teisės aktus ir energingiau atlikti tyrimus ir vykdyti baudžiamąjį persekiojimą.

Juodkalnijoje pažymėtinos pastangos kovos su korupcija priežiūros, informavimo ir būtinų teisės aktų tvirtinimo srityse. Tačiau korupcija vis dar yra svarbi ir plataus masto problema, o tinkamo baudžiamojo persekiojimo ir nuteisimo užtikrinimo rezultatai gana prasti.

Serbija padarė pažangą kovodama su korupcija ir kurdama išsamią antikorpucijos politiką. Patobulintas teisinis pagrindas ir sukurti specialūs departamentai ir kaltinimo tarnybos teismuose. Tačiau praktiniai kovos su korupcija rezultatai kol kas nedideli ir korupcija Serbijoje vis dar yra paplitusi ir didelio masto problema.

Kosove pagal Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliuciją (JTSTR) 1244/99, korupcija vis dar paplitusi ir yra aktuali problema. Taip yra dėl nepakankamų teisės aktų ir įgyvendinimo priemonių ir dėl to, kad trūksta aiškaus politinio ryžto bei veikia silpna teisminė sistema.

*

* *